DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA KRÓLESTWA GALICYI

I LODOMERYI WRAZ Z WIELKIEM KSIĘSTWEM

KRAKOWSKIEM

Rocznik 1914.

WE LWOWIE.

Z DRUKARNI WŁ. ŁOZIŃSKIEGO.

Zarządca J. Niedopad.

SPROSTOWANIE.

W części IX. strona 149, Treść zamiast „(Nr. 51.—61.)“ należy wpisać: „(Nr. 51.—64.)“, dalej w treści po Nr. 60. słowach „szkołach ludowych“ należy wpisać: „61. Ogłoszenie dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Rzeszowie. — Nr. 62. Ustawa o utworzeniu samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą Siółko ad Bożyków. — Nr. 63. Rozporządzenie w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kołomyi koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kołomyja-Peczeniżyn“ — zaś „Nr. 61.“ tresci należy poprawić na „Nr. 64“.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1914.

Spis alfabetyczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1914.

B.

C.

D.

E.

N.

O.

P.

R.

S.

Rok 1914.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 11. lutego 1914.

Nr. 1.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. stycznia 1914 L. 7105, w przedmiocie zezwolenia gminie Zakopane, powiat Nowy Targ, na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Zakopane pobierać do końca r. 1917 pod warunkami unormowanymi rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 opłatę gminną:

Od jednego hektolitra piwa w wysokości 3 (trzy) K 40 h — jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

Dochód z tych opłat ma w myśl ustawy z dnia 29. sierpnia 1906 Dz. u. kr. Nr. 128 służyć wyłącznie na pokrycie rat annuitetowych zagwarantowanej przez kraj pożyczki do wysokości 400.000 K na budowę wodociągu

i na oświetlenie elektryczne i wpływać bezpośrednio do Kasy Wydziału krajowego.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Zakopane.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 2.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. stycznia 1914 L. 2913, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Brodach.

Na podstawie § 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Brodach, dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 68 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 3.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. stycznia 1914 L. 2912, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Żywcu.

Na podstawie § 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Żywcu dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 62 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 4.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 11. lutego 1914, L. 2230/pr., którem na mocy rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 1. lutego 1914, Dz. u. p. Nr. 33 ustanawia się termina wypłaty dodatku aktywalnego i ekwiwalentu na mieszkanie.

Na podstawie rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 1. lutego 1914, Dz. u. p. Nr. 33 zarządzam niniejszem, że w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem urzędnikom i sługom państwowym, którzy w myśl § 48 ust. 2. względnie § 169 ust. 2 ustawy z dnia 25. stycznia 1914 Dz. u. p. Nr. 15 domagać się będą wypłaty dodatku aktywalnego w ratach kwartalnych z góry, wypłacać się będzie ten dodatek w terminach: 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października każdego roku.

Zarządzenie to stosuje się analogicznie do wypłaty ekwiwalentu na mieszkanie.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 5.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. stycznia 1914 L. 15.372, w przedmiocie zezwolenia gminie Sokołów, powiat Kolbuszowa, na dalszy pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Sokołów nadal pobierać przez lat pięć począwszy od 1. kwietnia 1914 r. pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra rumu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra, po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Sokołów.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 30. marca 1914.

Nr. 6.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. lutego 1914 L. 24.326 w przedmiocie zezwolenia gminie Mikulińce powiat Tarnopol na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Mikulińce na pobór do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób

unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 20 (dwadzieścia) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i dereniaku po 10 (dziesięć) K;

4. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Mikulińce.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r

Nr. 7.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. lutego 1914 L. 31.892 w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Pełtwi w Busku.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 20. maja 1892 (Dz. u. kr. Nr. 33) do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonków-Busk-Rakobuty w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 8.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. stycznia 1914 L. 14.170 w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Śniatynie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej z Zabłotowa do Rożnowa.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Śniatynie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 25. marca 1900 (Dz. u. kr. Nr. 58/XIV) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej z Zabłotowa do Rożnowa, a to myta drogowego na jednej stacyi i myta mostowego od mostu na rzece Prucie pod Zabłotowem na drugiej stacyi w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 9.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. lutego 1914 L. 18.652 w przedmiocie zezwolenia gminie Chyrów powiat Stary Sambor na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Chyrów w miejsce dotychczas na podstawie rozporządzenia Wydziału kraj. z dnia 1. lutego 1911 l. 12.822 pobieranych opłat gminnych od trunków, pobierać nadal do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K.

2) od jednego hektolitra rumu, śliwowicy i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 10 (dziesięć) K;

3) od jednego hektolitra piwa a to a) w czasie do końca roku 1917 w wysokości po 3 (trzy) K, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich, wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków, 2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości po 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i innych nalewek miodowych po 16 (szesnaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Chyrów.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 10.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 9. lutego 1914, L. 2016/pr.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 28. stycznia 1914, L. 3181 zarządzam przeniesienie siedziby c. k. inspekcyi leśnej w Kołomyi obejmującej powiaty polityczne: Horodenka, Śniatyn, Kołomyja, Peczeniżyn i Kosów oraz siedziby okręgu leśno-nadzorczego obejmującego powiaty Kołomyja i Peczeniżyn z Kołomyi do Kosowa.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 11.

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Wyższy Sąd krajowy we Lwowie ułożył po myśli § 24 ustawy z 18. lutego 1878, Nr. 30 Dz. p. p. na rok 1914 listę znawców do ocenienia przedmiotów i gruntów, mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych, tudzież do oznaczenia wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych po myśli § 14 rozporządzenia ministeryalnego z 23. kwietnia 1903 Dz. p. p. Nr. 90, tyczącego się projektów i wywłaszczenia dla budowy dróg wodnych, tudzież § 21. rozporządzenia Namiestnictwa z 21. kwietnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 52, tyczącego się regulacyi rzek, do której wpisał na wniosek c. k. Namiestnictwa następujące osoby:

A) Z zawodu gospodarstwa wiejskiego.

1. Karol Groegler, zarządca dóbr w Sołotwinie. pow. Bohorodczany.
2. Tomasz Schweiner, właściciel dóbr w Łyścu, pow. Bohorodczany.
3. Oktaw Sala, właściciel dóbr w Wysocku, powiat Brody.
4. Edmund Krzyżanowski, ajent krakowskiego Towarzystwa asekuracyjnego w Kozowej, powiat Brzeżany.
5. Mieczysław Urbański, właściciel dóbr w Haczowie, pow. Brzozów.
6. Aleksander Gniewosz, właściciel dóbr w Potoku złotym, powiat Buczacz.
7. Leon Moszynski, dyrektor dóbr Agenora hr. Gołuchowskiego, powiat Cieszanów.
8. Stanisław Dydyński, właściciel dóbr Grąziowa, powiat Dobromil.
9. Emil baron Walisch, właściciel realności w Rożniatowie, powiat Dolina.
10. Józef Weigl Milleret, właściciel dóbr w Żorniskach, powiat Gródek Jagielloński.
11. Jan Głowacki, właściciel dóbr w Leśniowicach, powiat Gródek Jagielloński.
12. Stanisław Ujejski, właściciel dóbr w Zaciszu, powiat Husiatyn.
13. Adam Chlebowicz, rządca dóbr w Poródnie, powiat Jaworów.
14. Karol hr. Drohojowski, właściciel dóbr w Tułkowicach, powiat Mościska.
15. Tytus Siedlecki, dzierżawca dóbr w Wasylowie, powiat Rawa,
16. Feliks Domański, właściciel dóbr w Ubiniu, powiat Kamionka strumiłowa.

17. Marcin Dembiński, dyrektor dóbr hr. Badeniego w Busku, powiat Kamionka strumiłowa.

18. Stanisław Przybyłowski, właściciel dóbr w Krzyworówni.

19. Tadeusz Władysław Strzelecki, właściciel dóbr Wydrne, poczta Chrewt.

20. Ludwik Miętta-Mikołajewicz, b. dzierżawca, Chyrów.

21. Dr. Jan Paygert, b. właściciel dóbr i sekretarz c. k. Towarzystwa gospodarczego we Lwowie, powiat i miasto Lwów.

22. Stanisław Osuchowski, ukończony słuchacz Akademii rolniczej we Lwowie, powiat Lwów.

23. Leopold Łopatyński w Kołomyi, pow. Kołomyja.

24. Edward Gutteter, właściciel dóbr Balice, powiat Mościska.

25. Dr. Andrzej Jeż, właściciel dóbr w Hawryłówce, pow. Nadwórna.

26. Witold Bieńkowski, właściciel dóbr w Przemyślu, pow. Przemyśl.

27. Bogusław Stamirowski, zarządca dóbr hr. Potockiego w Wołkowie, powiat Przemyślany.

28. Stanisław Kędzierski, właściciel dóbr w Meryszczowie, powiat Przemyślany.

29. Wincenty Żelechowski, właściciel dóbr w Hrehorowie, powiat Rohatyn.

30. Józef Fischer, ajent krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Rohatynie, powiat Rohatyn.

31. Mieczysław Wysocki, właściciel dóbr w Szczepiatynie, pow. Rawa.

32. Józef Grünwald, zarządca dóbr w Nowosiółkach gościnnych, pow. Rudki.

33. Karol Jędrzejowicz, właściciel dóbr w Humieńcu, powiat Sambor.

34. Stanisław Lewicki, dzierżawca dóbr w Besku, powiat Sanok.

35. Bronisław Rozwadowski, właściciel dóbr w Turówce, pow. Skałat.

36. Eustachy baron Horoch, we Lwowie, ul. Trzeciego Maja l. 11 a.

37. Józef Csadek, zarządca dóbr w Uhrynowie, powiat Sokal.

38. Adam Szostakowski, dzierżawca dóbr Walawka, pow. Sokal.

39. Jan Pachmarski, zarządca dóbr w Wolicy komarowej, pow. Sokal.

40. Tadeusz Buczyński z Uhrynowa dolnego, powiat Stanisławów.

41. Jakób Łukasiewicz, właściciel dóbr w Żożawie, powiat Zaleszczyki.

42. Bolesław Kuzion, dzierżawca dóbr w Szlachcińcach, pow. Tarnopol.

43. Wandalin Walewski, b. dzierżawca dóbr w Tłumaczu, powiat Tłumacz.

44. Zygmunt Białobrzeski, właściciel dóbr w Wolicy, powiat Trembowla.

45. Franciszek baron Heydel, właściciel dóbr w Beremianach, powiat Zaleszczyki.

46. Dr. Adam Głażewski, właściciel dóbr w Chmielowej, powiat Zaleszczyki.

47. Józef Bernstein, właściciel dóbr w Koszyłowcach, pow. Zaleszczyki.

48. Zygmunt Dzierżanowski, ajent Krakowskiego Towarzystwa ubezpieczeń w Zbarażu, powiat Zbaraż

49. Julian Tobis, zarządca dóbr ks. Sanguszki w Podhorcach, powiat Złoczów.

50. Adam Obertyński, właściciel dóbr w Nowem Siole, pow. Żółkiew.

51. Andrzej Broniewski, c. k. lustrator lasów państwowych we Lwowie, Lwów-miasto.

52. Jan Rybczyński, starszy inspektor c. k. Kolei państwowych w Krakowie, na emeryturze, Lwów miasto i powiat.

53. Franciszek Kamiński, emer. pełnomocnik dóbr hr. Romana Potockiego, Lwów miasto i powiat.

54. Romuald Makarewicz, b. Dyrektor Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych we Lwowie, Lwów miasto i powiat.

55. Ferdynand Rudziński, b. właściciel dóbr w Tarnopolu.

56. Wojciech Komornicki, Babin, powiat Kałusz.

B) Z zawodu leśnictwa.

1. Rudolf Prevost, leśniczy w Babińcach ad Krzywcze, powiat Borszczów.

2. Józef Szmyda, c. k. zarządca lasów w Michnowie, pow. Dobromil.

3. Józef Zeńczak, c. k. Radca leśnictwa w Lisowicach, pow. Dolina.

4. Adam Schwarz, c. k. zarządca lasowy w Suchodole, pow. Dolina.

5. Jan Głowacki, właściciel dóbr w Leśniowicach, powiat Gródek Jagielloński.

6. Konstanty Linderski, leśniczy w Jaworowie, powiat Jaworów.

7. Erazm Chmielewski, nadleśniczy dóbr hr. Badeniego w Połoniczuej, powiat Kamionka strumiłowa.

8. Romuald Makarewicz, b. Dyrektor Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych, powiat i miasto Lwów.

9. Stanisław Sokołowski, prof. krajowej Szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, powiat Lwów.

10. Józef Rduch, nadleśniczy państwa Brody II. w Smólnie, powiat Brody.

11. Stefan Rylski, zarządca lasów J. E. Romana hr. Potockiego w Wypyskach, powiat Przemyślany.

12. Hieronim Zeńczak, leśniczy w ordynacyi ks. Czartoryskich w Puławach, powiat Sanok.

13. Bronisław Rozwadowski, właściciel dóbr w Turówce, pow. Skałat.

14. Stefan Dreziński, lustrator lasów gminnych w Starym Samborze, powiat Stary Sambor.

15. Zdzisław Stoczkiewicz, em. c. k. lustrator lasów i dóbr państwowych w Trembowli, powiat Trembowla.
16. Władysław Dobrzański, starszy leśniczy w Salowej ad Capowce, powiat Zaleszczyki.
17. Franciszek Lewitowicz, zarządca dóbr w Hnilicach, pow. Zbaraż.
18. Adolf Korpak z Nuszcza, powiat Zborów.
19. Dr. Jan Paygert, sekretarz c. k. Towarzystwa gosp. we Lwowie.
20. Eustachy baron Horoch, Lwów.
21. Ludwik Miętta-Mikołajewicz, b dzierżawca dóbr Chyrów.
22. Ferdynand Rudziński, b. właściciel dóbr w Tarnopolu.
23. Wojciech Komornicki, Babin, powiat Kałusz.

C) Z zawodu budownictwa i inżynieryi.

1. Władysław Stojowski, inżynier Wydziału krajowego w Buczaczu, powiat Buczacz
2. Piotr Kopystyński, cywilny inżynier bud. w Jarosławiu, powiat Jarosław.
3. Klaudyusz Angerman, cywilny inżynier budownictwa we Lwowie, powiat Lwów.
4. Józef Jägermann, cywilny inżynier budownictwa we Lwowie, powiat Lwów.
5. Seweryn Blaim, em. inspektor kolei państwowych we Lwowie, powiat Lwów.
6. Ludwik Mianowski, cywilny inżynier budownictwa we Lwowie, powiat Lwów.
7. Jan Rybczyński, starszy inspektor kolei państwowych w Krakowie na emeryturze, powiat i miasto Lwów.
8. Michał Kabłak, właściciel dóbr Obidowa i cywilny geometra w Nowym Targu, powiat i miasto Lwów.
9. Władysław Jaworski, cywilny inżynier budownictwa w Przemyślu, powiat Przemyśl
10. Wilhelm Zopoth, geometra cywilny w Samborze, powiat Sambor.
11. Leon Wierzbicki, cywilny inżynier budownictwa w Stanisławowie, powiat Stanisławów.
12. Jan Stroński, inżynier powiatowy w Tarnopolu, powiat Tarnopol.
13. Teodor Rybak, cywilny inżynier budownictwa w Tarnopolu, powiat Tarnopol.
14. Zdzisław Stoczkiewicz, c. k. lustrator lasów w st. sp. w Trembowli, powiat Trembowla.
15. Jan Cieślikowski, c. k. starszy radca bud. w st. sp. we Lwowie.

D) Z zawodu fabrykantów.

1. Lubin Biskupski, właściciel fabryki narzędzi rolniczych w Kołomyi, powiat Kołomyja.

2. Leopold Baczewski, właściciel fabryki w Zniesieniu, powiat i miasto Lwów.

3. Filip Liebermann, właściciel fabryki drożdży w Knihininie, powiat Stanisławów.

E) Z zawodu górnictwa.

1. Kazimierz Gąsiorowski, inżynier górniczy w Borysławiu, powiat Drohobycz.

2. Leon Syroczyński, profesor Szkoły politechnicznej we Lwowie, powiat i miasto Lwów.

3. Józef Rychter, em. profesor Szkoły politechnicznej we Lwowie, powiat i miasto Lwów.

4. Klaudyusz Angermann, aut. inżynier bud. i górnictwa we Lwowie, powiat i miasto Lwów.

F) Specyalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek.

1. Władysław Serwatowski, właściciel dóbr w Jezierzanach, powiat Buczacz.

2. Dr. Włodzimierz Trzeciak, dyrektor dóbr w Radziechowie, powiat Radziechów.

3. Hyacynt Markiewicz, przełożony obszaru dworskiego w Brodkach, powiat Lwów.

4. Jan Rybczyński, em. st. inspektor c. k. kolei państwowych w Krakowie, powiat i miasto Lwów.

5. Adolf Turnau, dzierżawca dóbr w Tyszkowicach, pow. Przemyśl.

6. Karol Dudik, nadleśniczy w Koszarkach, powiat Rudki.

7. Zygmunt Reinsperger, dyrektor dóbr hr. Baworowskich w Krzywem, powiat Skałat.

8. Stanisław Pieniążek, dzierżawca dóbr w Meduszce, powiat Stanisławów.

9. Zygmunt Białobrzeski, właściciel dóbr w Wolicy, powiat Trembowla.

10. Jan Schofer, właściciel dóbr w Zaszkowie, powiat Złoczów.

11. Franciszek Kamieński, em. pełnomocnik dóbr hr. Romana Potockiego, powiat i miasto Lwów.

12. Wojciech Komornicki, Babin, powiat Kałusz.

13. Ferdynand Rudziński, b. właściciel dóbr w Tarnopolu.

Lwów, dnia 13. stycznia 1914.

Nr. 12.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 28. stycznia 1914, Praes: $\frac{1703/14}{5 \text{ z. w.}}$, którem się ogłasza listę zamianowanych na rok 1914 znawców do ocenienia gruntów i innych przedmiotów mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych lub z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie w myśl § 24 ustawy z dnia 18. lutego 1878 Nr. 30 Dz. p. p., tudzież w myśl § 14, rozp. minist. z dnia 23. kwietnia 1903, Nr. 90 Dz. p. p. i § 21 rozp. Namiestnictwa z 21. kwietnia 1903 Nr. 52 Dz. u. kr. zgodnie z wnioskiem c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 6. stycznia 1914 L. IXa 6/67 i z dnia 22. stycznia 1914, L. IX. a 6/72 mianuje dla okręgu c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie, na rok 1914, znawcami do oszacowania gruntów i innych przedmiotów mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych lub z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek następujące osoby:

A) Z zawodu gospodarstwa wiejskiego.

1. Jana Wykowskiego, dzierżawcę dóbr w Łężkowicach, powiat sądowy Niepołomice.

2. Ludwika Lewandowskiego, dzierżawcę dóbr w Bukowcu ad Radgoszcz, powiat sądowy Dąbrowa.

3. Kazimierza Iłowieckiego, dzierżawcę dóbr w Adamierzu, powiat sądowy Żabno.

4. Stanisława Włodka w Przysiekach, powiat sądowy Jasło.

5. Jana Paska Błotnickiego, właściciela dóbr w Dzikowcu, powiat sądowy Kolbuszowa.

6. Dra Jana Hupkę, właściciela dóbr Niwiska, powiat sądowy Kolbuszowa.

7. Dra Stefana Skrzyńskiego, właściciela dóbr w Karniowicach, powiat sądowy Kraków.

8. Józefa Cieślewicza, dzierżawcę dóbr w Wadowie, powiat sądowy Kraków.

9. Jana Rola Rogawskiego, właściciela dóbr w Ołpinach, powiat sądowy Jasło.

10. Tadeusza Langiego, byłego administratora fundacyi dóbr hr. Skarbka w Krakowie.

11. Władysława Turskiego, em. starszego inżyniera Wydziału krajowego w Krakowie.

12. Władysława Zdziarskiego, technika lasowego i rządcę dóbr w Korczynie, powiat sądowy Krosno.

13. Jana Artwińskiego, właściciela dóbr w Kliszowie, powiat sądowy Mielec.

14. Feliksa Kwiatkowskiego, właściciela dóbr w Lisowsku, powiat sądowy Mielec.

15. Bolesława Targowskiego, właściciela dóbr w Tokarni, powiat sąd. Jordanów.

16. Władysława Komorowskiego, właściciela dóbr w Bojanowie, powiat sądowy Nisko.

17. Franciszka Kopaczyńskiego, właściciela realności w Nowym Sączu.

18. Antoniego Zapalskiego, właściciela dóbr w Januszkowicach, powiat sądowy Brzostek.

19. Franciszka Kamieńskiego we Lwowie, byłego pełnomocnika dóbr J. E. Romana hr. Potockiego w Łańcucie.

20. Adama Rudolphiego, dzierżawcę dóbr w Spytkowicach, powiat sądowy Zator.

21. Michała Kabłaka, właściciela dóbr w Klikuszowie, powiat sądowy Nowy Targ.

22. Zdzisława Wolskiego, właściciela dóbr w Siennowie, powiat sądowy Przeworsk.

23. Stanisława Polaszka, zarządcę dóbr w Słocinie, powiat sądowy Rzeszów.

24. Jana Mazarakiego, dzierżawcę dóbr w Krasnem, powiat sądowy Rzeszów.

25. Stanisława Dydyńskiego, administratora fundacyi śp. Antoniego Dydyńskiego w Godowej, powiat sądowy Strzyżów.

26. Dra Józefa Kadena, pełnomocnika hr. Z. Tarnowskiego, właściciela dóbr w Mokrzyszowie, powiat sądowy Tarnobrzeg.

27. Zygmunta Zawadzkiego, właściciela dóbr w Gromniku, powiat sąd. Tuchów.

28. Józefa Gabrysiewicza, dzierż. dóbr Szczepanowice, pow. sąd. Tarnów.

29. Kazimierza Szuberlaka, dzierżawcę dóbr Lisia góra, powiat sądowy Tarnów.

30. Stefana hr. Bobrowskiego, właściciela dóbr w Andrychowie.

31. Dra Franciszka Lubieńskiego, właściciela dóbr w Stryszowie, powiat sądowy Kalwarya

32. Adama Finka, właściciela dóbr w Komornikach, powiat sądowy Dobczyce.

33. Maksymiliana Budinera, arcyksiążęcego rządcę ekonomicznego w Obszarze ad Sporysz, powiat sądowy Żywiec.

34. Czesława Smolarskiego, właściciela dóbr w Przybradziu, powiat sądowy Zator.

35. Romualda Makarewicza, b. dyrektora Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych we Lwowie.

36. Jana Rybczyńskiego, starszego inspektora c. k. kolei państwowych w Krakowie, od 1. lutego 1911 na emeryturze.

37. Józefa Śliwińskiego, właściciela dóbr Kosocice, powiat sądowy Podgórze.

38. Alfreda Truskolaskiego w Jaśle.

39. Mieczysława Ruebenbauera, właściciela dóbr Proszówki, powiat sądowy Bochnia.

B) Z zawodu leśnictwa.

1. Władysława Drezińskiego, leśniczego w Płokach, powiat sądowy Chrzanów.

2. Erwina Preglera, samoistnego gospodarza lasowego w Świerczowie, powiat sądowy Kolbuszowa.

3. Stanisława Remina, leśniczego hrabstwa Tenczyńskiego, powiat sądowy Krzeszowice.

4. Władysława Zdziarskiego, technika lasowego, rządcę dóbr w Korczynie, powiat sądowy Krosno.

5. Michała Jaworowskiego, leśnika Rady powiatowej w Nisku.

6. Michała Kabłaka, lustratora lasów gminnych w Nowym Targu.

7. Antoniego Ilgnera, c. k. komisarza inspekcyi leśnej w Rzeszowie.

8. Jana Pispiszila, nadleśniczego w Rzeczycy długiej, powiat sądowy Rozwadów.

9. Franciszka Pauera, gen. zarządcę lasów w dobrach ks. Sanguszki w Wierzchosławicach, powiat sądowy Tarnów.

10. Antoniego Bugielskiego, zarządcę lasów dóbr hr. Miliewskiego w Rychwałdzie, powiat sądowy Żywiec.

11. Romualda Makarewicza, b. dyrektora Tow. ubez, urzędników prywatnych we Lwowie.

12. Józefa Śliwińskiego, właściciela dóbr w Rajsku, powiat sądowy Podgórze.

13. Alfreda Truskolaskiego w Jaśle.

C) Z zawodu budownictwa i inżynieryi.

1. Tomasza Słomskiego, em. c. k. radcę budownictwa i cywilnego inżyniera budownictwa i geometrę w Krośnie.

2. Władysława Turskiego, em. starszego inżyniera Wydziału krajowego w Krakowie.

3. Edwarda Uderskiego, cywilnego inżyniera budownictwa w Krakowie.

4. Tadeusza Skrzyszowskiego, em. c. k. starszego radcę budownictwa w Krakowie.

5. Ferdynanda Wseteczkę, em. radcę budownictwa w Krakowie.

6. Jana Rybczyńskiego, em. starszego inspektora c. k. kolei państwowych w Krakowie.

7. Kazimierza Górskiego, cywilnego inżyniera budownictwa w Nowym Sączu.

8. Michała Kabłaka, cywilnego geometrę w Nowym Targu.

9. Gustawa Szurka, cywilnego inżyniera budownictwa w Skawinie.

10. Janusza Rypuszyńskiego, budowniczego i cywilnego inżyniera budownictwa w Tarnowie.

11. Władysława Rippera, inżyniera w Wadowicach.

12. Jacka Matusińskiego, budowniczego w Krakowie.

13. Zdzisława Konopkę, cywilnego geometrę w Gorlicach.

14. Bolesława Skąpskiego, cywilnego geometrę w Krakowie.

D) Z zawodu fabrykantów.

1. Maksymiliana Schmeję, fabrykanta w Białej.

2. Romana Rossknechta, dyrektora browarów w Okocimie, dla powiatów brzeskiego i chrzanowskiego, powiat sądowy Brzesko.

E) Z zawodu górnictwa.

1. Ferdynanda Jastrzębskiego, c. k. radcę górnictwa z Krakowa.

2. Wiktora Strzemeckiego, inżyniera i dyrektora kopalni węgla kamiennego w Brzeszczu, powiat sądowy Oświęcim.

F) Specyalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek.

1. Oskara z Rudna Rudzińskiego, właściciela dóbr w Osieku, powiat sądowy Kęty.
2. Rudolfa Pfistera, cywilnego inżyniera budownictwa w Białej.
3. Erwina Zipsera, fabrykanta sukna w Mikuszowicach, powiat sądowy Biała.
4. Mieczysława Jaszczurowskiego, em. starszego inżyniera kolejowego i właściciela dóbr w Połomiu Małem, powiat sądowy Brzesko.
5. Ludwika Nowakowskiego z Kościelca, powiat sądowy Chrzanów.
6. Stanisława Stokłosińskiego, leśniczego w Brodłach, powiat sądowy Krzeszowice.
7. Ferdynanda Wseteczkę, em. c. k. radcę budownictwa w Krakowie.
8. Władysława Turskiego, em. starszego inżyniera Wydziału krajowego w Krakowie.
9. Franciszka Kamieńskiego, b. pełnomocnika dóbr hr. R. Potockiego we Lwowie.
10. Jana Rybczyńskiego, em. starszego inspektora c. k. kolei państwowych w Krakowie.
11. Władysława Krzysztonia, inżyniera Rady powiatowej w Limanowej.
12. Kazimierza Bzowskiego, właściciela dóbr w Droginii, powiat sądowy Myślenice.
13. Józefa Jurischika, dyrektora dóbr w Nisku.
14. Michała Gottwalda, dyrektora lasów Zdzisława hr. Tarnowskiego w Budzie stalowskiej, powiat sądowy Tarnobrzeg.
15. Zygmunta Zawadzkiego, właściciela dóbr w Gromniku, powiat sądowy Tuchów.
16. Fryderyka Muchę, arcyksiążęcego inspektora polowego i mierniczego w Isepie, powiat sądowy Żywiec.
17. Józefa Śliwińskiego, właściciela dóbr w Rajsku, powiat sądowy Podgórze.
18. Alfreda Truskolaskiego w Jaśle.
19. Antoniego Zapalskiego, właściciela dóbr Januszkowice, powiat sądowy Brzostek.
20. Mieczysława Ruebenbauera, właściciela dóbr Proszówki, powiat sądowy Bochnia.

Kraków, dnia 28. stycznia 1914.

Prezydyum c. k. sądu krajowego wyższego.

Hausner.

Nr. 13.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. lutego 1914 L. 21.974/14, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Gródku Jagiellońskim koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Gródek-Doliniany-Dobrzany.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Gródku Jagiellońskim na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 27. stycznia 1904 (Dz. u. kr. Nr. 31/VI.) do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Gródek-Doliniany-Dobrzany w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 14.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. lutego 1914 L. 20.427, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na Wisłoku, zbudowanego na publicznym dojeździe kolejowym.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Rzeszowie na lat pięć koncesyę z dnia 25. lipca 1907 (Dz. u.

kr. Nr. 87/II.) do pobierania opłat mytniczych od mostu na Wisłoku, zbudowanego na publicznym dojeździe kolejowym w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 15.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. lutego 1914 L. 15.989, w przedmiocie zezwolenia gminie Potok Złoty powiat Buczacz, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Potok Złoty na pobór do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130, następujących opłat gminnych:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po (dziesięć) 10 K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K;

3. od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K;

4. od jednego hektolitra piwa w czasie do końca 1914 r. po 3 (trzy) K, w czasie zaś od 1. stycznia 1915 do końca r. 1919 po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Potok Złoty.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 16.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 21. lutego 1914 L. XVII. 1635/2, zmieniające częściowo rozporządzenie z 28. czerwca 1888 L. 67.594/87 (Dz. u. kr. Nr. 74) o oględzinach zwierząt do rzezi i kłucia przeznaczonych oraz mięsa z tychże w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami z 30. czerwca 1904 L. 56.087 (Dz. u. kr. Nr. 76) i 29. czerwca 1910 L. XVII. 5812 (Dz. u. kr. Nr. 147).

Celem usunięcia niedogodności, połączonych z dotychczasowym sposobem oznaczania mięsa za pomocą plomb, zarządza się w porozumieniu z Wydziałem krajowym co następuje:

Art. I.

Paragrafy: 9, 10, 18, 23, 24, 26 i 28 rozporządzenia z 28. czerwca 1888 L. 67.594/87 (Dz. u. kr. Nr. 74) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami z 30. czerwca 1904 L. 56.087 (Dz. u. kr. Nr. 76) i 29. czerwca 1910 L. XVII. 5812 (Dz. u. kr. Nr. 147) zmienia się następująco:

1. w § 9 ustęp 5 zastępuje się słowa „przyrządów do plombowania mięsa“ słowami „przyrządów do oznaczania (stampiliowania) mięsa“;
2. w § 10 ustęp 4 punkt 2 i 5 zastępuje się słowa „plombą gminną“ słowami „odciskami gminnej pieczęci farbowej“, a słowa „przyrząd do plombowania“ słowami „przyrządy do oznaczania (stampiliowania)“;
3. § 18 ma w przyszłości opiewać:

Oznaczenie mięsa przydatnego do spożycia.

Mięso, które oglądacz uzna za przydatne do spożycia, ma być zaraz po dokonaniu oględzin poznaczone (ostampiliowane) gminną pieczęcią farbową i to albo przez samego oglądacza albo też pod jego osobistym nadzorem.

Pieczęć, o której wyżej mowa, ma być sporządzona z metalu (najlepiej ze stali) i zawierać w kolistem polu o średnicy co najmniej 3 ½ cm: nazwę miejsca oraz dzień i miesiąc rzezi. Brzeg, litery i liczby pieczęci występować muszą ostro i wyraźnie.

Do oznaczania (stampiliowania) mięsa wolno używać jedynie farby niebieskiej, zdrowiu ludzkiemu nieszkodliwej, szybko wysychającej i nieodbarwiającej się nawet przy peklowaniu i wędzeniu.

Odciski pieczęci należy umieścić po obu stronach ciała w następujących miejscach:

I. u bydła rogatego i świń:

a) na głowie,
b) na bocznej powierzchni szyi,
c) na łopatce,
d) na tylnej powierzchni przedramienia,
e) na bocznej ścianie klatki piersiowej,
f) na lędźwiach,
g) na zewnętrznej i wewnętrznej powierzchni uda,
h) na zewnętrznej powierzchni podudzia,
i) na języku,

II. u cieląt, owiec i kóz:

a) na łopatce,
b) na grzbiecie,
c) na ściąnie brzusznej,
d) na zewnętrznej powierzchni uda,

III. u cieląt w skórze, których mięso ma być wewnątrz kraju (w Galicyi) sprzedane lub przerobione na towary mięsne, po oddzieleniu skóry na dotyczących miejscach:

a) na wewnętrznej powierzchni przedramienia,
b) na bocznej ścianie klatki piersiowej po za stawem łokciowym,
c) na wewnętrznej powierzchni uda,
d) na zewnętrznej powierzchni podudzia,

IV. u prosiąt cyckowych na ścianie brzusznej.

U cieląt, owiec i jagniąt, o ile te rodzaje zwierząt przeznaczone są do wywozu poza granicę kraju w stanie nieoskórowanym, wystarcza umieszczenie odcisku pieczęci farbowej na mostku w pobliżu chrząstki łopatkowatej i wewnątrz jamy brzusznej obok tłuszczu kołonerkowego. Jeżeli jednak mięso takie ma być w obrocie wewnątrz kraju sprzedane, lub przerobione na towary mięsne, natenczas przed dopuszczeniem do sprzedaży, względnie przeróbki, musi być w miejscu przeznaczenia zgłoszone u miejscowego oglądacza i dodatkowo ostampiliowane w miejscach wymienionych pod II., względnie III.

Na życzenie właściciela obowiązani są oglądacze oznaczyć (ostampiliować) mięso także na innych miejscach, aniżeli wymienione pod I., względnie II., III. i IV.

Przy wysyłce do innej miejscowości należy umieścić odcisk pieczęci na każdym kawałku mięsa.

Jeżeli mięso ma być wysłane do innej miejscowości celem sprzedaży lub przeróbki na towary mięsne, natenczas prócz powyższej pieczęci, stwierdzającej przydatność do spożycia, musi być na każdym kawałku zaopatrzone przez oglądacza jeszcze odciskiem pieczęci farbowej, zawierającej w trójkątnem polu: nazwę miejsca rzezi, słowo „Wywóz“ i numer bieżący dotyczącego certyfikatu wywozu na dowód, że przed wydaniem certyfikatu było ponownie oglądane i za przydatne do wysyłki uznane. Pieczęć ta o ścianach bocznych co najmniej 5 cm. długich, sporządzona być ma również z metalu, a do jej odbijania wolno używać jedynie barwika niebieskiego o własnościach powyżej określonych.

Odcisk tej trójkątnej pieczęci należy umieścić także na certyfikacie wywozu w rubryce „Uwaga“.

Umieszczanie na wzmiankowanych w tym paragrafie miejscach ciała odcisków jakichkolwiek innych pieczęci, jest bezwarunkowo wzbronione. Nie wolno również używać do oznaczania mięsa w celach prywatnych takich samych lub podobnych pieczęci i barwików, jakie według postanowień tego paragrafu używane być mają do oznaczania (stampiliowania) mięsa w celach urzędowych.

Pieczęci do oznaczania (stampiliowania) mięsa mają być zawsze utrzymywane w czystości i przechowywane przez oglądacza w zamknięciu, który za wszelkie ich nadużycie jest osobiście odpowiedzialny.

4. w § 23 ustęp 1 i 2 zastępuje się słowo „nieplombowane“ słowem „niepoznaczone (nieostampiliowane)“, a słowa „plombą miejscową“ słowami „odciskami miejscowej pieczęci farbowej“;

5. w § 24 ustęp 1 zastępuje się słowa „plombą tej gminy“ słowami „pieczęcią (stampilią) tej gminy“, a słowa „plombą miejscowości rzezi“ słowami „odciskami pieczęci farbowej miejscowości rzezi“;

6. w § 26 ustęp 3, punkt 2 i 3 zastępuje się słowa „zaopatrzone plombą“ słowami „zaopatrzone odciskami gminnej pieczęci farbowej“, słowa „oprócz plomby“ słowami „oprócz przepisanych odcisków pieczęci farbowej“, a słowa „plombą zaopatrzonego“ słowami „według przepisu poznaczonego (ostampiliowanego)“;

7. w § 28 ustęp 1 zastępuje się słowa „przyrządu do plombowania“ słowami „przyrządów do oznaczania (stampiliowania) mięsa“.

Art. II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. maja 1914.

Lwów, dnia 21. lutego 1914.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 17.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. lutego 1914 L. 26.906/14, w przedmiocie zezwolenia gminie Tarnobrzeg na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Tarnobrzeg w miejsce dotychczas na podstawie rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 24. stycznia 1911 L. 10.693 pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 20 (dwadzieścia) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i innych nalewek miodowych po 20 (dwadzieścia) K;

4. od piwa a to: 1) w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K 40 h jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich, wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków, 2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Tarnobrzeg.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7. marca 1914 L. 4168/pr.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 19. lutego 1914 L. 6571, wydzielam powiat polityczny Chrzanów z okręgu c. k. Inspekcyi leśnej w Wadowicach i przyłączam go do okręgu c. k. Inspekcyi leśnej w Krakowie, zaś powiat polityczny Myślenice wydzielam z okręgu c. k. Inspekcyi leśnej w Krakowie i przyłączam do okręgu c. k. Inspekcyi leśnej w Wadowicach.

Zarazem zwijam c. k. nadzorczo-leśną stacyę w Delatynie a ustanawiam ją w Wadowicach, dla powiatów politycznych Wadowice, Biała, Oświęcim.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 24. lutego 1914, L. 20.324/14 o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów poborów służbowych, oraz fasyi do podatku dochodowego i podatku rentowego na rok 1914.

W myśl §§ 138 i 202 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. p. p. Nr. 220, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na podstawie rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 12. lutego 1914, L. 7726, do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego i podatku dochodowego na rok 1914, oraz wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku dochodowego na rok 1914, (§ 201 powołanej ustawy w brzmieniu noweli z dnia 23. stycznia 1914, Dz. p. p. Nr. 13) termin od 15. marca do 15. kwietnia 1914.

Tym podatnikom, którymby nakazów płatniczych na rok 1913 lub lata poprzednie nie doręczono jeszcze do końca marca b. r., wyznacza się do wniesienia zeznań na rok 1914 dalszy 14-dniowy termin, licząc od uskutecznionego doręczenia ostatniego nakazu płatniczego.

Wspomniane wykazy mają przedkładać służbodawcy co do osób pobierających płace służbowe lub pensye emerytalne, o ile te płace lub emerytury, co do jednej osoby przekraczają rocznie kwotę 1.600 K.

W wykazach tych należy podać kwotę wszystkich poborów, wypłaconych faktycznie w roku 1913.

Odnośne wykazy sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Do przyjmowania wykazów kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Co do następstw nieprzedłożenia tych wykazów lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień §§ 240, 241 i 243 ustęp 6 i § 244 powołanej na wstępie ustawy.

Co do obowiązku opłaty podatków i przedkładania fasyj zauważa się w szczególności ze względu **na postanowienie powołanej wyżej ustawy w brzmieniu obowiązującem obecnie na podstawie zacytowanej już noweli,** co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i prawne pobierające dochód, określony w § 124 powołanej ustawy, z wyjątkiem osób wymienionych w § 125 odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przekracza rocznie 1.600 K, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w tym razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1 600 K rocznie obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już wskutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego, oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową zawezwane do przedłożenia fasyj.

W myśl § 139 ustawy uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyj do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,

b) nie zmieniły w międzyczasie swojego miejsca zamieszkania,

c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na rok 1914 tak, jak gdyby wymienione osoby zeznały, że pobory ich trwają dalej w tej wysokości, jak w ostatnim upłynionym roku.

W razie ustania poboru podatkowi rentowemu podlegającego, wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na rok 1914, donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku rentowego, dotyczy tylko tych dochodów temu podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia § 133 powołanej ustawy

co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika wypłacającego dotyczący dochód.

2. Do opłaty podatku dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne wymienione w § 153 ustawy, których dochód podlegający temu podatkowi przekracza rocznie 1.600 K, z wyłączeniem jednak osób wymienionych w § 154 ustawy, odnośnie do dowodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których dochód nie przekracza rocznie 2.000 K, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2.000 K przedłożyć winny wspomnianą fasyę już wskutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały lub nie zostały zawezwane do przedłożenia fasyj.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyi, określają co do podatku rentowego §§ 128—130 i 138 ustawy, zaś co do podatku dochodowego §§ 156—171 i 202 ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie przez władze podatkowe I. instancyi.

Do odbierania wspomnianych fasyj powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego, lub podatku dochodowego, stale mieszka.

Co do osób prawnych, obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba prawna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 § 132, zaś co do podatku dochodowego ustępy 2-gi i 3-ci § 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1914 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu, lub podatkowi dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§ 145 i 228 ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14-tu po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę, w której należy podać dochód pobierany przez podatnika podczas reszty roku podatkowego.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1914 stałe pobory służbowe przekraczające rocznie 1.600 K; osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku dochodowego, ukrócenia lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§ 239 i 243 oraz 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentów, kt'rzy fasyę do wymiaru podatku rentowego lub podatku dochodowego na rok 1914 zeznawać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyj do podatku dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom odpowiednich terminów do ustnego zeznawania fasyj.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie zastosować się do nich jak najściślej.

Wreszcie zwraca się uwagę na tutejsze równoczesne ogłoszenie o zawartych w artykule II. noweli, postanowieniach amnestyjnych.

Bugno w. r.

Amnestya

w sprawach wymiaru podatków oraz w podatkowych sprawach karnych.

Przez uchwalenie noweli z dnia 23. stycznia 1914 Dz. p. p. Nr. 13 do ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, przeprowadził parlament bardzo daleko idące postanowienia **o amnestyi** i to w granicach takich, do jakich nie doszło dotąd ustawodawstwo żadnego innego państwa!

Postanowienia o tej amnestyi zawarte są w art. II. powołanej noweli i dotyczą powszechnego podatku zarobkowego, podatku rentowego, podatku dochodowego, podatku od wyższych płac, podatku budynkowego i taksy wojskowej.

Między innemi postanowieniami zawiera wspomniany artykuł przepis, że w razie, gdy kto w przyszłości t. j. po ogłoszeniu noweli nie dopuści się żadnego przekroczenia **z zamiarem** ukrócenia lub zatajenia któregokolwiek z powyższych podatków, nie potrzebuje się obawiać dodatkowej zmiany już prawomocnie uskutecznionych wymiarów albo zarządzenia dodatkowych nowych wymiarów, ani też wdrożenia dochodzeń karnych za poprzednie lata, odnośnie do wszystkich wyżej wspomnianych danin publicznych, chociażby

jego zeznania wniesione przed ogłoszeniem tej ustawy były istotnie nieprawdziwe, lub choćby zaniechał wniesienia zeznań albo deklaracyi, do których w myśl ustawy był obowiązany.

Na zastosowanie amnestyi nie ma wpływu okoliczność, czy odnośne przekroczenia spowodowały rzeczywiście zupełne niewymierzenie podatku albo wymierzenie go w kwocie niższej, niżby wymierzyć należało. Natomiast naraża się podatnik, któryby już po ogłoszeniu noweli został ukarany z powodu przekroczenia z zamiarem ukrócenia lub zatajenia któregokolwiek z wymienionych wyżej podatków, na utratę dobrodziejstwa amnestyi za ostatnie trzy lata przed wejściem w życie noweli, bez względu na to, czy przekroczenia tego dopuścił się w roku 1914, czy też w latach następnych (por. §§ 251 i 284 now.).

Gdyby przeto kto n. p. w zeznaniach do podatku dochodowego na rok 1914 lub na lata następne podał nieprawdziwy dochód z zamiarem ukrócenia tego podatku, wtedy grozi mu kara nietylko za popełnienie tego przekroczenia odnośnie do roku 1914 lub lat następnych, lecz także ewentualnie kara za przekroczenia podatkowe, popełnione w zamiarze ukrócenia lub zatajenia podatku za lata 1911, 1912, 1913.

Od wszelkiej odpowiedzialności zwalnia nowela tylko tych podatników, którzy w przyszłości **w całej pełni** uczynią zadość swym obowiązkom podatkowym, a więc będą składali prawdziwe zeznania, względnie deklaracye i udzielali na żądanie organów wymiarowych wszelkich wyjaśnień zgodnie z prawdą według najlepszej wiedzy i sumienia, tak jak to ustawa przepisuje.

Osobne postanowienia zawiera nowela dla tych podatników, co do których są już w toku dochodzenia karne bądź w I. bądź w II. instancyi. Tych interesowanych zawiadomią władze podatkowe indywidualnie o korzyściach wypływających dla nich z amnestyi i o krokach, które będą musieli przedsięwziąć w celu osiągnięcia tych korzyści.

Przytem zwraca się uwagę, że według postanowień noweli (§§ 128 i 156) od roku 1914 począwszy, uskuteczniać się będzie wymiary podatku rentowego i dochodowego nie jak to dotychczas uskuteczniano przy chwiejnych dochodach według przecięcia ostatnich trzech lat, lecz od dochodów **z ostatniego roku** poprzedzającego rok podatkowy, względnie od przypuszczalnych dochodów z roku podatkowego, bez względu na to, czy te dochody są stałe, czy też zmienne. Wobec tego nie potrzebują się podatnicy obawiać, że w zeznaniach do podatku rentowego i podatku dochodowego na rok 1914 będą musieli zdradzić rzeczywiście uzyskany dochód z lat poprzednich (1912, 1911 i t. d.).

Na rok 1914 należy fasyonować tylko **dochód z roku 1913** względnie w pewnych wypadkach przypuszczalny dochód z roku 1914; o dochodach z lat poprzednich (1912, 1911 i t. d.) fasyonowanych (może w nieprawdzi-

wych kwotach) na rok 1913 **nie potrzeba** we fasyach na rok 1914 czynić żadnej wzmianki.

Przytem zaznacza się, że zeznań, doniesień i deklaracyi, które będą wniesione w celu wymiaru powszechnego podatku zarobkowego, podatku rentowego, podatku dochodowego, albo budynkowego na rok 1914 i lata następne, oraz wyników przeprowadzonych ewentualnie wglądów w księgi uskutecznionych w toku dotyczącego postępowania, nie wolno według wyraźnych postanowień amnestyjnych noweli zużytkować ani w celu dokonania nieuskutecznionych jeszcze wymiarów, ani celem zarządzenia dodatkowych wymiarów, ani też wreszcie do wdrożenia postępowania karnego co do jakiejkolwiek publicznej daniny za czas przed 1. stycznia 1914.

Podnieść należy także, że wielu podatników nie zdaje sobie sprawy z tego, jak nieznaczne korzyści mogą osiągnąć przez zatajenie, lub zwłaszcza ukrócenie podatku, a na jaką surową karę narażają się w razie **łatwego obecnie** wobec postanowień noweli wykrycia tych przekroczeń. Kwestyę tę objaśniają najlepiej następujące przykłady, dotyczące podatku dochodowego, od którego zresztą nie płaci się dodatków niepaństwowych:

Gdyby kto osiągnął w roku 1913 n. p. dochód 6.000 K, a zeznał do wymiaru podatku dochodowego na rok 1914 z zamiarem ukrócenia tego podatku tylko dochód w kwocie 5.000 K zapłaciłby tytułem tego podatku w razie przyjęcia przez organ wymiarowy jego zeznania kwotę 90 K zamiast przypadającego od dochodu 6.000 K podatku w kwocie 112 K 50 h, zatem mniej o 22 K 50 h, niżby zapłacić należało.

Natomiast w razie ukarania dotyczącego podatnika za powyższe przekroczenie zapłaci on oprócz dodatkowego podatku dochodowego za rok 1914 w kwocie 22 K 50 h po myśli § 241 ust. o bezpośrednich podatkach osobistych karę podatkową, mogącą dojść do **dziewięciokrotnej** wysokości ukróconego podatku, t. j. do kwoty 202 K 50 h, a nadto utraci prawo do amnestyi za podobne przekroczenia popełnione ewentualnie za lata 1911, 1912 i 1913. Wskutek tego w razie zatajenia także za te ostatnie trzy lata przy faktycznych dochodach po 6.000 K kwot po 1.000 K, zapłaciłby dotyczący cenzyt oprócz wymienionych już przedtem kwot podatku i kary (22 K 50 h + 202 K 50 h) jeszcze tytułem dodatkowego podatku osobisto-dochodowego za lata 1911, 1912 i 1913 w myśl dotychczas obowiązującej taryfy po 22 K, zatem łączną kwotę 66 K, a tytułem kary za te lata łączną kwotę dochodzącą ewentualnie do dziewięciokrotnej wysokości ukróconego podatku t. j. do kwoty 594 K. Kara podatkowa i dodatkowy podatek za te cztery lata mogłyby wynosić zatem razem kwotę (22·50 + 202·50 + 66 + 594) t. j. 885 K! Naturalnie im większy zatajono dochód, tem większa kwota wypada tytułem kary i dodatkowego podatku. Jeżeliby więc podatnik uzyskał w roku 1913 dochód n. p. 10.000 K, od którego wypada na rok 1914 podatek dochodowy 234 K, a zeznał dla wymiaru tego podatku z zamiarem jego ukró-

cenia tylko dochód 5.000 K, od którego wypada podatek 90 K, zapłaciłby oprócz dodatkowego podatku dochodowego za rok 1914 w kwocie 144 K tytułem kary podatkowej ewentualnie kwotę dochodzącą do wysokości 1.296 K a nadto w razie takiego samego zatajenia dochodu w zeznaniach do wymiarów podatku osobisto-dochodowego na lata 1911, 1912 i 1913 zapłaciłby oprócz wymienionych wyżej kwot tytułem dodatkowego podatku osobisto-dochodowego za te trzy lata łączną kwotę 420 K, a tytułem kar podatkowych za te same trzy lata łącznie ewentualnie kwotę 3.780 K. Kara podatkowa i dodatkowy podatek za wspomniane cztery lata przy ukróceniu połowy z dochodu 10.000 K mogłyby przeto razem wynieść kwotę 5.640 K, zatem więcej niżby wyniósł zatajony na rok 1914 dochód.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Rok 1914.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1914.

Nr. 20.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 16. marca 1914 l. XVII. 34|1 w sprawie obrotu świń wewnątrz kraju i wywozu tych zwierząt do innych królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

A) Wywóz świń.

I. Wywóz świń rzeźnych do innych królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa jest wolny, gdyż w ogólności nie podlega żadnym specyalnym ograniczeniom, lecz tylko właściwym postanowieniom ustawy o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich tępieniu z 6. sierpnia 1909, Dz. p. p. L. 177, postanowieniom rozporządzenia wykonawczego z 15. października 1909, Dz. p. p. L. 178, względnie wydawanym od czasu do czasu na tej podstawie zarządzeniom władz z powodu poszczególnych wypadków zarazy, oraz przepisom obwieszczenia z 29. czerwca 1910, L. XVII. 5743/23.

II. Świnie użytkowe i hodowlane wolno wyprowadzać z Galicyi do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa:

a) z wolnych od zarazy gmin i obszarów dworskich, gdzie obowiązuje stale znaczenie świń markami usznemi i prowa-

dzenie ich w ewidencyi (vide dział B. rozdział I.), jeżeli jest udowodnione:

1. że zwierzęta przeznaczone do wywozu przed wyprowadzeniem przebywały bez przerwy już jako przeznaczone markami usznemi, względnie od urodzenia w jednej z powyższych miejscowości najmniej 40 dni, i że dotycząca miejscowość w ciągu tego czasu była wolną od pomoru;

2. że nierogacizna taka nie pochodzi z zakupna dokonanego podczas krążenia (im Herumziehen), lub wogóle wbrew przepisom niniejszego obwieszczenia, lecz — o ile właściciel nie wyprowadza jej wprost ze swej zagrody bądźto we własnym zarządzie, bądź też za pośrednictwem rolniczej organizacyi zbytu zwierząt, której jest członkiem — nabytą została w miejscu pochodzenia świń przy ścisłem przestrzeganiu przepisów wyszczególnionych w dziale B, rozdział II. litera b), względnie na publicznym targu pozostającym pod dozorem lekarza weterynaryjnego i jeżeli zarówno miejscowość targowa, jak i stacya kolejowa, w której ma być nadaną, leżą w obrębie obszaru, gdzie obowiązuje znaczenie świń markami usznemi;

3. że świnie pochodzą z powiatów politycznych, w których leży stacya nadawcza, lub z powiatów sąsiednich, a w razie pochodzenia z dalszych powiatów politycznych zaopatrzone są paszportami, w których wiarygodność okoliczności wymienionych pod 1. i 2. potwierdzona jest przez urzędowego lekarza weterynaryjnego powiatu, z którego świnie pochodzą.

W obszarze, gdzie obowiązuje znaczenie świń markami usznemi, winni prowadzący kataster (ewidencyę), na paszportach na świnie użytkowe i hodowlane posiadające wymagane warunki wywozu poza granice kraju, umieszczać zawsze potwierdzenie opatrzone pieczęcią i własnoręcznym swym podpisem, że według katastru dotycząca nierogacizna opatrzona markami usznemi, względnie od urodzenia rzeczywiście przebywała bez przerwy w ostatnich 40 dniach w miejscowości wydania paszportu i że miejscowość ta w tym czasie była wolną od pomoru, oraz, że zwierzęta nie pochodzą z zakupna podczas krążenia (im Herumziehen).

Komisye targowe, lekarze weterynaryjni powiatowi i inni lekarze weterynaryjni mają przy każdej nadarzającej się sposobności, a zwłaszcza w czasie pełnienia nadzoru fachowego w miejscowościach targowych, leżących w obrębie tego obszaru przekonywać się o prawdziwości dat, pieczęci, podpisów, jak niemniej wzmiankowanych w poprzednim ustępie poświadczeń, któremi zaopatrzone są paszporty na świnie użytkowe i hodowlane, nabyte na targu w celu wywozu pozu granice kraju i wykonanie tej czynności potwierdzać na odwrotnej stronie paszportów;

b) z wolnych od zarazy gmin (obszarów dworskich), obszaru, gdzie nie obowiązuje stale znaczenie świń markami usznemi i prowadzenie ich w ewidencyi, pod warunkiem, że świnie przeznaczone na wywóz będą urzędownie opatrzone na koszt strony markami usznemi,

trzymane zupełnie osobno przez 40 dni w obserwacyi weterynaryjno-policyjnej i po upływie tego czasu okażą się zupełnie niepodejrzanemi o zarazę, tudzież jeżeli miejscowość, skąd się je wyprowadza, od 40 dni była wolną od pomoru.

Wyjątek stanowią świnie hodowlane w chlewniach zarodowych, które pozostają pod kontrolą krajowych Towarzystw rolniczych i utrzymują wszystkie świnie w stałej ewidencyi połączonej ze znaczeniem zwierząt markami usznemi lub tatuowaniem, o tyle, że świnie hodowlane z takich chlewni można wysyłać do innych krajów koronnych także bez 40-dniowej obserwacyi weterynarskiej, jeżeli przebywały w tej samej chlewni bez przerwy co najmniej ostatnie 40 dni, bezpośrednio przed wywozem z miejsca pochodzenia zostały uznane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego za zdrowe i niepodejrzane i przy tej sposobności oznaczone na koszt strony urzędownie markami usznemi, oraz jeżeli miejscowość ich pochodzenia jest od 40 dni wolna od pomoru

Chcący wyprowadzić świnie użytkowe, lub hodowlane z obszarów wspomnianych pod b) do innych krajów koronnych winien pisemnie, lub ustnie zgłosić to we właściwem c. k. Starostwie (Magistracie) i złożyć odpowiednią kwotę na marki uszne. Starostwo (Magistrat) zarządzi bez zwłoki co potrzeba, celem poznaczenia i wzięcia zgłoszonych świń w obserwacyę, względnie dopełnienia innych warunków wywozu.

Na paszportach wydanych na takie świnie ma być dopełnienie warunków wywozu stwierdzone przez właściwego lekarza weterynaryjnego urzędowego, względnie jego zastępcę, dostawa zaś takich świń do stacyi nadawczej ma się odbywać na wozach pod dozorem policyjnym na koszt strony.

Świń użytkowych, lub hodowlanych legitymowanych paszportami nie odpowiadającymi warunkom przytoczonym pod a) względnie b) i wogóle wbrew powyżej wyszczególnionym wymogom nie wolno pod żadnym pozorem wyprowadzać, albo dopuścić do transportu kolejowego, celem wywozu do innych krajów koronnych.

Posyłki świń użytkowych i hodowlanych odpowiadające warunkom wymaganym w niniejszem obwieszczeniu załadowane do wagonów przy zachowaniu weterynarno policyjnych przepisów, mają być ze stacyi nadawczej bez doładowywania i przeładowywania po drodze (z wyjątkiem przypadków elementarnych) przewiezione wprost do stacyi odbiorczej, a kierowanie takich posyłek do innego aniżeli pierwotne miejsce ich przeznaczenia, może się odbywać tylko za specyalnem pozwoleniem c. k. Namiestnictwa.

Lekarz weterynaryjny, interweniujący przy ładowaniu świń w stacyi nadawczej, ma oprócz wyniku oględzin zaznaczyć na paszportach, że świnie przeznaczone są do użytku lub chowu (zu Nutzungs- bezw. Zuchtzwecken) i potwierdzić wiarygodność dat i klazul umieszczonych na paszportach, a o odejściu każdej posyłki takich świń zawiadomić telegraficznie na koszt strony władzę polityczną pierwszej instancyi miejsca przeznaczenia zwierząt, podając ilość świń, stacyę końcową, nazwisko i miejsce zamieszkania adresata.

B. Obrót świń wewnątrz kraju.

Celem zapobieżenia zawlekaniu pomoru (zarazy) świń względnie rozwlekaniu tej zarazy przez obrót świń i umożliwienia wywozu także nierogacizny użytkowej i hodowlanej poza granice kraju zarządza się na zasadzie §§ 2 7, 10, 23, 24 i 25 ustawy z 6. sierpnia 1909, i rozporządzenia wykonawczego z 15. października 1909, do § 7, tudzież do rozdziału IV. tytuł „Pomór (zaraza) świń“ powołanej ustawy Dz. p. p. L. 177 i 178 co następuje:

I. Dla miejscowości położonych w pasie pogranicznym od strony Rosyi:

Załącznik I. do obwieszczenia. W miejscowościach położonych w pasie pogranicznym od strony Rosyi, objętych załączonym wykazem ·/., mają być wszystkie świnie oznaczone na prawem uchu marką uszną systemu Dudzińskiego i utrzymywane w ewidencyi

Załącznik II. do obwieszczenia. według przyległej instrukcyi ·/.

Od obowiązku oznaczania markami usznemi zwolnione są jedynie prosięta w pierwszych 4 tygodniach życia, lochy prośne w ostatnim miesiącu ciężarności aż do końca drugiego tygodnia po oprosieniu, tudzież świnie świeżo wykastrowane aż do czasu ich wyzdrowienia t. j. mniej więcej do 3 tygodni po kastracyi.

Jeżeli jednak świnie takie mają być wyprowadzone na targ, przetarg, wystawę, lub pokaz zwierząt, przeprowadzone do innej gminy z powodu zmiany stałego miejsca pobytu, lub nadane do przewozu koleją, albo statkami, natenczas muszą być poznaczone markami usznemi, mimo, że przyczyna dla której markowanie odroczono, jeszcze istnieje.

W miejscowościach wzmiankowanych w ustępie 1. posiadacze świń są obowiązani:

1. zgłaszać w ciągu 48 godzin ustnie lub pisemnie u prowadzącego ewidencyę każdy przybytek i ubytek w stanie nierogacizny, jakoteż wszelką zamierzoną trwałą zmianę stanowiska świń i oddawać mu paszporty, któremi zaopatrzone były świnie nowowprowadzone, niemniej paszporty pobrane na świnie, które nazad do zagrody wróciły;

2. donosić mu w tym samym terminie o każdym wypadku zagubienia, lub zepsucia się marki usznej i oddawać marki przypadkowo odpadłe lub zużyte;

3. być pomocnym prowadzącemu ewidencyę przy zakładaniu marek usznych;

4. dozwolić jemu, jako też kontrolującej żandarmeryi i organom politycznych władz powiatowych na każde ich żądanie i w każdej chwili wstępu do wszystkich lokalności stajennych i udzielać im wyjaśnień o wszelkich stosunkach tyczących się stanu i pochodzenia świń.

Posiadaczowi świń nie wolno umieszczać innych cech i znaków dla celów prywatnych na tem uchu świni, na którem z urzędu ma być założona marka uszna.

Posiadacze świń, jakoteż prowadzący kataster są osobiście odpowiedzialni za wszelkie nadużycia markami, za ich podrabianie, rozmyślne odjęcie lub psucie i t. d.

Marki do oznaczania świń są własnością rządową i będą dostarczane kosztem Skarbu Państwa.

Do legitymowania świń w miejscowościach wymienionych w ustępie 1. używane być mają blankiety paszportowe koloru zielonego, które gminy (obszary dworskie) nabywać będą w c. k. Starostwach w sposób dotychczasowy a Magistrat miasta Krakowa wprost w Ekonomacie c. k. Namiestnictwa.

Gminy i obszary dworskie obowiązane są wykonywać, względnie dopilnować wykonywania tych środków.

II. Dla całego kraju:

a) W całej Galicyi zabrania się:

1. puszczania świń samopas t. j. bez należytego nadzoru (wałęsania się);

2. tak zwanego handlu domokrążnego żywą nierogacizną bez różnicy wieku, czyli kupowania, sprzedaży, lub prowadzenia świń, chodząc i jeżdżąc od miejscowości do miejscowości z wyjątkiem targów i od zagrody do zagrody względnie od pastwiska do pastwiska.

Nie uważa się jednak za handel domokrążny, jeżeli rolnicy, lub hodowcy nie trudniący się handlem świń wykarmioną u siebie nierogaciznę wysyłają ze swych obejść (pastwisk) wprost na targi, lub do rzeźni większych miejsc konsumcyjnych jako posyłkę zbiorową, czy to we własnym zarządzie, czy też za pośrednictwem rolniczego stowarzyszenia zbytu zwierząt, którego są członkami, albo jeżeli nabytą wspólnie nierogaciznę użytkową, lub hodowlaną, rozdzielają między swych wspólników względnie członków w celach wypasu, lub dalszego chowu.

Atoli rolnicy i hodowcy zamierzający wysłać taką zbiorową posyłkę świń na targi, lub do rzeźni większych miejsc konsumcyjnych obowiązani są postarać się u wydającego paszport w miejscu pochodzenia zwierząt o umieszczenie na odwrotnej stronie każdego paszportu klauzuli stwierdzającej nie tylko przeznaczenie zwierząt, lecz także okoliczność, że wyprowadzający zwierzę rzeczywiście u siebie wykarmił.

Klauzula ta opiewać ma następująco:

„Niniejszem stwierdzam, że opisane na odwrotnej stronie zwierzę (ta) posiadacz rzeczywiście u siebie wykarmił i że zwierzę (ta) to (te) wysłane

być ma (mają) wprost na targ (do rzeźni) w . . . . w posyłce zbiorowej zorganizowanej przez posiadaczy (przez rolnicze stowarzyszenie zbytu zwierząt w . . . . do którego posiadacz jako członek należy).

. . . . dnia . . . . . . 19 .

Pieczęć. Podpis wydającego paszport".

Posyłki zbiorowe świń, co do których nie dopełniono tego warunku będą kwestyonowane;

3. odbywania targów pokątnych na świnie, czyli spędzania świń z różnych zagród (pastwisk), lub różnych gmin na miejsca leżące poza obrębem targowicy zwierzęcej, lub też na targowicę zwierzęcą w dniach nie objętych koncesyą targową i wystawiania ich tam na sprzedaż, a niemniej sprzedawania i skupowania podczas drogi, lub chwilowego postoju nierogacizny pędzonej, lub wiezionej kołowo na targ, do stacyi kolejowej, lub wprost do rzeźni.

Posiadacz, który nabył świnię na targowicy, ma się postarać o stwierdzenie tego przez umieszczenie na odnośnym paszporcie klauzuli następującej treści:

„X. X. nabył dnia . . . . 19 . . na targu w . . . . i prowadzi do . . . . .

(podpis członka komisyi targowej).

Komisya targowa jest obowiązana na żądanie strony umieścić bezpłatnie na paszporcie tę klauzulę;

4. wchodzenia do obcych chlewów stajen i ubikacyi, w których się trzyma świnie: handlarzom świń, ich pomocnikom, zgońcom, rzeźnikom, masarzom, miśkarzom i w ogóle osobom, które przez swe zatrudnienie mają do czynienia z cudzą nierogacizną, jak agenci i mężowie zaufania spółek zbytu zwierząt i t. p.;

5. pędzenia trzody chlewnej przez większe przestrzenie kraju.

Zwierzęta te wolno z zachowaniem przepisów weterynarno-policyjnych pędzić pieszo z miejscowości jednego powiatu politycznego tylko do miejscowości tego samego, lub sąsiedniego powiatu politycznego.

Do powiatów politycznych dalej położonych, wolno świnie tylko przewozić koleją, lub wozami o zaprzęgach końskich.

Świnie przypędzone z jednego powiatu politycznego na targowicę, znajdującą się w sąsiednim powiecie politycznym, lub przewiezione na targowicę koleją, albo wozami z dalszych powiatów, mogą być z tej targowicy odpędzone do którejkolwiek miejscowości bezpośrednio przylegającego powiatu, jeżeli są zaopatrzone legalnymi paszportami z klauzulą podpisaną przez lekarza

weterynaryjnego pełniącego nadzór targowy, że ich stan zdrowia jest zupełnie niepodejrzany;

6. pędzenia świń rzeźnych przywiezionych koleją z rampy kolejowej. Świnie takie — o ile do rzeźni niema toru kolejowego — mają być z ładowni kolejowej przewożone do miejsca przeznaczenia (zakładu rzeźnianego) na specyalnych wozach, które przynależne c. k. Starostwo (Magistrat) uzna za odpowiednie. Wozy należy po każdorazowem użyciu dokładnie oczyścić i odrazić pod dozorem dotyczącego lekarza weterynaryjnego.

b) Zakupno nierogacizny na jednem obejściu (pastwisku) na chów, utrzymanie, rzeź, lub eksport jest przy zachowaniu przepisów ogólnych o obrocie tych zwierząt i nadal dozwolone pod warunkiem, że osoby zamierzające zakupić nierogaciznę na pewnem obejściu zgłosić się mają poprzód u wydającego paszporty celem poinformowania się, czy ze względu na chwilowy stan zarazy obrót świń w tej zagrodzie nie podlega jakim ograniczeniom, a w razie wyprowadzenia zakupionych zwierząt poza obręb miejsca pochodzenia postarać się o umieszczenie na odwrotnej stronie każdego paszportu następującej klauzuli:

„Świnia (nie) opisana (e) na odwrotnej stronie pochodzi (ą) z obejścia gospodarza . . . . . . Nr, domu . . . . Nabywca . . . . . z . . . . prowadzi ją (je) do . . . . z przeznaczeniem na chów (utrzymanie, rzeź, eksport).

. . . . . . dnia . . . . 19 . .

Pieczęć. Podpis wydającego paszport".

Szczegóły zawarte w tej klauzuli uwidocznić należy każdym razem w jukstach paszportowych.

Świnie nabyte na obejściach z ominięciem tych przepisów będą kwestyonowane.

c) Obrót świń przeznaczonych do handlu i eksportu, które znajdują się w posiadaniu osób trudniących się handlem świń podlega następującym ograniczeniom:

1. Świnie takie wolno wystawiać na sprzedaż i przetrzymywać prócz uznanych przez władzę targowic zwierzęcych, jedynie tylko w koncesyonowanych stajniach handlowych.

Przetrzymywanie tych świń dozwolone jest nadto w chlewach spędowych, jednak sprzedaż świń w takich chlewach, wyjąwszy wypadki sprzedaży całego stada, jest bezwarunkowo wzbroniona.

2. Stajnie handlowe i chlewy spędowe muszą pod względem położenia, budowy i wewnętrznego urządzenia odpowiadać wymogom weterynaryjnym i sanitarnym i być uznane przez władzę polityczną I. instancyi jako nadające się do tego celu.

Na każdej stajni handlowej, względnie chlewie spędowym znajdować się ma tablica z nazwiskiem jej posiada i napisem: „Stajnia handlowa (spędowa) nierogacizny zatwierdzona przez c. k. Starostwo (Magistrat)“.

Stajnie handlowe i chlewy spędowe, względnie ich przedziały, chodniki i podwórza należy po każdem użyciu dokładnie oczyścić i odkazić mlekiem wapiennem pod dozorem miejscowego oglądacza zwierząt. Przed dokonaniem tych czynności nie wolno w nich umieszczać nowych zwierząt.

W razie zaniedbania tych środków ostrożności ma naczelnik gminy zarządzić na koszt i niebezpieczeństwo posiadacza stajni odpowiednie jej oczyszczenie i odkażenie, a winnych przedstawić władzy politycznej I. instancyi do ukarania.

3. Handlarze zajmujący się rozsprzedażą świń w kraju, lub ich upoważnieni zastępcy, są obowiązani prowadzić na osobnych arkuszach spo-
Załącznik III. do obwieszczenia. rządzonych według przyległego wzoru ·/. dokładny rejestr każdego stada znajdującego się w ich posiadaniu z uwidocznieniem pochodzenia zwierząt, daty odsprzedaży świń, tudzież nazwiska i miejsca zamieszkania nabywców.

Po rozsprzedaniu wszystkich świń danego stada ma handlarz dotyczący arkusz oddać bezzwłocznie naczelnikowi tej gminy, gdzie rozsprzedaż ukończono, a ten przedłożyć go ma natychmiast c. k. Starostwu.

4. Handlarze świń, lub ich upoważnieni zastępcy mają donosić bez zwłoki miejscowemu oglądaczowi zwierząt o każdem wprowadzeniu świń do stajen handlowych, lub chlewów spędowych i wręczyć mu dotyczące paszporty.

Oglądacz obowiązany jest skontrolować natychmiast transport tak co do stanu zdrowia zwierząt, jak i zgodności sztuk i opisu tychże z podanemi w paszportach i sprawdzić ewentualnie także daty rejestru prowadzonego przez handlarza, a o każdej przeszkodzie w dopuszczeniu zwierząt do dalszego obrotu donosić zaraz naczelnikowi gminy, celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Wynik badania powinien oglądacz uwidocznić na odwrotnej stronie każdego paszportu, a o dokonanej kontroli prowadzić osobne zapiski z uwzględnieniem nazwiska handlarza, daty doniesienia i przeprowadzonego badania, tudzież ilości badanych świń.

Przed dokonaniem tego badania, względnie kontroli nie wolno świń rozsprzedawać, wyprowadzać ich ze stajen handlowych, względnie spędowych w jakimkolwiek celu, ani też wprowadzać tam nowych sztuk.

5. Świnie pomieszczone w stajniach handlowych, lub chlewach spędowych podlegają co 5 dni rewizyi miejscowego oglądacza bydła, której wynik uwidocznić należy na każdym paszporcie z przytoczeniem daty dokonanej rewizyi.

6 Handlarze świń, lub ich upoważnieni zastępcy obowiązani są także donosić bezzwłocznie naczelnikowi gminy o każdym wypadku choroby wewnętrznej, tudzież o każdym wypadku padnięcia zwierząt zaszłym między ich

świniami bez względu na to, czy one są pomieszczone w stajniach handlowych, czy chlewach spędowych, a zarazem wstrzymać dalszą rozsprzedaż, wyprowadzanie i wprowadzanie świń z tych względnie do tych stajen i chlewów, aż do dalszego zarządzenia naczelnika gminy, który w takich razach zastosować się ma ściśle do przepisów § 20 ustawy o chorobach stadnych z 6. sierpnia 1909, Dz. p. p. L. 177.

7. Wozy użyte do transportu świń będących własnością handlarzy, należy po każdorazowem użyciu dokładnie oczyścić i odkazić mlekiem wapiennem pod dozorem miejscowego oglądacza zwierząt, ewentualnie przy zastosowaniu środków przymusowych wzmiankowanych powyżej w punkcie 2. ustęp 4.

d) Pod względem obrotu świń w tuczarniach utrzymywanych przez handlarzy nierogacizny, spółki mleczarskie i samoistne zakłady przeróbki nabiału, tudzież we wszystkich większych tuczarniach trzody chlewnej prowadzonych w sposób zarobkowy obowiązują następujące przepisy:

1. posiadacze świń, lub ich upoważnieni zastępcy mają prowadzić na arkuszach sporządzonych według wzoru podanego pod c) punkt 3, dokładną ewidencyę stanu nierogacizny z uwidocznieniem jej pochodzenia, oraz daty przyrostu i ubytku;

2. o każdem wprowadzeniu świń do tuczarni obowiązani są posiadacze, lub ich upoważnieni zastępcy donosić natychmiast miejscowemu oglądaczowi zwierząt, który prócz stanu zdrowia wprowadzonych sztuk zbadać ma dokładnie dotyczące paszporty i skontrolować zapiski arkusza ewidencyjnego świń prowadzonego przez posiadacza, a o dostrzeżeniu podejrzanych objawów chorobowych, oraz innych nieprawidłowości donosić naczelnikowi gminy;

3. świnie znajdujące się w tuczarni podlegają co 10 dni rewizyi miejscowego oglądacza zwierząt, której wynik podobnie jak wynik badania wzmiankowanego w punkcie 2 uwidocznić należy z przytoczeniem daty nie tylko na każdym paszporcie, lecz także na arkuszu ewidencyjnym;

4. posiadacze świń, lub ich upoważnieni zastępcy są nadto obowiązani donosić bezzwłocznie naczelnikowi gminy o każdem podejrzanem wypadku zachorowania, lub padnięcia nierogacizny w tuczarni i aż do dalszego zarządzenia tego naczelnika wstrzymać dalsze wprowadzanie i wyprowadzanie trzody chlewnej z dotyczącego, względnie na dotyczące obejście;

5. za tuczarnię świń prowadzoną w sposób zarobkowy uważa się każdą tuczarnię nierogacizny obliczoną na zysk, która nie stanowi ubocznej gałęzi gospodarstwa rolnego, lub mleczarstwa, lecz prowadzona jest jako samoistne przedsiębiorstwo.

Powyższe postanowienia wchodzą w życie dnia 1. kwietnia 1914

Z dniem wejścia życie tych postanowień tracą moc obowiązującą tut. obwieszczenia z 10. września 1908, L. 118.528 i 29. czerwca 1910, L. XVII. 5856.

Przekroczenia tego obwieszczenia karane będą według przepisów ustawy z 6. sierpnia 1909, Dz. p. p. L. 177.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, 16. marca 1914.

C. k. Namiestnik:

Korytowski w. r.

Załącznik I. do obwieszczenia Nam. l. XVII. 34/1 ex 1914.

Wykaz

gmin i obszarów dworskich, które leżą w pasie, gdzie ma być prowadzona ewidencya i znaczenie świń markami usznemi.

Powiat polityczny	Powiat sądowy	Gminy i obszary dworskie
Chrzanów	—	Wszystkie gminy i obszary dworskie należące do powiatu politycznego.
Kraków	—	dtto
Miasto Kraków	—	Dzielnice położone po lewym brzegu Wisły.

Powiat polityczny	Powiat sądowy	Gminy i obszary dworskie
Bochnia	Bochnia	Barczków, Bessów, Bieńkowice, Cerekiew, Drwinia, Dziewin, Grobla, Niedary, Popędzyna, Świniarów, Trawniki, Uście solne, Wola Drwińska, Wrzępia, Wyżyce.
	Niepołomice	Brzezie, Chobot, Chrość, Dąbrowa, Niepołomice, Podborze, Podłęże, Staniątki, Szarów, Wola Batorska, Wola Zabierzowska, Zabierzów.
Brzesko	Radłów	Dąbrówka Morska, Dołęga, Górka, Kopacze Księże, Kwików, Niedzieliska, Pojawie, Rajsko, Rylowa, Rząchowa, Strzelce Wielkie, Strzelce Małe, Szczurowa, Wola Przemykowska, Zaborów.
Dąbrowa	Dąbrowa	Bolesław, Borki, Brzezówka, Ćwików, Dąbrowica, Dąbrówki Breńskie, Dalastowice, Grądy, Kanna, Kupienin, Kuzie, Laskówka Dalastowska, Łęka Żabiecka, Łęka Szczucińska, Lubasz, Maniów, Mędrzechów, Odment, Pawłów, Radwan, Samocice, Skrzynka, Słupiec, Strojców, Suchy Grunt, Świdrówka, Świebodzin, Szczucin, Tonie, Wójcina, Wola Szczucińska, Wulka Grądzka, Wulka Mędrzechowska, Zabrnie, Załuże.
	Żabno	Bieniaszowice, Biskupice, Borusowa, Demblin, Goruszów, Gręboszów, Hubenice, Jadowniki Mokre, Jagodniki, Janikowice, Karsy, Kłyż, Kozłów, Lubiczko, Miechowice Małe, Miechowice Wielkie, Nowopole, Paluszyce, Pierszyce, Podlipie, Siedliszowice, Sikorzyce, Ujście Jezuickie, Wietrzychowice, Wola Gręboszowska, Wola Rogowska, Wola Żelichowska, Zalipie, Zawierzbie, Żelichów.

Powiat polityczny	Powiat sądowy	Gminy i obszary dworskie
Mielec	Mielec	Borki Nizińskie, Borowa, Brzyście, Gawłuszowice, Gliny Małe, Jaślany, Kębłów, Kliszów, Krzemienica, Młodochów, Ostrowek, Padew Kolonia, Padew Narodowa, Pławo, Przykop, Różniaty, Sadkowa Góra, Wojków, Wola Zdakowska, Zaduszniki, Zarównie.
	Radomyśl	Breń Osuchowski, Czermin, Gliny Wielkie, Górki, Hohenbach, Kawęczyn, Łysaków, Łysakówek, Otałęż, Surowa, Szafranów, Wola Otałęzka, Wola Wadowska, Ziempniów.
Tarnobrzeg	Rozwadów	Antoniów, Brandwica, Charzewice, Chwałowice, Dąbrowa Rzeczycka, Jastkowice, Kotowa Wola, Majdan Zbydniowski, Motycze Poduchowne, Motycze Szlacheckie, Nowiny, Orzechów, Pilchów, Pniów, Radomyśl n. Sanem, Rozwadów, Rzeczyca Długa, Rzeczyca Okrągła, Skowierzyn, Turbia, Witkowice, Wola Rzeczycka, Wrzawy, Żabno, Zaleszany, Zbydniów.
	Tarnobrzeg	Baranów, Chmielów, Cygany, Dąbrowica, Domacyny, Dymitrów Duży, Dymitrów Mały, Dzików, Furmany, Gorzyce, Jadachy, Kajmów, Koćmierzów, Machów, Miechocin, Mokrzyszów, Nadbrzezie, Nagnajów, Ocice, Ostrówek, Siedleszany, Siedlce, Skopanie, Sobów, Sokolniki, Stale, Suchorzów, Tarnobrzeg, Trześń, Wielowieś, Zakrzów, Wola Gołego, Zalesie Gorzyckie, Zarzekowice, Żupawa.

Powiat polityczny	Powiat sądowy	Gminy i obszary dworskie
Nisko	Nisko	Groble, Jeżowe, Kończyce, Kopki. Koziarnia, Łętownia, Nowa Wieś, Nowosielec, Pławo, Przędzel, Rudnik, Stróża, Tarnogóra, Wulka Łętowska.
	Ulanów	Bieliniec, Bieliny, Borki, Bukowina, Dąbrowica, Dąbrówka, Domostawa, Glinianka, Golce, Huta Deręgowska, Jarocin, Kąty, Kłyżów, Kurzyna Mała, Kurzyna Wielka, Majdan Golczański, Mostki, Pysznica, Rauchersdorf, Studzieniec, Szyperki, Ulanów, Wulka Bielińska, Wulka Tanewska, Zarzecze, Żdżary.
Łańcut	Leżajsk	Baranówka, Brzoza Królewska, Brzyska Wola, Dornbach, Giedlarowa, Gillershof, Hucisko, Jastrzębiec, Jelna, Königsberg, Kuryłówka, Leżajsk, Łukowa, Ożanna, Przychojec, Ruda, Rzuchów, Sarzyna, Siedlanka, Staremiasto, Wierzawice, Wola Zarczycka.
Jarosław	Sieniawa	Adamówka, Cieplice, Dąbrowica, Dobcza, Dobra, Krasne, Majdan Sieniawski, Pawłowa, Piskorowice, Rudka, Słoboda.
Cieszanów	Cieszanów	Chlewiska, Cieszanów, Gorajec, Freifeld, Huta Różaniecka, Huta Stara, Kadłubiska, Lipsko, Łowcza, Lubliniec Nowy, Lubliniec Stary, Łukawica, Moszczanica, Narol miasto, Narol wieś, Niemstów, Nowe Sioło, Płażów, Ruda Różaniecka, Ułazów, Wola Wielka, Żuków.
	Lubaczów	Cewków, Dachnów, Dzików Nowy, Dzików Stary, Futory, Milków.

Powiat polityczny	Powiat sądowy	Gminy i obszary dworskie
Rawa Ruska	Rawa Ruska	Bełzec, Hrebenne, Huta Lubycka, Kornie, Lubycza Kniazie, Lubycza Królewska miasteczko, Lubycza Królewska wieś, Mosty Małe, Rzyczki, Teniatyska.
	Uhnów	Dyniska, Domaszów, Józefówka, Karów, Korczmin, Korczów, Krzewica, Machnów, Michałówka, Nowosiółki-Kardynalskie, Nowosiółki-przednie, Ostobuż, Poddubce, Rzeczyca, Sałasze, Staje, Szczepiatyn, Tarnoszyn, Uhnów, Ulhówek, Wasylów, Wierzbica, Woronów, Zastawie, Żurawce.
Sokal	Bełz	Bezejów, Budynin, Cebłów, Chłopiatyn, Dłużniów, Horodyszcze Waręzkie, Hulcze, Kościaszyn, Leszczków, Liski, Liwcze, Machnówek, Myców, Oserdów, Piwowszczyzna, Przemysłów, Przewodów, Rusin, Siebieczów, Sulimów, Tuszków, Waręż miasto, Waręż wieś, Wierzbiąż, Winniki, Worochta, Wyżłów, Żabcze, Żniatyn.
	Sokal	Baranie Peretoki, Bobiatyn, Bojanice, Byszów, Chorobrów, Cieląż, Hatowice, Horbków, Horodłowice, Ilkowice, Komarów, Konotopy, Kopytów, Korczyn, Leszczatów, Łubów, Łuczyce, Mianowice, Moszków, Nuśmice, Opulsko, Perespa, Perwiatycze, Pieczygóry, Rozdzałów, Sawczyn, Skomorochy, Sokal, Spasów, Starogród, Steniatyn, Świtarzów, Szarpańce, Szmitków, Tartaków miasto, Tartaków wieś, Tartakowiec, Torki, Tudorkowice, Uhrynów, Ulwówek, Wojsławice, Wolica Komarowa, Zboiska, Zubków.

Powiat polityczny	Powiat sądowy	Gminy i obszary dworskie
Radziechów	Łopatyn	Wszystkie gminy i obszary dworskie należące do powiatu sądowego a mianowicie: Baryłów, Batyjów, Bordulaki, Chmielno, Hrycowola, Kustyń, Laszków, Łopatyn, Manastyrek Brodzki, Mikołajów, Podmanastyrek, Romanówka ad Szczurowice, Ruda Brodzka, Rudenko Lackie, Rudenko Ruskie, Smarzów, Stanisławczyk, Stołpin, Strzemilcze, Szczurowice, Toporów, Trójca, Turze, Uwin, Zawidcze.
	Radziechów	Hanunin, Józefow, Kulików, Mukanie, Niemiłów, Ordów, Peratyn, Płowe, Radziechów, Romanówka ad Stojanów, Sabinówka, Sienków, Środopolce, Stojanów, Suszno, Tetewczyce, Wolica Baryłowa, Wulka Suszańska.
Brody	—	Wszystkie gminy i obszary dworskie należące do powiatu politycznego.
Zborów	Załośce	Wszystkie gminy i obszary dworskie należące do powiatu sądowego a mianowicie: Batków, Blich, Czystopady, Gontowa, Hnidawa, Łukawiec, Markopol, Milno, Panasówka, Podbereźce, Ratyszcze, Reniów, Seretce, Trościaniec Wielki, Wertełka, Zagórze, Załośce.
	Zborów	Białogłowy, Nesterowce, Neterpińce.
Tarnopol	Tarnopol	Czerniechów, Ditkowce, Dubowce, Hładki, Horodyszcze, Ihrowica, Iwaczów Dolny, Iwaczów Górny, Jankowce, Kurniki Szlachcinieckie, Łozowa, Małaszowce, Mszaniec, Nosowce, Obarzańce, Pleskowce, Płotycz, Stechnikowce, Szlachcińce, Zarudzie.

Powiat polityczny	Powiat sądowy	Gminy i obszary dworskie
Zbaraż	—	Wszystkie gminy i obszary dworskie należące do powiatu politycznego.
Skałat	—	dtto
Husiatyn	—	dtto
Czortków	Czortków	Dawidkowce.
Borszczów	—	Wszystkie gminy i obszary dworskie należące do powiatu politycznego.

Instrukcya

o prowadzeniu katastru i oznaczaniu świń markami usznemi.

1. Cel oznaczania markami usznemi i prowadzenia ewidencyi świń.

Oznaczanie świń markami usznemi i prowadzenie ich w ewidencyi ma, jako środek weterynaryjno-policyjny, na celu stwierdzenie tożsamości poszczególnych sztuk i wykrycie miejsca, z którego pochodzą, oraz ich posiadacza, a w dalszem następstwie zapewnienie należytej kontroli nad obrotem tych zwierząt i ułatwienie dochodzenia za źródłem zarazy.

2. Markowanie świń.

W miejscowościach, gdzie obowiązuje przymus markowania i utrzymywania świń w ewidencyi, mają być wszystkie świnie oznaczone na prawem uchu markami usznemi systemu Dudzińskiego, których dostarczy bezpłatnie władza polityczna powiatowa.

Używanie do tego celu innych marek lub umieszczanie na tem uchu innych znaków w celach prywatnych jest wzbronione.

Od obowiązku oznaczania markami usznemi zwolnione są: nowonarodzone prosięta w pierwszych 4 tygodniach życia, lochy prośne w ostatnim miesiącu ciężarności aż do końca drugiego tygodnia po oprosieniu, tudzież świnie świeżo wykastrowane aż do czasu ich wyzdrowienia, t. j. mniej więcej do 3 tygodni po kastracyi.

Jeżeli jednak świnie takie mają być wyprowadzone na targ, przetarg, wystawę lub pokaz zwierząt, przeprowadzone do innej gminy z powodu zmiany stałego miejsca pobytu lub nadane do przewozu koleją albo statkami, natenczas muszą być poznaczone markami usznemi, mimo, że przyczyna, dla której markowanie odroczono, jeszcze istnieje.

Marki uszne, o których wyżej mowa, sporządzone są z metalu i składają się z dwóch głównych części, a to: z części sztyletowej i kapelusika. W skład części sztyletowej wchodzi tarcza metalowa okrągła i złączony z nią nieruchomo sztylecik, który służy do przebicia muszli usznej. Na zewnętrznej powierzchni tarczy wybite są dwa rzędy liczb, z których górny z literą „G“ oznacza numer gminy, a dolny liczbę porządkową świni. U sztylecika rozróżniamy grot, czyli część górną zbudowaną w kształcie trójkątnego stożka

posiadającego ostre brzegi i trzonek czyli część dolną walcowatą umocowaną nieruchomo w tarczy.

Kapelusik ma, jak sama nazwa wskazuje, kształt kapelusza, na którego kryzie wyryta jest literami nazwa powiatu politycznego. Spód kapelusika zakryty jest blaszką, w której mieści się otwór trójkątny dla wprowadzenia grotu sztylecika. Ponad tą blaszką znajduje się wewnątrz kapelusika druga blaszka ruchoma z otworem okrągłym w paru miejscach ponacinanym, którego średnica jest mniejsza od długości każdego z boków opisanego wyżej otworu trójkątnego. Blaszka ta stanowi właściwy zamek marki, gdyż wprowadzony przez jej otwór grot sztylecika, posiadając podstawę szerszą od średnicy tego otworu, zaskakuje swemi narożami za jego brzeg i nie pozwala się wyciągnąć bez zepsucia marki.

Do zakładania marek usznych dostarcza fabryka Dudzińskiego bezpłatnie odpowiednio sporządzone kleszcze. U kleszczy rozróżniamy dwie szczęki, t. j. górną i dolną i dwa ramiona rozchylające się samoczynnie za pomocą umieszczonej między niemi sprężyny stalowej. Na wewnętrznej powierzchni szczęki górnej kleszczy, na końcu jej odśrodkowym znajduje się płytkie wgłębienie służące do przyjęcia tarczy sztyletowej. Szczęka dolna posiada na końcu odśrodkowym wycięcie w kształcie litery „U“ dla pomieszczenia denka kapelusika. Każda szczęka zaopatrzona jest nadto w urządzenie służące do przytrzymywania części sztyletowej względnie kapelusika marki we właściwem położeniu. Jest to podłużna elastyczna blaszka, przytwierdzona do wewnętrznej powierzchni szczęki w ten sposób, że koniec jej dośrodkowy złączony jest nieruchomo ze szczęką, a koniec odśrodkowy widełkowato rozszczepiony jest wolny i tworzy z końcem odśrodkowym szczęki szczelinę, przez którą wsunąć można część sztyletową względnie kapelusik marki do zagłębienia względnie widełek szczęki.

Chcąc założyć świni markę uszną umieszcza się część sztyletową marki między wewnętrzną powierzchnią szczęki górnej a blaszką tej szczęki tak, aby tarcza spoczywała w zagłębieniu szczęki, a trzon sztyletu opierał się o podstawę widełek blaszki. Następnie osadza się kapelusik w szczelinie między wewnętrzną powierzchnią szczęki dolnej a blaszką tej szczęki w ten sposób, by denko kapelusika znalazło się we widełkach szczęki. Wkońcu reguluje się jeszcze położenie sztylecika i kapelusika tak, aby przy zbliżeniu szczęk kleszczy nietylko koniec sztyletu wpadał prosto w trójkątny otwór blaszki zakrywającej spód kapelusika, lecz także boki tego otworu ułożone były równolegle do ścian grotu sztylecika.

Skoro to uskuteczniono, można już przystąpić do nałożenia marki na ucho świni. W tym celu wprowadza się ucho między szczęki kleszczy uzbrojonych w część sztyletową i kapelusik marki, a po dojściu do miejsca, gdzie ma być założona marka, ściska się nagłym ruchem prawej ręki ramiona kleszczy tak silnie, aby grot sztylecika nietylko przebił ucho i przeszedł przez

trójkątny otwór dna kapelusika, lecz także przecisnął się przez okrągły otwór ruchomej blaszki znajdującej się w kapelusiku i zaskoczył po za jego brzeg. Ponieważ to zaskakiwanie odbywa się zawsze z wyraźnym trzaskiem, przeto łatwo jest rozpoznać, kiedy marka została zamknięta. Aby jednak nie było pod tym względem żadnej wątpliwości, należy każdym razem wykonać próbę, polegającą na tej właściwości marek, że przy zamkniętej marce można kapelusik obracać z łatwością na trzonie sztylecika, jak koło na osi. Gdy zatem ujmiemy palcami jednej ręki tarczę części sztyletowej marki, a palcami drugiej ręki kapelusik i zaczniemy obracać i gdy obrót ten da się z łatwością wykonać, wówczas możemy być pewni, że marka jest należycie zamknięta. W przeciwnym razie należy markę powtórnie docisnąć kleszczami, postępując w sposób wyżej podany.

Marka uszna powinna być założona na uchu zwierzęcia zawsze w ten sposób, aby tarcza części sztyletowej z wybitemi na niej numerami gminy i świni znajdowała się na zewnętrznej, a kapelusik z nazwą powiatu na wewnętrznej powierzchni muszli usznej.

Marki nie powinno się zakładać na końcu ani na żadnym z brzegów ucha, a to z tego powodu, że marka w tych miejscach założona może być łatwo z ucha wyrwana, a nadto w razie umieszczenia jej na końcu ucha może kaleczyć oko zwierzęcia, zwłaszcza u świń o długich i obwisłych uszach.

Trzeba też pamiętać o tem, by przy zakładaniu marki nie skaleczyć sztylecikiem żyły usznej lub nie przebić jej na wskróś, bo w ten sposób spowodować można nietylko niepotrzebne krwawienie, lecz także utrudnić gojenie rany. Ominąć zaś żyłę uszną jest bardzo łatwo, gdyż tak jej gałąź główna, jak i poboczne występują na czystem uchu bardzo widocznie, a często nawet wystają nad powierzchnię ucha.

Dla uniknięcia tych komplikacyi należy zakładać marki w pośrodku i w pobliżu nasady ucha tak, aby sztylet przechodził przez środkowy fałd znajdujący się po wewnętrznej stronie ucha, gdyż w tem położeniu wykluczone jest zupełnie okaleczenie oczu markami i zranienie żyły usznej sztylecikiem marki, a niebezpieczeństwo wyrwania marki z ucha jest możliwie najmniejsze.

Ucho, na którem ma być złożona marka, powinno być czysto wymyte mydłem, aby rana powstała przez przebicie ucha sztyletem marki prędko zgoić się mogła. W miarę potrzeby można nadto przed założeniem marki odkazić ucho jednym ze środków desinfekcyjnych n. p. 3 procentowym roztworem kreoliny.

Zakładanie marek uskuteczniać należy z reguły na zwierzeciu stojącem najlepiej podczas karmienia. Osseski (prosięta cyckowe) bierze się zazwyczaj na ręce i tak przytrzymuje. Nigdy zaś nie powinno się ich przytrzymywać między nogami, a to dla uniknięcia ewentualnego uszkodzenia zwierzęcia.

Do zakładania marki staje się po prawej stronie zwierzęcia i ująwszy lewą ręką prawe jego ucho, wprowadza między szczęki kleszczy, które się prawą ręką zaciska.

Świnie, którym świeżo założono marki, należy trzymać przez pierwszych parę dni na suchej i czystej ściółce.

Po założeniu marki ma prowadzący kataster zapisać zaraz w katastrze numera tej marki tak, jak one są na niej wybite, płeć świni (locha czy wieprz względnie knur), oraz imię i nazwisko posiadacza.

3. Prowadzenie katastru czyli ewidencyi świń.

Dobrze prowadzony kataster powinien zawierać szczegóły pozwalające stwierdzić nietylko każdoczesną ilość świń w zagrodzie, lecz także tożsamość świń tej zagrody ze świniami zapisanemi w katastrze.

Nadto powinien kataster uwidaczniać każdoczesne zmiany stanu świń spowodowane przybytkiem lub ubytkiem zwierząt i wyjaśniać powody tych zmian, a co do zwierząt nowowprowadzonych wskazywać także miejscowość ich pochodzenia.

Wreszcie zadaniem katastru jest zapobiegać wprowadzaniu w obrót zwierząt chorych i podejrzanych, a tam, gdzie to zaszło, ułatwiać wykrycie takich zwierząt i wyłączenie ich z obrotu.

Załącznik I. do instrukcyi. Kataster świń prowadzić należy według dołączonego wzoru ·/. na drukach, których udzieli bezpłatnie władza polityczna powiatowa. Druki te wydawane będą w formie zeszytów, opatrzonych pieczęcią i klauzulą tej władzy, uwidaczniającą słowami liczbę stron.

Zapisywanie świń do katastru odbywać się ma według liczb porządkowych numerów domu.

Dla każdego gospodarza bez względu na to, czy w danej chwili posiada świnie, czy nie, należy pozostawić w katastrze co najmniej jedną kartkę, a dla zamożniejszych, handlujących świniami i t. p., u których stan świń ulega ciągłym zmianom, przeznaczyć dwie lub więcej kartek.

Jeżeli pod jednym numerem domu mieszka dwóch lub więcej gospodarzy, należy dla każdego przeznaczyć w katastrze osobną stronicę, wpisując w nagłówku ten sam numer domu.

W razie wyprowadzenia się pod inny numer, należy kataster na dotyczącej stronicy podkreślić i po wykreśleniu w nagłówku nazwiska posiadacza, zanotować w „Uwadze“, że wyprowadził się z pod numeru „X“ pod numer „Y“, lub do gminy „Z“. Poniżej tej podkreślonej części wpisuje się nazwisko posiadacza, który się na miejsce poprzednika wprowadził i zaciąga do katastru jego stan świń.

Przy końcu katastru należy pozostawić kilka niezapełnionych kartek na wypadek, gdyby wskutek wypełnienia kartki przeznaczonej dla pewnej zagrody brakło miejsca do dalszego zapisywania.

Gdy zeszyt katastru wskutek wpisywania tak został wypełniony, że niema w nim już kartek wolnych, wówczas należy założyć nowy kataster.

Wszelkie zapiski w katastrze uskuteczniać należy atramentem, pismem wyraźnem i czytelnem, nie wolno zaś do tego celu używać ołówków nawet chemicznych. Nie wolno też w katastrze nic przekreślać, prócz numerów marek świń, które ubyły oraz numerów marek zgubionych lub zepsutych (patrz wzór katastru), ani też czynić w nim żadnych poprawek z wyjątkiem urzędowych sprostowań. Nie wolno wreszcie w katastrze nic wyskrobywać ani wycierać.

Do katastru wpisane być muszą wszystkie świnie bez względu na ich wiek, płeć i przeznaczenie. Ilość świń podana w kolumnie IV. katastru musi się zawsze i wszędzie zgadzać z istotnym stanem świń znajdujących się w zagrodzie posiadacza wymienionego w nagłówku. W tej kolumnie nie może figurować więcej ani mniej świń, niż jest w zagrodzie dotyczącego posiadacza i nie mogą być wymienione inne numera marek usznych aniżeli te, jakie mają swinie znajdujace się w tej zagrodzie.

Przed wpisaniem do katastru powinna być każda świnia oznaczona marką uszną, której numer uwidocznić należy w rubryce trzeciej kolumny IV. katastru.

Wyjątek stanowią świnie zwolnione czasowo od przymusu oznaczenia markami usznemi (rozdział 2 ustęp 3. instrukcyi), które wpisuje się do kastru bez poprzedniego oznaczenia markami usznemi, podając w „Uwadze“ (kolumna V.) powód, dla którego ich nie zamarkowano.

Jeżeli jednak świnie takie zostaną oznaczone markami usznemi wskutek zamierzonego wyprowadzenia na targ, przetarg wystawę lub pokaz zwierząt, przeprowadzenia do innej gminy z powodu zmiany stałego miejsca pobytu lub nadania do przewozu koleją, albo statkami, natenczas uwidocznić należy w katastrze także numera marek, któremi je poznaczono.

P r z y w p i s y w a n i u p r z y b y t k u i u b y t k u ś w i ń p o s t ę p o w a ć n a l e ż y w s p o s ó b n a s t ę p u j ą c y:

S z t u k i n o w o n a b y t e ma prowadzący kataster przed wpisaniem oglądnąć i przez porównanie stwierdzić, czy płeć, wiek, maść i numer marki usznej zgłoszonej do katastru świni zgadza się z opisem podanym w przedłożonym przez posiadacza paszporcie.

Dopiero po stwierdzeniu tych szczegółów i niepodejrzanego stanu zdrowia świń, a przedewszystkiem po przekonaniu się, że numer marki tkwiącej w uchu nabytej świni zgadza się z numerem marki podanym w paszporcie, prowadzący kataster wpisać może zgłoszoną świnię do katastru, wypełniając kolumnę I., II. i III. Na odwrotnej stronie przedłożonego paszportu należy w takich

wypadkach uwidocznić imię i nazwisko obecnego posiadacza, numer domu, gdzie świnię umieszczono i datę zgłoszenia do katastru.

Paszporty na świnie, które przybyły i zostały wpisane do katastru, ma prowadzący kataster celem łatwiejszego przeglądu nawlekać na nić w porządku chronologicznym t. j. takim, w jakim świnie były zgłaszane, przekreślać je na krzyż i co pół roku odsyłać w drodze służbowej politycznej władzy powiatowej.

Paszporty, których numer marki usznej nie zgadza się z numerem marki tkwiącej w uchu świni, powinien prowadzący kataster przedkładać również tej władzy, a dotyczące świnie wpisać w kolumnę I., II. i III. katastru, przyczem w kolumnie II. w rubryce z nagłówkiem „Miejsce wydania paszportu“ przytoczyć należy daty wręczonego paszportu a w rubryce „Uwaga“ uwidocznić co zaszło, t. j. napisać, że paszport z powodu niezgodności numeru marki usznej z numerem podanym w paszporcie przedłożono władzy politycznej powiatowej.

Aż do czasu przeprowadzenia w tej sprawie dochodzenia przez powyższą władzę nie wolno na zakwestyonowane świnie wydawać paszportu, ani też dopuścić ich do wolnego obrotu.

Tak samo postąpić należy ze świńmi zgłoszonymi do katastru, które przyprowadzono bez paszportu, lecz z markami w uszach i ze świńmi, które są wprawdzie zaopatrzone w paszporty z wypisanemi na nich numerami marek usznych, lecz marek tych w uszach nie mają.

Świń, zgłoszonych do katastru bez marek w uszach i bez paszportów, albo za paszportami, w których opis zwierzęcia nie jest zgodny z rzeczywistością, słowem, świń podejrzanego pochodzenia do katastru wpisywać i zaopatrywać markami nie można, ale należy je — podobnie jak i świnie, u których sprawdzono objawy wzniecające podejrzenie jednej z chorób zaraźliwych objętych ustawą — odosobnić i poddać pod dozór urzędowy, a zawiadamiając równocześnie o tem co zaszło władzę polityczną powiatową, czekać na dalsze zarządzenia.

Przy zgłaszaniu do katastru świń z powiatów lub z gmin, w których znaczenie markami usznemi nie obowiązuje, należy po sprawdzeniu na podstawie paszportu tożsamości i niepodejrzanego stanu zdrowia i pochodzenia zgłoszonej świni wpisać ją do katastru i wypełnić odnośne rubryki, przyczem w rubryce kolumny II. pod nagłówkiem: „znak nabytej świni — marka uszna“ uwidocznić, że świnia była bez marki, wyrazami: „bez znaku, lub bez marki“, a następnie wprowadzoną świnię oznaczyć miejscową marką i wpisać ją w rubrykę kolumny IV. z nagłówkiem „oznaczonych markami usznemi“.

Przy wpisywaniu do katastru świń z obcych powiatów należy wpisywać w kolumnie II. w rubryce z nagłówkiem „znak nabytej świni“ prócz numerów marki także nazwę powiatu, wyciśniętą na części nakrywkowej marki usznej. Nazwy powiatu nie potrzeba wpisywać tylko wtenczas, jeżeli nazwa

powiatu wyciśnięta na marce usznej jest ta sama co nazwa powiatu, w którem kataster się prowadzi.

To samo dotyczy wypełniania rubryki w kolumnie II. katastru z nagłówkiem „miejsce wydania paszportu“ w której oprócz nazwy gminy, wymienić należy i nazwę powiatu, jeżeli gmina wydająca paszport znajduje się w innym powiecie.

W razie nabycia świń w miejscu, pisze się w kolumnie II. w rubryce pod nagłówkiem „miejsce wydania poszportu (kupił w miejscu)“ krótko: z pod Nr. domu n. p. 123.

Przy zgłaszaniu prosiąt nowo-narodzonych wypełnia się tylko kolumnę pierwszą, dwie pierwsze rubryki kolumny II. z nagłówkiem „przybyło świń z powodu urodzenia“, oraz dwie pierwsze rubryki kolumny IV., przyczem w uwadze katastru pisze się tyle a tyle ossesków (cyckowych prosiąt).

Jeżeli nastąpił ubytek świń przez zabicie, lub padnięcie, albo sprzedaż natenczas ilość i rodzaj ubytych świń wciąga się w rubryki odpowiednie kolumny III. wpisując równocześnie w rubryce pierwszej i drugiej kolumny IV. ilość i rodzaj pozostałych świń, a w rubryce trzeciej tej kolumny numera marek, jakiemi pozostałe świnie są zaopatrzone.

Gdy sprzedano świnię do tej samej miejscowości pod inny numer, wówczas należy w kolumnie III. w rubryce z nagłówkiem „znak marki usznej świni, która ubyła, względnie dzień wydania i liczba protokołu paszportu“ zanotować numer domu pod który ją sprzedano n. p. „pod Nr. 76“.

Prócz numerów marek w kolumnie IV. w rubryce pod nagłówkiem „oznaczonych markami usznemi“, odnoszących się do świń, które z jakiegokolwiek powodu ubyły i które równocześnie zostały wypisane w rubrykach kolumny III., nie wolno pod żadnym warunkiem przekreślać innych numerów marek. Ale i te przekreślenia powinny być tak uskutecznione, ażeby w każdym czasie numera marek można było z łatwością i dokładnie odczytać.

W uwadze katastru prócz powyżej wymienionych zapisków należy uwidaczniać także: jeżeli ubytek w ogólnym stanie świń nastąpił skutkiem zabicia świń na własną potrzebę, jeżeli — co często się zdarza — maciora zadusiła jedno, lub więcej nowonarodzonych prosiąt, jeżeli świnia markę zgubiła i założono jej inną, przyczem podać należy numer zagubionej marki i nowo założonej oraz datę założenia. Wreszcie notować się powinno w uwadze katastru datę doniesienia do władzy politycznej powiatowej o padnięciu świni, lub rozmyślnem zepsuciu marki, tudzież dzień, miesiąc i rok zaopatrzenia nowonarodzonych prosiąt w marki uszne, umieszczając tę notatkę obok wypisanych dotyczących marek usznych.

4. Osoby upoważnione do prowadzenia katastru i markowania świń.

Markowanie i prowadzenie katastru świń należy w regule do naczelników gmin.

Starostwo w porozumieniu z Wydziałem powiatowym może jednak czynność tę poruczyć gminnym oglądaczom zwierząt zaprzysiężonym według do-
Załącznik II. do instrukcyi. łączonej roty./·.

W miejscowościach rozleglejszych można markowanie i prowadzenie katastru świń powierzyć większej liczbie oglądaczy i założyć dla poszczególnych dzielnic, względnie części tych miejscowości osobny kataster.

Obszary dworskie mogą w zasadzie prowadzić kataster osobno. Jednak w interesie sprawy jest pożądanem, aby w gminie i na obszarze dworskim prowadziła kataster jedna i ta sama osoba.

Osoby, którym poruczono prowadzenie katastru i oznaczanie świń markami usznemi mają w wykonywaniu tych czynności stosować się ściśle do przepisów niniejszej instrukcyi. oraz wskazówek przełożonych Władz.

Osobom takim nie wolno bez wiedzy przełożonej władzy politycznej powiatowej wydalać się na dłuższy czas z miejsca siedziby, ani też wyręczać się innemi niepowołanemi osobami. O każdym wypadku ich choroby, lub innej przeszkody w pełnieniu służby ma Zwierzchność gminna donosić natychmiast c. k. Starostwu i przedstawić odpowiedniego kandydata na zastępcę.

Prowadzący kataster są nadto obowiązani:

a) przechowywać pod zamknięciem księgę katastru, marki uszne i kleszcze do markowania świń, oraz paszporty na zwierzęta przybyłe względnie te, które do miejscowości nazad powróciły.

b) markować osobiście świnie i uskuteczniać własnoręcznie wszelkie wpisy do katastru,

c) przekonywać się przy każdej sposobności, czy stan świń zapisany w katastrze zgadza się ze stanem w pojedynczych zagrodach i czy wogóle posiadacze stosują się do przepisów o markowaniu i prowadzeniu świń w ewidencyi, a winnych zaniedbania, lub przekroczenia tych przepisów przedstawiać władzy politycznej powiatowej w drodze urzędowej do ukarania,

d) wszelkie sprostowania w katastrze świń zaopatrywać uwagą: „sprostowano“ datą kiedy tego sprostowania dokonano i własnoręcznym podpisem,

e) czuwać nad tem, aby zamawiano u władzy politycznej powiatowej zawczasu potrzebne marki uszne, względnie protokoły katastru,

f) zachowywać się względem stron przyzwoicie i uprzejmie,

g) donosić Zwierzchności gminnej o każdym wypadku choroby stadnej świń objętej ustawą, lub jej podejrzeniu.

Prowadzącym kataster nie wolno za wykonywanie powierzonych im czynności służbowych żądać, ani przyjmować od posiadaczy świń, lub innych interesowanych osób pod żadnym pozorem jakiegokolwiek wynagrodzenia.

Wszelkie nadużycie służbowe, lub zaniedbanie obowiązków przez prowadzących katastar pociąga za sobą natychmiastowe usunięcie ich od czynności i ukaranie według przepisów dyscyplinarnych względnie postanowień rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 Dz. p. p. L. 198.

5. Nadzór i kontrola nad katastrem i markowaniem świń.

Wykonywanie kontroli nad należytem przestrzeganiem przepisów o markowaniu i prowadzeniu ewidencyi świń spoczywa w pierwszym rzędzie na naczelnikach gmin, którzy w myśl § 4. ustawy z dnia 30. kwietnia 1870. Dz. p. p. L. 68, obowiązani są w poruczonym zakresie działania współdziałać w zarządzeniach mających na celu zapobieganie zawlekaniu zarazy.

Nadto winny tak organa weterynaryjne władz politycznych powiatowych, jak i organa c. k. Żandarmeryi przekonywać się podczas każdej bytności w gminach o wykonywaniu przez posiadaczy świń, prowadzących kataster i naczelników gmin ciążących na nich w tym względzie obowiązków.

Wykonanie kontroli katastru należy każdym razem uwidocznić w księdze katastru z przytoczeniem daty kontroli, a o wszelkich zaniedbaniach i nadużyciach donosić właściwej władzy politycznej powiatowej, która zarządzi co należy, celem usunięcia złego.

Załącznik I. do instrukcyi o sposobie prowadzenia katastru

W y

stanu świń ______ Jana Balka ______

W dniu zaprowadzenia katastru

I. Dzień zgłoszenia do katastru	II. Przybyło świń z powodu: urodzenia – samców	urodzenia – samic	nabycia – samców	nabycia – samic	nabycia – Znak nabytej świni (marka uszna)	nabycia – Miejsce wydania paszportu (kupił w miejscu)	Ubyło świń z powodu: padnięcia – samców	padnięcia – samic	zabicia – samców	zabicia – samic	sprzedaży – samców	sprzedaży – samic
$^{1}/_{7}$ 1914												
$^{5}/_{7}$ "	6	4										
$^{8}/_{7}$ "							2	1				
$^{15}/_{7}$ "									1			
$^{23}/_{7}$ "											1	1
$^{5}/_{8}$ "												
$^{7}/_{8}$ "											3	2
$^{11}/_{8}$ "											1	1
$^{19}/_{8}$ "								1				
$^{10}/_{10}$ "			2		jeden $\frac{57}{162}$ Kamionka, drugi bez znaku.	Zacisze 362 p. Żółkiew Chołojów 624 p. Kamionka						
$^{26}/_{10}$ "				2	$\frac{1}{272}$ $\frac{1}{268}$	Z pod Nr. 128						
$^{25}/_{11}$ "									1			

k a z

Nr. domu 1

III.	IV.			V.
Znak marki usznej świni, która ubyła względnie dzień wydania i liczba protokołu paszportu	Zatem obecny stan świń, który musi się w każdym czasie zgadzać z istotnym stanem świń w zagrodzie			U W A G A (dzień kontroli etc.)
	samców	samic	oznaczonych markami usznemi	
	2	3	1/42 1/47 1/49 1/80 1/99	
	8	7	1/42 1/47 1/49 1/80 1/99	10 prosiąt cyckowych, więc nieznaczone.
prosięta cyckowe	6	6	1/42 ~~1/47~~ 1/49 1/80 1/99	3 prosięta locha udusiła. Zawiadomiono c. k. Starostwo.
1/47	5	6	1/42 ~~1/49~~ 1/80 ~~1/99~~	Zabił wieprza na wesele (lub tem podobne).
1/49 1/99 dnia $^{21}/_{7}$ 1914 lp. 321 i 322	4	5	1/42 ~~1/80~~ 1/245	Markę 1/80 zgubiono. Założono d. $^{30}/_{7}$ 1914 markę 1/245
	4	5	1/42 1/245 ~~1/271~~ ~~1/281~~ 1/288 ~~1/290~~ ~~1/291~~ 1/294 ~~1/240~~	Zaopatrzono prosięta w marki uszne.
1/271 1/281 1/290 1/240 1/291 dnia $^{5}/_{8}$ l. p. 421–423, 425 i 427	1	3	1/42 1/245 ~~1/288~~ ~~1/294~~	
1/288 1/294 pod Nr. 72		2	1/42 ~~1/245~~	
1/245		1	1/42	Doniesiono c. k. Starostwu dnia $^{19}/_{8}$ b. r. Dnia $^{21}/_{8}$ 1914 sprawdzono pomór. N. N. lek. weterynaryjny.
	2	1	1/42 57/162 1/315	
	2	3	1/42 ~~57/162~~ 1/315 1/272 1/268	
57/162 Kamionka str.	1	3	1/42 1/315 1/272 1/268	Wieprza 57/162 zabił sobie na święta.

Załącznik II. do instrukcyi o prowadzeniu katastru i markowaniu świń.

(L. Nam. XVII. 34/1 ex 1914).

Rota przysięgi

dla oglądacza bydła prowadzącego kataster świń.

Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu i Wszystkowiedzącemu, że poruczone mi obowiązki prowadzenia ewidencyi i markowania świń jak najsumienniej wykonywać będę według wskazówek instrukcyi i obowiązujących przepisów a w szczególności, że będę się starał, aby wszystkie świnie w odnośnej gminie należycie markami poznaczone były i w kataster wciągnięte, że tylko na takie zwierzęta będą wydawane paszporty, których stan zdrowia zostanie przezemnie zbadany, że kataster świń, oddane mi marki i kleszcze starannie przechowywać będę i nie dopuszczę, aby z nich mogło być zrobione jakiekolwiek nadużycie, wreszcie, że o spostrzeżonych przezemnie przekroczeniach tyczących się katastru świń donosić będę przełożonej władzy politycznej powiatowej.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Załącznik III. do obwieszczenia Nam. l. XVII. 34/1 ex 1914.

Rejestr

przeznaczonych do rozsprzedaży, będących własnością

(znajdujących się w tuczarni ________________

Liczba porządkowa	Opis zwierzęcia			Dzień	Miejsce	Nazwisko i miejsce zamieszkania poprzedniego posiadacza
	płeć	maść i wiek	szczególne znaki	nabycia		

świń

handlarza ____________________ w ____________________

____________________ w ____________________).

Miejsce i data wydania paszportu	Data dalszej sprzedaży lub innego rodzaju ubytku	Nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy względnie innego odbiorcy	Uwaga

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 25. kwietnia 1914.

Nr. 21.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. kwietnia 1914 L. V. a. 80/38.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości ustanowiony na podstawie § 41 przepisów wykonawczych wojskowych (część I.) program czynności ruchomych komisyi poborowych dla przeprowadzenia głównego poboru wojskowego w Galicyi w r. 1914.

Lwów, dnia 2 kwietnia 1914.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

W okręgu c. i k. komendy

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa: powiat	Stawiennictwa: miejsce
Kraków	I.	Kraków miasto	Kraków
Kraków	I.	Bochnia	Bochnia
Kraków	I.	Wieliczka	Wieliczka
Kraków	I.	Wieliczka	Dobczyce
Kraków	II.	Kraków powiat	Kraków
Kraków	II.	Chrzanów	Krzeszowice
Kraków	II.	Chrzanów	Jaworzno
Kraków	II.	Chrzanów	Chrzanów
Kraków	II.	Podgórze	Podgórze
Kraków	II.	Podgórze	Skawina
Nowy Sącz	I.	Gorlice	Gorlice
Nowy Sącz	I.	Gorlice	Biecz
Nowy Sącz	I.	Grybów	Grybów
Nowy Sącz	I.	Nowy Sącz	Nowy Sącz
Nowy Sącz	I.	Nowy Sącz	Muszyna
Nowy Sącz	I.	Limanowa	Limanowa
Nowy Sącz	I.	Limanowa	Mszana dolna
Nowy Sącz	I.	Nowy Targ	Nowy Targ
Nowy Sącz	I.	Nowy Targ	Krościenko
Tarnów	I.	Dąbrowa	Dąbrowa
Tarnów	I.	Jasło	Jasło
Tarnów	I.	Jasło	Żmigród
Tarnów	I.	Pilzno	Brzostek
Tarnów	I.	Pilzno	Pilzno
Tarnów	I.	Tarnów	Tarnów
Tarnów	I.	Tarnów	Tuchów
Tarnów	I.	Brzesko	Zakliczyn
Tarnów	I.	Brzesko	Wojnicz
Tarnów	I.	Brzesko	Brzesko

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
I. korpusu w Krakowie.		
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30.	1. 2. 4. 5.	
	7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 22. 23. 25. 26. 27. 28.	
	30.	2. 3. 4. 5. 6. 8. 9.
		12. 13. 15. 16. 17.
	7. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16.	
	18. 19. 20. 22.	
	25. 26. 27. 28.	
	30.	2. 3. 4. 5. 6.
		8. 9. 10. 12.
		15. 16. 17. 18.
22. 23. 24. 25. 27. 28.		
29. 30.	1.	
	4. 5. 6. 7. 8.	
	11. 12. 13. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 22. 23.	
	25. 26.	
	28. 29. 30.	2. 3. 4.
		6. 8. 9.
		12. 13. 15. 16. 17.
		19. 20.
22. 23. 24. 25. 27. 28.		
30.	1. 2. 4. 5. 6.	
	7. 8.	
	11. 12.	
	13. 14. 15. 16.	
	18. 19. 20. 22. 23. 25. 26.	
	28. 29. 30.	2.
		4. 5.
		8. 9.
		12. 13. 15. 16. 17. 18. 19.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce
Wadowice	I.	Wadowice	Kalwarya
			Wadowice
			Andrychów
	II.	Oświęcim	Zator
			Oświęcim
		Biała	Kęty
			Biała
		Żywiec	Milówka
			Żywiec
			Sucha
		Myślenice	Myślenice
			Maków
			Jordanów

W okręgu c. i k. komendy

Gródek Jagiell.	I.	Rudki	Rudki
			Komarno
		Rawa Ruska	Rawa ruska
		Jaworów	Krakowiec
			Jaworów
		Gródek Jagielloński	Janów
			Gródek Jag.
	II.	Mościska	Sądowa wisznia
			Mościska
Jarosław	I.	Jarosław	Radymno
			Jarosław
			Pruchnik
			Sieniawa
		Cieszanów	Lubaczów
			Cieszanów
	II.	Nisko	Nisko
		Łańcut	Leżajsk
			Łańcut
		Przeworsk	Przeworsk

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
		6. 8. 9. 10.
		12. 13. 15. 16.
		18. 19. 20.
22. 23. 24.		
25. 27. 28. 29.		
	1. 2. 4. 5.	
	6. 7. 8. 9. 11.	
	13. 14. 15. 16.	
	18. 19. 20. 22. 23. 25. 26. 27.	
	29. 30.	2.
		4. 5. 6. 8. 9.
		12. 13. 15.
		17. 18. 19. 20.

X. korpusu w Przemyślu.

kwietniu	maju	czerwcu
22. 23. 24. 25.		
27. 28. 29. 30.	1. 2.	
	4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18.	
	20. 22. 23. 25.	
	26. 27. 29. 30.	
		2. 3. 4. 5. 6.
		9. 10. 12. 13. 15. 16.
		5. 6. 9.
		10. 12. 13. 15. 16.
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29.		
30.	1. 2. 4. 5. 6. 7. 8.	
	9. 11. 12. 13. 14. 15. 16.	
	18. 19. 20. 22. 23. 25. 26. 27.	
	29. 30.	2. 3. 4. 5.
		6. 9. 10. 12.
	1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11.	
	13. 14. 15. 16. 18. 19. 20.	
	22. 23. 25. 26. 27. 29. 30.	
		2. 3. 4. 5. 6. 9. 10. 12.

Nr. komisyi asenterunkowej	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa	
		powiat	miejsce
Przemyśl	I.	Dobromil	Bircza
			Dobromil
		Przemyśl	Przemyśl
			Dubiecko
		Brzozów	Dynów
			Brzozów
Rzeszów	I.	Tarnobrzeg	Rozwadów
			Tarnobrzeg
		Mielec	Mielec
		Kolbuszowa	Kolbuszowa
			Sokołów
		Rzeszów	Rzeszów
	II.	Ropczyce	Dębica
			Ropczyce
		Strzyżów	Strzyżów
Sambor	I.	Sambor	Sambor
		Drohobycz	Medenice
			Drohobycz
			Podbuż
		Stary Sambor	Stary Sambor
		Turka	Turka
Sanok	I.	Krosno	Krosno
			Dukla
		Sanok	Rymanów
			Bukowsko
			Sanok
		Lisko	Lisko
			Ustrzyki dolne
			Lutowiska
			Baligród
Stryj	I.	Kałusz	Kałusz
			Wojniłów
		Żydaczów	Żurawno
			Żydaczów
			Mikołajów
		Stryj	Stryj
			Skole
	II.	Dolina	Rożniatów
			Dolina
			Bolechów

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
22. 23. 24. 25. 27.		
29. 30.	1. 2. 4.	
	6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18.	
	20. 22. 23. 25.	
	27. 29. 30.	
		2. 3. 4. 5. 6. 9. 10.
22. 23. 24. 25.		
27. 28. 29. 30.	1. 2.	
	4. 5. 6. 7. 8. 9. 11.	
	13. 14. 15. 16. 18.	
	20. 22. 23.	
	25. 26. 27. 29. 30.	2. 3. 4. 5. 6. 9.
	19. 20. 22. 23.	
	25. 26. 27. 29. 30.	2.
		4. 5. 6. 9. 10.
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30.	1. 2.	
	4. 5. 6. 7.	
	8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 22.	
	25. 26. 27.	
	29. 30.	2. 3. 4. 5. 6.
		9. 10. 12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29.		
	1. 2. 4. 5.	
	7. 8. 9. 11.	
	13. 14. 15. 16.	
	18. 19. 20. 22. 23. 25.	
	26. 27. 29. 30.	2.
		3. 4. 5. 6.
		9. 10. 12. 13.
		15. 16. 17. 18. 19.
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30.	1.	
	2. 4. 5. 6.	
	7. 8. 9. 11.	
	12. 13.	
	14. 15. 16.	
	18. 19. 20. 22. 23. 25. 26. 27.	
	29. 30.	2. 3. 4. 5. 6
	16. 18. 19. 20.	
	22. 23. 25. 26. 27. 29.	
		2. 3. 4. 5. 6.

Komenda uzupełniająca	Komenda uzupełniająca	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce
			W okręgu c. i k. komendy
Brzeżany	I.	Podhajce	Podhajce
		Rohatyn	Rohatyn
			Bursztyn
			Bołszowce
		Przemyślany	Przemyślany
			Gliniany
	II.	Brzeżany	Kozowa
			Brzeżany
		Bóbrka	Chodorów
			Bóbrka
Czortków	I.	Buczacz	Monasterzyska
			Buczacz
		Borszczów	Borszczów
			Mielnica
		Czortków	Czortków
	II.	Husiatyn	Husiatyn
			Kopyczyńce
		Zaleszczyki	Zaleszczyki
			Tłuste
Kołomyja	I.	Kosów	Kuty
			Żabie
			Kosów
	II.	Peczeniżyn	Jabłonów
			Peczeniżyn
		Kołomyja	Gwoździec
			Kołomyja
		Śniatyn	Śniatyn

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
XI. korpusu we Lwowie.		
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30.	1. 2. 4.	
	6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14.	
	16. 18. 19. 20. 22. 23.	
	25. 26. 27. 29.	
		2. 3. 4. 5. 6. 9. 10.
		12. 13. 15. 16. 17.
	8. 9. 11. 12. 13. 14. 15.	
	18. 19. 20. 22. 23. 25. 26.	
	29. 30.	2. 3. 4. 5.
		9. 10. 12. 13. 15. 16. 17.
22. 23. 24. 25. 27. 28.		
29. 30.	1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11.	
	13. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 22. 23. 25. 26. 27. 29. 30.	
		2. 3. 4. 5. 6. 9. 10. 12. 13.
		15. 16. 17. 18. 19. 20.
	5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14.	
	16. 18. 19. 20. 22. 23. 25. 26. 27.	
	29. 30.	2. 3. 4. 5. 6. 9. 10.
		12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
	25. 26. 27. 29.	
		2. 3.
		5. 6. 9. 10.
22. 23. 24. 25.		
27. 28. 29.		
	1. 2. 4. 5.	
	7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 22.	
	25. 26. 27. 29. 30.	2. 3. 4. 5. 6. 9. 10.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce
Lwów	I.	Lwów powiat	Lwów
		Żółkiew	Mosty wielkie
			Żółkiew
		Sokal	Sokal
			Bełz
	II.	Lwów miasto	Lwów
Stanisławów	I.	Stanisławów	Halicz
			Stanisławów
		Tłumacz	Tłumacz
			Tyśmienica
			Ottynia
		Bohorodczany	Bohorodczany
	II.	Nadwórna	Nadwórna
			Delatyn
		Horodenka	Horodenka
			Obertyn
Tarnopol	I.	Trembowla	Trembowla
			Budzanów
		Skałat	Podwołoczyska
			Skałat
		Zbaraż	Zbaraż
		Tarnopol	Mikulince
			Tarnopol
Złoczów	I.	Złoczów	Złoczów
		Brody	Brody
			Podkamień
		Zborów	Założce
			Zborów
	II.	Radziechów	Radziechów
		Kamionka strumiłowa	Kamionka str.
			Busk

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30.	1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9.	
	11. 12. 13. 14. 15.	
	16. 18. 19. 20. 22. 23. 25. 26. 27. 29.	
	30.	2. 3. 4. 5. 6. 9. 10. 12. 13. 15.
		16. 17. 18. 19. 20.
	30.	2. 3. 4. 5. 6. 9. 10. 12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29.		
30.	1. 2. 4. 5. 6. 7. 8.	
	11. 12. 13. 14. 15. 16. 18. 19.	
	20. 22. 23. 25. 26.	
	29. 30.	2. 3.
		5. 6. 9. 10. 12. 13. 15.
	15. 16. 18. 19. 20.	
	22. 23. 25. 26. 27.	
	29. 30.	2. 3. 4. 5. 6.
		10. 12. 13. 15.
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29.		
30.	1. 2.	
	4. 5. 6.	
	8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18.	
	20. 22. 23. 25. 26. 27. 29. 30.	2. 3. 4.
		6. 9. 10.
		12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30.	1. 2. 4. 5.	
	7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16.	
	18. 19. 20. 22.	
	25. 26. 27.	
	29. 30.	2. 3. 4. 5. 6.
	8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 22. 23.	
	25. 26. 27. 29.	
		2. 3. 4. 5. 6.

Nr. 22.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 16. marca 1914 L. XVI. a. 4565/8 ex 1913, którem zmienia się granice XII. rewiru dorzecza Bugu.

Ogłoszony w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z roku 1906 Nr. 88 na stronie 228 a., dokonany edyktem c. k Namiestnictwa z 24. lutego 1895 l. 12.729, uzupełnionym reskryptem z 14. maja 1905 l. 24.155 podział dorzecza Bugu na rewiry rybackie zmienia się jak następuje:

XII. rewir obejmuje rzekę Ratę od ujścia potoku Biała do ujścia potoku Żełdec w obrębie gmin i obszarów dworskich Butyny, Dworze, Wolica, Mosty wielkie i Borowy wraz z potokiem Biała od ujścia w górę aż do miejsca leżącego o 150 m. poniżej grobli stawu w Lubeli, w którem młynówka w Lubeli łączy się z głównem korytem potoku, następnie rzeczkę Świnię od ujścia potoku Krywula w obrębie gmin i obszarów dworskich Derewnia, Bojanice, Stanisłówka i Wolica, wreszcie dolny bieg potoku Żełdec o ile znajduje się w obrębie gminy Borowy.

Rewir ten uznaje się za rewir dzierżawny.

Zresztą edykt c. k. Namiestnictwa z 24. lutego 1895 l. 12.729 pozostaje niezmieniony.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 23.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. marca 1914 L. 43.240, w przedmiocie zezwolenia gminie Lacko powiat Dobromil, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Lacko na pobór do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130, następujących opłat gminnych:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 (dwanaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po (dwanaście) 12 K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Lacko.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 24.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. marca 1914 L. 43.239, w przedmiocie zezwolenia gminie Rzepiennik biskupi powiat Gorlice, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Rzepiennik biskupi na pobór do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 (ośm) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 (ośm) K;

2) od jednego hektolitra słodzonych napojow spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 5 (pięć) K;

3) od jednego hektolitra miodu po 5 (pięć) K;

4) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Rzepiennik biskupi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 25.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. marca 1914 L. 41.635, w sprawie przedłużenia gminie m. Tarnowa koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie miasta Tarnowa na dalszych lat trzy koncesyę z dnia 11. listopada 1901 (Dz. u. kr Nr. 64) pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 26.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. marca 1914 L. 50.522, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Jarosławiu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Jarosławiu dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 96 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 27.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 20. grudnia 1913 L. 223.149, dotyczące taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Nowym Targu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Nowym Targu dla dorosłych i dla dzieci do lat 7-miu na 2 K dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 28.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 16. marca 1914 L. 46.543, w przedmiocie zezwolenia gminie Peczeniżyn, powiat polityczny Peczeniżyn, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Peczeniżyn na dalszy pobór do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, śliwowicy i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra miodu po 11 (jedenaście) K;

4. od jednego hektolitra piwa do końca roku 1917 po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich, wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków. W czasie zaś od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 po 2 K (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Peczeniżyn.

Marszałek krajowy:

Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 30. kwietnia 1914.

Nr. 29.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 17. kwietnia 1914 l. XVII. 1635/4, w sprawie nadzoru nad mięsem przewożonem kolejami żelaznemi.

Celem ułatwienia kontroli nad mięsem przewożonem kolejami żelaznemi, c. k. Namiestnictwo uchylając swe obwieszczenie z 20. marca 1890 l. 9814, zarządza na zasadzie § 13 ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177 co następuje:

§ 1.

Mięso świeże z bydła rogatego, owiec, kóz i świń przeznaczone do obrotu handlowego i targowego, wolno przyjmować do przewozu koleją żelazną i wy-

ładowywać tylko w stacyach kolejowych upoważnionych do ładowania i wyładowywania zwierząt.

Pod mięsem przenaczonem do obrotu handlowego i targowego rozumie się mięso, które służyć ma bądźto do celów aprowizacyi, bądź też skierowane jest do korporacyi i osób trudniących się w sposób zarobkowy sprzedażą, przerabianiem, względnie przyrządzaniem mięsa, jak restauratorzy, rzeźnicy, masarze i t. p.

Do mięsa w powyższem znaczeniu zalicza się także całe bite zwierzęta wymienionych w ustępie 1. rodzajów i trzewia pochodzące z tych zwierząt.

§ 2.

Mięso, o którem mowa w § 1., podlega w stacyi nadawczej bezpośrednio przed przyjęciem posyłki do przewozu, oględzinom lekarza weterynaryjnego, ustanowionego przez c. k. Namiestnictwo do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w tej stacyi kolejowej i może być dopuszczone do transportu tylko wówczas, jeżeli:

1. pochodzi ze zwierząt zabitych w rzeźni publicznej lub prywatnej, uznanej przez właściwą władzę za odpowiadającą względom weterynaryjnym i sanitarnym; rzeźnie te będą podane do wiadomości;

2. nie jest mechanicznie zanieczyszczone i posiada wszystkie cechy mięsa świeżego i należycie wytężałego, ze zwierząt zdrowych i dobrze odżywionych, które w porze letniej (od początku kwietnia do końca października) zabito najpóźniej na 24 godzin, a w porze zimowej (od początku listopada do końca marca) na 36 godzin przed załadowaniem;

3. jest zaopatrzone:

a) na każdym kawałku, a o ile chodzi o pewne rodzaje trzewiów, jak: mózg, nerki, żołądki i kiszki, na ich opakowaniu, wyraźnymi odciskami gminnych pieczęci farbowych przepisanych dla mięsa wysyłanego po za miejscowość rzezi, t. j. odciskami pieczęci okrągłej, zawierającej nazwę miejsca oraz dzień i miesiąc rzezi, tudzież pieczęci trójkątnej z nazwą miejsca rzezi, słowem „Wywóz“ i liczbą bieżącą dotyczącego certyfikatu wywozu (§ 18 rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 28. czerwca 1888 l. 67.594/87 Dz. u. kr. Nr. 74 w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem z 21. lutego 1914 l. XVII. 1635/2 Dz. u. kr. Nr. 16),

b) certyfikatem wywozu według załączonego wzoru ·/. wydanym przez oglądacza zwierząt i mięsa dotyczącego miejsca rzezi, który prócz innych przepisanych szczegółów zawierać ma w rubryce „Uwaga“ odcisk wspomnianej powyżej pieczęci trójkątnej z liczbą bieżącą certyfikatu wywozu taką samą, jaka figuruje zarówno w nagłówku tego certyfikatu, jak i w pieczęci

trójkątnej, odbitej na poszczególnych kawałkach mięsa (§ 18 zacytowanego rozporządzenia);

4. zostało dostawione do stacyi kolejowej przy zachowaniu możliwie największej czystości na specyalnie do tego celu urządzonych wozach zamkniętych lub nakrytych nieprzemakalną białą płachtą w taki sposób, aby wszelkie zanieczyszczenie mięsa lub zmoczenie go wodą deszczową było stanowczo wykluczone.

Mięsa, co do którego niedopełniono choćby jednego z tych warunków, nie wolno, z wyjątkami przewidzianymi w § 3, dopuszczać do przewozu kolejami żelaznemi.

Certyfikat wywozu wzmiankowany pod 3 lit. b) ma być we wszystkich rubrykach wypełniony należycie atramentem z uwidocznieniem daty rzezi i ilości kawałków mięsa nietylko liczbami, lecz także literami. Każdy certyfikat wywozu musi być nadto zaopatrzony datą wydania oraz pieczęcią i własnoręcznym podpisem wydającego z podaniem urzędowego charakteru tego organu.

Wszelkie poprawki w certyfikacie mogą być uskutecznione tylko przez osobę, która certyfikat wydała i muszą być zaopatrzone umieszczonem obok słowem „poprawiono“ z podpisem poprawiającego.

Druki potrzebne do wydawania certyfikatów wywozu mięsa należy pobierać od politycznej władzy krajowej, która zarządzi nakład tych druków we formie zeszytów sznurowych i wydawać je będzie przełożeństwom gmin za pośrednictwem władz politycznych powiatowych, po cenie własnych kosztów.

Certyfikaty wywozu mięsa wydane na innych drukach są nieważne.

§ 3.

Wyjątek od postanowień § 2 stanowi mięso ze zwierząt zabitych w rzeźniach publicznych lub prywatnych, odpowiadających wymogom § 2 punkt 1, w których oględziny przed i po rzezi wykonują stale lekarze weterynaryjni, o tyle, że mięso takie **nie podlega oględzinom weterynarskim w stacyi nadawczej,** jeżeli jest zaopatrzone certyfikatem wywozu z podpisem i pieczęcią lekarza weterynaryjnego, który wykonał oględziny zwierząt i mięsa w dotyczącej rzeźni i odpowiada zresztą innym wymogom § 2. Gdyby jednak choćby tylko część posyłki nie odpowiadała tym warunkom, natenczas cała posyłka musi być poddana w stacyi nadawczej przepisanym oględzinom weterynarskim.

Również wolno wyjątkowo przyjmować do przewozu koleją żelazną **bez oględzin weterynarskich w stacyi nadawczej** mięso z rzeźni wymie-

nionych w poprzednim ustępie **nawet po upływie terminu wyznaczonego w § 2 punkt 2,** jeżeli prócz dopełnienia innych warunków § 2 jest zaopatrzone certyfikatem wywozu z podpisem i pieczęcią lekarza weterynaryjnego, który wykonał oględziny zwierząt i mięsa w dotyczącej rzeźni oraz poświadczeniem tego lekarza weterynaryjnego umieszczonem na certyfikacie wywozu, że mięso to przetrzymywano po rzezi bez przerwy w chłodni maszynowej, znajdującej się w miejscowości stacyi nadawczej i jeżeli z chłodni zostanie dostawione wprost do wozów kolejowych, przeznaczonych do przewozu mięsa.

W końcu wyjęte są z pod postanowień § 2 **posyłki mięsa, które wprowadzono z Bukowiny celem nadania w galicyjskich stacyach kolejowych** uprawnionych do ładowania mięsa, o tyle, że mogą być przyjęte do przewozu koleją po poprzednich oględzinach weterynarskich w stacyi nadawczej, jeżeli odpowiadają warunkom § 2 punkt 1, 2 i 4 i są zaopatrzone przepisanemi na Bukowinie pieczęciami i certyfikatami wywozu.

§ 4.

Do transportu kolejowego nie wolno bezwarunkowo dopuszczać mięsa wymienionego w § 1, które pochodzi:

1. ze zwierząt wychudzonych,
2. z cieląt, jagniąt i koźląt niedostatecznie dojrzałych,
3. ze zwierząt zabitych z konieczności (dorzniętych),
4. ze zwierząt dotkniętych choćby tylko w niskim stopniu gruźlicą lub wągrzycą,
5. mięsa i płuc nadymanych i wogóle mięsa, które lekarz weterynaryjny ustanowiony do wykonywania oględzin bydła i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej uzna z uzasadnionych powodów za nieprzydatne do spożycia lub nie nadające się do transportu.

Nadto wykluczone jest od transportu kolejowego mięso z pieczęciami niewyraźnemi lub podejrzanemi o sfałszowanie, mięso, które nie jest identyczne z mięsem opisanem w certyfikacie wywozu, tudzież mięso zaopatrzone w certyfikaty wywozu o podejrzanej autentyczności dat, podpisów i pieczęci (§ 2 ustęp 1, punkt 3 i ustęp 3 i 4).

§ 5.

Dopuszczenie posyłki mięsa do przewozu koleją żelazną stwierdzić ma lekarz weterynaryjny, ustanowiony do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej, umieszczeniem na odwrotnej stronie certyfi-

katu wywozu klauzuli zaopatrzonej liczbą protokołu oględzin, datą i swoim własnoręcznym podpisem, w której ilość i rodzaj dopuszczonych i wykluczonych od transportu kawałków mięsa podana być musi słowami.

Jeżeli mięso wysłane być ma do innego kraju koronnego, należy tę klauzulę wystawić w języku niemieckim.

Przy posyłkach, które w myśl § 3 ustęp 1 i 2 przyjęte zostały do przewozu koleją bez oględzin lekarza weterynaryjnego w stacyi nadawczej, ma przyjmujący posyłkę organ kolejowy uwidocznić tę okoliczność na odwrotnej stronie certyfikatu wywozu słowami: „Przyjęto bez oględzin weterynarskich w stacyi nadawczej" i zaopatrzyć tę klauzulę liczbą bieżącą protokołu oględzin, datą przyjęcia posyłki, swoim własnoręcznym podpisem, oraz odciskiem pieczęci kolejowej

Jeżeli przy posyłkach wymienionych w poprzednim ustępie interweniował na wezwanie organów kolejowych lekarz weterynaryjny, ma organ kolejowy, który tę interwencyę spowodował, uzasadnić jej potrzebę na certyfikacie wywozu.

§ 6.

Mięso, które lekarz weterynaryjny ustanowiony do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej wykluczył od transportu kolejowego, ma być przez niego odesłane bezzwłocznie pod konwojem na koszt strony do urzędu gminnego miejsca stacyi przy dołączeniu certyfikatu wywozu, w którym podać należy powód wykluczenia i wymienić, czy a ewentualnie, które z zakwestyonowanych kawałków nadają się do spożycia, a które powinny być zniszczone.

Jeżeli od transportu kolejowego wykluczono tylko część posyłki, a certyfikat pozostał przy mięsie dopuszczonem do przewozu, natenczas zakwestyonowane mięso ma być odesłane do urzędu gminnego miejsca stacyi z krótkiem sprawozdaniem weterynarskiem, w którem prócz powyższych momentów przytoczyć należy także liczbę bieżącą oraz datę i miejsce wydania dotyczącego certyfikatu wywozu.

O każdem wykluczeniu mięsa od transportu kolejowego ma nadto interweniujący lekarz weterynaryjny zawiadomić bezzwłocznie władzę polityczną powiatową miejsca stacyi, podając powody wykluczenia, nazwisko nadawcy, oraz liczbę bieżącą, datę i miejsce wydania certyfikatu wywozu, którym zaopatrzone było wykluczone od transportu mięso.

Od orzeczenia wykluczającego mięso od transportu lub konsumcyi, wolno stronie odwołać się do władzy politycznej powiatowej miejsca stacyi, która spowoduje na koszt rekurenta ponowne oględziny przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, a w razie przeszkody prawnej przez delegata c. k. Namiestnictwa.

§ 7.

Nieszkodliwego usunięcia mięsa, które lekarz weterynaryjny wykonujący oględziny w stacyi nadawczej, względnie wzmiankowany w poprzednim paragrafie superarbiter uznał za niezdatne do spożycia, ma Zwierzchność gminna miejsca stacyi dopilnować według przepisów § 17 rozporządzenia z 28. czerwca 1888 l. 67.594/87 (Dz. u. kr. Nr. 74) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami z 30. czerwca 1904 l. 56.087 (Dz. u. kr. Nr. 76), 29. czerwca 1910 l. XVII. 5812 (Dz. u. kr. Nr. 147) i 21. lutego 1914 l. XVII. 1635/2 (Dz. u. kr. Nr. 16).

Mięso uznane za przydatne do spożycia, lecz niekwalifikujące się do wywozu, można dopuścić do sprzedaży w miejscu stacyi lub w miejscu rzezi zwierząt.

§ 8.

Po dopuszczeniu do transportu kolejowego ma być mięso umieszczone natychmiast w wagonach lub zawieszone w magazynie kolejowym na kozłach na ten cel przeznaczonych.

Składanie mięsa choćby tylko chwilowe na podłogach lub innych nieczystych miejscach, a również umieszczanie go w części magazynu wystawionej na działanie kurzu, w pobliżu innych produktów zwierzęcych, jak: skóry, wełna, kości i t. p., albo towarów mogących zanieczyścić mięso zarazkami chorobotwórczymi lub udzielić mu nieprzyjemnej woni, jest bezwarunkowo wzbronione.

§ 9.

Przy wyładowaniu podlega mięso wymienione w § 1. bez wyjątku oględzinom lekarza weterynaryjnego ustanowionego do wykonywania oględzin zwierząt i mięsa w dotyczącej stacyi kolejowej, który ma sprawdzić jego przydatność do konsumcyi, oraz dopełnienie warunków wywozu i przy pomyślnym wyniku dopuścić go do dalszego obrotu, umieszczając na odwrotnej stronie certyfikatu klauzulę: „Nie znaleziono przeszkody“ z dołożeniem liczby protokołu oględzin, nazwy stacyi wyładowania, daty badania i swego podpisu.

Z mięsem, które przy tych oględzinach uznano za nieprzydatne do spożycia, postąpić należy według przepisów §§ 6 i 7.

§ 10.

Oględziny mięsa wykonywane być powinny w regule tylko przy świetle dziennem.

O zamierzonem ładowaniu względnie wyładowaniu mięsa podlegającego oględzinom weterynarskim w stacyi kolejowej mają strony zawiadamiać zawsze dość wcześnie lekarza weterynaryjnego ustanowionego do wykony-

wania oględzin zwierząt i mięsa w tej stacyi, który obowiązany jest zjawić się zawczasu do przeprowadzenia oględzin, a w razie zachodzącej przeszkody zawiadomić o tem bezzwłocznie swego zastępcę.

§ 11.

Dokonanie oględzin mięsa ładowanego i wyładowanego na kolejach mają lekarze weterynaryjni ustanowieni do wykonywania tej czynności w stacyach kolejowych notować zawsze przed zaklauzulowaniem dotyczących certyfikatów wywozu w protokole oględzin sporządzonym według załączonego wzoru ·/. wypełniając pismem czytelnem wszystkie rubryki protokołu.

Protokołów tych dostarczać będzie w miarę potrzeby władza polityczna powiatowa bezpłatnie w zeszytach opaginowanych i zaopatrzonych klauzulą tej władzy uwidaczniającą słowami ilość kartek.

Posyłki, które w myśl § 3 ustęp 1 i 2 przyjęto do przewozu bez oględzin weterynarskich przed załadowaniem wpisane być mają do protokołu oględzin przez urzędnika kolejowego, który przyjął posyłkę do przewozu z uwagą, że przyjęcie posyłki nastąpiło po myśli § 3 ustęp 1 względnie 2 niniejszego rozporządzenia bez oględzin lekarza weterynaryjnego w stacyi nadawczej.

Protokół oględzin ma pozostawać w przechowaniu naczelnika stacyi kolejowej, który jest obowiązany okazać go na każde żądanie organom władzy politycznej, a po zupełnem wypełnieniu przedłożyć do dalszego przechowania właściwej władzy politycznej powiatowej.

§ 12.

Za interwencyę lekarza weterynaryjnego przy ładowaniu lub wyładowaniu mięsa na stacyi kolejowej uiścić ma nadawca względnie odbiorca bez względu na ilość listów frachtowych i certyfikatów wywozu następujące należytości:

1. jeżeli stacya kolejowa leży w miejscu siedziby dotyczącego lekarza weterynaryjnego:

a) za zbadanie mięsa jakiegokolwiek gatunku lub trzewiów do 500 kg. wagi 2 kor., za każde dalsze 100 kg. 40 hal.,

b) jako zwrot kosztów dojazdu lekarza weterynaryjnego do i od dworca kolejowego obowiązującą w miejscu taksę fiakra tam i napowrót;

2. jeżeli stacya kolejowa leży po za miejscem siedziby lekarza weterynaryjnego: prócz taksy oględzin wymienionej pod 1. lit. a) przynależne milowe które oznaczy władza administracyjna powiatowa i zawiadomi o tem naczelnika stacyi, względnie należytość za bilet jazdy koleją II. klasą tam

i napowrót, oraz taksę fiakra do i od dworca kolejowego w miejscu siedziby lekarza weterynaryjnego.

Fiakrowe i milowe ma być rozdzielone na wszystkich nadawców względnie odbiorców mięsa przedstawionego do oględzin w stosunku do wagi posyłek.

Powyższe należytości uiścić należy w kasie kolejowej przed rozpoczęciem oględzin a lekarzom weterynaryjnym nie wolno żądać ani pobierać od stron z tytułu dokonania oględzin jakiegokolwiek wynagrodzenia.

Taksę oględzin wypłaci kasa kolejowa dotyczącemu lekarzowi weterynaryjnemu dnia 1-go każdego miesiąca za kwitem ostemplowanym według skali II. po potrąceniu 5% na rzecz urzędników kolejowych tytułem remuneracyi za ich czynność. Przynależne fiakrowe i milowe wypłacać należy w tym samym terminie w całości za kwitem bez stempla.

§ 13.

Powyższe postanowienia nie naruszają w niczem przepisów w obrocie mięsem z krajami, w których nie obowiązuje ustawa z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177, oraz przepisów normujących obrót mięsa w innych krajach koronnych i nie mają zastosowania do słoniny i sadła, do mięsa świeżego, które nie jest przeznaczone do obrotu handlowego i targowego, do mięsa świeżego wysyłanego pocztą, tudzież do posyłek mięsa wzmiankowanych w § 21 ustawy o księgosuszu z 29. lutego 1880 Dz. u. p. l. 37 i § 11 ustawy o zarazie płucnej bydła rogatego z 17. sierpnia 1892 Dz. u. p. l. 142, oraz w rozporządzeniu wykonawczem z 15. października 1909 do rozdziału IV. „pomór (zaraza) świń, różyca świń“ ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177 i 178.

§ 14.

Przekroczenia tego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem 1. maja 1914, o ile nie podpadają pod postanowienia karne ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177 lub pod przepisy dyscyplinarne karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 Dz. p. p. l. 198.

Lwów, dnia 17. kwietnia 1914.

Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

Załącznik I. do rozporządzenia Nam. l. XVII. 1635/4 ex 1914.

L. bież. . . .

Certyfikat

na mięso wywiezione

z rzeźni w . . . .

do . . . .

Nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie wysyłającego	Ilość i rodzaj kawałków mięsa	Liczba protokołu rzezi	Dzień i godzina rzezi
		dotyczących zwierząt	

. . . . dnia . . . . 19 . .

Podpis oglądacza.

Certyfikat wywozu mięsa

L. bież.
Fortl. Nr. . . . .

Certyfikat wywozu
Ausfuhrzertifikat

na mięso pochodzące ze zwierząt zabitych w rzeźni . . . .
für Fleisch, welches von den im Schlachthause
przeznaczone do wysyłki do . . . .
geschlachtenen Tieren stammend, zur Versendung nach
bestimmt ist.

Nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie wysyłającego Name, Wohnort und Beschäftigung des Versenders	Ilość i rodzaj kawałków mięsa Anzahl und Gattung der Fleischstücke	Liczba protokołu rzezi Zahl des Schlachtungs-Protokolls	Dzień i godzina rzezi Tag und Stunde der Schlachtung	Wynik oględzin Beschaubefund	Uwaga (odcisk pieczęci trójkątnej) Anmerkung (Abdruck des dreieckigen Stempels)
		dotyczących zwierząt der betreffenden Tiere			
N. N. rzeźnik zamieszkały w Stanisławowie	Na przykład: pięć (5) ćwiartek przednich z bydła rogatego. dwie (2) ćwiartki tylne cielęciny, dwa (2) tyłki cielęciny, jedno (1) cielę całe w skórze, dziesięć (10) pośladków baranich, dwie (2) połówki świń, pięć (5) wątrób bydlęcych, jeden (1) kosz nerek.	250, 252, 281, 282,	piątego (5) kwietnia 1914 godzina czwarta (4) po południu	zwierzęta badane za życia i po rzezi okazały się zupełnie zdrowe a mięso uznano za przydatne do spożycia i wywozu	L. c. 151 Wywóz Stanisławów

. . . dnia
am . . . . 19 .

Pieczęć oglądacza

Podpis oglądacza
Unterschrift des Beschauers

Załącznik II. do rozporządzenia Nam. l. XVII. 1635/4 ex 1914.

Liczba porządkowa	Data załadowania względnie wyładowania posyłki	Nazwisko nadawcy względnie odbiorcy	Nazwa stacyi kolejowej		Liczba bieżąca, data i miejsce wydania certyfikatu wywozu mięsa oraz nazwisko i charakter urzędowy osoby, która go wydała	Ilość i rodzaj dopuszczonych do transportu kolejowego względnie do obrotu kawałków mięsa oraz ich ogólna waga	Ilość i rodzaj wykluczonych od transportu kolejowego względnie od obrotu kawałków mięsa, ich waga i przyczyna wykluczenia	UWAGA
			do której posyłkę nadano	z której posyłka nadeszła				

Nr. 30.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914 L. 57.095, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Dolinie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Dolinie dla dorosłych i dla dzieci na 2 K 10 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 31.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914 L. 57.096, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Kałuszu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Kałuszu dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 76 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 32.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914, L. 57.094 dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Sniatynie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Śniatynie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 96 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 33.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. marca 1914 L. 57.093, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Złoczowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Złoczowie dla dorosłych i dla dzieci na 2 K 10 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. marca 1914 L. 52.778, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonkówka-Busk-Rakobuty.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 40/2) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonkówka-Busk-Rakobuty w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. marca 1914 L. 57.911, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych I. kl. Lisznia-Podbuż i Wygoda-Medenice, tudzież Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka-Glinne.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża na dalszych lat pięć Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu, koncesyę z dnia 5. sierpnia 1903 (Dz. u. k. Nr. 83/X.) do pobierania opłat mytniczych na drogach gminnych I. kl. Lisznia-Podbuż i Wygoda-Medenice, tudzież Radzie powiatowej

w Drohobyczu koncesyę z 5. sierpnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 83/X. do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka-Glinne, a to w wysokości i pod warunkami w tych koncesyach wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 36.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 9. kwietnia 1914, L. 7707/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach Wilamowice i Wilkowice w powiecie Bialskim.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości: Wilamowice i Wilkowice w powiecie Bialskim.

§ 2.

Przekroczenie przepisów meldunkowych o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 37.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. marca 1914 L. 59.332, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Wadowicach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Wadowicach dla dorosłych i dla dzieci na 2 K dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 38.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. marca 1914 L. 59.333, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Husiatynie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Husiatynie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 86 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 39.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. marca 1914 L. 59.334, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Turce.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Turce dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 94 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 40.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. kwietnia 1914, L. 8400/pr.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. kwietnia 1914 L. 12.035, zwija się c. k. nadzorczo-leśną stacyę w Turce.

Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1914.

Nr. 41.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. kwietnia 1914 L. 66.264, w przedmiocie zezwolenia gminie Załukiew powiat Stanisławów, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Załukiew pobierać przez 5 lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 (dwanaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 12 (dwanaście) K;

2) od jednego hektolitra rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojow spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 5 (pięć) K;

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Załukiew.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 42

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. kwietnia 1914 L. 69.326, w przedmiocie zezwolenia gminie Błażowa, powiat Rzeszów, na dalszy pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Błażowa nadal pobierać do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa do końca roku 1917 po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich, wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków. W czasie zaś od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości po 2 K (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Błażowa.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 43.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 22. kwietnia 1914 L. 8802/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach: Drohowyże, Demnia, Rozwadów, Uście i Weryń w powiecie Żydaczowskim.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają się stosować także do miejscowości: Drohowyże, Demnia, Rozwadów, Uście i Weryń w powiecie Zydaczowskim.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Lwów, dnia 22. kwietnia 1914.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 44.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 22. kwietnia 1914 L. 9036/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. marca 1914 o utworzeniu sądu powiatowego w Jagielnicy w Galicyi.

Lwów, dnia 22. kwietnia 1914.

Grodzicki w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. marca 1914, o utworzeniu sądu powiatowego w Jagielnicy w Galicyi.

Na podstawie § 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, tworzy się w okręgu sądu obwodowego w Czortkowie sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Jagielnicy dla gmin i obszarów dworskich Antonów, Bazar, Chomiakówka ad Jagielnica, Dolina, Jagielnica, Jagielnica stara, Muchawka, Nagórzanka, Salówka, Świdowa, Szulhanówka, Ułaszkowce i Zabłotówka sądu powiatowego w Czortkowie, tudzież Kapuścińce sądu powiatowego w Borszczowie.

Wymienione gminy wraz z obszarami dworskimi wydzieli się z okręgów ich dotychczas właściwych sądów powiatowych z dniem rozpoczęcia czynności urzędowych nowo utworzonego sądu. Dzień ten będzie dodatkowo oznaczony i ogłoszony.

Hochenburger w. r.

Nr. 45.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. kwietnia 1914, L. XVIb. 12/110, którem ustanawia się dalsze komisye powiatowe dla zalesień ochronnych.

Po myśli § 1 rozporządzenia wykonawczego z dnia 23. sierpnia 1909 Dz. u. kr. Nr. 117. do ustawy z dnia 15. czerwca 1904 Dz. u. kr. Nr. 94,

c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym ustanawia dalsze komisye powiatowe dla zalesień ochronnych w siedzibie c. k. Starostwa:

1. Brzeżany,
2. Trembowla.

Nr. 46.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. kwietnia 1914 L. 72.141, w sprawie przedłużenia gminie w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie w Kamionce strumiłowej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 27. lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 99/VII) do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 47.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 5. maja 1914, L. 11.057/pr., o poborze dodatków krajowych do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1913 i upoważnieniu Wydziału krajowego przez Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 16.970.258 koron.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najłaskawiej Najwyższem postanowieniem z dnia 1. maja 1914 zatwierdzić następujące uchwały Sejmu

królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. marca 1914 w sprawie definitywnego ustalenia poboru dodatków krajowych na rok 1913 i upoważnienia Wydziału krajowego do zaciągnięcia i umorzenia pożyczek w ogólnej efektywnej wysokości 16,970.258 K na pokrycie niedoboru budżetu krajowego w latach 1912 i 1913.

Uchwała

I. Sejm uchwala budżet funduszu krajowego na rok 1913 wedle preliminarza Wydziału krajowego przedłożonego sprawozdaniem z dnia 6. września 1912, L. 141.457, wraz ze szczegółowymi preliminarzami, dołączonymi do poszczególnych rubryk (z wyłączeniem jednak wydatków i dochodów zestawionych w spisie do niniejszego sprawozdania dołączonym) w ogólnej sumie wydatków 74,683.548 K, a dochodów w sumie 41,345.669 K

II. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1913 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich w dotychczasowej wysokości, a mianowicie:

1. a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od domów wolnych od podatku czynszowego po 72 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości po 78 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

2. Opodatkowanie w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim. opłacać będą dodatek do podatku w ustępie 1 ad a) wymienionych w wysokości po 67 gr. zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych po 73 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki amortyzacyjnej na pokrycie niedoboru budżetu krajowego na rok 1913 w sumie 12,762.689 K.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki amortyzacyjnej na pokrycie reszty niedoboru wykazanego w zamknięciu rachunków za rok 1912 w sumie 4,207.569 K.

Upoważnienia udzielone niniejszem Wydziałowi krajowemu pod IV. i V. należy rozumieć w pełnej wysokości w gotówce, bez potrącenia różnicy kursu.

We Lwowie, dnia 5. maja 1914.

C. k. Namiestnik:

Korytowski w. r.

Nr. 48.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 5. maja 1914, L. 11.058/pr., o poborze dodatków państwowych do podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego za czas od 1. stycznia do 30. czerwca 1914 i o upoważnieniu Wydziału krajowego przez Sejm krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do zaciągnięcia i umarzania pożyczek w efektywnej łącznej kwocie 6,363.000 koron.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. maja 1914 zatwierdzić następujące uchwały Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. marca 1914 w sprawie poboru dodatków krajowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1914 i w sprawie upoważnienia Wydziału krajowego do zaciągnięcia i umarzania pożyczek w efektywnej łącznej sumie 6,363.000 koron a to co do poboru krajowych dodatków pod warunkami unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898 i z zastrzeżeniem definitywnego oznaczenia krajowych dodatków do podatków za rok 1914 na podstawie budżetu krajowego przez Sejm uchwalić się mającego.

Uchwała

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby:

1. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1914 pobierany był dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od domów wolnych od podatku czynszowego po 72 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z dnia 23. stycznia 1914, Dz. p. p. Nr. 13, w wysokości po 78 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek do podatków w ustępie 1 ad a) wymienionych w wysokości po 68 gr., zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych po 74 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

V. Ponawiając swe uchwały z dnia 24. stycznia 1910 i z dnia 9. lutego 1912, Sejm poleca Wydziałowi krajowemu podjęcie kroków celem bezzwłocznego zaprowadzenia w r. 1914 własnego wodociągu i własnego oświetlenia elektrycznego w Zakładzie krajowym w Kulparkowie i upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia na ten cel pożyczki amortyzacyjnej w wysokości potrzebnej dla uzyskania gotówki 363.000 K.

X. Sejm upoważnia Wydział krajowy celem pokrycia niedoboru przewidzianego na rok 1914 do zaciągnięcia pożyczki amortyzacyjnej do wysokości sześciu milionów koron w gotówce, bez potrącenia kosztów.

We Lwowie, dnia 5. maja 1914.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 20. maja 1914.

Treść: Obwieszczenie w sprawie zaciągnięcia pożyczek krajowych w sumie 46,571.850 K.

Nr. 49.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. maja 1914 L. 10.995/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem dnia 1. maja 1914 najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 15. października 1910, 25. lutego, 2., 3. i 4. marca 1914 w sprawie zaciągnięcia pożyczek krajowych w efektywnej łącznej sumie 46,571.850 K tudzież uchwałę Sejmu krajowego z dnia 3. marca 1914, odnoszącą się do zmiany kilku dawniejszych uchwał sejmowych co do zaciągania pożyczek krajowych.

I.

Uchwała

z dnia 15. października 1910 w sprawie zaciągnięcia pożyczki 68.000 K na pokrycie kosztów budowy toru dowozowego do krajowego Zakładu obłąkanych w Kobierzynie.

Sejm przyznaje dodatkowy kredyt w kwocie 68.000 K na budowę toru dowozowego do Zakładu dla umysłowo i nerwowo chorych w Kobierzynie i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę zaciągnąć się mającej na cele budowy rzeczonego Zakładu, pożyczki komunalnej podwyższył o tę kwotę.

II.

Uchwała

z dnia 2. marca 1914 w sprawie postępu budowy krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kobierzynie.

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o postępie budowy krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie do wiadomości.

2. Sejm przyznaje dodatkowy kredyt w kwocie 217.000 koron na rozszerzenie pralni, kuchni i piekarni, na budowę domu mieszkalnego dla sióstr zakonnych w powyższym Zakładzie i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę zaciągnąć się mającej na cele budowy rzeczonego Zakładu pożyczki komunalnej podwyższył o tę kwotę.

III.

Uchwała

z dnia 2. marca 1914 w przedmiocie zakupna enklawy w celu powiększenia kompleksu gruntów krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie.

1. Sejm uznaje potrzebę powiększenia kompleksu gruntów krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie przez zakupno enklawy w obszarze 2.763 sążni kwadratowych, położonej przy głównym wjeździe do Zakładu.

2. Sejm przyznaje na cel powyższy dodatkowy kredyt w kwocie 30.000 K. słownie trzydziestu tysięcy koron i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę pożyczki, zaciągnąć się mającej na cele budowy krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie podwyższył o tę kwotę.

IV.

Uchwała

z dnia 4. marca 1914 w przedmiocie rozszerzenia budynków rzeźni i piekarni w Zakładzie dla umysłowo chorych w Kobierzynie.

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie o zarządzonem rozszerzeniu budynku rzeźni w krajowym Zakładzie dla umysłowo chorych w Kobierzynie kosztem 15.259 koron.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zarządzenia rozszerzenia budynku piekarni w powyższym Zakładzie przez budowę fabryki makaronu kosztem 25.017 koron.

3. Sejm przyznaje na powyższe cele dodatkowy kredyt w kwocie 40.276 koron i upoważnia Wydział krajowy, aby ogólną sumę pożyczki komunalnej, mającej się zaciągnąć na budowę krajowego Zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie podwyższył o tę kwotę.

V.

Uchwała

z dnia 3. marca 1914 w sprawie zmiany niektórych postanowień w uchwałach sejmowych przyzwalających na zaciągnięcie pożyczek na rozmaite cele gospodarcze kraju.

I. Utrzymując zasadniczo w mocy swe uchwały z dnia 25. października 1908, z dnia 12. października 1909, z dnia 18. lutego 1910, z dnia 15. października 1910 i z dnia 14. lutego 1912 w przedmiocie przyzwolenia na zaciągnięcie pożyczek na rozmaite cele gospodarcze kraju a w szczególności:

1. Pożyczki na zakład poprawczy w Przedzielnicy w efektywnej wysokości 1.500.000 K.

2. Resztującej pożyczki na zakład obłąkanych w Kobierzynie w efektowney wysokości 3.000.000 K.

3. Pożyczki na budowę dojazdu do zakładu w Kobierzynie w efektownej wysokości 68.000 K.

4. Pożyczki na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w efektywnej wysokości 5.873.815 K.

5. Pożyczki na rozszerzenie koszar żandarmeryi we Lwowie w efektywnej wysokości 487.000 K.

6. Pożyczki na rozszerzenie szkoły lasowej we Lwowie 250.000 K.

7. Pożyczki na szkołę rolniczą w Bestwinie 160.000 K.

8. Pożyczki na szkołę koszykarską we Lwowie 100.000 K.

9. Pożyczki na szkołę keramiczną we Lwowie 320.000 K.

10. Pożyczki na szkołę tkacką w Krośnie 70.000 K.

11. Pożyczki na szkołę stolarską w Kalwaryi 57.000 K.

12. Pożyczki na rekonstrukcyę szpitala św. Łazarza w Krakowie 920.222 K.

13. Pożyczki na budowę pawilonów w Kulparkowie 416.000 K.

14. Pożyczki na wodociąg i elektrykę w Kulparkowie 363.000 K.

15. Pożyczki na budowę 3. piętra w gmachu sejmowym 400.000 K.

16. Pożyczki na budowę tanich domów dla urzędników Wydziału krajowego 200.000 K.

Sejm zmienia zawarte w tych uchwałach przy poszczególnych pożyczkach postanowienia odnoszące się do wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i typu odnośnych pożyczek w ten sposób, że oznaczenia wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i rodzaju czyli formy względnie typu tych pożyczek oraz ich waluty pozostawia uznaniu Wydziału krajowego.

Na tej podstawie wolno będzie Wydziałowi krajowemu czy to dla uzyskania pokrycia dla całego wyżej wykazanego zapotrzebowania, czy to części tego zapotrzebowania zaciągać pożyczki w typie, jaki za dogodny i odpowiedni uzna, a więc albo w obligacyach własnej emisyi, albo w obligacyach Banku krajowego, w bonach kasowych albo wreszcie pożyczki gotówkowe, a to tak w walucie koronowej jak i w odpowiadającej jej walucie zagranicznej a zarazem wolno będzie Wydziałowi krajowemu zaciągać te pożyczki za oprocentowaniem, jakie za odpowiednie uzna, oraz ustanowić według swego uznania okres amortyzacyi, a wreszcie przyjąć zobowiązanie, że obligacye i kupony tych pożyczek płatne będą w złocie.

II. Utrzymując zasadniczo w mocy swe uchwały z dnia 9. lutego 1912 w przedmiocie przyzwolenia na zaciągnięcie pożyczki:

1. Na budowę szkół wiejskich w nominalnej wysokości 10,000.000 K,
2. Na budowę szkół miejskich w nominalnej wysokości 5,000.000 K.
3. Na powiększenie krajowego funduszu przemysłowego 7,000.000 K,

jak nie mniej utrzymując w mocy zastrzeżenia co do ograniczenia tych pożyczek do wskazanej nominalnej wysokości i co do częściowego, w uchwałach tych ustalonego korzystania z rzeczonych pożyczek, Sejm zmienia postanowienia, zawarte w tych uchwałach, które się odnoszą do wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i typu odnośnych pożyczek w ten sposób, że oznaczenie wysokości oprocentowania, okresu amortyzacyi i rodzaju czyli formy względnie typu tych pożyczek oraz ich waluty pozostawia uznaniu Wydziału krajowego.

Na tej podstawie wolno będzie Wydziałowi krajowemu nie przekraczając granic wskazanej nominalnej wysokości oraz ustalonego stopniowego korzystania z tych pożyczek, zaciągać je w sposobie wskazanym we wniosku I. a częściowe sfinansowanie tychże pożyczek na aktualne już zapotrzebowanie połączyć z przeprowadzeniem sfinansowania pożyczek we wniosku I. wymienionych.

VI.

U c h w a ł a.

z dnia 4. marca 1914 w sprawie przedłożenia Wydziału krajowego tudzież wniosków poselskich o klęskach elementarnych.

A) Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby na pokrycie przypadającego za lata 1913 i 1914 krajowego datku 40% do regulacyi rzek kanałowych i na nadzwyczajne roboty konserwacyjne przy wykończonych publicznych przed-

siębiorstwach melioracyjnych tudzież na zasiłki dla najbardziej dotkniętych spółek wodnych i na dalszą akcyę przy odwodnianiu gruntów dotkniętych przez wylewy i słoty, zaciągnął imieniem kraju pożyczkę amortyzacyjną w wysokości potrzebnej do uzyskania sumy 4,216.574 koron w gotówce.

Pożyczka ta może być złączoną z amortyzacyjną pożyczką, jaką Sejm uchwali zaciągnąć na inne cele.

B) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia imieniem kraju pożyczki amortyzacyjnej w wysokości potrzebnej do uzyskania sumy 3,000.000 K w gotówce. Sumy uzyskanej użyje Wydział krajowy na zasilenie krajowego funduszu pożyczkowego drogowego, ustanowionego uchwałą sejmową z dnia 13. października 1882.

Sejm uchyla równocześnie uchwałę swoją z dnia 19. października 1908, o ile ta uchwała w ustępie IV. poleca wstawiać aż po rok 1918 włącznie po 100.000 koron rocznie do budżetu krajowego tytułem dotacyi dla tego funduszu.

Pożyczki udzielane powiatom z tego funduszu nie podpadają pod przepis czwartego ustępu § 24. ustawy o reprezentacyi powiatowej w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 15. maja 1907, Nr. 52 Dz. u. kr.

C) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby celem bezzwłocznego zasilenia funduszu na doraźne zapomogi dla zaradzenia nędzy i zakupna tańszych środków żywności, tudzież na pożyczki bezprocentowe i na roboty publiczne zaciągnął natychmiast imieniem kraju pożyczkę w wysokości 3,000.000 koron.

Z funduszu tego należy udzieić powiatom dla ludności wiejskiej i małomiasteczkowej zasiłków do wysokości łącznej 2,000.000 koron, miastom zaś również 1 milion koron a to w stosunku 40% dla Lwowa i Krakowa, a 60% dla reszty większych miast.

Realizacya tej pożyczki ma mieć pierwszeństwo przed wszystkimi innymi; o ileby zaś inne dawniej uchwalone pożyczki zostały pierwej zrealizowane, ma być z nich fundusz zapomogowy zaliczkowany.

D) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wobec wyczerpania funduszu koszarowego a wielkiego w tym kierunku zapotrzebowania zaciągnął na te cele imieniem kraju w roku 1914 pożyczkę amortyzacyjną w wysokości miliona koron (1,000.000 K).

VII.

Uchwała

z dnia 25. lutego 1914 w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Banku krajowego, podwyższenia gwarancyi kraju na obligacye komunalne i kolejowe i zmiany statutów Banku krajowego.

A.

a) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krajowej w takiej wysokości, jaka okaże się potrzebną na powiększenie kapitału zakła-

dowego Banku krajowego o sumę trzydziestu pięciu milionów koron, to jest do wysokości 50 (pięćdziesięciu) milionów koron.

Zrealizowanie tej pożyczki jednorazowe lub stopniowe, tudzież wszystkie warunki, wysokość jej oprocentowania, względnie oprocentowania obligów tej pożyczki, w ogóle sposób jej zrealizowania, pozostawia się decyzyi Wydziału krajowego, powziętej w porozumieniu z Dyrekcyą i Radą nadzorczą Banku krajowego.

b) Bank krajowy ma aż do umorzenia tej pożyczki tytułem zwrotu funduszowi krajowemu dostarczyć z bieżącego funduszu bankowego kwot na oprocentowanie i spłatę pożyczki.

c) Sejm upoważnia Wydział krajowy względnie Bank krajowy do uzyskania od c. k. Rządu, a w miarę potrzeby od Rządów innych Państw, wszystkich przywilejów i uprawnień dla tej pożyczki, jakie ze względu na cel, miejsce i sposób realizacyi pożyczki będą możliwe do uzyskania.

d) Sejm uchwala następujące zmiany statutu bankowego:

1. W § 1. al. 1. skreśla się wyrazy końcowe „wynosić będzie 15 milionów koron“ natomiast dodaje się ustęp:

wzrósł do 15 (piętnastu) milionów koron. Uchwałą z dnia 25. lutego 1914 przeznaczył Sejm krajowy fundusz dalszych trzydziestu pięciu milionów koron, skutkiem czego kapitał zakładowy Banku po zrealizowaniu powyższej uchwały sejmowej wynosić będzie pięćdziesiąt milionów koron (50,000.000 K).

2. w § 98. skreśla się końcowe zdanie: „kapitał zakładowy składający się z kwoty jednego miliona złr. (dwóch milionów koron), którą kraj wyposażył dział bankowy i z kwot przekazywanych na pomnożenie kapitału zakładowego w myśl § 101. lit. a) statutu“, natomiast dodaje się słowa:

„Kapitał zakładowy, wynoszący pięćdziesiąt milionów koron (§ 1 i § 101 lit. a) statutu“).

3. w § 101. lit. a) i w § 102 al. 1. w miejsce słów „piętnastu milionów“ wstawia się słowa „pięćdziesięciu milionów“.

B.

1. Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych Banku krajowego pierwszej i następnych emisyi, aż do dalszej wysokości stu milionów koron imiennej wartości, czyli razem z dotychczas przyjętą gwarancyą do wysokości dwustu milionów koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiadaczom obligacyj komunalnych poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku krajowego, pochodzące z pożyczek komunalnych specyalny fundusz rezerwowy, utworzony dla obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero o ileby wyżej wymienione fundusze nie po-

krywały zobowiązań wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

II. Sejm uchyla postanowienia § 3. B, ostatnie trzy zdania statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala je w osnowie następującej:

Wszystkie obligacye komunalne wszelkich emisyj, będące równocześnie w obiegu nie mogą łącznie przekraczać sumy K 200,000.000 (dwieście milionów koron) imiennej wartości.

Do emisyi obligacyj komunalnych ponad powyższą sumę potrzebnem jest zezwolenie c. k. Rządu.

Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych pierwszej i następnych emisyj, aż do łącznej wysokości dwustu milionów koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiadaczom obligacyj komunalnych poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku, pochodzące z pożyczek komunalnych, dalej specyalny fundusz rezerwowy, utworzony dla obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero, o ileby wyżej wymienione fundusze nie pokrywały zobowiązań wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

III. Sejm uchyla § 50 statutu Banku krajowego w obecnem brzmieniu: „Obligacye komunalne będą opiewały na 100 złr. (200 K) lub wyższe przez 200 podzielne kwoty“ i uchwala go w osnowie następującej:

„Przepisy szczegółowe o emisyach, seryach, imiennej wartości sztuk, walucie, okresie umorzenia i stopie procentowej obligacyj komunalnych wyda Wydział krajowy na przedstawienie Dyrekcyi i po wysłuchaniu Rady nadzorczej“.

C.

Sejm uchyla postanowienia § 3. C) alinea druga wiersz trzeci z góry i alinea czwarta, statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala je w osnowie następującej:

§ 3. C) alinea druga wiersz trzeci z góry: Wszystkie obligacye kolejowe, będące równocześnie w obiegu, nie mogą łącznie przekraczać kwoty 100,000.000 K (sto milionów koron) imiennej wartości.

§ 3. C) alinea czwarta: Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań wypływających z wydania obligacyj kolejowych aż do wysokości imiennej wartości 100,000.000 K (stu milionów koron) w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku krajowego pochodzące z pożyczek udzielonych w obligacyach kolejowych, jakoteż nabyte w myśl § 64, lit. b) walory kolejowe, specyalny fundusz rezerwowy

utworzony dla obligacyj kolejowych (§ 76), następnie cały majątek Banku krajowego (§ 67). a dopiero wówczas i o tyle, o ileby rzeczone aktywa na pokrycie w mowie będących zobowiązań nie wystarczały, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

Sejm uchyla § 81. statutu Banku krajowego w obecnym brzmieniu. „Obligacye kolejowe będą opiewały na 50 złr. (100 K) lub wyższe przez 100 podzielne kwoty“ i uchwala go w osnowie następującej:

„Przepisy szczegółowe o emisyach, seryach, imiennej wartości sztuk, walucie, okresie umorzenia i stopie procentowej obligacyj kolejowych wyda Wydział krajowy na przedstawienie Dyrekcyi i po wysłuchaniu Rady nadzorczej“.

D.

I. Zwrot wkładek oszczędności, lokowanych w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i opłatę odsetek od tychże wkładek, poręcza posiadaczom książeczek wkładkowych, przedewszystkiem Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem swojemi aktywami i funduszem rezerwowym, a w dalszym rzędzie aż do wysokości stu milionów koron (100,000.000 K) gwarantuje te wypłaty fundusz krajowy.

II. Sejm uchyla postanowienia § 89 ustęp drugi i czwarty statutu Banku krajowego w dotychczasowem brzmieniu i uchwala, iż te postanowienia mają odtąd brzmieć jak następuje:

§ 89 ustęp 2. Najniższa wkładka wynosić może 10 K, a ogólna suma wkładek oszczędności łącznie z zapadłymi odsetkami nie może przenosić sumy stu milionów koron.

§ 89 ustęp 4. Zwrot wkładek oszczędności i opłatę odsetek od tychże poręczeń posiadaczom książeczek wkładkowych przedewszystkiem Bank krajowy swojemi aktywami i funduszem rezerwowym, a w dalszym rzędzie (subsydyarnie) aż do wysokości 100,000.000 K (stu milionów koron) gwarantuje te wypłaty fundusz krajowy.

Sejm uchyla § 90 ustęp drugi. statutu Banku krajowego w obecnem brzmieniu: „Ogólna suma wydanych asygnat kasowych nie może przenosić sumy czterech milionów koron“, a uchwala, iż ma on brzmieć odtąd:

„Ogólna suma wydanych asygnat kasowych nie może przenosić sumy dziesięciu milionów koron“.

C. k. Namiestnik:

Korytowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. lipca 1914.

Nr. 50.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 13. stycznia 1914 L. 5.407, którem po myśli ustępu drugiego przepisów wykonawczych do § 4 ustawy z dnia 20. lipca 1892 Dz. u. kr. Nr. 51, ogłoszonych obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 2. sierpnia 1894 L. 58.567 Dz. u. kr. Nr. 72, podaje się do publicznej wiadomości okręgi i skład Komisyj licencyonujących buhaje w roku 1914.

We Lwowie, dnia 13. stycznia 1914.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Tadeusz Pilat w. r.

Okręgi i skład Komisyj licencyo-

I. Okręg c. k. krakowskiego

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
1. **Biała**	1. Powiat sądowy Biała	Wincenty Zwilling, wł. dóbr w Harmężach. p. Oświęcim	Gustaw Krzemień, dzierż. d. w Jawiszowicach
	2. „ „ Kęty	Adolf Poniński, kierownik szkoły rolniczej w Kobiernicach, p. Kęty	Wiktor Dołkowski, dzierż. d. w Kańczudze, p. Kęty
	3. „ „ Oświęcim	Wincenty Zwilling, wł. dóbr w Harmężach, p. Oświęcim	Teofil Wysocki, wł. d. Polanka wielka, p. Oświęcim
2. **Bochnia**	4. „ „ Bochnia	Michał hr. Rostworowski, wł. dóbr Ostrów szlachecki, p. Gawłów nowy	Witołd Jasiński, wł. dóbr Bieńkowice, p. Ujście Solne
	5. „ „ Niepołomice	Jan Wykowski, dz. dobr Łężkowice, p. Chełm	Roman Włodek, wł. dóbr Dąbrowica, p. Chrostowa
	6. „ „ Wiśnicz	Dr. Klemens Rutowski, wł. d. Łąkta górna, p. Rzegocina	Zygmunt Ruebenbauer, wł. dóbr w Kobylcu, p. Łapanów
3. **Brzesko**	7. „ „ Brzesko	Dr. Kazimierz Baltaziński, wł. dóbr w Jasieniu, p. Brzesko	Józef Łasiński, wł. dóbr Przyborów, p. Szczepanów
	8. „ „ Radłów	j. w.	j. w.

nujących buhaje w roku 1914.

Towarzystwa rolniczego.

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Ludwik Dobija, wł. realn. w Rybarzowicach, p. Łodygowice	Tomasz Grygierzec, wł. realn. w Bestwinie	Adolf Poniński, kierownik szkoły rolniczej w Kobiernicach, p. Kęty	Stanisław Kostka, naucz. szkoły rolniczej w Kobiernicach, p. Kęty
Karol Hämpel, wł. dóbr w Malcu, p. Kęty	Franciszek Wiśniewski, wł. realności w Czańcu, p. Kęty	Wincenty Zwilling, wł. d. w Harmężach	j. w.
Antoni Śmieszek, wł. dóbr w Oświęcimiu	Józef Ledwoń, wł. realn. w Babicach, p. Oświęcim	Adolf Poniński, kierownik szkoły rolniczej w Kobiernicach, p. Kęty	Ludwik Turakiewicz, sekretarz Tow. rolniczego w Kętach
Dymitr Marko, c. k. weterynarz powiat. w Bochni	Jan Kasprzyk, gosp. w Stanisławicach, p. Bochnia	Władysław Siemieński, sekretarz Tow. roln. w Bochni	Mieczysław Ruebenbauer, właśc. dóbr Proszówki, p. Bochnia
j. w.	Kasper Kościółek, Dąbrowa, p. Brzezie	j. w.	Józef Stroner, zarz. dóbr Staniątki, p. Podłoże
j. w.	Józef Ożegalski, wł. dóbr Kamionna, p. Rzegocina	j. w.	Antoni Popiel, wł. dóbr w Zbydniowie, p. Łapanów
Wiktor Bętkowski, wł. realn. w Słotwinie	Juliusz Kuhn, wł. d. Mokrzyska, poczta Słotwina	Reinhard Link, dyr. dóbr w Okocimie	Jan Stec, gospodarz w Brzezowcu, p. Słotwina
Edward Maurizio, dzierż. d. w Strzelcach wielkich, p. Szczurowa	Michał Podczaszyński, zarz. dóbr w Radłowie	Aleksander Kępiński, wł. dóbr Szczurowa	Karol Scherautz, leśniczy w Wał. Rudzie, p. Radłów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczęcego Komisyi
	9. Powiat sądowy Wojnicz	Dr. Kazimierz Baltaziński, wł. dóbr w Jasieniu, poczta Brzesko	Józef Łasiński, wł. dóbr Przyborów, p. Szczepanów
	10. " " Zakliczyn	j. w.	j. w.
4. Chrzanów	11. " polityczny Chrzanów i Jaworzno	Stanisław Krokowski, adm. dóbr w Pogorzycah, p. Chrzanów	Franciszek Olas, wł. realności w Żbiku, p. Krzeszowice
5. Dąbrowa	12. " " Dąbrowa	Włodzimierz Hiolski, weter. pow. w Dąbrowie	Piotr Marchwicki, nacz. gm. w Laskówce delastowskiej, p. Szczucin
	13. " " Żabno	Jan Bzowski, właśc. dóbr w Borusowej, p. Gręboszów	Marcin Krzciuk, naczelnik gm. w Sikorzycach, p. Wietrzychowice
6. Gorlice	14. Północny, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Biecz, Biesna, Bieśnik, Binarowa, Bugaj, Bystra, Dominikowce, Glinik maryampolski, Głęboka, Gorlice, Grudna kępska, Klęczany, Kobylanka, Kołkówka, Korczyna, Kryg, Kwiatonowice, Libusza, Lipinki, Łużna, Moszczenica, Mszanka, Olszyny, Pogorzyna, Racławice, Ropica polska, Rozenbark, Rzepiennik biskupi, Rzepiennik marciszewski, Rzepiennik strzyżewski, Rzepiennik suchy, Sękowa, Siary, Sietnica, Sokół, Staszkówka, Stróżówka, Strzeszyn, Szalowa, Szymbark, Turza, Wójtowa, Wola łużańska i Zagórzany)	Franciszek Boczek, powiat. instruktor rolnictwa w Gorlicach	Ks. Jan Wałęcki, proboszcz rz. kat. w Libuszy, p. Biecz

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Każdorazowy weter. miejski w Wojniczu	Jan Bienaś, gosp. w Łakanowicach, p. Wojnicz	Kazimierz Wajdowicz, właśc. realn. w Wojniczu	Adam Michałek, gosp. w Sufczynie, p. Dębno
Józef Stachoń, wł. d. Rostoka, p. Zakliczyn	Józef Budzyn, nacz. gm. Kończyska, p. Żakliczn	Antoni Florkowski, nacz. gm. w Zawadzie lanckorońskiej, p. Zakliczyn	Wawrzyniec Łuka, gosp. w Lusławicach, p. Zakliczyn
Michał Ochnicz, c. k. weterynarz powiat. w Chrzanowie	Józef Datoń, dzierż. dóbr w Bolęcinie, p. Trzebinia	Melchior Kowalski, w Kwaczae, p. Babice koło Alwerni	Józef Ciuba, gosp. w Babicach koło Alwerni
Antoni Łysik, nacz. gm. w Bolesławiu	Jan Bania, nacz. gm. Smęgorzów	Szymon Glie, rolnik w Łęce szczucińskiej, p. Szczucin	Jan Szałaśny, rolnik w Radgoszczy
Feliks Musiał, rolnik w Niecieczy, p. Żabno	Walenty Pociaszek, rolnik w Żabnie	Jan Gil, nacz. gm. w Hubynicach, p. Gręboszów	Stanisław Mandziara, rolnik w Miechowicach wielkich, p. Wietrzychowice
Erazm Łoziński, lustr. gmin. w Gorlicach	Eugeniusz Oczkowski, wł. dóbr w Głębokiej, p. Biecz	Jan Nowak, weter. pow. w Gorlicach	Adam Wesołowski w Nowodwórzu, p. Gorlice

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	15. Południowy, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Banice, Bartne, Bednarka, Bielanka, Blechnarka, Bodaki, Czarne, Długie, Gładyszów, Hańcowa, Jasionka, Klimkówka, Konieczna, Krywa, Konkuwa, Kwiatoń, Leszczyny, Lipna, Łosie, Ług, Małastów, Męcina mała, Męcina wielka, Nieznajowa, Nowica, Pętna, Przegocina, Przysłup, Pstrążne, Radocyna, Regetów niżny, Regetów wyżny, Ropa, Ropica ruska, Ropki. Rozdziele, Rychwałd, Skwirtne, Smerekowiec, Uście ruskie, Wapienne, Wirchne, Wołowiec, Wysowa, Zdynia)	Wincenty Byszewski, wł. dóbr w Lipinkach	
7. Grybów	16. Powiat sądowy Ciężkowice	Wincenty Śmiałowski, wł. d. w Chodorowej, p. Grybów	Jan Mączyński, wł. dóbr w Siedliskach, p. Bobowa
	17. „ „ Grybów	j. w.	j. w.
8. Jasło	18. „ polityczny Jasło	Kazimierz Piliński, wł. dóbr w Tarnowcu, p. loco	Józef Przyłęcki, wł. dóbr w Łubnie szlacheckiem, p. Żmigród
	19. „ sądowy Frysztak	Witold Wiszniewski, dzierż. d. w Biezdziatce, p. Kołaczyce	Stanisław Wasilewski, wł. d. w Markuszowej, p. Wiśniowa
9. Kolbuszowa	20. „ autonomiczny Kolbuszowa	Roman Serednicki, sekr. Rady powiat. w Kolbuszowej	Adam Straub, rolnik w Lipnicy, poczta Dzikowiec
10. Kraków	21. „ „ Kraków	Dr. Mieczysław Pańkowski, insp. hodowl. tow. rolnicz. w Krakowie	Józef Cieślewicz, dz. dóbr w Wadowie, p. Pleszów

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Erazm Łoziński, lustrator gminny w Gorlicach	Stanisław Dolski, zarz. lasów w Gładyszowie	Jan Nowak, c. k. wet. pow. w Gorlicach	Karol Wężyk, zarz. lasów Uście ruskie, p. loco
Antoni Długoszowski, wł. d. w Lipnicy dolnej, poczta loco	Antoni Śliwa, gosp. w Bruśniku, poczta Ciężkowice	Wł. Miecik, c. k. weterynarz powiat. w Grybowie	Kazimierz Kiełbasa, rolnik w Siółkowej, p. Grybów
Ks. Teofil Karczmarczyk, prob. gr. kat. w Binczarowej, p. Grybów	Franciszek Stelmach, gospodarz w Białej wyżnej p. Grybów	j. w.	j. w.
Stanisław Włodek, wł d. w Przysiekach, p. Trzcinica	Wojciech Bal, wł. folw. w Samoklęskach, p Żmigród	Jan Rogawski, wł. dóbr Olpiny, p. loco	Maryan Rylski, wł. dóbr w Lipnicy dolnej
Tomasz Swierada, wł. realn. w Wojaszówce, p. Łączki	Jan Bielański, dz. dóbr Zimnawoda, p. Tarnowiec	Tomasz Czernicki, rolnik w Lubli, p. Frysztak	Jan Kos, rolnik w Lubli, p. Frysztak
Gabryel Jarosz, roln. w Kupnie, p. Kolbuszowa	Maciej Gorzelany, rolnik w Kolbuszowej górnej, p. Kolbuszowa	Józef Sądej, nacz. gm. w Mazurach, p. Raniżów	Jan Piechota, nacz. gm. w Treczówce, p. loco
Józef Serczyk, nacz. gm. w Toniach, p. Zielonki	Jan Jarzyna, wł. realności w Bosutowie, p. Boleń	Jan Grzimek, dzierż. dóbr w Luboczy, p. Pleszów	Antoni Cybulski, dz. dóbr Grębałów, p. Kocmyrzów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
11. Krosno	22. Powiat sądowy Dukla	Jan Gorayski, wł. dóbr w Szebniach, p. Moderówka	Stanisław hr. Bobrowski, wł. dóbr Długie, p. Jedlicze
	23. „ „ Krosno	j. w.	j. w.
12. Limanowa	24. Północny, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Jodłownik, Wilkowisko, Stróża, Góra św. Jana, Janowice, Szczyrzyce, Krasne, Słupia, Mstów, Rzeki, Kostrza Ryje, Skrzydlna, Wola skrzydlańska, Przenosza, Szyk i Pogorzany)	Feliks Sandoz, kraj. instr. hodow. w Soboniowicach, poczta Wieliczka	Jan Żochowski, wł. dóbr w Laskowej, p. Limanowa
	25. Południowy, (obejmujący wszystkie gminy i obszary dworskie autonomicznego powiatu limanowskiego z wyłączeniem gmin i obszarów dworskich, należących do okręgu północnego)	Stefan Boguszewski, insp. hod. w Krakowie	Władysław Walter, wł. dóbr w Świdniku, p. Łukowica
13. Mielec	26. Wschodni mielecki, (obejmujący część powiatu na wschód od Wisłoki)	Stefan Węgleński, zarz. dóbr w Chorzelowie	Tadeusz Stachowicz, rządca dóbr w Przecławiu
	27. Zachodni czermiński, (obejmujący część powiatu na zachód od Wisłoki)	j. w.	j. w.
14. Myślenice	28. Powiat autonomiczny Myślenice	Wincenty Schmidt, wł. dóbr w Krzywaczce, p. Izdebnik	Mieczysław Skoda, nadleśniczy w Stróżach, p. Myślenice
15. Nisko	29. Powiat sądowy Nisko	Ks. Paweł Malinowski, rz. kat. prob. w Kamieniu, p. loco	Franciszek Roliński, wł. realn. w Jeżowej, p. loco
	30. „ „ Ulanów	Ludwik Ostrychański, kont. dóbr w Rudniku nad Sanem	Maryan Szczerbowski prof. rolnictwa c. k. Semin. naucz. w Rudniku n. Sanem

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Edward Świderski, sekr. Rady powiat. w Krośnie	Aleksander Obłaza, nacz. gminy w Dukli	Feliks Sokulski. dz. d. Cergowa, p Dukla	Jędrzej Karczmarski, gospod. w Teodorówce, p. Dukla
j. w.	Jan Chądzyński, przełożony obszaru dworsk. w Potoku, p. Jedlicze	Jan Nawrocki, rolnik w Odrzykoniu, p. Krosno	Franciszek Szubra, gosp. w Suchodole, p. Krosno
Maryan Fink, wł. dóbr w Komornikach, p. Dąbie	Aleksander Dydyński, wł. d. w Słupiu, p. Jodłownik	Jan Drożdż rolnik w Jodłowniku	Jędrzej Węgrzyn, rolnik w Górze św. Jana, p. Szczyrzyce
j. w.	Józef Franczyk, wł. realn. w Zbłudzy, p. Kamienica	Juliusz Holzer, sekr. Towarz. rolniczego w Limanowej	Franciszek Marek, rolnik w Dobrej
Władysław Trzecieski, wł. d. w Zdakowie, p. Gawłuszowice	Tomasz Kłoda, nacz. gminy Jaślany, p. Padew	Gustaw Szaszkiewicz, wł. d. w Rzemieniu, p. Rzochów	Ludwik Ulrych, wł. realn. w Maliniu, p. Chorzelów
Jan Rządzki, właśc. realn. w Rzędzianowicach, p. Mielec	Jakób Wlacek, nacz. gminy Borowa, p. loco	Jan Artwiński, wł. dóbr w Kliszowie, p. Gawłuszowice	Piotr Budzyński, dzierż. dóbr w Partyniu, p. Radomyśl
Józef Stolaski, b. m Jordanowa	Andrzej Zbrożek, p. instr. roln. w Myślenicach	Jan Dunin Brzeziński w Osieczanach, p. Myślenice	Piotr Kula, rolnik w Górnej wsi. p. Myślenice
Ludwik Ostrychański, kontr. dóbr w Rudnikach nad Sanem	Józef Stelmach, nacz. gminy w Nisku	Jan Masior, insp. roln. w Tarnobrzegu	Sebastyan Drzymała, wł. realn. w Jerzowem, p. loco
Henryk Chochorowski, gospod. w Pysznicy	Jan Szostak, nacz. gm. Bieliniec, p. Ulanów	j. w.	Wojciech Kapuściński, wł. gruntu w Pysznicy, p. loco

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
16. Nowy Sącz	31. Powiat sądowy Nowy Sącz	Jan Skąpski, dz. d. Brzeżna, p. Nowy Sącz	Feliks Berski, wł. fol. Gorzków, p. Nowy Sącz
	32. Powiaty sądowe Stary Sącz i Muszyna	Roman Reklewski, wł. d. w Rogach, p. Podegrodzie	Jan Skąpski, dz. d. Brzeżna, p. Nowy Sącz
17. Nowy Targ	33. Powiat autonomiczny Nowy Targ	Aleksander Lgocki, wiceprezes Rady powiatowej w Nowym Targu	Stanisław Drohojowski, wł. d. w Czorsztynie
18. Pilzno	34. „ sądowy Pilzno	Antoni Zapalski, wł. dóbr w Januszkowcach, p. Brzostek	Jan Profic, kier. szk. roln. w Dulczówce, p. Pilzno
	35. „ „ Brzostek	j. w.	Franciszek Kamiński, sekr. okr. Tow. roln. w Pilznie
19. Ropczyce	36. „ „ Ropczyce	Tadeusz Skołuba, wł. d. w Łubzinie, p. Ropczyce	Wojciech Biela, gospodarz w Ostrowie, p. Ropczyce
	37. „ „ Dębica	Karol Hruby, dzierżawca dóbr w Pustyni, p. Dębica	Józef Wawreczka, dz. d. Gumniska, p. Dębica
20. Rzeszów	38. Powiaty sądowe Rzeszów i Głogów	Jan Gumiński, wł. dóbr w Zalesiu, p. Rzeszów	Wincenty Turowski, dyrektor dóbr Boguchwała
	39. Powiat sądowy Tyczyn	Piotr Łastowiecki, wł. d. w Hadlem, p. Jawornik polski	Jan Skuciński, c. k. st. weterynarz pow. w Rzeszowie
	40. „ „ Strzyżów	Dr. Ignacy Wołkowicki, wł. dóbr w Strzyżowie	Witold hr. Łoś, wł. dóbr w Żyrnowie, p. Lutcza
21. Tarnobrzeg	41. „ „ Rozwadów	Zbigniew Horodyński, wł. d w Zbydniowie, p. loco	Walenty Mączka, w Zaleszanach, p. Zbydniów

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Stanisław Potoczek, wł. gruntu w Rdziostowie, p. Nowy Sącz	Rudolf Przykopa, c. k. weter. pow. w Nowym Sączu	Oskar Sittauer, kier. zim. szkoły roln. w Chełmcu, p. Nowy Sącz	Franciszek Kopaczyński, sekr. okr. Tow. roln. w Nowym Sączu
Krystyn Stuhr, wet. m. Nowy Sącz	Jan Faron, właśc. gruntu w Maszkowicach, p. Łącko	j. w.	j. w.
Wawrzyniec Ptaś, wł. gosp. w Nowym Targu	Konstanty Dziewolski, wł. d. w Krościenku	Jan Pietraszkiewicz, sekr. Rady powiat. w Nowym Targu	Józef Grabowski, sekretarz Tow. roln. w Nowym Targu
Kazimierz Czerwiec, roln. w Róży, p. Zassów	Jędrzej Trojan, roln. w Lubczy, p. Jodłowa	Piotr Kleszcz, rolnik w Wiewiórce, p. Zassów	Franciszek Kamiński, sekr. okręg. Tow. roln. w Pilznie
Andrzej Tułecki, wł. realn. w Brzostku	Józef Nawracaj, gospodarz w Przeczycy, p. Brzostek	Jan Warzecha, gosp. w Jodłowej, p. loco	Józef Korasadowicz, rolnik w Siedliskach, p. Brzostek
Tomasz Dyło, rolnik w Borku wielkim, p. Sędziszów	Floryan Daniel, gospodarz w Przedmieściu sędziszow., p. Sędziszów	Wojciech Bursztyn, przemysł. w Ropczycach	Jakób Andreasik „Ciernik“, rolnik w Brzezinach, p. Wielopole skrż.
Michał Jedynak, wł. realn. w Paszczynie, p. Dębica	Kazimierz Wojtalewicz, b. rządca dóbr w Dębicy	Józef Chmielowski, dzierż. dóbr w Sepnicy, p. Dębica	Józef Gawle, gospodarz w Grabinach
Jan Mazaraki, dz. dóbr w Krasnem, p. Starzów	Stanisław Smagała, wł. gruntu w Trzcianie k. Rzeszowa	Jan Bieniaszewski, wł. d. w Wysokiej, p. Głogów	Jan Mglej, weter. m. w Rzeszowie
Mieczysław Nowak, wł. d. w Błażowej	Andrzej Pluta, gosp. w Szklarach	Feliks Neustein, rolnik w Hucisku, p. Jawornik polski	Tomasz Filip, roln. w Borku starym, p. Tyczyn
Teofil Drzewicki, wł. dóbr w Niebylcu, p. loco	Wincenty Tęczar, gosp. w Godowej, p. Strzyżów	Tadeusz Sroczyński, c. k. weterynarz w Strzyżowie	Marcin Dziadek, rolnik w Dobrzechowie
Stefan Janowicz, st. weter. pow. w Tarnobrzegu	Stanisław Kołodziej, wł. realn. w Woli rzeczyckiej, p. Radomyśl	Jan Masior, pow. insp. roln. w Tarnobrzegu	Adam Zieliński, w Majdanie zbyd., p. Zbydniów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	42. Powiat sądowy Tarnobrzeg	Seweryn Dolański, wł. d. w Grębowie, p. loco	Adam Grzywacz, gosp. w Gorzycach, p. loco
22. Tarnów	43. „ „ Tarnów	Ignacy Modelski, dzierż. d. w Skrzyszowie, p. Tarnów	Stanisław Michalik, gosp. w Łęgu ad Partyń, p. Żabno
	44. „ „ Tuchów	Bolesław Bossowski, wł. d. w Bistuszowej, p. Ryglice	Stanisław Florek, wł. gr. w Gromniku
23. Wadowice	45. Andrychów-Kalwarya, (obejmujący gminy na południe od gościńca rządowego prowadzącego z Kalwaryi do Andrychowa, tudzież na północ od tego gościńca ale przy samym gościńcu położone)	Franciszek Dziobek, rolnik w Zygodowicach, p. Ryczów dw.	Antoni Szczerbowski, wł. d. w Frydrychowicach, p. Wadowice
	46. Wadowice-Zator, (obejmujący gminy na północ od powyższego gościńca położone z wyjątkiem gmin do gościńca przytykających)	j. w.	j. w.
24. Wieliczka	47. Powiat polityczny Wieliczka	Adam Fink, wł. d. w Krakowie, Wolska 23.	Paweł Walencinowicz, właśc. dóbr w Bojańczycach, p. Dąbie k. Dobczyc
	48. „ „ Podgórze	Józef Śliwiński, wł. d. w Kossocicach, p. Podgórze	Stanisław Podlewski, wł. d. w Gaju, p. Mogilany
25. Żywiec	49. Powiat autonomiczny Żywiec	Stanisław Kostka, naucz. kraj. niższej szkoły roln. w Kobiernicach, p. Kęty	Józef Studencki, wł. realn. w Żywcu

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Stefan Janowicz. st. weter. pow. w Tarnobrzegu	Jan Frankiewicz, wł. realn. w Miechocinie, p. loco	Jan Masior, p. insp. roln. w Tarnobrzegu	Jan Kaczak, Kaczaki ad Dąbrowica, p. Chmielów
Władysław Przybyłkiewicz, sekr. Wydziału pow. w Tarnowie	Jan Mężyk, wł. gr. w Łęgu ad Partyń. p. Żabno	Filip Włodek, rolnik w Łękawicy	Jan Potyrało, gosp. w Krzyżu, p. Tarnów
Jan Wańtuch, gosp. w Burzynie, p. Tuchów	Jan Cieśla, wł. realn. w Brzozowej, p. Gromnik	Dominik Kwiatkowski, wł. d. w Mesznie szlach., p. Tuchów	Józef Zaworski w Bistuszowej, p. Ryglice
Jan Janosz, gosp. grunt. w Targanicy, p. Andrychów	Franciszek Górkiewicz, gosp. w Głębowicach, p. Polanka wielka	Antoni Chrapkiewicz, gosp. w Targanicy, p. Andrychów	Rudolf Fuchs, dzierżawca dóbr w Jastrzębiu, p. Lanckorona
Jan Świerguła, gospodarz gr. w Laskowej, p. Zator	Jakób Szwed, gosp. w Ryczowie	Jan Nidecki, nacz. gminy w Radoczy, p. Wadowice	Franciszek Wenda, gosp. w Tłuczani, p. Brzeźnica
Jan Kania, nacz. gm. w Bieńkowicach, p. Klasno	Zdzisław Brzeziński, wł. d. Łazany, p. Gdów	Maryan Fink, wł. d. w Komornikach, p. Dąbie k. Dobczyc	Jan Skoda, rządca d. w Jawczycach, p. Gdów
Wawrzyniec Radziszewski, gosp. w Radziszowie	Adam Mrozowicki, wł. d. w Korabnikach, p. Skawina	Władysław Kwieciński, dyrektor Spółki rolniczej w Skawinie	Adam Rudolfi, dzierżawca d. w Borku szlacheckim, p. Skawina
Maryan Stachurski, c. k. wet. powiat. w Żywcu	Jan Ziemiencki, sekr. Tow. roln. w Żywcu	Władysław Kępiński, wł. d. w Moszczanicy, p. Żywiec	Józef Barcik, gosp. w Rychwałdzie

II. Okręg c. k. galicyjskiego

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
1. Bóbrka	1. Powiat sądowy Bóbrka wraz z gminą i obsz. dw. w Juszkowcach	Alfred Maly, właśc. dóbr w Wołowem, p. Bóbrka	Stanisław Zwolski, wł. dóbr w Bryńcach, poczta Wybranówka
	2. Powiat sądowy Chodorów wraz z gminami i obsz. dw. w Bąkowcach, Berteszowie, Lubeszce, Repechowie, Trybuchowcach i Żabokrukach	Adam Ożarowski, rządca dóbr w Ostrowie, p. Borynicze	Leopold Korzenny, dzierż. dóbr w Brzozdowcach
2. Bohorodczany	3. Powiat sądowy Bohorodczany	Ks. Stefan Komaszyński gr. kat. prob., Łysiec	Jan Marzewski, nacz. gm. Łysiec
	4. „ „ Sołotwina	Ks. Makary Krzeczkowski, gr. kat. prob. w Rosulnej	Edward Schuppik, zarz. lasów Zarzecze, p. Sołotwina
3. Borszczów	5. „ „ Borszczów	Maryan Bogdanowicz, dzierż. dóbr w Dobranówce, p. Jezierzany	Gustaw Scholz, dz. d. w Jezierzanach k. Czortkowa
	6. „ „ Mielnica	Karol Henisch, wł. dobr w Kudryńcach, p. loco	Felicyan Sochanik, dyr d. w Mielnicy
4. Brody	7. „ „ Brody	Szczęsny Niemczewski, sekretarz Rady pow. w Brodach	Ks. Józef Cegielski, proboszcz obrz. gr. w Hołoskowicach, p. Brody
	8. „ „ Łopatyn	Stanisław hr. Sokolnicki, wł. d. w Rozalinie, p. Ohladów	Adam Karniewski, wł. dóbr Brandesówka ad Zawidcza, p. Szczurowice
	9. „ „ Załośce	Szczęsny Niemczewski, sekretarz Rady pow. w Brodach	Józef Wojciechowski, dzierż. stawów w Załośćach

Towarzystwa gospodarskiego.

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Dmytro Dyki, rolnik w Berteszowie, p. Strzeliska nowe	Adam Koppe, właśc. realn. w Ernsdorfie, p. Bóbrka	Adolf Gajewski, rządca dóbr w Romanowie	Jan Rotter, rząd. d. w Chlebowicach wielkich
Michał Jankowski, dz. dóbr w Ottyniowcach	Hryń Czad, rolnik w Horodyszczu królewskiem, p. Chodorów	Józef Walisch, pełn. dóbr w Hrankach, p. Brzozdowce	Dominik Cybruch, wł. realn. w Hrankach, p. Brzozdowce
Fedor Sawczyn, gosp. w Bohorodczanach starych	Jakób Dech, gosp. w Horocholinie	Tadeusz Szczepański, likwid. pow. Kasy oszczędn. w Bohorodczanach	Franciszek Chołyński. wł. realn. Grabowice, p. loco
Ks. Grzegorz Procyk, prob. gr. kat. w Manasterzanach, p. Sołotwina	Iwan Matluk, roln. w Żurakach	Oskar Hofmokl, weterynarz miejski w Stanisławowie	Karol Groegler, dyr. dóbr w Sołotwinie
Zygmunt Kościszewski, dyrektor dóbr w Bilczu złotem	Ks. Eug. Dudkiewicz gr. kat. prob. w Szyszkowcach	Stefan Kotarski, dyr. dóbr w Wysuczce	Maryan Gamski, dz. d. w Adamówce, p. Jezierzany
Stanisław Zajączkowski, weter. m. w Borszczowie	Hryć Feszczuk, roln. w Sapahowie	Stanisław Skowroński, dz. d. Kudryńce	Józef Sielski, dz. d. Duninów, p. Mielnica
Belesław Rotter, wł. dóbr w Suchodołach, p. Ponikwa	Ks. Jan Mrzygłodowicz, prob. obrz. gr. kat. w Ditkowcach, p. Założce	Ks. Jan Suchorowski, gr. kat. prob. w Koniuszkowie	Władysław Gniewosz, wł. d. w Kontach, p. Ożydów
Otokar Nowotny, leśn. w Zbrojach ad Stanisławczyk	Ks. Michał Gromadka, prob. gr. kat. w Laszkowie, p. Łopatyn	Ks. Manswet Majkut, gwardyan OO. Bernardynów w Leszniowie	Ks. Józef Zawisza, rzym. kat. prob. w Szczurowicach
Bolesław Miączyński, wł. dóbr w Palikrowcach, p. Podkamień	Ks. Teodozy Effinowicz, prob. obrz. gr. kat. w Popowcach, p. Podkamień	Bolesław Rotter, wł. dóbr w Suchodołach, p. Brody	Damian Udrycki, wł. dóbr w Łukawcu, p. Pieniaki

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
5. Brzeżany	10. Powiat sądowy Brzeżany	Sylwester Maramorosz, wł. d. w Poruczynie, p. Buszcze	Kazimierz Antonowicz, leśniczy w Leśnikach, p. Brzeżany
	11. „ „ Kozowa	Włodzimierz Leszczyński, dzierż. dóbr w Kozówce, p. Kozowa	Zygmunt Bajewski, dzierż. d. w Wybudowie, p. Koniuchy
6. Brzozów	12. „ „ Brzozów	Mieczysław Urbański, wł. dóbr w Haczowie, p. loco	Antoni Kraiński, wł. d. w Jabłonce, p. Grabownica stara
	13. „ „ Dynów	Stefan Trzecieski, właśc. dóbr w Dynowie	Juliusz Nowakowski, dzierż. dóbr Bartkówka, p. Dynów
7. Buczacz	14. „ „ Buczacz	Jan Turkułł, dzierż. dóbr Znibrody, p. Jazłowiec	Stanisław Rudrof, wł. d. w Bobulińcach, p. Osowce
	15. „ „ Monasterzyska	Kniaź Stanisław Swidrygiełło-Świderski, wł. d. w Baryszu	Karol Jabłoński, nacz. gm. w Kowalówce
	16. „ „ Potok złoty	Mieczysław Ksawery Potocki, wł. dóbr w Kosmierzynie, p. Potok złoty	Tomasz Juhn, dzierż. dóbr w Sokołowie, p. Potok złoty
8. Cieszanów	17. „ „ Cieszanów	Zygmunt Dobrzyński, dzierż. dóbr. w Cieszanowie	Hugo br. Wattman, wł. dóbr w Rudzie różanieckiej, p. loco
	18. „ „ Lubaczów	Tadeusz Zarzycki, agronom w Chotylubiu, p. Cieszanów	Gustaw Rupp, dzierż. dóbr w Załuży, p. Lubaczów
9. Czortków	19. „ autonomiczny Czortków	Ferdynand Respaldiża, właśc. dóbr w Bazarze, p. Jazłowiec	Tadeusz Szeliga Potocki, właśc. dóbr w Uhryniu, p. Czortków

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Franciszek Horumbek, rolnik w Litiatynie	Ks. Daniel Zarzycki, prob. gr. kat. w Augustówce, p. Koniuchy	Jan Sokulski, dzierżawca dóbr w Rohaczynie, p. Kurzany	Juliusz Wolfarth, wł. d. Kurzany
Jan Haupt, mechanik w Płańczy małej, p. Zborów	Piotr Grubiak, rolnik w Kosowej	Adolf Greis, dzierż. dóbr Plichów, p. Pomorzany	Tomasz Maramorosz, dzierż. d. w Olesinie, p. Kozowa
Mieczysław Dydyński, wł. d. w Dydni	Piotr Kwiatkowski, wł. folw. Rudawiec, p. Izdebki	Zdzisław Kwolewski, dzierż. dóbr w Trześniowie, p. Jasionów	Kazimierz Ostaszewski, wł. d. Turzepole, p. Jasionów
Franciszek Trzciński, wł. d. w Witryłowie, p. Dydnia	Lesław Kozłowski, wł. d. w Niewistce, p. loco	Walenty Błoński, gosp. w Hartach, p Bachórz	Edmund Zbudowski, c. k. weter. pow. w Brzozowie
Leon Schimmer, c. k. wet. pow. w Buczaczu	Henryk Zdzański, wł. realn. w Trybuchowcach, p. Buczacz	Władysław Hofman, dz. d. w Browarach, p. Jazłowiec	Piotr Babiak, rolnik w Medwedowcach, p. Buczacz
Wacław Lipczyński, leśniczy w Buczaczu	Antoni Sowa, naczelnik gminy Barysz	Ulryk Garfunkel, wet. m. w Monasterzyskach	Jan Wozowczyk, wł. realn. w Hucie, p. Monasterzyska
Jan Pelich, przełoż. obsz. dw. w Koropcu	Dmytro Hołowecki, naczelnik gminy Skomorochy, p. Potok złoty	Aleksander Gniewosz, wł. dóbr, Potok złoty	Arnold Lurie, weter. m. w Buczaczu
Tomasz Tohan, abs. kursu roln. w Nowem Siole, p. Cieszanów	Wasyl Gach, wł. realn. w Gorajcu, p. Cieszanów	Tadeusz Zarzycki, agronom w Chotylubiu, p. Cieszanów	Marceli Jaworski, rządca dóbr w Gorajcu, p. Cieszanów
j. w.	Edward Müller, dz. dóbr w Dachnowie, p. Cieszanów	Władysław Koralewski, dz. d. w Zalesiu, p. Oleszyce	Erazm Dobrzyński, dz. d. w Starem Siole, p. Cieszanów
Roman Ochocki, wł. dóbr w Kalinowszczyźnie, p. Białobożnica	Teodor Łeśków, gosp. w Kossowie	Józef Borowski, wł. realn. w Rydodubach, p. Białobóżnica	Leon Wierzbicki, wł. realn. w Słobudce dżur., p. Dżuryn

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
10. Dobromil	20. powiat sądowy Bircza	Stefan Janiszewski, wł. dóbr w Malawie, p. Lipa	Jan Janiszewski, wł. dóbr w Leszczawie dolnej, p. Bircza
	21. „ „ Dobromil	Aleksander Pragłowski, wł. d. w Komarowicach, p. Nowe miasto	Ksawery Jarużelski, wł. d. w Sanoczanach, p. Nowe miasto
11. Dolina	22. „ „ Bolechów	Stanisław Schindler, zarz. lasów państw. w Taniawie, p. Bolechów	Stanisław Lenartowicz, zarz. lasów państw. w Polanicy, p. Bolechów
	23. „ „ Dolina	Dr. Stanisław Kotłowski, lek. w Dolinie	Michał Witowski, zarz. lasów państw. w Rachiniu, p. Dolina
	24. „ „ Rożniatów	Ks. Włodzim. Sojka, gr. kat. prob. w Ceniawie, p. Rożniatów	Emil br. Walisch, wł. realn. w Rożniatowie
12. Drohobycz	25. Powiat sądowy Drohobycz z wyłączeniem gminy i obszaru dworskiego w Schodnicy	Franciszek Bruch, zarządca lasów Gaje niżne, p. Gaje wyżne	Antoni Kryśko, wł. d. Uniatycze, p. Drohobycz
	26. Powiat sądowy Medenice	Juliusz Frey, dzierż. dóbr w Oparach, p. Medenice	Rudolf Frey, dzierż. dóbr Dołhe ad Medenice
	27. Powiat sądowy Podbuż wraz z gminą i obszarem dworskim Schodnica	Antoni Anderka, st. leśniczy w Podbużu	Ks. Antoni Mikołajewicz, prob. gr. kat. w Podbużu
13. Gródek Jagielloński	28. Powiat sądowy Gródek Jagielloński	Jan Głowacki, wł. d. w Leśniowcach, p. Weissenberg	Franciszek Bobowski, ajent Tow. wzaj. ubezp. w Gródku Jagiellońskim
	29. „ „ Janów	Józef Weigel-Milleret, wł. d. w Żorniskach, p. Domażyr	Władysław Piotrowski, dyr. lasów w Janowie

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Jan Łomiński, nacz. gminy w Birczy	Michał Wiśniowski, nacz. gm. Malawa, p. Lipa	Eugeniusz Kwiatkowski, Leszczawka, p. Bircza	Floryan Kozłowski, wł. d. w Lipie, p. loco
Jan Teśla, rolnik i naczelnik gminy w Lacku, p. Dobromil	Michał Tustanowski, wł. realn. w Dobromilu	Franciszek Bukłada, gospod. w Posadzie nowomiejskiej, p. Nowe miasto	Piotr Geisler, właśc. realności w Dobromilu
Ks. Włodzim. Sojka, gr. kat. prob. w Ceniawie, p. Rożniatów	Józef Hanusz, gosp. w Wołoskiej wsi	Lipman Bornstein, wet. m. w Bolechowie	Aftanas Borys, gosp. w Niniowie dolnym, p. Morszyn
Noe Gutentag, weterynarz w Dolinie	Roman Albrecht, c k. weter. pow. w Dolinie	Wacław Deindl, gospodarz w Dolinie	Jan Misiewicz, gosp. w Dolinie
Zdzisław Weigel, zarz. fundacyi hr. Skarbka w Rożniatowie	Ks. Grzegorz Saprupka, gr. kat. wikar. w Perehińsku	Roman Albrecht, c. k. wet. pow. w Dolinie	Leon Dyrow, gosp. w Ceniawie, p. Rożniatów
Włodzimierz Czubaty, weter. m. w Drohobyczu	Jan Landenberger, c. k. zarz. lasów w Dobrohostowie		Marcin Armbruster, wł. realn. w Stebniku
Józef Bernstein, c. k. st. weter. powiat. w Drohobyczu	Jakób Zintel, nacz. gminy Königsau, p. Medenice	Filip Höhn, wł. real. w Ugartsberg, p. Medenice	Jan Mohr, nacz. gm. Josefsberg, p. Medenice
Włodzimierz Czubaty, weterynarz m. w Drohobyczu	Ks. Anatol Koraniewicz, gr. kat. prob. w Bystrzycy	Aleksander Krysko, wł. d. w Winnikach, p. Podbuż	Stanisław Żukowski, wł. d. Podmanasterek, p. Podbuż
Ozyasz Lille, c. k. wet. pow. w Gródku	Adolf Paluch, wet. miej. w Gródku	Henryk Kintze, wł. d. w Zuszycach, p. Mszana	Piotr Bachman, nacz. gminy w Neuhof, p. Gródek Jagiell.
j. w.	j. w.	Jakób Frey, pełnom. d. w Lelechówce, p. Janów	Jerzy Scheer, wł. realn. w Rottenhanie k/Gr., p. Janów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
14. Horodenka	30. Powiat sądowy Horodenka	Wiktor Abrahamowicz, dzierż. dóbr w Tyszkowcach, p. Okno k. Horodenki	Józef Froń, kier. kr. niż. szkoły rolniczej w Horodence
	31. „ „ Obertyn	Antoni Theodorowicz, właśc. dóbr w Żukowie, poczta Obertyn	Kazimierz Przybysławski, wł. dóbr w Uniżu, p. Czernelica
15. Husiatyn	32. „ „ Husiatyn	Paweł Korytko, wł. d. w Suchodole, p. Husiatyn	Władysław Chaszczyński, leśniczy w Husiatynie
	33. „ „ Kopyczyńce	Władysław Mieczychowski, dzierż. d. Łóżki ad Kociubińce, p. Kopyczyńce	Marceli Górski, gosp. w Hadyńkowcach, p. Probużna
16. Jarosław	34. Powiaty sądowe Jarosław i Pruchnik	Stanisław Zalasiński, wł. dóbr w Cieszacinie małym, p. Zarzecze	Ks. Stanisław Lechicki, rz. kat. prob. w Rudołowicach, p. Jarosław
	35. Powiat sądowy Radymno	Stanisław Kisielewski, dzierż. dóbr w Radymnie	Ks. Jan Świdnicki, prob. rzym. kat. w Kaszycach, p. Kosienice
	36. „ „ Sieniawa	Aleksander Ostrowski, dz. d. w Adamówce, p. Sieniawa	Feliks Iwanowski, dz. dóbr Dąbrowiec, p. Cieplice
17. Jaworów	37. „ „ Jaworów	Franciszek hr. Colonna-Czosnowski, wł. dóbr w Ożomli	Leon hr. Szeptycki, wł. d. Przyłbice, p. loco
	38. „ „ Krakowiec	Stefan Jounga, wł. d. w Nahaczowie, p. loco	Henryk Karczewski, wł. d. Morańce, p. Krakowiec
18. Kałusz	39. „ „ Kałusz	Wojciech Komornicki, wł. d. w Babinie nad Łomnicą	Stanisław Kumora, zarz. lasów państw. w Wistowej, p. loco

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Tytus Zulauf, dyr. powiat. Kasy oszcz. w Horodence	Kajetan Passakas, wł. d. w Kolankach, p. Czernelica	Maryan Krzysztofowicz, dzierż. dóbr w Jasienowie polnym, p. Horodenka	Jan Wielowiejski, wł. dóbr w Olejowej Korolówce, p. loco
Józef Prokocimer, współwłaśc. dóbr w Obertynie	Marceli Gawliński, nacz. gm. w Obertynie	Leon Teodorowicz, dzierż. d. w Niezwiskach, p. loco	Witołd Jastrzębski, dyr. kasy zaliczk. i właśc. realności w Obertynie
Jan Karasiewicz, nacz. gm. w Wasylkowcach	Łukasz Czajkowski, gospod. w Tłusteńkiem	Czesław Świrski, rządca dóbr w Olchowczyku polnym, p. Husiatyn	Eliasz Anders, rząd. dóbr w Hadyńkowcach, p. Probużna
Kazimierz Wołoszyn, gospod. w Żabińcach, p. Probużna	Władysław Borowicz, gospod. w Kopyczyńcach	Piotr Ornatowski, gosp. w Oryszkowcach, p. Kopyczyńce	Dominik Pełechaty, wł. realn. w Majdanie, p. Kopyczyńce
Marcin Górski, wł. grunt. w Zarzeczu	Antoni Sobień, wł. gruntu w Muninie, p. Jarosław	Włodzimierz hr. Dzieduszycki, sekr. Tow. gosp. w Pełkiniach. p. Jarosław	Tomasz Maziarek, wł. g. roln. w Pawłosiowie, p. Jarosław
Józef Gwóźdź, rolnik w Morawsku, p. Jarosław	Onufry Workun, gosp. z Łazów	Marcin Popkiewicz, właśc. gosp. roln. w Radymnie	Franciszek Urbanek, dzierż. d. w Skołoszowie, p. Radymno
Onyszko Skweres, roln. w Cieplicach	Franciszek Piątek, rolnik w Nielepkowicach, p. Wiązownica	Ludwik Łysakowski, dzierż. d. w Cieplicach, p. Sieniawa	Franciszek Krokowski, dzierż. dóbr w Sieniawie
Adam Chlebowicz, pełn. dóbr w Porudnie, p. Jaworów	Zdzisław Wysocki, pełnom. d. Jaworów	Aleksander Weissman - Zawidowski, właśc. d. w Starzyskach, p. Szkło	Kazimierz Zbyszewski, wł. folw. w Szkle
Tadeusz Kapiszewski, wł. d. w Kobylnicy wołoskiej, p. Wielkie Oczy	Karol Kaiper, wł. d. w Semerówce, p. Nahaczów	Romuald Fangor, wł. dóbr w Świdnicy, p. Krakowiec	Józef Myszkowski, dzierż. d. w Kobylnicy ruskiej
Adam Ujejski, wł. d. w Tomaszowcach, p. Wojniłów	Karol Repelewski, c. k. leśniczy w Konopankach, p. Kałusz	Stanisław Piotrowicz, c. k. wet. w Kałuszu	Karol Pieprzak, wet. m. w Kałuszu

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	40. Powiat sądowy Wojniłów	Feliks Scazighino, wł. dóbr w Przewoźcu, p. Wojniłów	Władysław Rozwadowski, wł. dóbr w Dołpotowie, p. Wojniłów
19. Kamionka strumiłowa	41. „ „ Busk z wyłączeniem gminy i obszaru dw. w Rudkach	Marcin Dembiński, pełnomocnik dóbr w Busku	Józef Jasiński, wet. m. w Busku
	42. Powiat sądowy Kamionka strum. wraz z gminą i obsz. dw. w Rudkach	Józef Bartmański, wł. d. Tadanie, p. Kamionka strum.	Jan Kromer, leśn. w Tadanie, p. Kamionka strumiłowa
	43. Powiat sądowy Radziechów	Adam Kosecki, wł. d. Tetewczyce, p. Radziechów	Roman Kraiński, wł. dóbr Zabawa ad Suszno, p. Witków nowy
20. Kołomyja	44. „ „ Gwoździec	Kajetan Agopsowicz, wł. dóbr w Trofanówce, p. Gwoździec	Ludwik Piskozub, sekr. Tow. gosp. w Kołomyi
	45. „ „ Kołomyja	Antoni Strzelbicki, wł. d. w Wołowej, p. Matyjowce	Mieczysław Jasiński, sekr. Rady pow. w Kołomyi
	46. „ polityczny Peczeniżyn	Jan Kleski, wł. d. w Wierbiążu, p. Kołomyja	j. w.
21. Kosów	47. „ sądowy Kosów	Stanisław Bursa, wł. apteki w Kosowie	Ks. Jan Rogożyński, proboszcz obrz. gr. kat. w Szeszorach, p. Pistyń
	48. Powiaty sądowe Kuty i Żabie	Ks. Władysław Pasinowicz, gr. kat. dziekan w Żabiu	Grzegorz Jakubowicz, wł. d. w Kutach
22. Lisko	49. Powiat sądowy Lisko	Dr. Maksymilian Kalter, c. k. wet. pow. w Lisku	Józef Czerkawski, wł. d. w Bernichowie, p. Lisko

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Roman Smoleński, wł. dóbr w Ćwitowej, p. Bukaczowce	Ks Włodzimierz Janowicz, gr. kat. prob. w Łuce	Stanisław Piotrowicz, c. k. wet. pow. w Kałuszu	Karol Pieprzak, wet. m. w Kałuszu
Wincenty Rozwadowski, właśc. dóbr w Kozłowie, p. Milatyn nowy	Kornel Stefanowicz, w Karłowej	Matwij Zieliński. rolnik w Rakobutach, p. Busk	Ludwik Osłanowicz, nadleśn. w Grabowej
Józef Kupczyński, właściciel realności w Kamionce strum.	Jan Szyszkiewicz, wł. realn. w Kamionce strumiłowej	Adam Bogusz, wł. d. w Derewlanach, p. loco	Hipolit Neuman, urzędn. Rady pow. w Kamionce strum.
Ks. Teofil Korczyński, prob. obrz. gr. kat. w Witkowie starym, p Witków nowy	Jakób Szebec, właśc. gruntu w Zabawie ad Suszno, p. Witków nowy	Jan Golański, rolnik w Pawłowie, poczta Chołojów	Marcin Dubajło, gosp. w Radziechowie
Kazimierz Kobylański, wł. dóbr w Winogradzie, p. Gwoździec	Ks. Stefan Kruszelnicki, prob. w Kułaczkowcach	Alfred Bezeg, rządca d. w Gwoździcu	Wasyl Frejuk, nacz. gm. w Gwoździcu małym, p. Gwoździec mały
Leopold Kosiński, wł. d. w Zahajpolu. p. Matejowce	Nykoła Mełnyczuk, nacz. gm. w Piadykach, p. Kołomyja	Ks. Michał Romanowski, gr. kat. prob. w Sopowie, p. Kołomyja	Konstanty Walewski, nacz. gm. w Załuczu nad Prutem, p. Matyjowce
Ludwik Piskozub, sekr. Tow. gosp. w Kołomyi	Mikołaj Hajowy, wł. gr. w Wierbiążu niżnym, p. loco	Jan Schwarc, c. k. radca lasów i dóbr w Młodiatynie, p. Peczenizyn	Nykoła Hryhorczuk, nacz. gm. w Bani berezowskiej, p. Berezów wyżny
Albin Staszyński, oficyał Wydz. pow. w Kosowie		Zygmunt Skałecki, nadzarz. lasów i dóbr państw. w Kosowie	Józef Lisicki. c. k. leśniczy z Horoda, p. Kosów
j. w.	Wasyl Andruk, wł. realn. w Kobakach, p. Rożnów	Oskar Als, leśniczy w Kosowie	Gustaw Fischer, wł. realn. w Kutach
Antoni Szulakiewicz, dz. d. w Jankowcach, p. Lisko	Ks. Wasyl Mysyk, proboszcz gr. kat. w Wańkowej, p.Ropienka	Ks. Michał Sapecki, prob. rzym. katol. w Uhercach, poczta Olszanica	Jan Indra, wł. dóbr w Zabrodziu, p. Solina

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	50. Powiat sądowy Baligród	Dr. Maksymilian Kalter, c. k. wet. pow. w Lisku	Ks. Onufry Małecki, gr. kat. prob. w Baligrodzie
	51. „ „ Lutowiska	j. w.	Ks. Franciszek Zgórlakiewicz, prob. gr. kat. w Chrewcie
	52. „ „ Ustrzyki dolne	j. w.	Stefan Nanowski, właśc. d. Równia, p. Ustrzyki dolne
23. Lwów	53. „ „ Szczerzec wraz z gminą i obsz. dwor. Hodowice	Paweł Supiński, rz. d. w Krasowie, p. Brodki	Dr. Zdzisław Chmielewski, insp. roln., Lwów Mochnackiego 4.
	54. Lwowski, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Basiówka, Biłohorszcze, Borki janowskie, Borki dominikańskie, Brzuchowice, Grzęda, Grzybowice, Hołosko małe, Hołosko wielkie, Kaltwasser, Kleparów, Kościejów, Kozielniki, Kozice, Krotoszyn, Kulparków, Laszki murowane, Malechów, Podliski małe, Rudno, Rzęsna polska, Rzęsna ruska, Sieciechów, Sygniówka, Skniłów, Skniłówek, Sokolniki, Sołonka, Sroki przy Laszkach, Stroniatyn, Wólka hamulecka, Zamarstynów, Zarudce, Zaszków, Zawadów, Zboiska, Zimnawoda, Zimnawódka, Zniesienie, Zubrza i Żydatycze)	Adam Papara, wł. dóbr w Podliskach małych	Dr. Karol Malsburg, prof. akad. roln. w Dublanach
	55. Jaryczowsko-winnicki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Barszczowice, Ceperów, Dublany, Jaryczów nowy, Jaryczów stary, Kamienopol, Kukizów, Pikułowce, Podli-	Witold Traczewski, em. instr. ogrodn. i sadown., Lwów Sakramentek 24	Dr. Zdzisław Chmielewski, insp. roln., Lwów Mochnackiego 4.

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Ks. Włodzim. Czajkowski, prob. obrz. gr. kat. w Zachoczewiu, p. Hoczew	Piotr Ganczarski, rz. dóbr w Jabłonkach, p. Baligród	Jan Rużycki, wł. gr. w Baligrodzie	Antoni Rotyński, poczmistrz w Woli michowej
Paweł Moczarowski, wł. dóbr w Rosochatem, p. Lutowiska	Roch Kowalski, wł. dóbr w Seredniu małem, p. Chrewt	Tadeusz Strzelecki, wł. d. w Wydrnem, p. Chrewt	Franciszek Kwiatkowski, wł. gr. w Seredniu małem, p. Chrewt
Bronisław Kwaśniewski, rz. d. Ustyanowa, p. Ustrzyki dolne	Andrzej Machniewicz, właśc. gr. w Ustrzykach dolnych	Ks. Jakób Stasiowski, prob. rzym. kat. w Jasieniu, poczta Ustrzyki dolne	Władysław Piotrowski, wł. realności w Ustrzykach dolnych
Teodor Krzeczkowski, nacz. gm. w Piaskach, p. Szczerzec	Iwan Korolak, nacz. gm. w Czerkasach	Szczepan Balicki, gosp. w Siemianówce, p. Szczerzec	Jakób Huber, nacz. gm. Falkenstein, p. Szczerzec
Franciszek Małaczyński, wł. realności w Zimnowódce, p. Zimnawoda - Rudno	Tomasz Piwko, nacz. gmin. w Sokolnikach, p. Lwów	Adolf Kosturkiewicz, dz. d. w Grzybowicach, p. Dublany	Teofil Hewakowski, wł. folw. w Kozicach, p. Domażyr
Dmytro Kiernoha, rolnik w Podbereźcach, p. Winniki	Karol Korzeniowski, gosp. w Dawidowie, p. loco	Jan Bałtarowicz, wł. d. w Jaryczowie starym, p. Jaryczów nowy	Szymon Maślukiewicz, burm. m. Jaryczów nowy

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	ski wielkie, Prusy, Remenów, Rudańce, Wisłoboki, Zapytów, Biłka królewska, Biłka szlachecka, Czarnuszowice, Czerepiń, Czyżki, Czyżyków, Dawidów, Dmytrowice, Gaje, Gańczary, Głuchowice, Hermanów, Krzywczyce, Kuhajów, Lesienice, Mikłaszów, Milatycze, Pasieki zubrzyckie, Podbereżce, Podhorce, Podciemnie, Sichów, Siedliska, Tołszczów, Unterbergen, Weinbergen, Winniki, Winniczki, Wołkowce, Zagórze, Zuchorzyce, Żurawniki i Żyrawkę)		
24. Łańcut	56. Powiaty sądowe Łańcut i Przeworsk	Konstanty Fangor, adm. dóbr w Wysokiej, p. Łańcut	Leonard Dąbrowski, adm. d. w Nowosielcach, p. Przeworsk
	57. Powiat sądowy Leżajsk	Ks. Aleksy Iwasiówka, prob. obrz. gr. kat. w Dembnie, p. Grodzisko	Mieczysław Stachowski, leśniczy w Rudzie, p. Sarzyna
25. Mościska	58. „ „ Mościska	Dyonizy Pogłodowski, wł. d. w Sudkowicach p. Krukienice	Karol hr. Drohojowski, właściciel dóbr w Tułkowicach, p. Tomaszowice
	59. „ „ Sądowa Wisznia	j. w.	j. w.
26. Nadwórna	60. „ autonomiczny Nadwórna	Ks. Józef Kuczyński, prob. obrz. gr. kat. w Paryszczu, p. loco	Antoni Jaworski, c. k. lustr. lasów państw. w Nadwórnej
27. Podhajce	61. „ sądowy Podhajce	Juliusz Uleniecki, wł. dóbr w Hnilczu, p. Horożanka	Stanisław Gołaszewski, wł. d. Toustobaby
	62. „ „ Wiśniowczyk	Zygmunt Lityński, dzierż. dóbr w Siemikowcach, p. loco	Jan Czyżewicz, wł. dóbr Podhajce

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Justyn Zubczewski, adm. d. Kosina, p. Rogóżno	Andrzej Misiąg, gosp. ze Świetoniowej	Henryk Sawicki, nadleśniczy w Przeworsku	Walenty Węglowski, rolnik w Rogóżnie
Franciszek Beer, leśniczy w Leżajsku	Ks. Józef Gryziecki, rzym. kat. prob. w Woli zarczyckiej	Jan Starck, dz. dóbr w Wierzawicach, p. Leżajsk	Ludwik Dziedzic, gospodarz w Wierzawicach, p. Leżajsk
Bolesław Orzechowicz, właśc. dóbr w Kalnikowie, p. Krakowiec	Bolesław Charzewski, dz. d. w Prukule, p. Krukienice	Adam Yonga, wł. dóbr Trzcieniec, p. Mościska	Ferdynand Gużkowski, właśc. dóbr Ostrożec, p. Krukienice
Franciszek Stupnicki, właśc. dóbr Szeszczowice, p. Sądowa Wisznia	Fryderyk Rupp, wł. d. w Dydiatyczach	Józef Śmiałowski, wł. dóbr w Stojańcach, p. Chorośnica	Alojzy Vanek, dzierż. dóbr w Mokrzanach małych, p. Dydiatycze
Ks. Włodzimierz Lisieniecki, gr. kat. prob. w Hwoźdźcu	Michał Koczerzuk, gosp. w Nadwórnie	Dr. Andrzej Jeż, wł. dóbr w Weleśnicy, p. Ottynia	Iwan Danyluk, gosp. w Kamiennej, p. loco
Jan Czyżewicz, wł. d. Podhajce	Jan Żubr, sekr. Rady pow. Podhajce	Aleksander Romanowski, wł. dóbr w Horożance	Dr. Aleksander Raczyński, wł. d. w Zawałowie, p. loco
Stanisław Malczewski, zarz. d. Sosnów, p. Siemikowce	Ks. Jan Kliszcz, gr. kat. prob. w Sokołowie, p. Złotniki	Jan Żubr, sekr. Rady pow. w Podhajcach	Aleksander Leszczyński, dzierż. d. w Rakowcu, p. Sosnów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
28. Przemyśl	63. Dubiecki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Dubiecko, Bachów, Skopów, Babice, Iskań, Nienadowa, Ruska Wieś, Polchowa, Sielnica, Bachórzec, Przedmieście dubieckie, Śliwnica ad Dubiecko, Hucisko nienadowskie, Drohobyczka, Ruszelczyce, Średnia, Wola krzywiecka, Krzywcza, Chyrzyna z Chyrzynką i Kosztowa)	Antoni Wołkowicki, rz. d. w Nienadowej, p. Dobiecko	Roman Wierzchlejski. dz. d. Bachów, p. Babice nad Sanem
	64. Krasiczyński, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Krasiczyn, Śliwnica, Korytniki, Krasice, Kupna, Rzeczpol, Olszany, Krzeczkowa, Cisowa, Brylińce, Mielnów, Chołowice, Rokszyce, Tarnawce, Wapowce, Łętownia i Bełwin)	Karol Janecki, pełnom. dóbr w Krasiczynie	Zygmunt Sroczyński, dzierż. dóbr w Korytnikach, p. Krasiczyn
	65. Medycki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Medyka, Torki, Buców, Poździacz, Nakło, Stubno, Stubieńko, Skład solny, Barycz, Hurko, Szechynie, Siedliska, Byków, Jaksmanice, Tyszkowice, Pleszowice, Popowice, Chraplice, Chodnowice i Nowosiółki)	Mieczysław Romanowski, dzierżawca dóbr w Medyce	Dr. Józef Romanowski. dzierż. dóbr w Kopani, p. Medyka
	66. Niżankowicki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Niżankowice, Koniusza, Malchowice, Drozdowice, Fredropol, Kermanice, Młodowice, Zakłodce, Wielunice, Stroniowice, Baratycze, Miżyniec, Gdeszyce, Zrosławice, Hruszatyce, Sanoczany, Bybło, Borszowice, Paćkowice, Podmojsce, Kłokowice, Aksmanice, Rólca i Sierakośce)	Julian Studnicki, dzierż. d. w Kniażycach, p. Pikulice	Józef Jarzymowski, wł. dóbr. w Kupiatyczach, p. Niżankowice

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Ksawery hr. Krasicki, wł. d. w Bachórzu	Stanisław Radomyski wł. d. Babiec, p. loco	Zdzisław Wojakowski, dz. d. w Bachórzu, p. Babice	Mieczysław Jocz, dz. d. w Średniem, p. Krzywcze
Ks. Józef Rogalski, prob. obrz. rzym. kat. w Krasiczynie	Jan Chwapil, właśc. dóbr w Mielnowie, p. Oleszany	Adam Dębicki, dzierżawca dóbr Wapowce, p. Przemyśl	Bazyli Fenik, nacz. gminy w Komarze, p. Krasiczyn
Adolf Mroczkowski, rządca dóbr w Stubnie, p. loco	Mikołaj Oleszko, wł. gruntu w Poździaczu, p. Medyka	Adolf Turnau, dzierżawca dóbr Tyszkowice, p. Siedliska	Jan Pawłucki, gospodarz w Medyce
Stanisław Skalski, dzierż. d. w Malchowicach, p. Niżankowice	Ks. Stupnicki, prob. gr. kat. w Kłokowicach, p. Niżankowice	Józef Kotarski, dzierżawca dóbr w Gdeszycach, p. Miżyniec	Piotr Pindelski, wł. d. Podmojsce, p. Niżankowice

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	67. Przemyski, obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Przemyśl, Ostrów, Prałkowce, Kruhel wielki, Kruhel mały, Buszkowice, Buszkowiczki, Kuńkowce, Cyków, Sielec, Nehrybka, Krówniki, Stanisławczyk, Łuczyce, Hermanowice, Grochowce, Pikulice, Przekopana, Wilcza, Witoszyńce, Rozubowice, Kniażyce, Hureczko, Darowice, Koniuszki i Kopiatycze)	Fryderyk Fried. c. k. wet. pow. w Przemyślu	Józef Przybylski, dzierż. d. w Ujkowicach, p. Przemyśl
	68. Wyszatycki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Wyszatyce, Żurawica, Bolestraszyce, Wolawa, Dusowce, Chałupki dusowskie, Drohojów, Trójczyce, Małkowice, Duńkowiczki, Orzechowce, Maćkowice, Kosienice, Batycze, Ujkowice i Hnatkowice)	Józef Midowicz, dzierżawca dóbr w Żurawicy	Mieczysław Rożen, dz. d. Buszkowiczki, p. Żurawica
29. Przemyślany	69. Powiat sądowy Gliniany	Kazimierz Tchorznicki, wł. d. Pohorylce, p. Podhajczyki	Bogusław Stamirowski, rz. d. w Wyżnianach, p. Kurowice
	70. „ „ Przemyślany	Roman Tyzenhaus, dzierż. d. w Kimirzu, p. Świrz	Włodzimierz Witosławski, wł. dóbr w Żędowicach, p. Wojciechowice
30. Rawa	71. „ „ Niemirów	Antoni Skibniewski, wł. dóbr w Ulicku, p. Szczerzec koło Niemirowa	Stefan Piotrowski, insp. okr. Rawa
	72. „ „ Rawa	Józef Szczerbicki, dzierż. dóbr w Ławrykowie, p. Do brosin	Zygmunt Łaczyński, wł. dóbr w Zaborzu, p. Hujcze
	73. „ „ Uhnów	Tytus Siedlecki, dz. dóbr w Wasylowie wielkim, p. Korczów k. Uhnowa	Michał Hulimka, wł. dóbr w Mycowie, p. loco

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Jan Bielawski, wł. dóbr w Nehrybce, p. Przemyśl	Karol Ciharzewski, dyr. d. w Bakończycach, p. Przemyśl	Dr. Feliks Drużbacki, wł. d. Prałkowce, p. Przemyśl	Michał Skirko, nacz. gm. Krówniki, p. Przemyśl
Tadeusz Wodczyński, dzierż. dóbr w Małkowicach, p. Żurawica	Ks. Antoni Kostecki, proboszcz obrz. łac. w Ujkowicach, p. Przemyśl	Gustaw Brubacher, dz. d. Orzechowce, p. Żurawica	Franciszek Żygała, gosp. w Bolestraszycach, p. Żurawica
Zenon Juhre, c. k. weter. pow. w Przemyślanach	Tadeusz Michałowski, wł. realn. w Zadwórzu	Konstanty Kołodziej, sekr. Tow. gosp. w Przemyślanach	Robert Sander, dz. dóbr w Błotni, p. Janczyn
j. w.	Robert Sander, dz. dóbr w Janczynie	j. w.	Maryan Nanowski, rz. d. w Przemyślanach
Teodor Wallek, adm. d. w Magierowie	Ks. Mateusz Sroka, rzym. kat. prob. w Magierowie	Ks. Bazyli Wołoszyński, gr. kat. prob. w Radrużu, p. Horynicz	Dr. Leszek Majewski, wł. d. w Radrużu
Dmytro Czerwinczak, roln. w Potyliczu	Ks. Mikołaj Ośmiłowski, prob. gr. kat. w Ławrykowie	Józef Karg, sekr. Rady pow. w Rawie	Gustaw Bachman, dzierż. dóbr w Pogorzelisku, p. Magierów
Mieczysław Wysocki, wł. dóbr w Szczepiatynie, p. Korczów	Edmund Werner, rządca dóbr w Ulhówku, p. Korczów	Wiktor Stanisławski, rząd. d. w Korczminie, p. Korczów	Ks. Michał Dyhdalewicz, gr. kat. prob. w Korczowie

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
31. Rohatyn	74. Powiat autonomiczny Rohatyn	Stefan Dyndowicz, c. k. star. weter. pow. w Rohatynie	Ks. Dymitr Rozłucki, proboszcz obrz. gr. kat. w Zołczowie, p. Putiatyńce
32. Rudki	75. „ sądowy Komarno	Zygmunt Paleolog, adm. d. w Rumnie, p. Komarno	Stanisław Sokołowski, adm. d. Chłopy, p. Komarno
	76. „ „ Rudki	Józef Jarzymowski, wł. d. Chłopczyce, p. Rudki	Wojciech Jarzymowski, wł. d. w Ostrowie, p. Koniuszki siem.
33. Sambor	77. „ „ Łąka	Tadeusz Śmiałowski, pełn. dóbr w Hordyni, p. Kranzberg	Michał Barański, wł. d. Radłowice, p. Sambor
	78. „ „ Sambor	Wiktor Poten, wł. dóbr w Błażowie, p. Czerchawa	Stanisław Stefanowski, właśc. d. w Bereźnicy, p. Sambor
34. Sanok	79. „ „ Bukowsko	Władysław Wiktor, wł. d. w Sękowej Woli, p. Nowotaniec	Kazimierz Rodkiewicz, właśc. dóbr w Bukowsku
	80. „ „ Rymanów	Józef hr. Potocki, wł. dóbr w Rymanowie	Stanisław Ostaszewski, wł. d. w Klimkówce
	81. „ „ Sanok	Kazimierz Jachimowski, wł. d. w Markowcach, p. Nowosielce Gn.	Henryk Tchórznicki, wł. d. w Pisarowcach, p. Nowosielce Gn.
35. Skałat	82. „ „ Grzymałów	Stanisław Kopczyński, dz. d. w Ostapiu, p. loco	Józef Małecki, pełn. dóbr w Grzymałowie
	83. Powiaty sądowe Skałat i Podwołoczyska	Dr. Atanazy Swistuń, dz. d. w Poznance, p. Skałat	Julian Sochanik, dz. dóbr Zazubińce, p. Skałat
36. Śniatyn	84. Powiat sądowy Śniatyn	Dr. Mikołaj Krzysztofowicz, wł. d. w Załuczu, p. loco	Eugeniusz Krzysztofowicz, właśc. dóbr w Załuczu, p. loco

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Franciszek Miliński, wł. d. w Cześnikach, p. Rohatyn	Andrzej Baran, gospodarz w Demianowie, p. Bursztyn	Ignacy Słabicki, gospodarz w Podmichałowicach, poczta Żurów	Maryan Czyżewski, gosp. w Danilczu, p. Rohatyn
Ludwik Röhrenschef, inspektor hodowl. w Rudkach	Grzegorz Piotrów, roln. w Komarnie		Adam Biederman. urzęd. gosp. w Komarnie
j. w.	Józef Grünwald, rz. d. w Nowosiółkach gość.		Michał Orzelski, zarz. d. Dubaniowice, p. Rudki
Mikołaj Lityński. wł. realn. w Bilinie wielkiej, p. Łąka	Paweł Pawłowski, wł. realn. w Nowoszycach, p. Kranzberg	Wiktor Smalawski, dzierż. d. Uherce zapłat., p. Sambor	Stanisław Kośmiński, w Kornalowicach, p. Kranzberg
Karol Jędrzejowicz, właśc. dóbr w Humieńcu, p. Wojutycze	Władysław Popiel, wł. dóbr w Czerchawej	Bolesław Kuśniewicz, dzierż. d. w Kowenicach, p. Sambor	Tomasz Ujejski, wł. d. w Chlewiskach, p. Sambor
Adolf Poźniak, wł. dóbr w Nowotańcu	Jan Wiktor, właśc. dóbr w Zarszynie	Henryk Tchórznicki, wł. d. w Pisarowcach, p. Nowosielce Gn.	Michał Groblewski, wł. dóbr w Szczawnem
Jan hr. Potocki, wł. dóbr w Posadzie górnej, p. Rymanów	Bogumił Kabriel, dz. d. w Rymanowie	Tadeusz Poźniak, wł. dóbr w Głębokiem, p. Rymanów	Jan Nowakowski, dzierżawca dóbr w Besku
Juliusz Kozma, wł. dóbr w Trepczy, p. Sanok	Mieczysław Strzelecki, rządca d. w Jurowcach	Teofil Kondyjowski, wet. miej. w Sanoku	Tadeusz Strzelecki, wł. dóbr w Woli krecowskiej, p. Tyrawa wołoska
Jakób Landfisch, wet. w Grzymałowie	Marceli Szymański, adj. Wydz. pow. w Skałacie	Antoni Dzierżanowski, dzierż. d. w Zielonej, p. Grzymałów	Hryniewicz, nacz. gm. Ostapie, p. loco
Bronisław Mendlowski, c. k. wet. w Skałacie	Klemens Chłędowski, sekr. Rady pow. w Skałacie	Leopold Drozdowski, wł. dóbr w Hałuszyńcach, p. Romanówka	Michał Lewicki, wł. d. Zabebki szlach.
Edmund Komar, wł. dóbr w Uściu, p. Śniatyn	Jan Iwasiuk, rolnik w Karłowie, p. Załucze dworzec	Bronisław Lis, dzierż. dóbr w Tutawie, p. Śniatyn	Bronisław Teodorowicz, wł. d. Ruszów, p. Śniatyn

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	85. Powiat sądowy Zabłotów	Emil Mücke, dzierż. dóbr w Borszczowie, p. Zabłotów	Stefan br. Moysa, wł. dóbr w Rudnikach
37. Sokal	86. „ „ Bełz	Tadeusz Potworowski, wł. d. Przewodów, p. Hulcze	Oktaw Artymowicz wł. dóbr w Chłopiatynie, p. Bełz
	87. „ „ Sokal	Wincenty Kruszewski, wł. d. w Chobrobrowie, p. Uhrynów	Bronisław Żukiewicz, wł. d. w Rozalówce ad Steniatyn, p. Sokal
38. Stanisławów	88. „ „ Halicz	Stanisław Pieniążek, dz. dóbr w Medusze, p. Bołszowce	Władysław hr. Dzieduszycki, wł. dóbr w Jezupolu, p. loco
	89. „ „ Stanisławów	Tadeusz Burzyński, wł. dóbr Uhrynów górny, p. Stanisławów	Ludwik Abgarowicz, insp. hodow. w Stanisławowie
39. Stary Sambor	90. „ „ Stary Sambor	Stefan Sozański, wł. dóbr w Sozaniu, p. Stary Sambor	Albert Knauer, wł. dóbr w Smolnicy, p. Stary Sambor
	91. „ „ Starasól	Andrzej Serwacki, wł. realn. w Felsztynie	Bazyli Basaraba, nacz. gm. w Starej ropie, p. Stara sól
40. Stryj	92. „ „ Skole	Julian br. Brunicki, wł. dóbr w Podhorcach, p. Stryj	Józef Galiński, zarz. lasów w Smorzu, p. loco
	93. „ „ Stryj	j. w.	Włodzimierz Barański, wł. dóbr w Łukawicy niżnej, p. Stryj
41. Tarnopol	94. „ „ Mikulińce	Dr. Ludwik Brudziński, lekarz w Mikulińcach	Adam Szczęsny Noël, dz. dóbr w Myszkowicach

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Bronisław Teodowicz, wł. kop. węgla w Rożnowie	Zdzisław Czajkowski, dz. dóbr w Hańkowcach, p. Wołczkowce	Józef Pielecki, wł. dóbr w Ilińcach, p. Zabłotów	Antoni Zerygiewicz, wł. d. Albinówka, p. Zabłotów
Stanisław Kastner, lustr. pow. w Sokalu	Grzegorz Łucyk, naczelnik gminy Żużel, p. Bełz	Mieczysław Kruszewski, dz. d. Łubów, p. Waręż	Tadeusz Skwirczyński, wet. m. w Bełzie
Jan Frankiewicz, wet. pow. w Sokalu	Aleksander Swadowski, wł. gr. w Poturzycy, p. Sokal	Ks. Feliks Rastawiecki, proboszcz obrz. gr. kat. w Sielcu, p. Parchacz	j. w.
Józef Sigmund, rządca dóbr Błudniki	Jan Gełemej, właśc. realn. w Ostrowie, p. Błudniki	Władysław Smulski, sekr. Tow. gosp. w Stanisławowie	Jakób Tracz, wł. d. Sobotów, p. Wojniłów
Łazarz Winniczuk, rolnik w Uhrynowie dolnym, p. Stanisławów	Eusignie Iwanowicz wł. realn. w Stanisławowie	j. w.	Mateusz Kowalski, sekr. Kółek roln. w Stanisławowie
Kazimierz Bielański, właśc. dóbr w Turzem, p. loco	Aleksander Wolański, gosp. w Łużku górnym, p. Spas	Stanisław Stefanowski, właśc. realn. w Samborze	Tomasz Szajna, dz. dóbr Strzelbice, p. Stary Sambor
Hilary Kwitowski, wł. realn. w Straszewicach	Józef Buca, gosp. w Posadzie felszt., p. Felsztyn	Jan Sobolewski. wł. dóbr w Turzem	
Dr. Karol Schrecker, dyr. dóbr w Demni wyżnej ad Skole	Iwan Dronyszynec, gosp. w Sławsku	Stanisław Dzierzbicki, kier. szkoły roln. w Bereżnicy, p. Stryj	Innocenty Zacharów, kier. szkoły ludow. w Dulibach, poczta Stryj
Bolesław Niedzielski wł. dóbr w Błoniu dołhołuckiem p. Lubieńce	Stefan Kozak, rolnik w Hurniem, poczta Stryj	j. w.	j. w.
Józef Rozborski, rządca dóbr Myszkowice	Bernard Monderer, weterynarz miejski w Mikulińcach	Stefan Dembiński, dzierż. d. w Łuce wielkiej, p. Myszkowice	Bronisław Kopczyński, dzierż. dóbr w Suszczynie

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	95. Powiat sądowy Tarnopol	Tadeusz Sochanik, dzierżawca dóbr w Borkach wielkich	Józef Jurystowski, wł. d. w Kurowcach, p. Hłuboczek wielki
42. Tłumacz	96. „ autonomiczny Tłumacz	Stanisław Bohdanowicz, właśc. dóbr w Tłumaczu	Zdzisław Ładomirski, wł. dóbr w Markowcach
43. Trembowla	97. „ sądowy Trembowla	Ks. Stanisław Korzeniowski, prob. obrz. łac. w Trembowli	Edward Morgenbesser, dz. d. Łoszniów, p. Trembowla
	98. „ „ Budzanów	Tomasz Ochocki, dz. d. w Budzanowie, p. loco	Juliusz Wasyłeńko, nadleśn. w Budzanowie
44. Turka	99. „ „ Borynia	Stanisław Ostaszewski, c. k. sekretarz skarbu w Turce	Nestor Salomon, wł. dóbr w Komarnikach, p. Borynia
	100. „ „ Turka	Ks. Maksymilian Kołynycz, prob. obrz. gr. kat. w Żukotynie, p. Łomna	Dr Jan Ożga, lekarz w Turce
45. Zaleszczyki	101. „ „ Tłuste	Aleksander Jełowicki, wł. d. w Szutromińcach, poczta Uścieczko	Michał Krasnopolski, wł. d. w Łataczu, p. loco
	102. „ „ Zaleszczyki	Jakób Skulski, wł. d. w Lisowcach, p. Tłuste	Roman Bohosiewicz, wł. d. Dupliska, p. loco
46. Zbaraż	103. „ „ Nowesioło	Aleksander Fedorowicz, właśc. dóbr w Klebanówce, p. Bogdanówka	Kazimierz Bączkowski, wł. d. Szelpaki, p. Nowe Sioło
	104. „ „ Zbaraż	Zygmunt Dzierżanowski, ajent Tow. wzajem. ubezpiecz. w Zbarażu	Władysław Zieliński, wł. d. w Iwanczanach

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Piotr Cebrowski, rolnik w Romanówce	Tomasz Solarski, zastępca sekretarza Rady pow. w Tarnopolu	Jan Gużkowski, dzierżawca dóbr w Berezowicy, p. Tarnopol	Leon Kupczyński, z Suszczyna p. loco
Jan Jakubowicz, wł. d. w Tuźnikach, p. Chocimierz	Andrzej Jakubowicz, wł. realn. Jezierzany, p. Chocimierz	Adam Rylski, wł. d. w Czarnołówcach, p. Tyśmienica	Bogusław Chorodyński, wł. d. Przybyłów, p. Tłumacz
Józef hr. Koziebrodzki, właśc. dóbr w Semenowie, p. Trembowla	Franciszek Szczepan, sekret. Rady pow. w Trembowli	Maryan Strzyżowski, dzierż. dóbr Boryczówka, p. Trembowla	Chrzanowski. nadleśniczy w Łoszniowie
Mieczysław Bogdanowicz, wł. d. Kosowa	j. w.	Juliusz Cielecki, wł. d. w Byczkowcach, p. Białobożnica	Franciszek Wołoszyński, dz. dóbr Słobódka jan., p. Janów k. Trembowli
Juliusz Dattner, dyr. tart. parow. w Jabłonce niżnej	Mikołaj Wysoczański-Dmytrokowicz w Wysocku wyżnem	Ks. Hilary Sołtykiewicz, gr. kat. prob. w Botełce wyżnej	Ks. Włodzimierz Kluka, proboszcz gr. k. w Gwoździcu, p. Łopuszanka ch.
Maryan Turowski, wł. d. w Tarnawie niżnej	Piotr Choszowski, nacz. gm. w Jaworze	Ks. Eustachy Kasiurak, gr. kat. prob. w Szumiaczu, p. Turka nad Sanem	Ignacy Jordan, agent Krak. Tow. Ubezp. w Starym Samborze
Wincenty Thiel, lustr. gm. w Zaleszczykach	Mojżesz Bezner, dz. d. Burakówka, p. p. Koszyłowce	Dr. Józef Bernstein wł. d. w Koszyłowcach	Wilhelm Neuman, dz. d. w Księżynie ad Czerwonogród
j. w.	Kajetan Madyczewski, przeł. obsz. dw. Kasperowce	Dr. Oswald Kimmelmann, właśc. dóbr. Uhryńkowce, poczta Torskie	Antoni Dąbrowski, pełn. d. w Szczytowcach p. Kasperowce
Józef Dobrzański, wł. gmin. Łozówka, p. Nowe Sioło	Iwan Parnicki, wł. gruntu w Tokach	Kazimierz Kański, wł. dóbr Hołotki, p. Nowe Sioło	Wacław Małachowski, wł. d. Skoryki, p. loco
Antoni Kominek, rolnik w Stryjówce, p. Zbaraż	Marcin Sesiuk, gosp. w Berezowicy małej, p. Iwanczany	Ignacy Sochanik. wł. dóbr w Nowikach, p. Iwanczany	Stanisław Kozłowski, wł. dóbr w Ochrymowcach, p. Zbaraż

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
47. Złoczów	105. Powiat polityczny Zborów	Klemens Weisman, wł. d. w Nuszczu, p. loco	Berl Engel, c. k. wet. pow. w Zborowie
	106. „ „ Złoczów	Wiktor Jasiński, wł. dóbr w Bełzcu, p. Skwarzawa	Michał Małecki, c. k. st. wet. pow. w Złoczowie
48. Żółkiew	107. „ autonom. Żółkiew	Stefan Dunin Kozicki wł. d. w Soposzynie, p. Macoczyn	Jan Müller, wł. d. w Błyszczywodach, p. Żółkiew
49. Żydaczów	108. Powiat sądowy Mikołajów tudzież gminy: Demenka leśna, Demenka naddniestrzańska, Derzów i Kijowiec	Kazimierz Polański, insp. hodow. w Stryju	Władysław Polański, wł. d. Rudniki, p. Piaseczna
	109. Powiat sądowy Żurawno	j. w.	Ks. Włodzimierz Potuczko, gr. kat. prob. w Melnyczu, p. Zborów
	110. Powiat sądowy Żydaczów z wyjątkiem gmin: Demenka leśna, Demenka naddniestrzańska, Derzów i Kijowiec	Władysław Małecki, wł. dóbr w Turadach, p. Żydaczów	Józef Pelz, rządca dóbr w Młyniskach, p. Bereźnica królewska

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Bolesław Listowiecki, wł. d. Płuhowczyk, p. Płuhów	Stanisław Graf, rz. d. w Pomorzanach	Józef Buczkowski, wł. d. w Potrebcach, p. Zborów	Rudolf Karpak, leśn. w Nuszczu
Jan Schoffer, wł. d. w Zaszkowie, p. Gołogóry	Teodor Koziek, dz. dóbr w Lackiem wielkiem	Juliusz Tobis, rz. d. w Podhorcach	Władysław Rogowski, rz. d. w Ożydowie, p. loco
Stanisław Snieszko, wł. d. w Lubelli, p. Dobrosin	Piotr Pasternak, rolnik w Werynach ad Dzibułki	Maciej Steimach, dzierż. d. w Stanisławówce, p. Mosty wielkie	Jan Laise, wł. dóbr Zameczek, p. Żółkiew
Jan Szałajdewicz, przeł. obsz. dw. w Drohowyżu	Iwan Sztojko, wł. gr. w Stulsku	Józef Strzęp, wł. realn. w Mikołajowie nad Dniestrem	Mikołaj Greszczuk, gosp. w Czernicy, p. Piaseczna
Monsuet Januszewski, przeł. obsz. dw. w Żurawnie	Matwij Danyłyszyn, wł. gr. w Tarnawce	Jan Windisch, wł. realności w Kornelówce, p. Nowe sioło k. S.	Józef Windisch, wł. realności w Kornelówce, p. Nowe sioło k. S.
Jan Sałdan, rolnik w Łowczycach, p. Ruda Kochawina	Józef Trembinski, wł. gr. w Żydaczowie	Marceli Junosza Załuski, właśc. realn. w Iwanowicach, p. Żydaczów	Jędrzej Hywel, gospodarz w Żydaczowie

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1914.

Nr. 51.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. maja 1914, L. 84.771, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Stanisławowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu po-

wszechnym w Stanisławowie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 44 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
w zastępstwie:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 52.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. maja 1914 L. 84.772, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Podhajcach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47. ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Podhajcach dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 60 h dziennie, począwszy od dnia 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
w zastępstwie:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 53.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. maja 1914 L. 84.773, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Tarnowie.

Na podstawie § 9 ust. z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Tarnowie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 94 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
w zastępstwie:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r

Nr. 54.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. maja 1914 L. 96.588, w sprawie przedłużenia gminie miasta Niepołomice (powiat Bochnia) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez Wisłę pod Niepołomicami.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie miasta Niepołomice (powiat Bochnia) na lat dalszych pięć koncesyę z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 39) do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez Wisłę pod Niepołomicami w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionemi.

Marszałek krajowy:
w zastępstwie:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 55.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. maja 1914, L. 84.820, w przedmiocie zezwolenia gminie Lisko powiat Lisko na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Lisko na dalszy pobór do końca r. 1919 pobieranych pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych.

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra miodu po 6 (sześć) K;

4. od jednego hektolitra piwa przez czas do końca roku 1917 po 3 K 40 h (trzy) K 40 h, zaś w latach 1918 i 1919 po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Lisko.

Marszałek krajowy:
w zastępstwie:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. maja 1914, L. 90.699 w przedmiocie zezwolenia gminie Maków powiat Myślenice na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Maków na dalszy pobór do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 3 (trzy) K;

3. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 10 (dziesięć) K;

4. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K 40 h przez czas do końca roku 1917; zaś w latach 1918 i 1919 po 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Maków.

Marszałek krajowy:
w zastępstwie:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 57.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. czerwca 1914 L. 12.996/pr., którem na mocy § 9, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach Chrząstowice, Łączany, Miejsce, Półwieś, Ryczów i Spytkowice powiatu Oświęcimskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości: Chrząstowice, Łączany, Miejsce, Półwieś, Ryczów i Spytkowice powiatu Oświęcimskiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozprządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 58.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. maja 1914 L. 109.213, w przedmocie zezwolenia gminie Łańcut na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Łańcut na dalszy pobór opłat gminnych od trunków do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12 listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130 a mianowicie:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyń stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa a to: 1) w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich, wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków, 2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i poziomczaku po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Łańcut.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 59.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. czerwca 1914 L. 110.845, w przedmiocie zezwolenia gminie Bukaczowce powiat Rohatyn na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Bukaczowce na pobór do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 14 (czternaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 14 (czternaście) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 7 (siedm) K;

3. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, mialiniaku, poziomczaku i innych nalewek miodowych 6 (sześć) K;

4. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Bukaczowce.

Marszałek krajowy:
Stanislaw Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 60.

U s t a w a

z dnia 12. czerwca 1914, zmieniająca art. 11. ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 dz. u. kr. Nr. 73 w brzmieniu ustawy krajowej z dnia 23. kwietnia 1911 Dz. u. kr. Nr. 72, art. 13, 16 i 63 ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 dz. u. kr. Nr. 73 w brzmieniu ustawy krajowej z dnia 25. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 49, oraz art. 9, 12, 36, 39, 40, 44, 49, 52, 56 i 58 ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 Dz. u. kr. Nr. 73 o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§ 1.

Artykuł 11. ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 Dz. ust. kraj. Nr. 73 w brzmieniu ustawy krajowej z dnia 23. kwietnia 1911 dz. u. kr. Nr. 72, artykuły 13, 16 i 63 ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 Dz. u. kr. Nr. 73 w brzmieniu ustawy krajowej z dnia 25. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 49, oraz artykuły 9, 12, 36, 39, 40, 44, 49, 52, 56 i 58 ust. krajowej z dnia 11. czerwca 1905 dz. u. kr. Nr. 73 o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a mają opiewać, jak następuje:

Art. 9.

Jeżeli dobro szkoły tego koniecznie wymaga, może Rada szkolna krajowa nauczyciela stałego przenieść ze względów służbowych na inną posadę stale lub tymczasowo i to tak nauczyciela mianowanego z terna, jak nauczyciela mianowanego na podstawie prezenty, byleby przytem nie ponosił uszczerbku w pobieranej płacy i w dodatkach. Nauczyciela nie można jednak w ten sposób umieszczać na posadzie, której nadanie zależy od prezenty, chyba za zgodą tego, komu służy prawo prezentowania.

Rekurs lub przedstawienie przeciw takiemu przeniesieniu nie ma mocy wstrzymującej.

Nauczycielowi przeniesionemu ze względów służbowych do innej miejscowości, należy się z funduszu szkolnego krajowego zwrot kosztów przeniesienia, a w szczególności:

a) kosztów przejazdu jego samego i jego rodziny, przy nauczycielkach tylko kosztów przejazdu jej samej. Wymiar tych kosztów oznaczy Rada szkolna krajowa drogą ogólnego rozporządzenia;

b) tytułem wszystkich innych kosztów płaca miesięczna (bez dodatków), jeżeli jest nieżonatym lub wdowcem bezdzietnym; płaca dwumiesięczna, jeżeli ma żonę a nie ma dzieci małoletnich, lub jeśli jest wdowcem a ma dzieci małoletnie; płaca trzechmiesięczna, jeśli ma żonę i dzieci małoletnie; płaca jednomiesięczna nauczycielce z wyjątkiem takich nauczycielek, które będąc zamężne za nauczycielem równocześnie z mężem przeniesione zostają na inną posadę do tej samej miejscowości.

Nauczyciela stałego, przeniesionego za karę na mocy orzeczenia dyscyplinarnego (art. 24 ustęp c) nie można umieszczać na posadzie, której nadanie zależy od prezenty, chyba za zgodą tego, komu służy prawo prezentowania. Nauczycielowi takiemu nie należy się zwrot kosztów przeniesienia.

Art. 11.

Roczne płace nauczycieli szkół ludowych publicznych wynoszą:

A. W szkołach pospolitych:

I. W miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdem mieście 2.300 K, a dla drugiej połowy 2.100 K;

II. W miastach podlegających ustawie z 13. marca 1889 r. Nr. 24 dz. u. kr. oraz w miastach zrównanych z niemi pod względem poborów nauczycielskich w myśl art. 11 ustawy z 23. kwietnia 1911 r. Nr. 72 dz. u. kr. dla połowy 2.100 K, a dla drugiej połowy 1.800 koron;

III. We wszystkich innych gminach miejskich i wiejskich kraju dla 1/3 części posad w każdym okręgu szkolnym 1.700 K, dla 1/3 części posad 1.500 K, dla 1/3 części posad 1.300 K.

B W szkołach wydziałowych

osobnych i w klasach wydziałowych połączonych z pospolitemi:

I. W miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdem mieście 2.700 K, dla drugiej połowy 2.500 K.

II. W innych miastach dla połowy posad 2.500 koron, dla drugiej połowy 2.300 koron.

Roczne wynagrodzenie tymczasowych nauczycieli ustanawia się w następującej wysokości:

1. W szkołach pospolitych:

a) w miastach rządzących się własnym statutem, jeżeli nauczyciel tymczasowy posiada świadectwo dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego 1.100 K, jeżeli posiada nadto patent kwalifikacyjny do szkół pospolitych 1.300 K, a jeżeli posiada także patent kwalifikacyjny do szkół wydziałowych 1.500 K;

b) w miastach objętych ustawą z 13. marca 1889 Nr. 24 Dz. u. kr., oraz miastach zrównanych z niemi pod względem poborów nauczycielskich w myśl art. 11. ustawy z 23. kwietnia 1911 Nr. 72 Dz. u. kr., jeżeli nauczyciel tymczasowy posiada świadectwo dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego 1.000 K, jeżeli posiada nadto patent kwalifikacyjny do szkół pospolitych 1.200 K, a jeżeli posiada także patent kwalifikacyjny do szkół wydziałowych 1.300 K;

c) we wszystkich innych gminach miejskich i wiejskich kraju, jeżeli nauczyciel tymczasowy posiada świadectwo dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego lub patent kwalifikacyjny do szkół pospolitych, uzyskany za dyspenzą od egzaminu dojrzałości 900 K, jeżeli posiada świadectwo dojrzałości i patent kwalifikacyjny do szkół pospolitych 1.100 K, a jeżeli posiada także patent kwalifikacyjny do szkół wydziałowych i zajmuje posadę przy 5- lub 6-klasowej szkole ludowej 1.200 K.

2. W szkołach wydziałowych
osobnych i w klasach wydziałowych połączonych z pospolitemi:

a) w miastach rządzących się własnym statutem 1.500 K rocznie;
b) w innych miastach 1400 K.

3. Wynagrodzenie nauczyciela pomocniczego bez kwalifikacyi ustanawia się w wysokości 600 K.

Art. 12.

Przy przyznawaniu nauczycielom wyższych stopni płac w obrębie każdej w art. 11 wymienionej kategoryi należy obok czasu służby, zachowania się i aplikacyi uwzględnić także obarczenie rodziną.

Najwyższe stopnie płac w miastach i miasteczkach przyznawać należy przedewszystkiem nauczycielom szkół o 5-ciu lub więcej klasach, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych.

Nauczyciele religii, osobno ustanowieni, którzy ukończyli studya teologiczne na Uniwersytecie lub w teologicznym zakładzie naukowym, otrzymują odrazu przy nominacyi najwyższy stopień płacy odpowiedniej kategoryi szkół.

Ci nauczyciele religii stanowią osobny etat, nie będą zatem wliczani do ogólnej liczby nauczycieli tego stopnia płacy.

Art. 13.

Oprócz płacy przyznaje Rada szkolna krajowa nauczycielom stałym na przedstawienie Rady szkolnej okręgowej z funduszu szkolnego krajowego dodatek pięcioletni po 200 K za każde pięć lat nienagannej i skutecznej służby, licząc od dnia stałej nominacyi przy publicznych szkołach ludowych.

Rok lub lata służby nieskutecznej lub nagannej nie będą wliczane do lat uprawniających do przyznania dodatku pięcioletniego. Lata służby w ten sposób potrącić się mające oznaczone być mają w każdym przypadku przy służbie nagannej orzeczeniem Rady szkolnej krajowej, skazującem nauczyciela na karę dyscyplinarną, a przy nieskuteczności służby, orzeczeniem Rady szkolnej okręgowej, opierającem się na wizytacyi szkoły co najmniej dwukrotnej w ciągu jednego roku i stwierdzającem, że nieskuteczność służby nastąpiła z winy nauczyciela.

Dodatek pięcioletni przyznany być może najwięcej sześć razy.

Dodatki pięcioletnie, zapadłe przed wejściem w życie niniejszej ustawy, mają być utrzymane według postanowień ustaw wówczas obowiązujących, jednak podwyższone stosownie do postanowień niniejszej ustawy.

W razie nadania posady w szkołach galicyjskich nauczycielowi zajmującemu posadę w innem królestwie, lub kraju koronnym, w Radzie państwa reprezentowanym, należy mu policzyć, stosownie do powyższych postanowień, lata służby stałej spędzonej na poprzednich posadach, do wymiaru dodatków pięcioletnich, o ile w owym kraju bywa przestrzegana pod tym względem zasada wzajemności.

Art. 16.

Każdemu stałemu dyrektorowi, stałemu kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi szkoły jednoklasowej, należy się stosowne wolne mieszkanie, ile możności w budynku szkolnym.

W braku takiego mieszkania, należy się im z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym poszczególnym przypadku, porozumiawszy się ze stronami obowiązanemi do dostarczenia mieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele stali pobierają dodatek na mieszkanie wynoszący:

a) w miastach rządzących się własnym statutem w szkołach wydziałowych i pospolitych 800 K dla nauczycieli, 600 K dla nauczycielek, zaś 300 K dla nauczycielek zaślubionych nauczycielom, którzy mają prawo do wolnego mieszkania służbowego i pełniących obowiązki w jednej z mężem miejscowości;

b) w miastach podlegających ustawie z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, tudzież w miastach zrównanych z niemi co do poborów nauczycielskich, 600 K dla nauczycieli, 400 K dla nauczycielek, zaś 250 K dla nauczycielek zaślubionych nauczycielom, którzy mają prawo do wolnego mieszkania służbowego i pełniących obowiązki w jednej z mężem miejscowości;

c) we wszystkich gminach podlegających ustawie z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr., 400 K dla nauczycieli, 300 K dla nauczycielek, zaś 200 K dla nauczycielek zaślubionych nauczycielom, którzy mają prawo do wolnego mieszkania służbowego i pełniących obowiązki w jednej z mężem miejscowości;

d) w gminach wiejskich 200 K dla nauczycieli i nauczycielek, zaś 100 K dla nauczycielek zaślubionych nauczycielom, którzy mają prawo do wolnego mieszkania służbowego i pełniących obowiązki w jednej z mężem miejscowości.

Jeżeli jednak zabudowania gminy graniczącej z miastem Lwowem lub Krakowem lub miastami podlegającemi ustawie z 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kr. stanowią dalszy bezpośredni ciąg zabudowań miejskich, to nauczycielom takiej gminy przyznany będzie wyższy dodatek na mieszkanie, a mianowicie:

a) w gminach graniczących ze Lwowem lub Krakowem 600 K dla nauczycieli, 400 K dla nauczycielek, zaś 250 K dla nauczycielek zaślubionych nauczycielom, którzy mają prawo do wolnego mieszkania służbowego i pełniących obowiązki w jednej z mężem miejscowości;

b) w gminach graniczących z innemi miastami, 400 K dla nauczycieli, 300 K dla nauczycielek, zaś 200 K dla nauczycielek zaślubionych nauczycielom, którzy mają prawo do wolnego mieszkania służbowego i pełniących obowiązki w jednej z mężem miejscowości.

Rada szkolna krajowa po wysłuchaniu Wydziału krajowego oznaczy gminy, które podpadają pod to określenie.

Czy tymczasowemu dyrektorowi lub kierownikowi szkoły ma być przyznane mieszkanie, czy też wynagrodzenie za mieszkanie i w jakiej wysokości, orzeka Rada szkolna okręgowa w każdym poszczególnym przypadku, porozumiawszy się ze stronami obowiązanemi do dostarczenia mieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele tymczasowi, o ile nie mają wolnego mieszkania w budynku szkolnym, pobierać będą dodatek na mieszkanie wynoszący:

a) w miastach rządzących się własnym statutem oraz w miastach podlegających ustawie z 13 marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kr. 20% ich wynagrodzenia;

b) we wszystkich innych gminach 10% ich wynagrodzenia.

Art. 36.

Do zawarcia ślubów małżeńskich przez nauczycielkę w ogóle i przez nauczyciela nie mającego stałej posady, potrzeba przyzwolenia Rady szkolnej okręgowej Śluby zawarte bez takiego przyzwolenia, uważane będą za dobrowolne zrzeczenie się posady.

Art. 39.

Wymiar emerytury zależy od wysokości poborów i od lat służby.

Co się tyczy poborów będzie podstawą wymiaru płaca ze wszystkimi dodatkami pięcioletnimi oraz 40% dodatku na mieszkanie, bez względu na to, czy nauczyciel dodatek ten pobierał w gotówce, czy też miał wolne mieszkanie służbowe, a względnie także z dodatkiem za kierownictwo (art. 14), które nauczyciel pobiera w chwili przeniesienia w stan spoczynku. Co się tyczy lat słnżby, policzy mu się wszystkie lata służby, spędzone przy szkołach ludowych etatowych, począwszy od pierwszego, choćby tymczasowego mianowania po uzyskaniu świadectwa ze złożonego w seminaryum nauczycielskiem egzaminu dojrzałości.

Nauczycielom, którzy na podstawie dyspenzy Ministerstwa wyznań i oświaty od seminaryalnego egzaminu dojrzałości, złożyli egzamin kwalifikacyjny, liczą się lata służby od dnia uzyskania patentu kwalifikacyjnego.

Przerwa w służbie tylko wtedy nie przeszkadza policzeniu odbytych przed nią lat służby, jeżeli nastąpiła bez winy i powodu ze strony nauczyciela.

Tymczasowe przeniesienie nauczyciela do innej szkoły ze względów służbowych, nie ukróca w niczem jego prawa do przeniesienia w stan spoczynku i do emerytury.

Nauczycielom, którzy przed r. 1900 w charakterze praktykantów byli przy szkołach ludowych zajęci, liczą się do służby tylko te lata, w których po złożeniu egzaminu dojrzałości zastępując nauczyciela prowadzili klasę.

Art. 40.

Stały nauczyciel, który nie wysłużył jeszcze lat dziesięciu, nie ma prawa do emerytury. Przy uwolnieniu od służby z przyczyn wymienionych w art. 34 otrzyma odprawę, równającą się połowie poborów obliczonych podług art. 39, jeżeli nie wysłużył trzech lat; poborom rocznym, jeżeli wysłużył trzy do sześciu lat; poborom półtorarocznym, jeżeli wysłużył lat sześć.

Po wysłużonych dziesięciu latach otrzymuje emeryt $^{10}/_{40}$ części, a za każdy rok dalszy jeszcze $^{1}/_{40}$ część poborów obliczonych jak wyżej.

Ułamki roku przekraczające 6 miesięcy, liczą się w tym razie za cały rok.

Nauczyciel do dalszej służby niezdolny, otrzymuje pełną emeryturę po wysłużonych 35 latach, a jeżeli ukończył lat 60 życia, już po wysłużonych 30 latach służby.

Nauczyciel stały, który w czasie służby stracił wzrok lub słuch, albo popadł w chorobę umysłową, tudzież nauczyciel, który z powodu wykonywania obowiązków nauczycielskich lub niezawinionego ciężkiego kalectwa stał się zupełnie niezdolnym do pełnienia służby, otrzyma $^{10}/_{40}$ poborów obliczonych jak wyżej jako emeryturę, choćby 10 lat nie wysłużył.

Emerytura nauczyciela, który przechodząc w stan spoczynku, niezdolnym jest do wszelkiego zarobkowania, nie może wynosić mniej niż 600 koron rocznie.

Art. 44.

Wdowa po nauczycielu, który w chwili zgonu nie miał jeszcze prawa do emerytury, otrzyma odprawę równającą się jednej trzeciej ostatnich jego poborów, obliczonych według art. 39.

Wdowa po nauczycielu, który w chwili zgonu miał prawo do emerytury, otrzyma pensyę wdowią, wynoszącą jedną trzecią część ostatnich jego poborów wliczalnych do emerytury.

Pensya ta nie może mniej wynosić niż 500 koron, pensya wdowy po nauczycielu zmarłym w stanie spoczynku nie może jednak wynosić więcej niż emerytura zmarłego męża.

Art. 49.

Jeżeli żona zmarłego nauczyciela również nie żyje, lub jeżeli utraciła prawo do pensyi wdowiej, wówczas należy się sierotom po nauczycielu pensya sierocińska w wysokości takiej samej, w jakiej matka ich pobierała dodatek na ich wychowanie.

Pensya ta sierocińska przyznaną będzie dzieciom po nauczycielu w zamian za dodatek, który matka ich pobierała na ich wychowanie, z chwilą śmierci matki.

Art. 52.

Nauczycielom, którzy w chwili wejścia w życie tej ustawy, na mocy ustaw poprzednich z dnia 2. maja 1873 Dz. u. kr. Nr. 251, z dnia 1. stycznia 1889 Dz. u. kr. Nr. 16 i z dnia 11. czerwca 1905 Dz. u. kr. Nr. 73 pobierają emeryturę, podwyższa się tę emeryturę w stosunku do poborów jakieby byli uzyskali, gdyby się doczekali w czynnej służbie wejścia w życie ustawy krajowej z dnia 25. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 49 o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych.

Takie samo podwyższenie emerytury otrzymają tylko te nauczycielki emerytowane, które w chwili wejścia w życie tej ustawy nie są zamężne.

Wdowom po nauczycielach, które w chwili wejścia w życie tej ustawy, na mocy ustaw poprzednich z dnia 2. maja 1873 Dz. u. kr. Nr. 251, z dnia 1. stycznia 1889 dz. u. kr. Nr. 16 i z dnia 11. czerwca 1905 dz. u. kr. Nr. 73, pobierają pensyę wdowią oraz dodatki na wychowanie dzieci, podwyższa się tę pensyę wdowią i ewentualne dodatki na wychowanie dzieci w stosunku do poborów, jakie zmarły mąż jako nauczyciel szkół ludowych byłby otrzymał, gdyby się doczekał w czynnej służbie wejścia w życie ustawy krajowej z dnia 25. maja 1907 dz. u. kr. Nr. 49 o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych.

Sierotom po nauczycielu lub nauczycielce, których ojciec i matka nie żyją, a które w chwili wejścia w życie tej ustawy pobierają pensyę sierocińską, podwyższa się tę pensyę do kwoty 140 koron na jedną sierotę.

Art. 56.

Po pierwszem stałem zamianowaniu w publicznych szkołach ludowych mają nauczyciele wpłacić do krajowego funduszu szkolnego emerytalnego kwotę równającą się 2% wynagrodzenia i 2% wliczalnej do emerytury części dodatku na mieszkanie, pobieranych przez wszystkie policzone mu do emerytury lata poprzedniej służby nauczycielskiej.

Spłata tej kwoty uiszczoną być może ratami za przyzwoleniem Rady szkolnej krajowej.

Art. 58.

Na pokrycie wydatków, wypływających z tytułu IV. niniejszej ustawy, służy osobny krajowy fundusz szkolny emerytalny, do którego wpływają:

a) dochody majątku zakładowego;

b) stały corocznie udzielany datek z funduszu szkolnego krajowego,

c) zapisy i darowizny na ten cel przeznaczone;

d) interkalarya od opróżnionych posad, o ile nie przypadną spadkobiercom zmarłego dyrektora lub nauczyciela, albo też nie zostaną użyte na wynagrodzenie dla zastępcy nauczyciela, jednak nie dłużej, jak przez trzy miesiące od dnia opróżnienia posady nauczyciela;

e) opłaty kwot dwuprocentowych, powyżej oznaczonych w artykule 56;

f) stałe wkładki samych nauczycieli, które w pierwszym roku po zamianowaniu wynoszą 10% rocznych poborów wliczalnych do emerytury, a przy każdem podwyższeniu tychże 10% od nadwyżki, oprócz tego corocznie 2% od rocznych poborów wliczalnych do emerytury;

g) dodatek z funduszu krajowego, o ile wpływy z powyższych źródeł nie starczą na pokrycie rocznych wydatków.

Po 40-letniej służbie ustaje obowiązek uiszczania opłat pod lit. f) wymienionych.

Art. 63.

Postanowienia tej ustawy, w których mowa jest o nauczycielu, odnoszą się także do nauczycielek, z wyjątkiem art. 9 ust. a) i b), art. 16 ustęp trzeci pod a), b), c) i d), oraz ustęp czwarty pod a) i b), wreszcie art. 36, 43—49, 52, 54 i 55.

§ 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1914.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 12. czerwca 1914.

Franciszek Józef w. r.

Hussarek w. r.

Nr. 61.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 6. czerwca 1914 L. 115.723, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Rzeszowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Rzeszowie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 90 h dziennie począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 62.

Ustawa

z dnia 1. czerwca 1914, o utworzeniu z przysiółka Siółko należącego do związku gminy Bożyków, powiat Podhajce, tudzież z nabytej przez mieszkańców tego przysiółka części obszaru dworskiego w Bożykowie, samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą „Siółko ad Bożyków“.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Siółko wyłącza się ze związku gminy Bożyków powiat Podhajce i z tego przysiółka tudzież z części obszaru dworskiego w Bożykowie, nabytej przez mieszkańców rzeczonego przysiółka, tworzy się samoistną gminę administracyjną pod nazwą „Siółko ad Bożyków“.

Art. II.

Granicę między gminą „Siółko ad Bożyków“ a gminą Bożyków i resztą obszaru dworskiego w Bożykowie tworzyć mają:

w gminie „Siółko ad Bożyków“ zewnętrzne granice parcel katastralnych l. l. 1570, 1601, 1602, 1605/2, 1605/1, 1606, 1609/2, 1609/1, 1610, 1613, 1614, 1617, 1618, 1621/2, 1621/1, 1622, 1625, 1626. 1627, 1630, 1631/1, 1631/2, 1634/2, 1634/1, 1635/1, 1635/2, 1638, 1639, 1642, 1643/1, 1643/2, 1646, 1647/1, 1647/2, 1650/2, 1650/1, 1651, 1654, 1655, 1658, 1659, 1662, 1664, 1667, 1668, 1671, 1672, 1675/2, 1675/1, 1676/1, 1676/2, 1679, 1680, 1683, 1684, 1687, 1688, 1691, 1692/1, 1692/2, 1695, 1696, 1699, 1700, 1703, 1704, 1707/2, 1707/1, 1709, 1712, 1713/1, 1713/2, 1716, 1717, 1720/2, 1720/1, 1721/1, 1721/2, 1724/1, 1725, 1728, 1729/1, 1729/3, 1729/2, 1732, 1734, 1737, 1738, 1741/2, 1741/1, 1744, 1748, 1747, 1750, 1753, 1756, 1759, 1762, 1765, 1768, 1771, 1774, 1778, 1777, 1780, 1783. 1789, 1790, 1793, 1794, 1797, 1798, 1801, 1802, 1805, 1806, 1809, 1810, 1813, 1814, 1817, 1818, 1821, 1822, 1825, 1826, 1829/1, 1829/2, 1830, 1833, 1834, 1837, 1838, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845/1, 1845/2, 1846, 1847, 1848/1, 1848/2, 1849, 1850, 1851, 1852/1, 1852/2, 1853, 1854/1, 1854/2, 1855, 1856, 1857/1, 1857/2, 1858, 1859/1, 1859/2, 1860/1, 1860/2, 1861, dalej oś drogi parc. l kat 2254, i oś drogi parc. l. kat. 2255, zewnętrzna granica parceli l. kat. 1390/2, oś drogi parc. l. kat. 2243 i 2256, zewnętrzne granice parcel l. l. kat. 1318, 1319, 1320, oś drogi parc. l. kat. 2257, zewnętrzne granice parceli l. kat. 1091/2, oś drogi parc. l. kat. 2239, 2238 i 2237, zewnętrzna granica parc. l. kat. 1067/1, oś drogi parc. l. kat. 2239, zewnętrzne granice parcel l. l. kat. 1064, 1063, 1062, 1867, 1868/2, oś drogi parc. l. kat. 2266, zewnętrzne granice parcel l. l. kat. 998, 2177/1, 2261, 2178/1, 2175, 2174/2, 2170/2, 2173/2;

w Bożykowie (w gminie i na pozostałej części obszaru dworskiego): zewnętrzne granice parcel l. kat. 1569, 1563, oś parcel l. l. kat 2254, 2255, zewnętrzna granica parceli l. kat. 1391/1, oś drogi parc. l. kat. 2243, 2256, zewnętrzne granice parcel l. l. kat. 1317, 1316, 1315, oś drogi parc. l. kat. 2257, zewnętrzna granica parceli l. kat. 1094/2, oś drogi parc. l. kat. 2239, 2238, 2237, zewnętrzna granica parceli l kat. 1014, oś drogi parc. l. kat 2239, zewnętrzne granice parcel l. l. kat. 1013, 1012, 1011/2, 1010/2 ,1010/1, 1009/2, 1009/1, 1008, 1007/2, 1007/1, 1006/2, 1006/1, 1005/2, 1005/1, 1004, 1003/2, 1003/1, 1002/2, 1002/1, 1001/2, 1001/1, 1868/1, 1000, oś drogi parc. l. kat. 2266; zewnętrzne granice parcel l. l. kat. 984, 975/1, 974/2, 972, 971, 970, 968, 967, 966, 965, 963, 962, 960/2, 959/1, 958, 957/2, 957/1, 955/2, 955/1, 954, 951, 950/2, 2177/2, 2261, 2178/2 2175, 2174/1, 2172/1, 2173/1.

Art. III.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy ma być Rada gminna w Bożykowie rozwiązaną, a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone nowe wybory do Rady gminnej w Bożykowie i „Siółku ad Bożyków“.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r.

Nr. 63.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. czerwca 1914 L. 113.411, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kołomyi koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kołomyja-Peczeniżyn.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Kołomyi na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 27. lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 99/IV.) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kołomyja-Peczeniżyn w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 64.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. czerwca 1914 L. 119.740/14, w przedmiocie zezwolenia gminie Ustrzyki dolne, powiat Lisko, na dalszy pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Ustrzyki dolne pobierać nadal do końca r. 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130, następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 20 (dwadzieścia) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) K;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3) od jednego hektolitra miodu, maliniaku i dereniaku po 8 (ośm) K;

4) od jednego hektolitra wisznlaku po 4 (cztery) K;

5) od jednego hektolitra piwa a to:

1. w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków;

2. w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Ustrzyki dolne.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 12. lipca 1914.

Nr. 65.

Ustawa

z dnia 8. lipca 1914, zmieniająca §§ 3, 4, 6, 10, 11, 12, 13, 17, 31, 35, 38 i 42, uzupełniająca postanowienia §§ 18 i 26 statutu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i wprowadzająca nową ordynacyę wyborczą.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§ 4. 10, 11, 12. 17, 31, 38 i 42 statutu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego cesarskim patentem z dnia 26. lutego 1861 Dz. u. p. Nr. 20, oraz § 3 tego statutu w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 18. marca 1900 Dz. u. kr. Nr. 41, § 6 tego statutu w brzmieniu zmienionem ustawą z 30. sierpnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 109. § 13 tego statutu w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 12. kwietnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 9 i § 35 tego statutu w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 10. maja 1873 Dz. u. kr. Nr. 248 przestają obowiązywać, a mają brzmieć jak następuje:

§ 3.

Sejm krajowy składa się z następujących członków:

a) arcybiskupów obrządku rzymsko-katolickiego, grecko-katolickiego i ormiańsko-katolickiego we Lwowie, księcia biskupa obrządku rzymsko-katolickiego w Krakowie, biskupów obrządku rzymsko-katolickiego i grecko-katolickiego w Przemyślu i biskupów obrządku rzymsko-katolickiego w Tarnowie i grecko-katolickiego w Stanisławowie. W razie opróżnienia stolicy arcybiskupiej lub biskupiej jest administrator dyecezyi członkiem Sejmu krajowego;

b) z prezesa Akademii Umiejętności w Krakowie;

c) z rektorów istniejących każdocześnie w kraju Uniwersytetów, tudzież Szkoły politechnicznej lwowskiej;

d) z dwustu piętnastu wybranych posłów, a to:

1. z czterdziestu pięciu posłów z klasy wielkiej posiadłości tabularnej ziemskiej, wybranych przez uprawnionych do wyboru, opłacających podatki realne w wysokości i w sposobie określonym w § 1. ord. wyborczej;

2. z czterdziestu sześciu posłów z klasy cenzusowej miast i miejscowości w dodatku tabelarycznym do ordynacyi wyborczej wymienionych, wybranych przez uprawnionych do wyboru na zasadzie kwalifikacyi osobistej i podatkowej (§ 2 ord. wyb.);

3. z dwunastu posłów z klasy powszechnej tychże miast i miejscowości, wybranych na zasadzie powszechnego i równego prawa głosowania (§ 5 ord. wyborczej);

4. z pięciu posłów z klasy Izb handlowych i przemysłowych;

5. z dwóch posłów z klasy Stowarzyszeń przemysłowych miasta Lwowa i miasta Krakowa, zorganizowanych na podstawie ustawy z dnia 5. lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 26;

6. ze stu pięciu posłów z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, wybranych na zasadzie powszechnego prawa głosowania z jednokrotną pluralnością głosów, która służyć będzie osobom uprawnionym do wyboru na zasadzie kwalifikacyi osobistej i podatkowej (§ 7 ord. wyb.).

Okręgi wyborcze oznaczone w tabelarycznym dodatku do ordynacyi wyborczej sejmowej, zawierają z ogółu mandatów poselskich, przeznaczonych dla wyborców narodowości polskiej i ruskiej, w szczególności dla wyborców narodowości ruskiej: w klasie wielkiej własności ziemskiej 1 mandat, w klasie cenzusowej miast 6 mandatów, w klasie powszechnej miast 3 mandaty, w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek 48 mandatów.

§ 4.

Cesarz mianuje z grona Sejmu krajowego dla kierownictwa Sejmem Marszałka krajowego i jego dwóch zastępców po jednym z pomiędzy członków Sejmu narodowości polskiej i ruskiej.

§ 6.

Peryod sejmowy, to jest okres przez który funkcyonują Marszałek krajowy, jego zastępcy i wybrani członkowie Sejmu krajowego trwa lat sześć, które się liczą od pierwszego dnia zebrania się nowo wybranego Sejmu.

Dokonany wybór posła do Sejmu nie może być przez wyborców odwołany.

Po upływie peryodu sejmowego tudzież w razie wcześniejszego rozwiązania Sejmu następują powszechne nowe wybory.

W czasie trwania peryodu sejmowego należy przedsięwziąć, o ile ordynacya wyborcza (§ 44) inaczej nie postanawia, wybory uzupełniające, jeśli któryś z posłów utraci prawo wybieralności, umrze, złoży mandat lub też z jakiegokolwiek ustawowego powodu przestanie być członkiem Sejmu.

Byli posłowie mogą być wybrani ponownie.

Urzędnicy i funkcyonaryusze publiczni wybrani posłami do Sejmu krajowego nie potrzebują urlopu do wykonywania mandatu.

§ 10.

Marszałek krajowy zagaja Sejm zwołany przez Cesarza, przewodniczy na jego zgromadzeniach i kieruje rozprawami; ogłasza po ukończeniu czynności zamknięcie lub przedtem, na podstawie specyalnego Najw. zarządzenia odroczenie albo zamknięcie Sejmu.

Cesarz może rozwiązać Sejm każdego czasu, także podczas trwania zwykłego peryodu sejmowego, zarządzając równocześnie nowe wybory.

§ 11.

Wydział krajowy jest organem zawiadowczym i wykonawczym Reprezentacyi krajowej i składa się pod przewodnictwem Marszałka krajowego z ośmiu członków z grona Sejmu krajowego wybranych.

Marszałek mianuje swoimi zastępcami w Wydziale krajowym dwóch jego członków, jednego narodowości polskiej, drugiego narodowości ruskiej.

§ 12.

Jednego członka Wydziału krajowego wybierają posłowie z klasy wielkiej posiadłości ziemskiej; jednego członka wybierają posłowie z klasy cenzusowej i z klasy powszechnej miast, oraz z klasy Izb handlowych i przemysłowych i klasy Stowarzyszeń przemysłowych; jednego członka wybierają posłowie z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, zaliczający się do narodowości polskiej; jednego posłowie z tejże klasy zaliczający się do narodowości ruskiej; trzech członków Wydziału wybierają wszyscy posłowie zaliczający się do narodowości polskiej łącznie z wirylistami narodowości polskiej, jednego

wszyscy posłowie należący do narodowości ruskiej, łącznie z wirylistami narodowości ruskiej.

Wybór trzech członków Wydziału przedsiębrany przez wszystkich posłów zaliczających się do narodowości polskiej, wraz z takimiż wirylistami, odbędzie się jednym aktem wyborczym, w którym każdy z głosujących odda głos na jedną osobę, a wybranymi będą ci trzej kandydaci, którzy otrzymają względnie największą ilość głosów. Gdyby jednak w tym akcie wyborczym wszystkie ważne głosy padły na jednego, lub na dwóch kandydatów, w takim razie celem wyboru brakujących członków Wydziału zarządzi się ponowne głosowanie, przy którem za wybranych uważani będą ci, na których padła względnie największa ilość głosów.

Wszystkie inne wybory członków Wydziału przychodzą do skutku bezwzględną większością głosujących; jeżeli przy pierwszym akcie wyborczym nikt nie uzyska takiej większości głosów, należy przedsięwziąć ściślejszy wybór między temi dwiema osobami, które otrzymały największą ilość głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los.

§ 13.

W sposób wskazany poprzednim paragrafem wybiera się i zastępców członków Wydziału krajowego.

Jeżeli w czasie, w którym Sejm nie jest zebrany, członek Wydziału krajowego umrze, zrezygnuje, lub też dozna przeszkody w prowadzeniu spraw Wydziału, trwającej dłuższy czas, powoła Marszałek na jego miejsce zastępcę należącego do tej samej narodowości.

W miejsce członka względnie zastępcy członka Wydziału, którego stale brakuje, dokona Sejm, skoro się zbierze, nowego wyboru.

§ 17.

Projekty ustaw w sprawach krajowych wchodzą do Sejmu jako przedłożenia rządowe, jako przedłożenia Wydziału krajowego, jako wnioski komisyj sejmowych, lub jako samoistne wnioski członków Sejmu.

Do każdej ustawy krajowej potrzeba uchwały sejmowej i sankcyi cesarskiej.

Wnioski dążące do wydania ustaw, którym Cesarz odmówi sankcyi, albo które Sejm odrzuci, nie mogą wejść powtórnie na tej samej sesyi.

§ 31.

Wydział krajowy bada akta wyborcze wybranych posłów sejmowych, zdaje sprawę Sejmowi i czyni odpowiednie wnioski. O ważności aktów wyborczych rozstrzyga Sejm.

§ 35.

Sprawy wchodzą pod obrady Sejmu:

a) albo jako przedłożenia rządowe, wnoszone przez Rząd na ręce Marszałka krajowego,

b) albo jako przedłożenia Wydziału krajowego,

c) albo jako wnioski członków Sejmu,

d) albo wreszcie jako przedłożenia komisyi wybranych przez Sejm z własnego grona.

Wnioski samoistne członków Sejmu nie odnoszące się do jakiegoś przedłożenia Rządu, Wydziału krajowego lub komisyi sejmowej mają być składane pisemnie do laski marszałkowskiej. Sposób ich traktowania w Sejmie określa regulamin sejmowy.

Uchwała sejmowa, ustanawiająca dla wypracowania pewnego obszerniejszego projektu ustawy komisyę, której działalność ma trwać dłużej niż przez jedną sesyę sejmową, może być powzięta tylko większością dwóch trzecich części głosów przy zwykłym komplecie.

Komisya taka obraduje jedynie, gdy Sejm krajowy jest zebrany; zamknięcie więc lub odroczenie Sejmu zawiesza jej czynności, aż do ponownego zebrania się Sejmu w tym samym okresie sejmowym.

Z chwilą ponownego zebrania się Sejmu podejmuje komisya napowrót swoje czynności i jeżeli Sejm inaczej nie postanowi, prowadzi dalej swą pracę aż do jej ukończenia. W razie opróżnienia miejsc w komisyi należy je obsadzić ponownie przez wybór uzupełniający.

Do utworzenia stałej komisyi, którąby miała obradować nad pewnym przedmiotem także i podczas odroczenia lub zamknięcia sesyi sejmowej w okresie tego samego peryodu sejmowego potrzeba osobnej ustawy krajowej, uchwalonej większością dwóch trzecich części głosów przy komplecie dwóch trzecich części wszystkich członków Sejmu.

Z upływem sześcioletniego peryodu sejmowego albo też z chwilą rozwiązania Sejmu ustaje czynność wszelkich komisyj.

Marszałek krajowy wykluczy z pod obrad wnioski tyczące się przedmiotów nie należących do zakresu działania Sejmu.

§ 35 a)

Wszystkie komisye sejmowe wybierane będą w ten sposób, że członków komisyi przypadających na Polaków wybierają posłowie polscy razem z wirylistami narodowości polskiej, członków zaś komisyi przypadających na Rusinów wybierają posłowie ruscy razem z wirylistami narodowości ruskiej, a to według stosunku liczby członków Sejmu narodowości ruskiej do ogółu członków Sejmu.

Bliższe postanowienia oznaczy regulamin sejmowy.

Według tych samych zasad dokonują się wybory do instytucyj krajowych, do których Sejmowi służy prawo wybierania swoich reprezentantów. Przepis ten nie narusza praw, zastrzeżonych w tym względzie Wydziałowi krajowemu i przepisów organizacyjnych każdej z tych instytucyj.

§ 38.

Do powzięcia ważnej uchwały w Sejmie potrzebna jest obecność więcej niż połowy wszystkich członków Sejmu (§ 3 stat. kraj.) i zgoda bezwzględnej większości członków obecnych. W razie równości głosów wniosek wzięty pod obrady upada.

Do powzięcia ważnej uchwały w sprawie postanowień statutu krajowego, określających skład Sejmu (§ 3 statutu) oraz postanowień odnoszących się do zasad połączenia obszarów dworskich z gminami miejscowemi (§ 18 b statutu) potrzebna jest obecność co najmniej stu ośmdziesięciu sześciu członków Sejmu i zgoda co najmniej dwóch trzecich części członków obecnych.

Do powzięcia ważnej uchwały w sprawie zmiany wszystkich innych postanowień statutu krajowego oraz dołączonej do niego ordynacyi wyborczej i dodatku tabelarycznego do tejże ordynacyi potrzebna jest obecność przynajmniej trzech czwartych części wszystkich członków Sejmu i zgoda conajmniej dwóch trzecich części członków obecnych

§ 42.

Wydział krajowy roztrząsa i załatwia przekazane sobie czynności w obradach kolegialnych.

Do ważności uchwały potrzebna jest obecność przynajmniej czterech członków Wydziału krajowego i przewodniczącego.

Uchwały Wydziału krajowego zapadają bezwzględną większością głosów.

Marszałek krajowy głosuje tylko w razie równości głosów.

Marszałek wstrzyma wykonanie uchwały Wydziału krajowego, jeżeli uzna ją za przeciwną dobru powszechnemu lub istniejącym ustawom. W takim razie przedłoży sprawę natychmiast do Najwyższego rozstrzygnięcia na ręce Namiestnika.

Art. II.

Postanowienia § 18 statutu krajowego uzupełnione § 18 a) przez ustawę krajową z dnia 23. kwietnia 1909 Dz. u. kr. Nr. 42 uzupełnia się następującemi postanowieniami:

§ 18 b)

Gdyby obszary dworskie, istniejące na zasadzie ustaw krajowych z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 20 i z dnia 21. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 41 miały zostać w drodze ustawodawstwa krajowego połączone z gminami miejscowemi, natenczas może to nastąpić tylko na następujących zasadach:

1. Złączone z gminami miejscowemi obszary dworskie nie mają prawa do korzystania z dobra gminnego. Z majątku gminnego mają one prawo korzystania tylko o tyle, o ile majątek ten w całości, lub częściowo służy dla celów administracyi gminy, nie zaś o ile on służy jako źródło dochodu. Wobec tego nie mogą być obszary dworskie pociągane do pokrywania wydatków wynikających, lub połączonych z zarządem, utrzymaniem, ulepszeniem, lub rozszerzeniem dobra gminnego, a do wydatków wynikających lub połączonych z zarządem, utrzymaniem lub rozszerzeniem majątku gminnego nie mogą być pociągane, o ile on jest źródłem dochodu dla gminy. Również nie mogą być obszary dworskie złączone ze związkiem gminnym, pociągane do oprocentowania lub spłaty długów gminnych, zaciągniętych przed złączeniem, a odpowiadać będą tylko za takie długi, jakie będą zaciągnięte po złączeniu z gminą na cele przewidziane w bezpośrednio następującym ustępie.

2. Złączone z gminami miejscowemi obszary dworskie przyczyniać się mają jedynie do wszystkich bieżących wydatków administracyjnych gminnych wynikających z wykonania ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866, Dz. u. kr. Nr. 19, tudzież wydatków nakładanych na gminę na mocy innych ustaw — o ile obszar dworski nie jest ustawowo obowiązany do bezpośredniego świadczenia na ten sam cel — a to na podstawie równego i powszechnego nakładania równej stopy dodatków do wszystkich tych bezpośrednich państwowych podatków, opłacanych w gminie, do których dodatki gminne mogą być nakładane.

Do świadczeń dobrowolnych, leżących poza obowiązkiem gminy, przez Radę gminną uchwalonych, obszar dworski nie może być zmuszony.

3. Każdoczesnemu właścicielowi złączonego z gminą obszaru dworskiego ma być poruczone na jego żądanie wykonywanie całej policyi miejscowej na terytoryum obszaru dworskiego. W takim razie obszar dworski opłacać będzie z przypadającej nań sumy dodatków gminnych jedynie 80 prc. — t. j. o 20 procent mniej, aniżeliby opłacał, gdyby mu to wykonanie policyi nie było poruczone.

4. Reprezentantowi obszaru dworskiego służy głos wirylny w reprezentacyi gminnej, jeżeli obszar dworski opłaca przynajmniej 100 koron podatków realnych.

5. Nałożenie dodatków gminnych ponad 20 procent. na pokrycie wydatków, do których w myśl punktu 2. obszar dworski ma się przyczyniać podlega zatwierdzeniu Reprezentacyi powiatowej.

6. Jeżeli właściciel obszaru dworskiego nie jest obywatelem austryackim, winien do wykonywania policyi miejscowej i do udziału w reprezentacyi gminnej wyznaczyć zastępcę, posiadającego wymogi żądane § 10 ustawy o obszarach dworskich z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 20.

7. Połączenie obszarów dworskich z miastami lub z miasteczkami może nastąpić tylko na podstawie obopólnego porozumienia.

8. Wcielenie obszaru dworskiego do gminy może nastąpić tylko po myśli przepisów ustawy z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 20 w brzmieniu noweli z dnia 21. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 41.

§ 18 c).

W razie zmiany ustawy o reprezentacyi powiatowej zachowane będą następujące zasady:

1. Organizacya ich opierać się ma na zasadzie reprezentacyi interesów.

2. Stosunek liczby członków z jednej grupy interesów do ogólnej liczby członków Rady powiatowej musi być unormowany w ten sposób, aby w Radach powiatowych liczących więcej niż dwie grupy interesów, liczba członków jednej grupy wynosiła najwyżej o jednego mniej niż połowa wszystkich członków Rady powiatowej, zaś w Radach powiatowych liczących tylko dwie grupy, liczba członków była między obie grupy równo rozdzielona.

3. Prawo czynne wyborcze z grupy gmin wiejskich ograniczone będzie do tych, którzy bądź z tytułu opłacanych podatków bezpośrednich, podlegających dodatkom gminnym, bądź to z tytułu osobistej kwalifikacyi na mocy obecnie obowiązującej ustawy gminnej posiadają czynne prawo wyboru do Rady gminnej. Uprawnieni do wyboru w tej grupie interesów wybierać będą odpowiednią liczbę wyborców, którzy mają dokonać wyboru przypadającej na tę grupę liczby członków Rady powiatowej. Przez powyższe postanowienie nie przesądza się zabezpieczenia mniejszości narodowych.

Art. III.

Postanowienie § 26. statutu krajowego uzupełnia się następującem postanowieniem:

§ 26 a).

W drodze ustawodawstwa krajowego utworzoną będzie dla stałej kontroli finansowej samorządu, krajowa Izba obrachunkowa.

Art. IV.

Ogłoszona patentem cesarskim z dnia 26. lutego 1861, Dz. u. p. Nr. 20 ordynacya wyborcza sejmowa wraz ze zmianami jej, które nastąpiły na mocy późniejszych ustaw krajowych przestaje obowiązywać, a na jej miejsce wchodzi w życie dołączona do niniejszej ustawy ordynacya wyborcza sejmowa wraz z dodatkiem tabelarycznym.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnetrznych.

Ischl Zdrój, dnia 8. lipca 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r.

Ordynacya wyborcza sejmowa.

I. O prawie wyborczem i wybieralności, o okręgach wyborczych i miejscach wyboru oraz o rozpisaniu wyborów.

§ 1.

Do wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej uprawniona jest każda osoba, która w dniu rozpisania wyboru posiada obywatelstwo austryackie, nie jest po myśli postanowień §§ 14 i 15 tej ordynacyi od prawa wyboru wyjęta lub wykluczona i posiada takie dobra tabularne, z których roczna należytość podatkowa w dziale państwowego podatku gruntowego i domowego wynosi przynajmniej 200 koron, z czego przynajmniej trzy czwarte części przypaść muszą na podatek gruntowy.

Posiadanie dwóch lub więcej dóbr tabularnych, z których roczna należytość w dziale podatku gruntowego i domowego razem wzięta wynosi przynajmniej 200 kor., uprawnia także do wyboru.

Uprawnieni do wyboru, mający dobra tabularne we więcej niż w jednym okręgu wyborczym, wykonują swe prawo wyborcze w tym okręgu wyborczym, w którym leży ich majątek najwyżej opodatkowany.

§ 2.

Do wyboru w klasie cenzusowej miast uprawniona jest każda osoba, która w dniu rozpisania wyboru posiada obywatelstwo austryackie, nie jest po myśli postanowień §§ 14 i 15 tej ordynacyi od prawa wyboru wyjęta lub wykluczona i należy do pierwszych dwóch trzecich części wszystkich członków gminy, opłacających w niej przynajmniej od roku podatek państwowy bezpośredni ze swej realności, od przedsiębiorstwa zarobkowego albo od dochodu, spisanych porządkiem wysokości opłacanych przez nich w gminie rocznych podatków bezpośrednich, poczynając od opłacającego najwyższy podatek. Ci jednak z pośród opłacających w gminie podatki bezpośrednie, którzy są wyborcami w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej, nie będą umieszczeni na tych spisach. Jeżeli kilku uprawnionych opłaca równe kwoty podatkowe, starszy wiekiem ma poprzedzać młodszego.

Osoby uprawnione do wyboru w tej klasie z tytułu opłacania podatków, wykonują swe prawo wyborcze w tej gminie, w której opłacają ten podatek a jeżeli opłacają go w kilku gminach w tej gminie, w której w dniu rozpisania wyboru stale mieszkają, a w braku takiego mieszkania w tej gminie, w której swe prawo wyborcze chcą wykonać.

Do wyboru w tej klasie miast uprawnione są bez względu na opłatę podatków także następujące osoby, jeżeli w dniu rozpisania wyborów posiadają obywatelstwo austryackie, nie są po myśli postanowień §§ 14 i 15 tej ordynacyi od prawa wyboru wyjęte lub wykluczone i ukończyły 24-ty rok życia:

a) pasterze dusz i inni duchowni świeccy wyznań chrześcijańskich i przełożeni klasztorów;

b) rabini starozakonni;

c) urzędnicy dworu, państwa, kraju, powiatu, gmin, zakładów i funduszów publicznych;

d) oficerowie (audytorzy, lekarze wojskowi, oficerowie rachunkowi) w stanie spoczynku i w stanie pozasłużbowym;

e) urzędnicy wojskowi tak w czynnej służbie jak i w stanie spoczynku lub pozasłużbowym;

f) adwokaci, notaryusze, doktorowie, którzy otrzymali stopień akademicki na jednym z uniwersytetów lub w innej szkole wyższej austryackiej, magistrowie chirurgii i farmacyi, dyplomowani weterynarze, którzy otrzymali dyplom w jednym z zakładów austryackich, technicy, którzy na jednej z wyższych szkół technicznych austryackich studya ukończyli i tamże egzamin dyplomowy lub egzamina państwowe z dobrym skutkiem złożyli, kandydaci notaryalni, którzy posiadają wszystkie warunki do uzyskania posady notaryalnej ustawą przepisane;

g) przełożeni, profesorowie i nauczyciele znajdujących się w gminie szkół i innych publicznych zakładów naukowych, tudzież prywatnych, o ile posiadają kwalifikacye naukowe dla zakładu publicznego tej samej kategoryi.

Osoby uprawnione do głosowania z tytułu osobistej kwalifikacyi od a) do g) posiadają prawo wyboru tylko w tej gminie, w której w dniu rozpisania wyborów stale mieszkają.

Osoby, które w dniu rozpisania wyborów posiadają obywatelstwo honorowe jednego z miast klasy cenzusowej, a z innego tytułu nie mają prawa wyborczego w żadnej klasie wyborczej, mają je w tem mieście, którego są honorowymi obywatelami. Jeżeli są obywatelami honorowymi kilku miast, w takim razie wykonują prawo wyboru w tem mieście, w którem chcą.

§ 3.

Prawo wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej i w klasie cenzusowej miast służy także tym, którzy nie mają własnowolności, dalej współposiadaczom nieruchomości lub przedsiębiorstwa, niewiastom, oraz osobom prawniczym (powiatom, gminom, korporacyom, stowarzyszeniom, instytucyom, fundacyom, funduszom, spółkom i t. p.). Państwo i kraj nie mają prawa wyborczego.

Prawo to wykonywać jednak będą:

a) za osoby niewłasnowolne ich prawni zastępcy;

b) za osobę prawniczą ta osoba, która w myśl przepisów ustawy lub norm istniejących dla niej jest powołana do reprezentowania jej na zewnątrz;

c) za współposiadaczy nieruchomości lub przedsiębiorstw umocowany przez nich pełnomocnik.

§ 4.

Niewiasty, uprawnione do głosowania w którejkolwiek klasie, mogą głosować osobiście lub przez pełnomocników.

W klasie wielkiej posiadłości ziemskiej. każdy wyborca może głosować także przez pełnomocnika.

Pełnomocnikiem może być tylko mężczyzna, który ukończył 24-ty rok życia i posiada prawo wyboru w tej klasie wyborczej, w której ma to prawo jego mocodawca, bez względu na okręg wyborczy.

Nikt nie może głosować więcej niż raz za pełnomocnictwem.

§ 5.

Do wyboru w klasie powszechnej miast oraz w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek uprawniony jest każdy mężczyzna, który w dniu rozpisania wyboru posiada obywatelstwo austryackie, nie jest po myśli po-

stanowień §§ 14 i 15 tej ordynacyi od prawa wyboru wyjęty lub wykluczony, skończył 24 rok życia, a w gminie (na obszarze dworskim), w której prawo wyboru ma być wykonane, w dniu rozpisania wyboru przynajmniej od roku jest zamieszkały.

Jeżeli pewne części gminy (miejscowości, okręgi miejskie, dzielnice miasta) przydzielone są do różnych okręgów wyborczych, w tym razie uprawniony do wyboru wykonywa swoje prawo wyborcze w tej części gminy, w której w czasie rozpisania wyboru mieszka.

Osoby, mieszkające na obszarze dworskim niewcielonym do związku gminnego, wykonują pod tymi samymi warunkami prawo wyborcze w tej gminie, z którą obszar dworski tworzy jedną miejscowość. Gdyby ta ostatnia okoliczność nie zachodziła, w takim razie Namiestnictwo oznacza gminę miejscową, w której mieszkańcy obszaru dworskiego wykonywać mają prawo wyboru.

Jeżeli uprawniony do wyboru w dniu rozpisania wyboru przynajmniej od roku ma więcej niż jedno mieszkanie, wykonuje prawo wyboru tam, gdzie w czasie rozpisania wyboru piastuje urząd publiczny, względnie tam, gdzie ma siedzibę swych czynności zawodowych, a gdyby brakło i tego kryteryum, tam, gdzie ma swą główną siedzibę w kraju.

Jeżeliby i pod tym względem zachodziła wątpliwość, uprawniony wybiera sam gminę zamieszkania, w której chce wykonywać swoje prawo wyborcze,

§ 6.

Za miejsce zamieszkania wyborcy uważa się to miejsce, w którem z widocznym lub z okoliczności wynikającym zamiarem stałego pobytu osiadł, czy to dobrowolnie, czy też z obowiązku nałożonego przepisem ustawy.

Dopóki ktoś w pewnej miejscowości ma miejsce zamieszkania, dopóty jego czasowa nieobecność w tejże nie przerywa czasu zamieszkania, wymaganego do uprawnienia wyborczego.

§ 7.

W klasie wielkiej posiadłości ziemskiej, w okręgach Nr. 18, 29, 30, 33 klasy cenzusowej miast, i w klasie Izb handlowych i przemysłowych wyborca głosuje na tylu posłów, ilu na jego okręg wyborczy przypada; we wszystkich innych klasach wyborczych i w niewymienionych powyżej okręgach wyborczych klasy cenzusowej miast, każdy wyborca głosuje na jednego posła ewentualnie także na jego zastępcę (§ 44), chociażby na okręg wyborczy przypadało dwóch posłów.

Każdy wyborca ma z reguły tylko jeden głos.

W klasie jednak gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek posiadają głos podwójny (liczący się za dwa głosy), ci wyborcy, którzy należą do pierwszych dwóch trzecich części wszystkich wyborców opłacających w gmi-

nie i na obszarze dworskim przynajmniej od roku podatek bezpośredni od swej realności, od przedsiębiorstwa zarobkowego albo od dochodu, spisanych porządkiem wysokości opłacanych przez nich w gminie i na obszarze dworskim stanowiącym z gminą jedną miejscowość, rocznych podatków bezpośrednich, poczynając od opłacającego najwyższy podatek. Ci jednak z pośród opłacających w gminie i na obszarze dworskim podatki bezpośrednie, którzy są wyborcami w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej lub w klasie cenzusowej lub powszechnej miast, nie będą umieszczeni na tych spisach.

Nadto posiadają głos podwójny ci wyborcy, którzy należą do osób wyszczególnionych w ustępie trzecim § 2 niniejszej ordynacyi, chociażby ze względu na opłacany podatek głosu podwójnego nie miały.

Jeżeli kilku opodatkowanych opłaca równe kwoty podatkowe, starszy wiekiem ma poprzedzać młodszego.

§ 8.

Z posiadających czynne prawo wyboru osób, głosują w okręgach Nr. 17, następnie 41 do 46 włącznie jedynie te osoby prawnicze, które mają charakter narodowy ruski naturą swoją lub statutem określony, tudzież te, których wpisania na listę wyborczą odnośnego okręgu zażądają czynniki powołane do zastępowania osoby prawniczej na zewnątrz ważną uchwałą, oraz osoby fizyczne narodowości ruskiej, wyłączone z innych okręgów tej samej klasy wyborczej.

W okręgach Nr. 56, 57 i 58 klasy powszechnej miast, oraz w okręgu Nr. 154 klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek mają prawo wyborcze tylko te osoby, które są narodowości ruskiej, wyłączone z innych okręgów tej samej klasy.

W okręgach Nr. 147 do 153 włącznie, klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek mają prawo wyborcze te osoby, które są narodowości polskiej, wyłączone z innych okręgów tej samej klasy.

Dodatek tabelaryczny do niniejszej ordynacyi wyborczej wskazuje nadto powiaty sądowe, względnie gminy, w których wyborcy polscy, względnie ruscy mają być wyłączeni z jednego okręgu wyborczego a przyłączeni do innego, jedno lub dwumandatowego okręgu wyborczego.

Wyborcy w gminach wymienionych w rozdziale VII dodatku tabelarycznego, nie należący ani do polskiej ani do ruskiej narodowości, mogą w sposób dla reklamacyi przewidziany (§§ 21, 22) domagać się wyłączenia z okręgu wyborczego jednej i przeniesienia do okręgu wyborczego drugiej narodowości i wpisania do odnośnej listy wyborczej.

§ 9.

Osoby uprawnione do wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej nie mają prawa wyboru w innych klasach.

Osoby, uprawnione do wyboru w klasie cenzusowej miast mają to prawo także w klasie powszechnej miast, o ile posiadają warunki wymienione w § 5. lecz nie mają go w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek.

Każdy wyborca może wykonywać swe prawo wyboru tylko w jednym okręgu tej samej klasy.

§ 10.

Celem wyboru posła tworzą uprawnieni do wyboru w każdym okręgu wyborczym każdej klasy wyborczej jedno ciało wyborcze.

Okręgi wyborcze ustalone są w dodatku tabelarycznym dołączonym do niniejszej ordynacyi.

Ten podział okręgów nie narusza praw miast przysługujących im dotąd w myśl ustawy o reprezentacyi powiatowej Miasta zatem, które dotąd dla siebie osobno wybierały posła na Sejm krajowy, a do których wedle dołączonego wykazu tabelarycznego przydzielono wsie i miasteczka, będą i nadal wybierały samoistnie członków rady powiatowej po myśli § 5 ordynacyi wyborczej dla rad powiatowych.

§ 11.

O ile w dołączonym do tej ordynacyi dodatku tabelarycznym jest mowa o powiatach politycznych lub sądowych, należy rozumieć te powiaty w tych rozmiarach, jakie one mają w czasie wejścia niniejszej ustawy w życie.

Postanowienia powyższego ustępu mają analogiczne zastosowanie także i do gmin (części gmin).

§ 12.

Miejscami wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej są miasta. wymienione przy każdym okręgu w dodatku tabelarycznym do niniejszej ordynacyi.

Miejscem wyboru w klasie cenzusowej i w klasie powszechnej miast oraz w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek jest każda gmina miejscowa i każda w dodatku tabelarycznym do niniejszej ordynacyi osobno wymieniona część gminy (miejscowość, okręg miejski, dzielnica miasta).

Gmina miejscowa, która według ostatniego spisu ludności liczy wraz z obszarem dworskim mniej niż 500 mieszkańców, nie wliczając osób, będących w czynnej służbie wojskowej, może być zarządzeniem Namiestnictwa połączona z jedną z najbliżej położonych i komunikacyjnie najdogodniej łączących się gmin tego samego okręgu wyborczego dla utworzenia zbiorowych miejsc wyboru.

O ile jednak wyborcy z tej samej gminy i obszaru dworskiego ze względu na swoją narodowość należą do różnych okręgów wyborczych tej

samej klasy wyborczej, a w gminie tej i na obszarze dworskim. według ostatniego spisu ludności nie ma 250 mieszkańców. którzy jako język swój potoczny podali język polski względnie ruski, to wyborcy ci mogą być zarządzeniem Namiestnictwa przyłączeni do jednej z najbliżej położonych gmin tego samego okręgu wyborczego dla utworzenia zbiorowych miejsc wyboru.

Wydane w tym względzie zarządzenia należy ogłosić w starostwie przez przybicie na urzędowej tablicy, tudzież w sposób w miejscu praktykowany w odnośnych gminach równocześnie z rozpisaniem wyboru.

§ 13.

Posłem może być wybrany każdy mężczyzna, który przynajmniej od lat trzech posiada obywatelstwo austryackie, ukończył 30-ty rok życia, po myśli postanowień §§ 14 i 15 tej ordynacyi od prawa wyboru nie jest wyjęty lub wykluczony i w jednej z klas wyborczych w kraju uprawniony jest do wyboru posła na Sejm.

Zastępcy posłów. którzy w okręgach Nr. 31, 32, 34 i 100 do 113 włącznie mają być wybierani. muszą posiadać teżsame warunki wybieralności.

§ 14.

W stałej czynnej służbie pozostający oficerowie, duchowni wojskowi gażyści bez rangi, tudzież osoby. należące do stanu szeregowców siły zbrojnej a względnie do żandarmeryi — łącznie z czasowo urlopowanymi — są wyjęci od wybieralności, a wyjąwszy klasę wielkiej posiadłości ziemskiej. także od prawa wyboru.

W klasie wielkiej posiadłości ziemskiej mogą osoby. wymienione w pierwszym ustępie głosować tylko przez pełnomocników.

Urzędnicy wojskowi, pozostający w stałej służbie czynnej. są wyjęci od wybieralności, posiadają jednak czynne prawo wyborcze.

Zresztą nie mogą osoby, odbywające w dniu wyboru przejściowo czynną służbę wojskową. wykonywać swego prawa głosowania w żadnej klasie wyborczej.

§ 15.

Od prawa wyboru i wybieralności są wykluczeni:

1. Wszystkie osoby. zostające pod władzą ojcowską. opieką lub kuratelą z wyjątkiem dopuszczonym w § 3 niniejszej ordynacyi co do prawa wyboru.

2. Ci, którzy pobierają z funduszów publicznych lub gminnych zaopatrzenie jako ubodzy lub takież zaopatrzenia pobierali w roku. wybór bezpo-

średnio poprzedzającym, albo wogóle korzystają z dobroczynności publicznej.

Nie należy jednak ze względu na prawo wyborcze uważać za zaopatrzenie ubogich albo za akty dobroczynności publicznej: wsparć z Kasy chorych, rent pobieranych z powodu wypadku, podeszłego wieku lub przez inwalidów, zasiłków pobieranych przez członków rodziny osób powołanych do czynnej służby wojskowej, bezpłatnego pielęgnowania w szpitalach publicznych, uwolnienia od opłaty szkolnej, obdarzenia środkami naukowymi, zasiłków na kształcenie w jakiejkolwiek formie, jakoteż zapomóg z powodu klęsk.

3. Osoby, do których majątku otwarto konkurs, aż do ukończenia tegoż, a jeżeli upadłym dłużnikiem jest kupiec, aż do uzyskania powtórnie zdolności do praw oznaczonych w § 246 ordynacyi konkursowej z dnia 25. grudnia 1868, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1869.

4. Osoby, które zostały zasądzone na karę za zbrodnię lub za przekroczenie kradzieży, sprzeniewierzenia, uczestnictwa w tychże, oszustwa, stręczenia do nierządu (§§ 460, 461, 463, 464, 512 u. k.), za czyny karygodne, oznaczone w § 1 ustawy z dnia 28. maja 1881, Dz. u. p. Nr. 47 i w § 1 ustawy z dnia 25. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 78, lub też za przekroczenie §§ 1, 2, 3, 4 i 5, ustęp przedostatni ustawy z dnia 24. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 89.

Skutek ten zasądzenia ustaje co do zbrodni wymienionych w § 6 l. 1 aż do 10 ustawy z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 131, z końcem kary, co do innych zbrodni po upływie lat dziesięciu, jeżeli winny był zasądzony najmniej na pięcioletnią karę, zresztą zaś po upływie lat pięciu, zaś co do reszty wyżej wyliczonych czynów karygodnych, po upływie lat trzech od ukończenia kary.

5. Osoby, które skazane zostały na karę z powodu występku po myśli §§ 66, 67, 68 i 69 ustawy o służbie wojskowej z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128, na okres trzech lat od ukończenia kary.

6. Osoby, które sądownie skazane zostały na karę z powodu występku przeciw prawno-karnym postanowieniom dla ochrony wolności wyboru, jeżeli czyn popełniony został przy wyborach do Izby posłów Rady państwa lub do Sejmów, a to stosownie do postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 18.

7. Osoby, oddane pod nadzór policyjny lub do zakładu robót przymusowych, aż do upływu lat trzech po ukończeniu nadzoru policyjnego, względnie po uwolnieniu z zakładu robót przymusowych.

8. Osoby, którym sąd odjął władzę ojcowską nad ich dziećmi, jak długo dzieci pozostają pod obcą opieką, w każdym razie na okres trzech lat po sądowem zarządzeniu.

9. Osoby, które skazane były więcej jak dwa razy na karę aresztu za pijaństwo lub opilstwo na podstawie powszechnej ustawy karnej lub ustawy z dnia 19. lipca 1877 Dz. u. p. Nr. 67 lub innych wydać się mających postanowień ustawowych na okres trzech lat od ukończenia kary.

§ 16.

Namiestnik wyznacza dzień wyboru posłów w miejscach wyborczych, niniejszą ordynacyą wskazanych. Dla wyborów z klasy cenzusowej miast, z klasy powszechnej miast, tudzież z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek wyznacza Namiestnik równocześnie także dzień ewentualnych wyborów ściślejszych.

Dnie wyborów przy wyborach powszechnych mają być wyznaczone w ten sposób, aby najpierw wybrała posłów klasa gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, następnie klasa powszechna miast, po niej klasa cenzusowa miast, następnie Izby handlowe i przemysłowe oraz stowarzyszenia przemysłowe, a na ostatku klasa wielkiej posiadłości ziemskiej.

Dla każdej klasy wyborczej ma być wyznaczony ten sam dzień na wybory i ten sam dzień na ewentualne wybory ściślejsze; tylko w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek Namiestnik może wyznaczyć dla wyborów oraz dla ewentualnych wyborów ściślejszych więcej dni wyborczych.

Dnie wyborów mają być tak wyznaczone, by wszystkie potrzebne czynności przygotowawcze mogły być przedtem ukończone.

§ 17.

Rozpisanie powszechnych wyborów należy ogłosić w krajowym dzienniku urzędowym i plakatami we wszystkich gminach (obszarach dworskich) i miejscach wyborczych w kraju.

Rozpisanie poszczególnych wyborów uzupełniających ogłosić należy w krajowym dzienniku urzędowym, a wyborów uzupełniających z klasy cenzusowej miast, z klasy powszechnej miast, tudzież z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, nadto także plakatami w gminach (obszarach dworskich) i w miejscach wyborczych tego okręgu wyborczego, w którym wybór ma się odbyć.

Dzień ogłoszenia w dzienniku urzędowym uważa się za dzień rozpisania wyborów.

W myśl § 20 ustawy z dnia 26. stycznia 1907 Dz. p. p. Nr. 18 wyda Namiestnictwo obwieszczenie o przepisach karnych dla ochrony wolności wyborów i zgromadzeń.

Zwierzchności gminne i Przełożeństwa obszarów dworskich są obowiązane powyższe obwieszczenia ogłosić przez ich wywieszenie.

II. O przeprowadzeniu wyborów w okręgach klasy cenzusowej i klasy powszechnej miast oraz klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek.

§ 18.

Uprawnienie do wyboru ustala się przez wpisanie do listy wyborczej.

§ 19.

Uprawnionych do wyboru z każdej gminy i z każdej klasy wyborczej wraz z uprawnionymi do wyboru wchodzącego ewentualnie po myśli § 5 ustęp 3 w rachubę obszaru dworskiego, wpisze naczelnik gminy (burmistrz) do osobnych list (list wyborczych) w porządku abecadłowym, z podaniem imion, nazwisk, zawodu i mieszkania.

W listach wyborczych dla wyboru z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek uwidoczni naczelnik gminy nadto w odnośnej rubryce czy wpisanemu wyborcy służy jeden głos, czy też głos podwójny (§ 7, ustęp 3 i 4).

Jeżeli uprawnieni do wyboru z jednej gminy wybierają w różnych okręgach wyborczych, to należy dla każdej części gminy, przydzielonej do pewnego okręgu wyborczego, sporządzić osobną listę wyborczą w porządku abecadłowym. Tak samo, jeżeli czynność wyborcza w obrębie jednej gminy odbywać się ma w kilku lokalach wyborczych, do których wyborcy według terytoryalnej przynależności są przydzieleni (§ 25, ustęp 4), należy listę wyborczą sporządzić dla każdego z odnośnych terytoryalnych obszarów gminy z osobna w porządku abecadłowym.

Jeżeli uprawnieni do wyboru w gminie należą do okręgów wyborczych różnych ze względu na ich narodowość, natenczas należy sporządzić w gminie oddzielne listy wyborcze dla wyborców należących do każdego z tych okręgów.

Gdy uprawnieni do wyboru z kilku gmin, wybierają w jednem zbiorowem miejscu wyborczem (§ 12 ustęp 3 i 4), natenczas za podstawę czynności wyborczej mają służyć listy wyborcze poszczególnych gmin miejscowych, uporządkowane kolejno po sobie jako listy częściowe, bez sporządzania z nich listy ogólnej.

Przy układaniu list wyborczych wpiszą do nich naczelnicy gmin z urzędu wszystkie te osoby, których uprawnienie jest im znane lub też zapomocą pewnych danych może być stwierdzone.

Przy układaniu list wyborczych dla wyborców wyłączonych ze względu na ich narodowość, należy brać za podstawę ostatni ogólny spis ludności i rubrykę języka potocznego.

Listy wyborcze sporządzać należy przynajmniej w dwóch egzemplarzach.

§ 20.

Po sporządzeniu listy wyborczej przedłoży naczelnik gminy oba egzemplarze przełożonemu Starostwu, w stołecznem mieście Lwowie zaś Namiestnictwu. Dla miasta Krakowa wyznacza Namiestnictwo kierownika władzy politycznej, któremu poruczono sprawdzenie list wyborczych jakoteż rozstrzyganie reklamacyi; temu przedłoży Prezydent miasta listę wyborczą.

Wraz z listą wyborczą dla wyborców z klasy cenzusowej miast, jak i dla wyborców z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek przedłoży naczelnik gminy właściwej Władzy politycznej także ten spis osób i opłacanych przez nie podatków bezpośrednich, na podstawie którego obliczono, którym z tych osób służy prawo wyboru w klasie cenzusowej miast w myśl § 2, ustęp 1 tej ordynacyi, względnie prawo podwójnego głosu w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek w myśl § 7, ustęp 3.

Władza polityczna sprostuje z urzędu dostrzeżone usterki w liście wyborczej i jeden egzemplarz sprostowanej listy zwróci naczelnikowi gminy.

Przeciw sprostowaniu listy wyborczej, dokonanemu z urzędu, można wystąpić tylko w drodze reklamacyi.

Naczelnik gminy wyłoży listę przez dni czternaście w lokalu urzędowym gminy, codziennie w czasie przez władzę polityczną oznaczonym i publicznie obwieścić się mającym, dla wolnego przeglądu i poda to wyłożenie listy wyborczej do publicznej wiadomości, z równoczesnem wyznaczeniem czternastodniowego terminu reklamacyjnego, liczącego się od dnia obwieszczenia, przytaczając zarazem postanowienia § 21 niniejszej ordynacyi, odnoszące się do sposobu wnoszenia reklamacyj i rekursów. Jeżeli uprawnieni do wyboru z jednej gminy wybierają w różnych okręgach wyborczych (§ 19, ustęp 3, zdanie pierwsze), listy wyborcze wyłożyć należy w obrębie odnośnych okręgów wyborczych. — Wraz z listą wyborczą dla wyboru z klasy cenzusowej miast, jak i dla wyboru z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, wyłoży naczelnik gminy dla wolnego przeglądu także spis, o którym mowa w ustępie drugim niniejszego paragrafu.

Prawo przeglądu listy wyborczej uprawnia także do robienia przy sposobności tego przeglądu notatek z tej listy.

W gminach liczących do 5000 włącznie mieszkańców, lista wyborcza musi być wyłożona do przeglądu każdego dnia przez pięć godzin. W gminach ponad 5000 mieszkańców lista wyborcza ma być wyłożona przez ośm godzin; nadto należy odbić listę wyborczą wczas w dostatecznej liczbie i z chwilą nastania terminu reklamacyjnego wydać na żądanie każdemu odbitkę za zwrotem przypadających za jeden egzemplarz kosztów sporządzenia.

Kto żąda wydania takiej odbitki listy wyborczej, ma to oznajmić ustnie lub pisemnie naczelnikowi gminy w ciągu dni ośmiu po rozpisaniu wyboru; oświadczenie tego rodzaju zobowiązuje żądającego do odbioru zamówionej listy

i zapłaty kosztów jej sporządzenia, przypadających za sporządzone egzemplarze.

Zgłoszeń po tym czasie wpływających nie należy uwzględniać.

W ciągu dalszych dni ośmiu należy złożyć u naczelnika gminy 50 procent przybliżonych kosztów sporządzenia, w przeciwnym razie zgłoszenie jest bezskuteczne.

Przy odbiorze uiścić należy resztę kosztów, które w razie nieodebrania listy przez zgłaszającego, mogą być także ściągnięte w drodze politycznej egzekucyi.

Pod tymi samymi warunkami wydawać należy każdemu na żądanie także ewentualne dodatki do listy wyborczej.

§ 21.

Reklamacye przeciw liście wyborczej mogą być wnoszone:

1. z powodu wpisania nieuprawnionych do wyboru;

2. z powodu niewpisania uprawnionych do wyboru;

3. z powodu przyznania wyborcom z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek głosu, liczącego się za dwa, zamiast głosu liczącego się za jeden;

4. z powodu nieprzyznania wyborcom z tejże klasy głosu liczącego się za dwa, lecz tylko głosu liczącego się za jeden;

5. W gminach, w których wyborcy należą do okręgów wyborczych różnych ze względu na ich narodowość, o przeniesienie z listy jednego okręgu do listy okręgu drugiego.

Reklamacye z powodów podanych pod 1, 2, 3 i 4, może wnosić każdy wyborca, który w listach wyborczych danego okręgu jest zapisany; reklamacye z powodów podanych pod 5 może wnosić każdy wyborca umieszczony na jednej z list wyborczych obu okręgów, o które idzie.

Interesowany może reklamować swoje prawo wyborcze, chociaż na listach wyborczych danego okręgu zamieszczony nie został; do żądania przeniesienia wyborcy z listy jednego okręgu na listę drugiego według p. 5., uprawniony jest wyłącznie sam wyborca, o ile reklamacya opiera się na twierdzeniu, że wpis języka potocznego podany przy ostatnim spisie jest niezgodny z faktycznym stanem rzeczy, względnie o ile się opiera na postanowieniu zawartem w ostatnim ustępie § 8 ordynacyi wyborczej.

Reklamacye wnosić należy w każdym poszczególnym wypadku z osobna. Kto żąda wykreślenia osoby w liście zapisanej, przytoczyć powinien fakty, które uzasadniają, że osoba ta w danym okręgu wyborczym nie ma prawa wyboru.

Kto żąda wpisania osoby w liście niezapisanej, przedstawić powinien dowody, które uzasadniają, że osoba ta w danym okręgu wyborczym ma prawo głosowania.

Jeżeli reklamujący domaga się przeniesienia go z listy jednego okręgu na listę drugiego według p. 5., to powinien przytoczyć i wykazać fakty, które twierdzenie o jego narodowości uzasadniają, na przepisanym do tego celu formularzu.

Tego rodzaju reklamacye osób trzecich należy odrzucić, jeżeli wpis reklamowanego do listy wyborczej, zgadza się co do języka potocznego z wynikiem ostatniego spisu ludności.

Reklamacye należy wnosić u naczelnika gminy ustnie lub pisemnie.

§ 22.

Na podstawie reklamacyi, wniesionych w wyznaczonym terminie, sporządzi naczelnik gminy wykaz osób reklamowanych, do którego należy wciągnąć osobno:

1. Osoby, co do których zażądano ich wykreślenia z listy wyborczej (§ 21, punkt 1);

2. osoby, co do których zażądano przyznania im prawa głosu, liczącego się tylko za jeden a nie za dwa (§ 21, punkt 3);

3. osoby, co do których zażądano dodatkowego wpisania ich do listy wyborczej (§ 21, punkt 2);

4. osoby, dla których zażądano przyznania im prawa głosu, liczącego się za dwa, a nie za jeden (§ 21, punkt 4);

5. osoby, co do których żądano przeniesienia ich z listy jednego okręgu narodowego na listę drugiego (§ 21, punkt 5).

Wykaz osób reklamowanych wyłoży naczelnik gminy najpóźniej trzeciego dnia po upływie terminu reklamacyjnego w miejscach wskazanych w § 20, ustęp 5 do wolnego przeglądu przez trzy dni i ogłosi to publicznie. W ciągu tych trzech dni wolno osobom interesowanym (§ 21, ustęp drugi i trzeci) wnosić obrony względnie sprzeciwy przeciw reklamacyom.

Osobom, co do których wniesiono reklamacye z powodów wymienionych wyżej pod 1 i 2, winien naczelnik gminy na ich żądanie w ciągu powyższych trzech dni dać możność poinformowania się o motywach tych reklamacyj.

Obrony i sprzeciwy wnosić należy u naczelnika gminy ustnie lub pisemnie.

Wniesione reklamacye przedłoży naczelnik gminy do rozstrzygnięcia oznaczonej w § 20 ustęp 1 Władzy politycznej, dołączając do poszczególnych reklamacyj wniesione obrony i sprzeciwy.

Przeciw rozstrzygnięciu reklamacyi przez Starostwo może ten, kto wniósł reklamacyę, jak i ten, którego osoby wydane rozstrzygnięcie dotyczy, wnieść w ciągu dni trzech odwołanie do Namiestnictwa przez Starostwo.

Rozstrzygnięcie Namiestnictwa jest w każdym wypadku ostateczne.

Reklamacye i odwołania, które wniesiono po upływie terminu, należy odrzucić jako spóźnione.

W razie uwzględnienia reklamacyi przeprowadzi oznaczona w § 20, ustęp 1, władza polityczna sprostowanie listy wyborczej w sposób rozstrzygnięciu odpowiadający.

Jeżeli władza rozstrzygnie, że osoba, co do której wniesiono reklamacyę, ze względu na swą narodowość nie należy do tego okręgu wyborczego, na którego liście została umieszczona, to polecając wykreślenie jej z tej listy, zarządzi równocześnie zapisanie jej na listę wyborczą okręgu wyborczego, do którego z tytułu swej narodowości należy.

Zresztą począwszy od chwili wyłożenia listy wyborczej (§ 20, ustęp 5) sprostowania listy wyborczej należy przedsiębrać tylko o tyle, o ile jest obowiązkiem władzy politycznej aż do czasu na trzy dni przed terminem wyboru, wykreślić z listy wyborczej te w niej zapisane osoby, co do których utrata obywatelstwa austryackiego lub okoliczność, uzasadniająca po myśli §§ 14 i 15 tej ordynacyi wyjęcie lub wykluczenie od uprawnienia do wyboru dopiero później nastąpiła lub na jaw wyszła.

Sprostowania listy wyborczej, przez władzę polityczną dokonane, podać należy do wiadomości naczelnika gminy w celu sprostowania także egzemplarza tej listy, znajdującego się w urzędzie gminnym.

Najpóźniej ośm dni przed wyborem przedłoży naczelnik gminy znajdującą się u niego listę wyborczą ponownie władzy politycznej, która zbada, czy sprostowania listy wyborczej zarządzone w czasie postępowania reklamacyjnego zostały przeprowadzone, a zatem czy obydwa egzemplarze listy wyborczej zgadzają się ze sobą. W razie przeciwnym sprostuje władza obydwa egzemplarze zgodnie ze sobą.

Jeden egzemplarz listy wyborczej należy doręczyć komisarzowi wyborczemu.

Jeżeli zajdzie potrzeba sprostowania listy wyborczej na podstawie orzeczenia reklamacyjnego już po jej oddaniu komisarzowi wyborczemu, to władza zawiadomi o tem natychmiast naczelnika gminy miejsca wyboru i komisarza wyborczego. Naczelnik gminy sprostuje listę w obecności komisarza wyborczego, dołączając do niej polecenie władzy, zarządzające sprostowanie.

§ 23.

Skoro lista wyborcza po rozstrzygnięciu reklamacyi sprostowaną zostanie, wyda władza polityczna w § 20, ustępie 1 oznaczona, dla miejsca wyboru właściwa, wyborcom karty legitymacyjne do wyboru posłów. Jeżeli gminy, należące do różnych powiatów politycznych, złączone zostaną w zbiorowe miejsca wyborcze (§ 12, ustęp 3 i 4), to celem wystawienia kart legitymacyjnych należy po

ukończeniu postępowania reklamacyjnego, listy wyborcze tych gmin przesłać władzy politycznej dla miejsca wyboru właściwej.

Karty legitymacyjne mają zawierać liczbę bieżącą dotyczącej listy wyborczej, miejsce, dzień i godzinę rozpoczęcia czynności wyborczej, jakoteż godzinę kiedy oddawanie głosów ma być ukończone, imię, nazwisko i mieszkanie uprawnionego do wyboru, ilość posłów, na których ma prawo głosować, wreszcie w tych przypadkach, w których głos liczy się podwójnie (§ 7, ust. 3 i 4) i w których oprócz posła wybiera się także jego zastępcę, zaznaczenie tych okoliczności.

Na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej należy umieścić ważniejsze postanowienia ustawy z dnia 26. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 18.

W miastach mających własny statut można poruczyć wystawienie kart legitymacyjnych Prezydentowi miasta.

Karty legitymacyjne należy wyborcom w mieszkaniu doręczyć; doręczenie można poruczyć naczelnikowi gminy.

Władza, która wydaje karty legitymacyjne, zarządzi przez ogłoszenie w sposób w miejscu praktykowany wezwanie wyborców, aby w wypadkach, w których z jakiegokolwiek powodu karty legitymacyjne najpóźniej na 24 godzin przed dniem wyboru nie zostały im doręczone, podjęli je osobiście w miejscu w obwieszczeniu oznaczonem.

W miejsce zagubionej karty legitymacyjnej, wyda powołana do pierwszego wystawienia władza uprawnionemu na jego żądanie duplikat karty legitymacyjnej, nawet w sam dzień wyboru.

§ 24.

Celem dokonania wyboru posłów należy wydać wyborcom razem z kartami legitymacyjnemi karty do głosowania, które muszą być opatrzone pieczęcią urzędową, oznaczonej w § 20. ust. 1 względnie § 23. ustęp 1, władzy politycznej lub wystawiającej karty legitymacyjne władzy gminnej (§ 23, ust. 4), i które nadto zawierać mają uwagę, że każda inna nie z urzędu wydana karta do głosowania, uważana będzie za nieważną.

Na karcie do głosowania wymienić należy, na ilu posłów wyborca ma prawo głosować, tudzież czy wyborca ma głosować tylko na posła, czy także na jego zastępcę. Jeżeli wyborcy służy głos podwójny (§ 7, ustęp 3 i 4) to okoliczność ta powinna być oznaczona wewnątrz karty do głosowania oraz zewnątrz w sposób taki, aby po złożeniu karty było to widoczne.

Karty do głosowania, potrzebne dla przedsiębrania wyboru ściślejszego, wydaje Komisarz wyborczy, o ile ich poprzednio władza do pierwszego wystawienia powołana, nie doręczyła wyborcom w inny sposób.

W miejsce zgubionych, lub nienadających się do użytku kart do głosowania, wyda na żądanie uprawnionych do wyboru władza wyżej wspomniana względnie w dniu wyboru i wyboru ściślejszego komisarz wyborczy, inne karty do głosowania.

Czas trwania oddawania głosów należy oznaczyć w ten sposób, by wykonanie prawa wyboru było o ile możności dla wyborców zabezpieczone,

§ 25.

Kierownictwo czynności wyborczej, odbywać się mającej w obecności komisarza wyborczego, należy poruczyć utworzonej z wyborców komisyi wyborczej, składającej się z siedmiu, a w gminach liczących mniej niż 1000 mieszkańców, z pięciu członków.

Z reguły ustanowić należy w każdem miejscu wyboru każdego okręgu wyborczego jedną komisyę wyborczą.

Gdyby w którem miejscu wyboru, powołani do oddania głosu uprawnieni do wyboru, należeli do różnych narodowych okręgów wyborczych (§ 19, ustęp 4), natenczas należy utworzyć w miejscowości wyboru dla uprawnionych do wyboru każdego okręgu wyborczego osobną komisyę wyborczą. W wypadku takim należy czynność wyborczą przeprowadzać dla każdego okręgu wyborczego oddzielnie co do miejsca lub co do czasu.

Gdzie ze względu na terytoryalną rozległość lub liczbę ludności byłoby wskazane, może władza polityczna, nad gminą bezpośrednio przełożona, w poszczególnych gminach miejscowych lub miejscowościach, zarządzić ustanowienie kilku komisyj wyborczych w obrębie całego obszaru gminnego lub miejscowości. W gminach mających w danej klasie wyborczej więcej niż 1000 wyborców należy dla każdych 1000 wyborców ustanowić osobną komisyę. Przydzielenie wyborców do poszczególnych komisyj wyborczych odbywać się ma przytem podług porządku abecadłowego albo też podług terytoryalnej przynależności; zarządzenia takie ogłosić należy w gminie we właściwym czasie, w sposób tam praktykowany. Przydzielenie według przynależności terytoryalnej (§ 19, ustęp 3) ma nastąpić przed sporządzeniem list wyborczych, przydzielenie zaś w porządku abecadłowym w każdym razie przed wystawieniem kart legitymacyjnych.

Dla każdej komisyi wyborczej postara się gmina miejsca wyboru o odpowiedni lokal wraz z potrzebnymi sprzętami i przyborami do pisania dla komisyi wyborczej.

§ 26.

Komisarza wyborczego dla miasta Lwowa wyznaczy Namiestnictwo, a dla wyborów, które odbyć się mają poza obrębem stołecznego miasta kraju, to

starostwo, w którego powiecie miejsce wyboru jest położone lub któremu Namiestnictwo wyznaczenie komisarza wyborczego poleci.

Urząd komisarza wyborczego jest, niezależnie od przepisów obowiązujących urzędników publicznych, urzędem honorowym, do którego przyjęcia obowiązany jest każdy, kto w miejscu wyborczem jest do wyboru uprawniony.

Każdej komisyi wyborczej przyda komisarz wyborczy protokolanta, który prowadzić będzie protokół z przebiegu czynności wyborczej i wpisywać do niego wszystkie ważne wydarzenia, które zaszły podczas czynności wyborczej, w szczególności rozstrzygnięcia powzięte przez komisyę wyborczą.

§ 27.

Reprezentacya gminna miejsca wyboru i komisarz wyborczy wyznaczą po trzech względnie po dwóch członków komisyi wyborczej i po dwóch zastępców członków komisyi z pomiędzy uprawnionych do wyboru w miejscu wyboru i odnośnym okręgu wyborczym.

W gminach pod względem narodowym mieszanych a należących do jednego z okręgów dwumandatowych klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, obowiązany jest komisarz wyborczy dbać o to, by w miarę możności obie narodowości w komisyi wyborczej były zastąpione.

Wyznaczonych w sposób wyżej podany sześciu, względnie czterech członków (zastępców), wybiera bezwzględną większością głosów siódmego, względnie piątego członka komisyi wyborczej, który posiadać musi w miejscu wyboru i danem kole wyborczem, prawo wyboru.

Gdyby i przy drugiem głosowaniu nie osiągnięto takiej większości głosów, wyznaczy tego członka komisarz wyborczy.

§ 28.

Członkowie komisyi wyborczej wybierają z pomiędzy siebie względną większością głosów przewodniczącego.

W razie równości głosów rozstrzyga los, przez komisarza wyborczego wyciągnięty.

§ 29.

Do powzięcia uchwały i ukonstytuowania się komisyi wyborczej potrzebna jest obecność przynajmniej czterech członków.

Uchwały komisyi wyborczej zapadają bez względu na liczbę głosujących, względną większością głosów.

Przewodniczący komisyi wyborczej głosuje tylko w razie równości głosów i w takim razie głosem swoim rozstrzyga.

§ 30.

O dopuszczeniu do oddania głosu lub o ważności oddanych głosów rozstrzyga komisya wyborcza tylko w następujących przypadkach:

a) jeżeli przy oddawaniu głosów powstaje uzasadniona wątpliwość co do tożsamości osoby zgłaszającej się z kartą legitymacyjną, z osobą uprawnioną do wyboru, dla której karta legitymacyjna jest wystawiona;

b) jeżeli jest wątpliwość co do ważności lub nieważności poszczególnych oddanych głosów, albo

c) jeżeli podczas czynności wyborczej podniesiono zarzut przeciw uprawnieniu do wyboru osoby, do listy wyborczej wpisanej.

Zarzuty po myśli ustępów a) i c) podnieść mogą nietylko komisarz wyborczy i członkowie komisyi wyborczej, lecz także i wyborcy, ci ostatni ustnie lub pisemnie, i to tylko tak długo, dopóki osoba, której uprawnienie do wyboru zakwestyonowano, nie oddała jeszcze głosu, a w przypadku pod c) wspomnianym o tyle tylko, o ile ktoś twierdzi, że osoba ta od czasu ustalenia listy wyborczej utraciła obywatelstwo austryackie albo z powodów, przewidzianych w §§ 14 i 15 tej ordynacyi, straciła prawo wyborcze.

Rozstrzygnięcie komisyi wyborczej nastąpić musi w każdym poszczególnym przypadku przed dalszym ciągiem aktu wyborczego.

Od tego rozstrzygnięcia niema odwołania.

§ 31.

Komisarz wyborczy utrzymuje spokój i porządek podczas czynności wyborczej i czuwa nad przestrzeganiem postanowień ordynacyi wyborczej. — Nie powinien także dopuścić, aby komisya wyborcza przekraczała swój zakres działania.

W szczególności zaś sprzeciwi się komisarz rozstrzygnięciu komisyi wyborczej powziętemu wbrew ustawie i zażąda wpisania każdego takiego swego sprzeciwu do protokołu wyborczego.

§ 32.

Wydane wyborcom karty legitymacyjne uważać należy jako wezwanie do jawienia się bez wszelkiego dalszego zaproszenia w dniu na kartach podanym i w oznaczonej tam godzinie, celem wzięcia udziału w wyborze.

Tylko wyborcy posiadający kartę legitymacyjną mają celem oddania głosu wstęp do lokalu wyborczego; po oddaniu głosu mają lokal wyborczy natychmiast opuścić. O ile się to do prawidłowego przeprowadzenia wyboru okaże potrzebne, należy wyborców wpuszczać w liczbie ograniczonej, nie mniej jed-

nak jak po trzech, do lokalu wyborczego. Zarządzenie takie może wydać władza polityczna powiatowa lub komisarz wyborczy.

Na życzenie stronnictw wyborczych należy do aktu wyborczego z pomiędzy uprawnionych do wyboru dobrać dwóch do pięciu — w większych miastach do dziesięciu — mężów zaufania, którzy mają prawo być obecni przy akcie wyborczym w komisyach szczegółowych, aż do ogłoszenia wyniku obliczenia głosów, a muszą być uprawnieni do wyboru w danym okręgu i miejscu wyborczem.

Tych mężów zaufania podadzą najpóźniej do pięciu dni przed wyborem ubiegające się przy wyborze stronnictwa imiennie do wiadomości politycznej władzy powiatowej miejsca wyboru (Prezydenta miasta), która wyznaczy ostatecznie odpowiednią ilość z pomiędzy przedstawionych, uwzględniając o ile można wszystkie ubiegające się stronnictwa.

Co do dopuszczenia mężów zaufania do czynności głównej Komisyi wyborczej, mają być zastosowane postanowienia ustępu trzeciego i czwartego.

Mężowie zaufania są jedynie świadkami czynności wyborczej i oprócz służącego wyborcom po myśli § 30 lit. a) i c), prawa wnoszenia zarzutów, nie mają żadnego dalszego wpływu na tok czynności wyborczej, wolno im jednak podczas aktu wyborczego czynić sobie zapiski.

W czasie czynności wyborczej nie wolno w lokalu wyborczym, jak i w budynku, w którym się ten lokal znajduje, tudzież w pobliżu budynku w obwodzie, przez polityczną władzę powiatową oznaczonym, wygłaszać przemów do wyborców, jakoteż w jakikolwiek inny sposób agitować. Lokal wyborczy należy tak urządzić, by wyborcy mogli swobodnie wchodzić i wychodzić.

Obwód, w którym są zakazane przemowy do wyborców, jakoteż wszelkie inne agitacye wyborcze, oznacza polityczna władza powiatowa i ogłasza to w miejscu wyboru z dodatkiem, że przekroczenie tego zakazu podlega karze w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198.

Przed rozpoczęciem czynności wyborczej zarządzi komisarz wyborczy, aby jeden egzemplarz powyższego ogłoszenia przybito w miejscu widocznem na budynku, w którym lokal wyborczy się znajduje.

§ 33.

Czynność wyborcza rozpoczyna się w dniu wyboru, o godzinie oznaczonej i w przeznaczonem do tego miejscu, ukonstytuowaniem komisyi wyborczej, która odbierze listę wyborczą, jakoteż przygotowane wykazy głosowania i listy obliczenia głosów.

Gdyby z braku ustawowych warunków komisya wyborcza nie mogła się ukonstytuować, lub gdyby po ukonstytuowaniu się komisyi wskutek ubytku

członków (zastępców) zabrakło kompletu (§ 29, ustęp pierwszy), natenczas czynności komisyi wyborczej obejmie komisarz wyborczy i wykonywa je aż do ich ukończenia,

§ 34.

Głosowanie odbywa się za pomocą kart do głosowania.

Przy wyborze używać można tylko kart do głosowania, wydanych przez władzę i opatrzonych jej pieczęcią, pod nieważnością głosu.

Nazwy kandydatów na kartach głosowania mogą być napisane, drukowane lub pieczęcią wyciskane, a nie naklejane.

§ 35.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem głosowania przekona się komisya wyborcza wobec mężów zaufania, o ile są obecni, czy urna przeznaczona na karty głosowania jest próżna.

Głosowanie zaczyna się od tego, że członkowie komisyi wyborczej oddają swoje głosy. Następnie oddają głosy wyborcy.

Każdy wyborca, oddając głos, ma okazać swą kartę legitymacyjną, którą należy mu zwrócić po przejrzeniu.

Osoby oddające głos należy wpisywać po imieniu i nazwisku do wykazu głosowania, którego jeden egzemplarz prowadzi protokolant, a drugi jeden z członków komisyi wyborczej. Jednocześnie należy zaznaczyć w liście wyborczej, że wyborca głos oddał.

§ 36.

Przy głosowaniu odbiera przewodniczący komisyi wyborczej od każdego wyborcy złożoną kartę do głosowania, wkłada każdą z osobna do urny wyborczej, nie otwierając jej i czuwa nad tem, aby zamiast jednej nie oddano więcej kart do głosowania, a zamiast karty z głosem liczącym się za jeden, nie oddano karty z głosem, liczącym się za dwa.

§ 37.

Głosowanie raz rozpoczęte z reguły nie może być przerwane.

Oddawanie głosów należy o wyznaczonej godzinie ukończyć. Nie wolno jednak od oddania głosów wykluczyć tych wyborców, którzy jeszcze przed upływem oznaczonej na zamknięcie głosowania godziny jawili się do wyboru w lokalu wyborczym, w poczekalni przez komisyę wyborczą dla wyborców przeznaczonej, albo też bezpośrednio przed lokalem wyborczym. Rzeczą jest przedewszystkiem komisarza wyborczego czuwać nad tem, aby osoby te od wykonania prawa wyborczego nie były wykluczone.

Jeżeli zajdą okoliczności, które przeszkadzają rozpoczęciu, dalszemu prowadzeniu lub ukończeniu czynności wyborczej, natenczas może komisya wyborcza za zgodą komisarza wyborczego odroczyć lub przedłużyć czynność wyborczą do dnia następnego.

Każde odroczenie lub przedłużenie należy ogłosić zawczasu, w sposób w miejscu praktykowany.

Jeżeli oddawanie głosów już się zaczęło, ma komisya wyborcza i komisarz wyborczy opieczętować akta wyborcze i urnę wyborczą z kartkami do głosowania w niej zawartemi i przechować je aż do dalszego ciągu czynności wyborczej.

§ 38.

Po ukończeniu głosowania, które przewodniczący komisyi wyborczej ogłosi, należy zamknąć lokal wyborczy, w którym pozostać mają tylko komisarz wyborczy i członkowie komisyi wyborczej wraz z protokolantem i mężami zaufania (§ 32, ustęp 3).

Zanim się obliczanie głosów rozpocznie, pomiesza przewodniczący komisyi wyborczej karty do głosowania w urnie wyborczej, a potem wyjmie je i policzy. Następnie jeden z członków komisyi wyborczej rozwija każdą kartę do głosowania z osobna i obejrzawszy ją, podaje do obejrzenia innym członkom komisyi.

Przy wyborze z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, należy oddzielnie policzyć karty z głosem liczącym się za dwa a oddzielnie karty z głosem liczącym się za jeden (§ 36) i głosy pojedyncze, jakoteż podwójne osobno zapisać w liście obliczenia głosów.

Dwaj członkowie komisyi wyborczej mają prowadzić każdy z osobna dla osób, które otrzymały głosy pojedyncze lub podwójne, listę obliczania głosów, do której wpisuje się każdego, kto otrzyma na posła głos pojedynczy lub podwójny, po imieniu i nazwisku, a obok tego nazwiska umieszcza się liczbę 1, przy drugim na niego oddanym głosie pojedynczym lub podwójnym liczbę 2, przy trzecim liczbę 3, i t. d. W celu stwierdzenia wyniku głosowania należy liczbę zapisanych podwójnych głosów przez dwa pomnożyć. Obie te listy obliczenia głosów muszą się ze sobą zgadzać i mają być podpisane przez wszystkich członków komisyi i komisarza wyborczego. Suma pojedyńczych i podwójnych głosów oddanych na każdego kandydata musi być także literami w protokole wpisana.

Postanowienia ustępu poprzedniego obowiązują także pod względem wyboru zastępców (§ 44), przyczem jednak liczyć się ma głosy tak, że głosy oddane na jedną osobę zlicza się tylko o tyle, o ile osoba ta otrzymała głosy na zastępcę tego samego posła. W liście obliczenia głosów dla zastępców należy przeto obok imienia i nazwiska wybranego, podać imię i nazwisko tego, którego zastępcą się go obiera (zastępca dla N. N.).

§ 39.

Głosy oddane na osobę, która po myśli §§ 14 i 15 tej ordynacyi jest wyłączona lub wykluczona od wybieralności, głosy oddane warunkowo lub głosy, do których dodano polecenia dla mającego być wybranym, nakoniec głosy, z których nie można poznać dokładnie oznaczonej nimi osoby, są nieważne i nie będą doliczone do oddanych głosów.

Do ilości oddanych głosów nie należy wliczać próżnych kartek do głosowania oraz kartek, które zawierają tylko nieważne głosy.

W okręgach wyborczych, w których wybierać się ma także zastępców, nie należy liczyć kartek głosowania opiewających nie na posła, lecz jedynie na zastępcę.

Jeżeli karta do głosowania zawiera więcej imion i nazwisk niż wyborca ma posłów (zastępców) wybierać, należy uwzględnić tylko imiona i nazwiska najpierw na kartce do głosowania umieszczone.

§ 40.

Po ukończeniu czynności należy zamknąć spisany z niej protokół, a członkowie komisyi wyborczej, komisarz wyborczy i protokolant mają go podpisać, równie jak i wykaz głosowania, a następnie razem z listą wyborczą, wykazem głosowania i podpisanemi listami obliczenia głosów, z kartami do głosowania, tak ważnemi jak i za nieważne uznanemi, wspólnie opieczętować i opatrzywszy napisem, treść oznaczającym, oddać komisarzowi wyborczemu.

Wynik obliczenia głosów ogłosi przewodniczący komisyi wyborczej po ponownem otwarciu lokalu wyborczego.

Jeżeli wybór posła tym aktem wyborczym został już dokonany, ma komisarz wyborczy odesłać akt wyborczy Namiestnictwu; gdyby zaś oddawanie głosów z powodu jednego i tego samego wyboru odbywało się na więcej niż jednem zgromadzeniu wyborczem, komisarzowi wyborczemu, ustanowionemu dla głównej komisyi wyborczej.

Jeżeli nie wszyscy członkowie komisyi wyborczej podpiszą akta wyborcze, należy przyczynę tego podać w protokole wyborczym.

§ 41.

W tych przypadkach, w których głosowanie przy jednym i tym samym wyborze posła, odbywa się na więcej niż jednem zgromadzeniu wyborczem, zestawienia ogólnego wyniku ze wszystkich miejsc głosowania dokona główna komisya wyborcza, która w tym celu ma odebrać od komisarza wyborczego,

ustanowionego dla głównej komisyi wyborczej, akta wyborcze, przysłane mu przez poszczególnych komisarzy wyborczych.

Komisarza dla głównej komisyi wyborczej wyznacza władza oznaczona w § 26 ustęp 1, i ona też wyznacza dzień i godzinę zebrania się tej komisyi.

Jeżeli okręg wyborczy klasy cenzusowej miast lub klasy powszechnej miast składa się z kilku miast względnie miejscowości, zbiera się główna Komisya wyborcza w miejscu wymienionem w dodatku tabelarycznym na pierwszem miejscu okręgu wyborczego; w okręgach wyborczych klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek zbiera się główna Komisya wyborcza w siedzibie sądu powiatowego względnie w siedzibie tego sądu powiatowego, który jest na pierwszem miejscu wymieniony, z wyjątkiem tych okręgów, w których w dodatku tabelarycznym wyznaczone jest inne miejsce dla głównej komisyi wyborczej.

Główna komisya wyborcza zbiera się w obecności komisarza wyborczego i składa się z siedmiu członków (czterech zastępców), z których po trzech członków (i po dwóch zastępców) wyznacza z pomiędzy uprawnionych do wyboru w tem miejscu i w tym okręgu wyborczym reprezentacya gminna siedziby głównej komisyi wyborczej i komisarz wyborczy; siódmego członka wybiera się, lub mianuje po myśli postanowień § 27. Przewodniczącego głównej komisyi wyborczej wybierają z pomiędzy siebie członkowie komisyi względną większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, który wyciągnie komisarz wyborczy (§ 28).

Członkowie komisyi wyborczej, której poruczonem było kierownictwo wyboru w miejscu głównej komisyi wyborczej, mogą być wyznaczeni także na członków głównej komisyi wyborczej.

Gdyby w braku ustawowych warunków główna komisya wyborcza nie mogła się ukonstytuować, lub gdyby po ukonstytuowaniu się komisyi wskutek ubytku członków (zastępców) zabrakło kompletu (§ 29, ustęp 1), natenczas jej czynności obejmie komisarz wyborczy (§ 33, ustęp 2).

Podczas obliczania wyników wyboru mają wstęp do lokalu tej komisyi tylko komisarz wyborczy, członkowie głównej komisyi wyborczej, protokolant i mężowie zaufania.

Główna komisya wyborcza ma zestawić wyniki czynności wyborczych, przez poszczególne komisye wyborcze ustalone, nie wdając się w kontrolę czynności urzędowych tych komisyi.

Po obliczeniu ogólnego wyniku wyboru zamyka się protokół z tego spisany; członkowie komisyi wyborczej, komisarz wyborczy i protokolant podpiszą go i wraz z aktami wyborczymi, przez poszczególnych komisarzy wyborczych nadesłanymi, opieczętują, a następnie opatrzywszy napisem, oznaczającym treść, oddadzą komisarzowi wyborczemu, który prześle wszystkie akta Namiestnictwu.

Przewodniczący głównej komisyi wyborczej ogłasza wynik wyboru po otwarciu lokalu komisyjnego.

§ 42.

Jeżeli w okręgu wyborczym wybiera się tylko jednego posła, za obranego uważa się tego, kto uzyskał więcej, niż połowę wszystkich oddanych ważnych głosów.

Jeżeli nie osiągnięto takiej bezwzględnej większości głosów, przystępuje się do wyboru ściślejszego.

Przy wyborze ściślejszym ograniczyć się mają wyborcy tylko do tych dwóch osób, które przy poprzedzającym akcie wyborczym najwięcej głosów uzyskały.

Jeżeli w okręgu wyborczym wybiera się kilku posłów, a każdy wyborca głosować ma na tylu posłów, ilu na okręg przypada (§ 7, ustęp 1), to za wybranych uważa się tych, na których opiewa więcej niż połowa wszystkich ważnie oddanych kart głosowania; gdyby zaś wymaganą liczbę głosów osiągnęło więcej kandydatów, niż posłów na dany okręg przypada, to za wybranych uważa się tych z pośród tych kandydatów, którzy stosunkowo najwięcej głosów osiągnęli. W razie równości głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego komisyi wyborczej. Jeżeli natomiast mniejsza liczba kandydatów osiągnęła wymaganą liczbę głosów, niż posłów na okręg przypada, to celem wyboru brakującej liczby posłów, zarządza się wybor ściślejszy.

Przy tym wyborze ściślejszym ograniczyć się mają wyborcy do tych tylko osób, które po wybranym przy głównym wyborze pośle, względnie posłach, najwięcej głosów otrzymały. Liczba osób, pod ściślejszy wybór poddać się mających, będzie dwa razy tak wielka, jak liczba posłów wybrać się jeszcze mających.

W razie równości głosów rozstrzyga wyciągnięty przez przewodniczącego komisyi wyborczej los, kto ma wejść do ściślejszego wyboru.

Każdy głos, który przy ściślejszym wyborze padnie na kandydata do tego wyboru w myśl powyższych postanowień nie powołanego jest nieważny.

Za wybranych uważa się tych, którzy otrzymali największą ilość głosów.

Jeżeli przy wyborze ściślejszym wszystkie oddane głosy ważne są równo rozdzielone pomiędzy osoby, do wyboru wchodzące, natenczas los wyciągnięty przez przewodniczącego komisyi wyborczej rozstrzyga, kto z nich ma być uznany za wybranego.

§ 43.

W okręgach wyborczych, na które przypada dwóch posłów, a każdy wyborca głosować ma tylko na jednego posła, wybór przychodzi do skutku, gdy dwaj kandydaci którzy otrzymali względnie największą ilość głosów, mają łącznie ponad 70% a każdy z nich więcej niż 30% wszystkich oddanych ważnych głosów. W takim razie ci dwaj kandydaci są wybrani.

Gdyby dwaj kandydaci nie uzyskali tej ilości głosów, należy przystąpić do wyboru ściślejszego.

Gdyby jednak przy pierwszym wyborze wszystkie ważne głosy rozdzieliły się między dwóch kandydatów, natenczas tych dwóch kandydatów należy uważać za wybranych, chociażby stosunek głosów nie odpowiadał wymogom ustępu pierwszego.

Wybór ściślejszy odbywa się pomiędzy temi trzema osobami, które przy pierwszym akcie wyborczym uzyskały najwięcej głosów, przyczem za wybrane uważać należy te dwie osoby, na które padnie najwięcej głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego komisyi wyborczej, kto ma wejść do ściślejszego wyboru.

Każdy głos który przy ściślejszym wyborze padnie na osobę do tego wyboru nie należącą, jest nieważny.

Jeżeli przy wyborze ściślejszym wszystkie oddane głosy ważne są równo rozdzielone pomiędzy wszystkie trzy osoby, do wyboru wchodzące, natenczas los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisyi wyborczej rozstrzyga, które z nich mają być uznane za wybranych.

Gdyby przy pierwszym względnie przy ściślejszym wyborze wszystkie głosy padły na jednego kandydata, tego uważać należy za wybranego, a Namiestnik zarządzi bezzwłocznie wybór uzupełniający na drugiego posła na podstawie tej samej listy wyborczej, przy którym wyborze należy zastosować przepis § 42.

§ 44.

W tych wszystkich okręgach wyborczych, na które przypada dwóch posłów a każdy wyborca ma głosować tylko na jednego posła (§ 43), wybiera się zarazem zastępców.

Wyboru dokonywa się za pomocą tej samej karty do głosowania, którą wyborca oddaje głos na posła a to w ten sposób, że każdy wyborca wypisze na swojej karcie do głosowania oprócz imienia i nazwiska tej osoby, którą na posła wybiera, w drugiej rubryce karty do głosowania także jeszcze imię i nazwisko drugiej osoby, którą wybiera na zastępcę. Wybór zastępcy przychodzi do skutku w tym akcie wyborczym, w którym dokonano wyboru posła.

Przy wyborze zastępcy liczy się tylko głosy, znajdujące się na ważnych kartach do głosowania, oddanych na obranego posła. Za wybranego zastępcą uważać należy tego, kto w ten sposób względnie najwięcej głosów uzyskał. Gdy przy rozstrzygającym akcie wyborczym dwie lub więcej osób otrzymało jednakową ilość głosów, rozstrzyga pomiędzy niemi los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisyi, którą z tych osób uważać należy za wybraną zastępcą.

Zastępca wchodzi do Sejmu w tym razie, gdy mandat tego posła, którego zastępcą został wybrany, opróżni się. Gdyby jednak oba mandaty poselskie

okręgu wyborczego równocześnie opróżniły się, należy dla obu zarządzić nowe wybory.

Jeżeli zastępca utraci prawo wybieralności, umrze lub też zrzeknie się swojej funkcyi jako zastępca, natenczas w razie opróżnienia odnośnego mandatu poselskiego nie należy go obsadzać aż do czasu zarządzenia powszechnych nowych wyborów, względnie aż do opróżnienia drugiego mandatu. Tak samo postąpić należy, jeżeli zastępca, który wszedł do Sejmu, z jakiegokolwiek powodu przestanie być członkiem Sejmu.

§ 45.

Uprawnieni do wyboru, którzy przy głównym akcie wyborczym nie głosowali, nie są z tego powodu wykluczeni od wykonania prawa głosowania przy wyborze ściślejszym.

Jeżeli zajdzie potrzeba ściślejszego wyboru, to komisarz wyborczy, względnie jeżeli wybór odbywał się w kilku miejscach wyborczych lub zgromadzeniach wyborczych, komisarz wyborczy głównej komisyi wyborczej zarządzi wybór ściślejszy.

§ 46.

Namiestnik po przejrzeniu aktów wyborczych nadesłanych mu po myśli §§ 40 i 41, wystawi i każe doręczyć każdemu wybranemu posłowi, a w przypadku, przewidzianym w § 44 w razie opróżnienia mandatu poselskiego odnośnemu zastępcy, o ile posiada warunki obieralności przepisane w § 13 niniejszej ordynacyi, certyfikat wyborczy, który uprawnia wybranego do wejścia w skład Sejmu.

Jeżeli z powodu braku któregoś z potrzebnych ustawowych warunków wybieralności, zostanie odmówione wystawienie certyfikatu wyborczego, nowy wybór można będzie dopiero wtedy zarządzić, gdy Sejm dany wybór unieważni.

Akta wyborcze należy przesłać Wydziałowi krajowemu.

Dopóki Sejm nie unieważni wyboru posła, mającego certyfikat wyborczy albo zastępcy, który wszedł do Sejmu (§ 44), dopóty zasiada on w Sejmie i ma prawo wykonywania mandatu.

Jeżeli wybór posła lub zastępcy, któremu odmówiono wystawienia certyfikatu wyborczego, uznany zostanie za ważny, ma go Marszałek krajowy wezwać do wejścia w skład Sejmu.

§ 47.

Jeżeli ta sama osoba będzie wybrana posłem w dwóch lub więcej okręgach wyborczych, to najpóźniej do dni pięciu po ukonstytuowaniu się nowo

wybranego Sejmu, a w razie wyboru uzupełniającego, po otwarciu nabliższej sesyi sejmowej, ma się oświadczyć, który wybór przyjmuje. Jeżeli w tym terminie się nie oświadczy, rozstrzyga losowanie, dokonane przez Marszałka krajowego na publicznem posiedzeniu Sejmu, z którego okręgu wyborczego ma mandat zatrzymać. Dla mandatu wyborczego, który się opróżnił, należy rozpisać nowy wybór.

Jeżeli jednak w danym okręgu wyborczym wybrany został po myśli postanowień § 44 zastępca posła, znajdą zastosowanie postanowienia przedostatniego i ostatniego ustępu tego paragrafu.

§ 48.

Jeżeli w ciągu dziewięćdziesięciu dni po wyborze posła będzie zarządzony wybór uzupełniający w miejsce tego posła, to wybór ten należy przeprowadzić na podstawie list wyborczych, użytych przy poprzednim wyborze, o ile wyboru posła nie unieważniono właśnie z powodu niedokładności tych list.

III. O przeprowadzeniu wyborów z Izb handlowych i przemysłowych.

§ 49.

Równocześnie z rozpisaniem wyborów wezwie Namiestnik pisemnie Izby handlowe i przemysłowe w Krakowie, Lwowie i Brodach, ażeby w oznaczonym dniu wyborczym dokonały wyboru posła względnie posłów.

§ 50.

Wybór odbywa się w sposób przepisany dla wyboru Prezydenta Izby handlowej i przemysłowej w obecności komisarza wyborczego, którego wyznacza Namiestnik.

Przy wyborze z Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie i we Lwowie, każdy głosujący głosować będzie na dwóch posłów i znajdą zastosowanie postanowienia § 42. niniejszej ordynacyi wyborczej.

§ 51.

Protokół z przeprowadzonego wyboru przedłoży komisarz wyborczy Namiestnikowi, celem wystawienia certyfikatu wyborczego i przesłania aktów Wydziałowi krajowemu (§ 46).

IV. O przeprowadzeniu wyborów z klasy stowarzyszeń przemysłowych m. Lwowa i m. Krakowa.

§ 52.

Klasa stowarzyszeń przemysłowych obejmuje istniejące we Lwowie i w Krakowie stowarzyszenia przemysłów rękodzielniczych uznanych za takie w myśl § 1 ustawy przemysłowej, oraz przemysłów koncesyonowanych wymienionych w § 15 p. 1, jednak tylko wymienionych tam przemysłów wytwórczych, mianowicie: drukarnie, litografie, miedziorytnie, stalorytnie, drzeworytnie z wykluczeniem handlu wytworami tych gałęzi przemysłu, dalej obejmuje stowarzyszenia przemysłów wymienionych w tym §-fie ustawy przemysłowej pod p. 6, 7, 10, 17, 18 i 20, wreszcie przemysłu wymienionego w rozp. min. z dnia 25. marca 1883. Dz. u. p. Nr. 41.

§ 53.

Wybór posła w tej klasie odbywa się za pośrednictwem delegatów (wybranych wyborców). Do wyboru delegatów są uprawnieni wszyscy członkowie wymienionych stowarzyszeń, którzy w dniu rozpisania wyborów sejmowych posiadają obywatelstwo austryackie, ukończyli 24 rok życia, nie są po myśli postanowień §§ 14 i 15 tej ordynacyi wyjęci lub wykluczeni od prawa wyboru do Sejmu lub po myśli postanowień § 118 ustawy przemysłowej i postanowień odnośnych statutów stowarzyszenia od udziału w głosowaniu i od wybieralności w stowarzyszeniu.

W stowarzyszeniach, których okręg rozciąga się poza terytoryum miasta Lwowa lub Krakowa mają prawo wyboru delegatów tylko członkowie mający siedzibę przemysłu w siedzibie stowarzyszenia.

Każde stowarzyszenie wybiera jednego delegata na 10 członków stowarzyszenia, liczba delegatów jednego stowarzyszenia nie może jednak być mniejszą od dwóch, ani większą od pięciu. Delegatem może być tylko wyborca z odnośnego stowarzyszenia, posiadający w myśl § 13 bierne prawo wyboru.

§ 54.

Równocześnie z rozpisaniem wyborów Namiestnik wezwie pisemnie prezydentów miast Lwowa i Krakowa do przedsięwzięcia wyboru delegatów stowarzyszeń przemysłowych, uprawnionych w myśl niniejszej ustawy do wyboru posła. Prezydent miasta wezwie przełożeństwa uprawnionych do wyboru posła stowarzyszeń przemysłowych, aby sporządziły i przedłożyły Magistratowi spis członków stowarzyszenia posiadających prawo wyboru delegatów, zarządzi

wyłożenie tego spisu w Magistracie przez 8 dni w oznaczyć się mających godzinach do przejrzenia i wnoszenia reklamacyi.

Gdyby przełożeństwo stowarzyszenia spisu uprawnionych do wyboru członków w oznaczonym czasie nie przedłożyło, zarządzi Magistrat sporządzenie spisu wyborców z urzędu.

Wyłożenie spisu wyborców i termin wnoszenia reklamacyi ogłosi Prezydent miasta przez przybicie na tablicy ogłoszeń w Magistracie i zawiadomi o tem przełożeństwo stowarzyszenia. — Do wnoszenia reklamacyi na wpisanie uprawnionych, względnie wykreślenie wpisanych, uprawnieni są tylko członkowie danego stowarzyszenia. Reklamacye załatwia Prezydent miasta a rozstrzygnięcie jego jest ostateczne.

§ 55.

Po prawomocności listy wyborców oznaczy Magistrat liczbę przypadających na stowarzyszenie delegatów, wyznaczy dzień, godzinę i miejsce ich wyboru i termin ten, oraz liczbę delegatów ogłosi w sposób wyżej wskazany. Wybór delegatów odbywa się w obecności komisarza wyborczego, którego wyznaczy Prezydent z grona urzędników Magistratu a kierownictwo aktu wyborczego sprawuje komisya złożona z pięciu członków uprawnionych do wyboru, z których trzech wybierają wyborcy a dwóch powołuje komisarz wyborczy. Każdy wyborca głosuje na tylu delegatów, ilu na dane stowarzyszenie przypada.

Po dokonaniu wyboru delegatów Prezydent miasta skonstatuje legalność aktu wyborczego, a jeżeli nie okaże się potrzeba nowego wyboru, który w danym razie należy zarządzić natychmiast z podaniem powodów, bez prawa odwołania się od takiego zarządzenia do władz wyższych, zarządzi wpisanie wybranych w listę wyborczą i przedłoży ją w dwóch egzemplarzach Namiestnictwu wraz z aktami wyborczymi. Lista ta ma być sporządzona w porządku abecadłowym z podaniem imion, nazwisk i siedziby przemysłu wyborców, tudzież nazwy stowarzyszenia, które ich wybrało. Namiestnictwo może w razie skonstatowania nielegalności zarządzić ponowny wybór delegatów i odpowiednio do jego wyniku listę sprostować. Po sprostowaniu listy względnie po stwierdzeniu jej legalności zwróci Namiestnictwo obydwa egzemplarze Prezydentowi, który wystawi i doręczy poszczególnym wyborcom karty legitymacyjne i karty głosowania.

§ 56.

Kierownictwo aktu wyborczego mającego się odbyć w obecności komisarza wyborczego, którego wyznaczy Namiestnictwo, porucza się komisyi złożonej z pięciu członków uprawnionych do wyboru, z których trzech wybierają

wyborcy a dwóch powołuje komisarz wyborczy. Jeżeli zajdzie potrzeba wyboru ściślejszego, to wybór ten będzie przeprowadzony bezpośrednio po ogłoszeniu wyniku pierwszego aktu wyborczego.

§ 57.

Pozatem znajdą analogiczne zastosowanie przy wyborze delegatów i przy wyborze posła z tej klasy postanowienia §§ 23, 24, 26, 28 do 40 włącznie, 42, 45 do 48 włącznie tej ordynacyi.

V. O przeprowadzeniu wyborów w okręgach klasy wielkiej posiadłości ziemskiej.

§ 58.

Postanowienia rozdziału II. tej ordynacyi będą stosowane także przy wyborach w okręgach klasy wielkiej posiadłości ziemskiej jednak z następującemi zmianami.

§ 59.

Listę wyborczą dla każdego okręgu wyborczego klasy wielkiej posiadłości ziemskiej sporządza Namiestnictwo i obwieszcza przez zamieszczenie w krajowym dzienniku urzędowym z wyznaczeniem czternastodniowego terminu reklamacyjnego, liczącego się od dnia obwieszczenia.

W ten sam sposób Namiestnictwo po upływie terminu reklamacyjnego obwieści wykaz osób reklamowanych (§ 22 p. 1, 3 i 5), wyznaczając ośmiodniowy termin liczący się od dnia obwieszczenia, w którym wolno osobom interesowanym wnosić obrony względnie sprzeciwy. Osobom, których wykreślenia z listy wyborczej zażądano, wolno, zgłaszając w oznaczonym wyżej terminie wniesienie obrony i podając dokładnie swój adres i właściwy Urząd pocztowy, prosić Namiestnictwo o podanie motywów reklamacyi. Namiestnictwo, czyniąc zadość tej prośbie, wyznaczy dla uzupełnienia wywodami zgłoszonej obrony nieprzekraczalny pięciodniowy termin, który będzie się liczyć od dnia nadejścia pisma Namiestnictwa do wskazanego Urzędu pocztowego.

§ 60.

Władzą powołaną do przyjmowania reklamacyi, obron i sprzeciwów, tudzież ich rozstrzygania jest Namiestnictwo.

§ 61.

Po sprostowaniu listy wyborczej stosownie do rozstrzygnięcia wniesionych w przepisanym czasie reklamacyi, prześle Namiestnictwo sprostowany egzemplarz listy Starostom w miejscach wyborczych, którzy wystawią i doręczą wyborcom karty legitymacyjne i karty głosowania (§ 23 i 24).

Uprawnionym do wyboru w klasie wyborczej wielkiej posiadłości ziemskiej mieszkającym w kraju, należy karty legitymacyjne przesłać; uprawnionych do wyboru, mieszkających poza granicami kraju, należy wezwać ogłoszeniem w krajowym dzienniku urzędowym, do podjęcia kart legitymacyjnych w Starostwie miejsca wyboru.

§ 62.

Komisarzy wyborczych dla każdej komisyi wyborczej wyznacza Namiestnik.

Komisya wyborcza dla każdego okręgu wyborczego wielkiej posiadłości ziemskiej składa się z pięciu członków z pomiędzy uprawnionych do wyboru, z których trzech wybierają wyborcy a dwóch powołuje Komisarz wyborczy.

§ 63.

Jeżeli zajdzie potrzeba wyboru ściślejszego, to wybór ten będzie przeprowadzony bezpośrednio po ogłoszeniu wyniku pierwszego aktu wyborczego.

Dodatek tabelaryczny do ordynacyi wyborczej sejmowej.

I. Klasa wielkiej posiadłości ziemskiej.

a) Okręgi wyborcze z wyłączeniem wyborców ruskich, składające się z powiatów politycznych:

Nr. okręgu wyborczego		Liczba posłów mających się wybrać
1.	Kraków, Chrzanów. Podgórze, Wieliczka, Bochnia, Brzesko, Wadowice, Biała, Oświęcim, Żywiec, Myślenice, miejsce wyboru Kraków	6
2.	Tarnów, Dąbrowa, Mielec, Pilzno, Ropczyce, Jasło, z powiatu kolbuszowskiego powiat sądowy: Kolbuszowa, miejsce wyboru Tarnów	3

Nr. okręgu wyborczego		Liczba posłów mających się wybrać
3.	Nowy Sącz, Grybów, Gorlice, Limanowa, Nowy Targ, miejsce wyboru Nowy Sącz	2
4.	Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg, Nisko, Łańcut, Przeworsk, z powiatu kolbuszowskiego powiat sądowy: Sokołów, miejsce wyboru Rzeszów	2
5.	Przemyśl, Jarosław, Mościska, Jaworów, miejsce wyboru Przemyśl	3
6.	Sanok, Krosno, Brzozów, Dobromil, Lisko, miejsce wyboru Sanok	3
7.	Sambor, Stary Sambor, Turka, Drohobycz, Rudki, miejsce wyboru Sambor	3
8.	Lwów, Gródek Jag., miejsce wyboru Lwów	1
9.	Stryj, Skole, Żydaczów, Dolina, Kałusz, miejsce wyboru Stryj .	2
10.	Brzeżany, Podhajce, Bóbrka, Przemyślany, Rohatyn, miejsce wyboru Brzeżany	3
11.	Żółkiew, Rawa ruska, Cieszanów, Sokal, miejsce wyboru Żółkiew	3
12.	Złoczów, Kamionka strumiłowa, Radziechów, Brody, Zborów, miejsce wyboru Złoczów	3
13.	Tarnopol, Zbaraż, Skałat, Trembowla, miejsce wyboru Tarnopol .	3
14.	Czortków, Husiatyn, Borszczów, Zaleszczyki, z powiatu buczackiego powiaty sądowe: Buczacz i Monasterzyska, miejsce wyboru Czortków	3
15.	Stanisławów, Bohorodczany, Nadwórna, Tłumacz, z powiatu buczackiego, powiat sądowy: Potok złoty, miejsce wyboru Stanisławów	2
16.	Kołomyja, Peczeniżyn, Horodenka, Kosów, Śniatyn, miejsce wyboru Kołomyja	2
17.	b) Okręg wyborczy utworzony dla wyborców ruskich, wyłączonych z powyższych powiatów: miejsce wyboru Lwów . . . . . , ...	1

II. Klasa cenzusowa miast.

a) Okręgi wyborcze składające się z gmin:

18.	Kraków z wyłączeniem dzielnic Ludwinów i Płaszów . ,	6
19.	Podgórze i dzielnice miasta Krakowa Ludwinów i Płaszów .	1
20.	Oświęcim, Wieliczka, Żywiec	1
21.	Biała, Lipnik	1

Nr. okręgu wyborczego		Liczba posłów mających się wybrać
22.	Tarnów — część wschodnia	1
23.	Tarnów — część zachodnia	1
	Linia demarkacyjna dzieląca w m. Tarnowie okręg wyborczy wschodni Nr. 22 od zachodniego Nr. 23 biegnie od północnej granicy miasta pomiędzy parcelami gruntowemi 195, 191, 196, 197, 198, 199 a parcelami gruntowemi 188, 190, 189, 183 gm. kat. Tarnów, następnie osią drogi polnej parc. gr. 362/2 gm. kat. Tarnów, aż do przecięcia się z osią ulicy Księcia Józefa, dalej osią ulicy Księcia Józefa aż do przecięcia się z osią ulicy Brodzińskiego, osią ulicy Brodzińskiego aż do przecięcia się z osią ulicy Wałowej. osią ulicy Wałowej aż do przecięcia się z osią ulicy Basztowej, osią ulicy Basztowej aż do przecięcia się z osią ulicy Kapitulnej, osią ulicy Kapitulnej aż do przecięcia się z osią ulicy Piekarskiej, osią ulicy Piekarskiej do Rynku. przekątnią Rynku z wydzieleniem Ratusza do okręgu zachodniego aż do osi ul. Wielkie Schody, osią ul. Wielkie Schody aż do przecięcia się z osią ulicy Bernardyńskiej, przecina w poprzek ul. Bernardyńską. biegnie po zewnętrznej linii chodnika wschodniej strony placu św. Ducha (Burek), aż do osi ul. P. Maryi, osią ul. P. Maryi aż do jej skrętu w ul. Zabłocką, osią ul. Zabłockiej aż do przecięcia się z osią ulicy św. Marcina, wreszcie osią ulicy św. Marcina parc. Nr. 301/2 aż do południowej granicy miasta.	
	Dom przechodni kons. Nr. 142 przy wylocie ulicy Kapitulnej należeć będzie aż do ewentualnej regulacyi ulicy do okręgu zachodniego.	
24.	Nowy Sącz	1
25.	Bochnia. Wadowice	1
26.	Rzeszów	1
27.	Jasło Gorlice, Grybów	1
28.	Sanok z wyłączeniem wyborców ruskich, Krosno . . .	1

b) Okręgi wyborcze z wyłączeniem wyborców ruskich składające się z gmin:

29.	Lwów	8
30.	Przemyśl	2

Nr. okręgu wyborczego		Liczba posłów mających się wybrać
31.	Stanisławów, Knihinin Kolonia	2
32.	Drohobycz, Medenice, Rychcice (powiatu sądowego drohobyckiego)	2
33.	Kołomyja, Ceniawa (powiatu sądowego kołomyjskiego)	2
34.	Tarnopol, Zagrobela, Czortków, Wygnanka (powiatu sądowego czortkowskiego)	2
35.	Jarosław	1
36.	Sambor	1
37.	Stryj	1
38.	Złoczów, Brzeżany, Baranówka, Hucisko, Kuropatniki, (powiatu sądowego brzeżańskiego)	1
39.	Brody, Łopatyn	1
40.	Gródek Jagielloński, Jaworów, Sokal, Żółkiew, Kulików, Zborów	1

c) Okręgi wyborcze utworzone dla wyborców ruskich wyłączonych z gmin:

41.	Lwów, Kulików	1
42.	Tarnopol, Zagrobela, Czortków, Wygnanka, Zborów	1
43.	Złoczów, Brzeżany, Baranówka. Hucisko, Kuropatniki, Brody, Łopatyn, Sokal, Żółkiew	1
44.	Przemyśl, Jarosław, Sanok, Jaworów, Gródek Jagielloński	1
45.	Stryj, Sambor, Drohobycz, Medenice, Rychcice	1
46.	Stanisławów, Knihinin Kolonia, Kołomyja, Ceniawa	1

III. Klasa powszechna miast.

a) Okręgi wyborcze składające się z gmin:

47.	Kraków dzielnice: I. Śródmieście, II. Wawel, III. Nowy Świat, IV. Piasek, V. Kleparz, VII. Stradom, XI. Dębniki, XII. Półwsie, XIII. Zwierzyniec, XIV. Czarna Wieś, XV. Nowa Wieś, XVI. Łobzów	1
48.	Kraków dzielnice: VI. Wesoła, VIII. Kazimierz, IX. Ludwinów. X. Zakrzówek, XVII. Krowodrza, XVIII. Warszawskie, XIX. Grzegórzki, XX. Dąbie, XXI. Płaszów, tudzież miasto Podgórze	1

Nr. okręgu wyborczego		Liczba posłów mających się wybrać
49.	Tarnów, Bochnia, Wieliczka, Wadowice, Biała, Lipnik, Oświęcim, Żywiec	1
50.	Rzeszów, Gorlice, Krosno, Nowy Sącz, Jasło, Grybów, Jarosław (z wyłączeniem wyborców ruskich), Sanok z wyłączeniem wyborców ruskich	1

b) Okręgi wyborcze z wyłączeniem wyborców ruskich składające się z gmin:

51.	Lwów, okręgi komisaryatow*): I. Halickie, IV. Łyczakowskie, VI. Nowy Świat . . .	1
52.	Lwów, okręgi komisaryatów*): II. Krakowskie, III. Żółkiewskie, V. Śródmieście . . .	1
53.	Przemyśl, Sambor, Drohobycz, Stryj, Jaworów, Rychcice, Medenice	1
54.	Stanisławów, Knihinin Kolonia, Kołomyja, Ceniawa, Czortków, Wygnanka	1
55.	Tarnopol, Zagrobela, Brzeżany, Baranówka, Hucisko, Kuropatniki, Złoczów, Brody, Zborów, Łopatyn, Sokal, Żółkiew, Kulików, Gródek Jagielloński	1

c) Okręgi wyborcze utworzone dla wyborców ruskich wyłączonych z gmin:

56.	Tarnopol, Zagrobela, Czortków, Wygnanka, Zborów, Brzeżany, Baranówka, Kuropatniki, Hucisko, Złoczów, Brody, Łopatyn, Sokal, Żółkiew	1
57.	Lwów, Przemyśl, Jarosław, Sanok, Gródek Jagielloński, Jaworów, Kulików	1
58.	Stryj, Sambor, Drohobycz, Medenice, Rychcice, Stanisławów, Knihinin Kolonia, Kołomyja, Ceniawa	1

*) Oznaczone w obwieszczeniu Magistratu m. Lwowa z 14. stycznia 1914 l. 1749/13.

Nr. okręgu wyborczego		Liczba posłów mających się wybrać

IV. Klasa Izb handlowych i przemysłowych.

59.	Izba handlowa i przemysłowa krakowska	2
60.	Izba handlowa i przemysłowa lwowska	2
61.	Izba handlowa i przemysłowa brodzka	1

V. Klasa stowarzyszeń przemysłowych.

62.	Stowarzyszenia przemysłowe miasta Krakowa	1
63.	Stowarzyszenia przemysłowe miasta Lwowa	1

VI. Klasa gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek.

a) Okręgi wyborcze, składające się z powiatów sądowych (bez gmin, zaliczonych do klasy cenzusowej i powszechnej miast).

64.	Chrzanów, Jaworzno, Krzeszowice	1
65.	Andrychów, Zator, Oświęcim	1
66.	Kęty, Biała	1
67.	Milówka, Żywiec	1
68.	Kraków, Liszki	1
	miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej Liszki.	
69.	Sucha, Wadowice	1
70.	Maków, Myślenice	1
71.	Kalwarya, Skawina	1
72.	Podgórze, Wieliczka	1
	miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej Prokocim.	
73.	Dobczyce, Niepołomice	1
74.	Wiśnicz, Bochnia	1
75.	Mszana dolna, Jordanów	1
76.	Limanowa	1
77.	Nowy Targ, Czarny Dunajec, Krościenko z wyłączeniem wyborców ruskich z gmin: Biała woda, Czarna woda, Jaworki, Szlachtowa	1
78.	Brzesko, Radłów	1

Nr. okręgu wyborczego		Liczba posłów mających się wybrać
79.	Zakliczyn, Nowy Sącz, z wyłączeniem wyborców ruskich z gmin: Kotów, Łabowa, Łabowiec, Maciejowa, Nowa wieś, Roztoka mała, Składziste, Uhryn	1
80.	Stary Sącz, Muszyna z wyłączeniem wyborców ruskich . .	1
81.	Dąbrowa, Żabno	1
82.	Tarnów, Wojnicz	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Klikowa.	
83.	Ciężkowice, Tuchów, Grybów z wyłączeniem wyborców ruskich .	1
84.	Mielec, Radomyśl	1
85.	Pilzno, Brzostek	1
86.	Strzyżów z wyłączeniem wyborców ruskich z gmin: Blizianka, Bonarówka, Gwoździanka, Frysztak z wyłączeniem wyborców ruskich z gmin: Oparówka i Wola Pietrusza	1
87.	Biecz, Gorlice z wyłączeniem wyborców ruskich . . .	1
88.	Żmigród z wyłączeniem wyborców ruskich, Jasło . . .	1
89.	Tarnobrzeg, Rozwadów , ...	1
90.	Nisko, Rudnik, Ulanów	1
91.	Kolbuszowa, Sokołów	1
92.	Ropczyce, Dębica	1
93,	Głogów, Rzeszów . . . , ...	1
94.	Tyczyn z wyłączeniem wyborców z gmin: Biała i Hadle szklarskie oraz Dynów z wyłączeniem wyborców ruskich	1
95.	Dukla z wyłączeniem wyborców ruskich, Krosno z wyłączeniem wyborców ruskich	1
96.	Brzozów z wyłączeniem wyborców ruskich	1
97.	Łańcut	1
98.	Leżajsk z wyłączeniem wyborcow ruskich z gmin: Dembno, Kuryłówka, Leżajsk, Ożanna, Rzuchów, Siedlanka, Staremiasto .	1
99.	Przeworsk z wyłączeniem wyborców ruskich z gmin: Gorzyce, Krzeczowice, Mirocin, Rozbuż, Siennów, Tarnawka . . .	1
100.	Jarosław, Cieszanów, Lubaczów, Sieniawa, Radymno i wyborcy ruscy wyłączeni z gmin:	
	powiatu sądowego leżajskiego:	
	Dembno, Kuryłówka, Leżajsk, Ożanna, Rzuchów, Siedlanka, Staremiasto;	

Nr. okręgu wyborczego.		Liczba posłów mających się wybrać.
	powiatu sądowego przeworskiego: Gorzyce, Krzeczowice, Mirocin, Rozbuż, Siennów, Tarnawka; powiatu sądowego tyczyńskiego: Biała i Hadle szklarskie	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Cieszanów.	
101.	Przemyśl, Mościska, Dubiecko, Pruchnik, Bircza . . .	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Mościska.	
102.	Sanok, Lisko, Baligród, Rymanów z wyłączeniem wyborców ruskich, Bukowsko	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Lisko.	
103.	Sambor, Rudki, Komarno, Starasól i wyborcy polscy wyłączeni z powiatów sądowych: Łąka i Niżankowice	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Rudki.	
104.	Gródek Jagielloński, Sądowa Wisznia i wyborcy polscy wyłączeni z powiatów sądowych: Janów, Jaworów i Krakowiec . .	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Czerlany.	
105.	Lwów, Winniki, Szczerzec, Kulików	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Winniki.	
106.	Kamionka strumiłowa, Busk, Gliniany i wyborcy polscy wyłączeni z powiatów sądowych: Łopatyn i Radziechów . . .	2
107.	Złoczów, Przemyślany i wyborcy polscy wyłączeni z powiatu sądowego Bóbrka	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Przemyślany.	
108.	Brody, Zbaraż, Podkamień, Załoźce, Olesko i wyborcy polscy wyłączeni z powiatu sądowego Zborów	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Zbaraż.	
109.	Tarnopol, Mikulińce, Kozowa	2
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Mikulińce.	
110.	Skałat, Podwołoczyska, Grzymałów, Nowe Sioło . . .	2
111.	Trembowla, Budzanów, Czortków	2
112.	Buczacz, Monasterzyska, Wiśniowczyk	2
113.	Borszczów, Husiatyn, Kopyczyńce i wyborcy polscy wyłączeni z powiatów sądowych: Mielnica i Tłuste	2

Nr. okręgu wyborczego.		Liczba posłów mających się wybrać.
	b) Okręgi wyborcze, składające się z powiatów sądowych (bez gmin, zaliczonych do klasy cenzusowej i powszechnej miast) z wyłączeniem wyborców polskich:	
114.	Rawa ruska, Niemirów	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Lubycza kameralna.	
115.	Żółkiew, Janów	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Soposzyn.	
116.	Uhnów, Mosty wielkie . , ...	1
117.	Sokal, Bełz	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Poturzyca.	
118.	Radziechów, Łopatyn	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Chołojów.	
119.	Jaworów, Krakowiec	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Jażów stary.	
120.	Stary Sambor, Ustrzyki dolne, Lutowiska	1
121.	Turka, Podbuż	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Wołcze.	
122.	Dobromil, Niżankowice	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Starzawa.	
123.	Skole, Borynia	1
124.	Drohobycz, Łąka	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Jasienica solna.	
125.	Stryj, Medenice	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Lisiatycze.	
126.	Bóbrka, Mikołajów	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Chlebowice wielkie.	
127.	Żydaczów, Chodorów	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Borynicze.	
128.	Dolina, Bolechów	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Hoszów.	
129.	Brzeżany, Zborów . . . , ...	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Leśniki.	
130.	Rohatyn	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Wierzbołowce.	

Nr. okręgu wyborczego.		Liczba posłów mających się wybrać.
131.	Kałusz, Rożniatów	1
132.	Bursztyn, Wojniłów, Żurawno	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Wojniłów.	
133.	Podhajce	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Halicz koło Podhajec.	
134.	Halicz, Bołszowce	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Załukiew.	
135.	Stanisławów	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Knihinin wieś.	
136.	Bohorodczany, Sołotwina	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Bohorodczany stare.	
137.	Nadwórna, Ottynia	1
138.	Tłumacz, Tyśmienica	1
139.	Tłuste, Potok złoty	1
140.	Zaleszczyki, Mielnica	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Dobrowlany.	
141.	Horodenka, Obertyn	1
142.	Śniatyn. Gwoździec	1
143.	Kołomyja, Peczeniżyn	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Peczeniżyn.	
144.	Delatyn, Jabłonów	1
145.	Kosów, Żabie	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Stary Kosów.	
146.	Kuty, Zabłotów	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Iliúce.	

c) Okręgi wyborcze, utworzone dla wyborców polskich, wyłączonych z okręgów poprzednich, a składające się z powiatów sądowych (bez gmin zaliczonych do klasy cenzusowej i powszechnej miast):

147.	Rawa ruska, Niemirów, Uhnów, Żółkiew, Mosty wielkie, Sokal, Bełz . . , ...	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Bełz.	

Nr. okręgu wyborczego.		Liczba posłów mających się wybrać.
148.	Bolechów, Dobromil, Ustrzyki dolne, Lutowiska, Stary Sambor, Turka, Borynia, Podbuż, Skole	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Turka.	
149.	Żydaczów, Drohobycz, Medenice, Stryj, Mikołajów, Żurawno .	1
150.	Dolina, Rożniatów, Kałusz, Wojniłów, Bohorodczany, Sołotwina, Nadwórna, Delatyn, Ottynia	1
151.	Rohatyn, Chodorów, Bursztyn, Bołszowce, Podhajce, Brzeżany .	1
152.	Halicz, Stanisławów, Tłumacz, Tyśmienica, Kołomyja, Peczeniżyn, Jabłonów, Kosów, Kuty, Żabie	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Tłumacz.	
153.	Śniatyn, Zabłotów, Gwoździec, Horodenka, Obertyn, Potok złoty, Zaleszczyki	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Horodenka.	

d) Okręg wyborczy utworzony dla wyborców ruskich, wyłączonych z okręgów poprzednich, a składający się z powiatów sądowych (bez gmin zaliczonych do klasy cenzusowej i powszechnej miast):

154.	Muszyna, Grybów, Gorlice, Żmigród, Brzozów, Dynów, Krosno, Dukla, Rymanów, tudzież wyborcy ruscy wyłączeni z gmin:	
	powiatu sądowego frysztackiego: Oparówka, Wola Pietrusza,	
	powiatu sądowego strzyżowskiego: Blizianka, Bonarówka, Gwoździanka,	
	powiatu sądowego nowosądeckiego: Kotów, Łabowa, Łabowiec, Maciejowa, Nowa wieś, Roztoka mała, Składziste, Uhryn,	
	powiatu sądowego krościeńskiego: Biała woda, Czarna woda, Jaworki, Szlachtowa	1
	Miejsce zebrania się głównej komisyi wyborczej: Rymanów.	

VII. Dodatek do § 8. ustęp ostatni.

Nr. okręgu wyborczego.		
103.	Powiat sądowy	Łąka, gmina względnie miejscowość: Kranzberg.
104.	„ „	Jaworów, gminy względnie miejscowości: Münchenthal ad Mużyłowice kolonia, Schumlau.
	„ „	Janów, gminy względnie miejscowości: Schönthal, Ottenhausen, Rottenhan.
106.	„ „	Radziechów, gminy względnie miejscowości: Romanówka, Józefów, Stanin, Hanunin, Mierów.
147.	„ „	Uhnów, gminy względnie miejscowości: Michałówka, Bruckenthal.
	„ „	Rawa ruska: gmina względnie miejscowość: Einsingen.
	„ „	Żółkiew, gminy względnie miejscowości: Mokrotyn kolonia, Wiesenberg.
148.	„ „	Bolechów, gminy względnie miejscowości: Pöchersdorf, Nowy Babylon ad Bolechów, Huziejów nowy.
	„ „	Dobromil, gminy względnie miejscowości: Makowa Kolonia, Falkenberg, Rosenburg, Engelsbrun ad Dobromil Obersdorf, Prinzenthal-Steinfels.
	„ „	Ustrzyki dolne, gminy względnie miejscowości: Siegenthal ad Berehy dolne, Bandrów Kolonia.
	„ „	Skole, gminy względnie miejscowości: Demnia wyżna ad Skole, Felizienthal, Annaberg, Tucholka, Karlsdorf, Smorze dolne.
149.	„ „	Drohobycz, gminy względnie miejscowości: Neudorf, Gassendorf.
	„ „	Medenice, gminy względnie miejscowości: Josefsberg, Königsau.
	„ „	Stryj, gminy względnie miejscowości: Brygidyn, Gelsendorf, Grabowiec stryjski.
	„ „	Żurawno, gminy względnie miejscowości: Wola obłaźnicka ad Obłaźnica, Lubsza, Nowe sioło, Izydorówka, Machliniec.

Nr. okręgu wyborczego.		
150.	Powiat sądowy	Dolina, gminy względnie miejscowości: Diamantheim ad Turza wielka, Debelówka, Dąbrowa, Broczków, Obliska ad Dolina, Hofnungsau, Rachin, Mizuń nowy, Engelsberg, Teresówka, Ludwikówka.
	„ „	Kałusz, gminy względnie miejscowości: Ugartsthal, Landestreu, Kałusz nowy.
	„ „	Delatyn, gmina względnie miejscowość Bredtheim ad Majdan średni.
	„ „	Ottynia, gminy względnie miejscowości: Neudorf, Konstantynówka, Mikulsdorf ad Ottynia.
151.	„ „	Podhajce, gmina względnie miejscowość: Beckersdorf.
152.	„ „	Tyśmienica, gmina względnie miejscowość: Sitauerówka ad Ladzkie szlacheckie.
153.	„ „	Śniatyn, gmina względnie miejscowość: Augustdorf ad Śniatyn.

·7

Rok 1914

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 12. lipca 1914.

Nr. 66.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 12. lipca 1914, L. 16.105/pr. którem w myśl § 21. ordynacyi wyborczej sejmowej ustanawia się formularz reklamacyi o przeniesienie reklamującego z listy wyborczej okręgu ogólnego na listę wyborczą okręgu wyłączonego, lub odwrotnie.

Dla reklamacyi, wnoszonych na zasadzie § 21. ustęp 6. ordynacyi wyborczej sejmowej z dnia 8. lipca 1914, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 65. przepisuję następujący formularz.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Reklamacya

o przeniesienie z listy okręgu ogólnego / wyłączonego Nr. . . . . do listy okręgu wyłączonego / ogólnego Nr. . . . .

Podpisany . . . . , zamieszkały w . . . . , zapisany w liście wyborczej okręgu ogólnego / wyłączonego Nr. . . . . pod pozycyą . . . . , uprasza o przeniesienie go jako Polaka / Rusina z tej listy do listy okręgu wyłączonego / ogólnego Nr. . . . .

(I.)* ponieważ w ostatnim spisie ludności jest wykazany język polski / ruski a nie ruski / polski jako mój język potoczny;

(a)** prawdziwość tego twierdzenia zechce c. k. Starostwo w . . . . jako władza powołana do rozstrzygania tej reklamacyi, sprawdzić w przechowanym w c. k. Starostwie operacie konskrypcyjnym.

(b)*** jak dowodzi załączone poświadczenie c. k. Starostwa w . . . .

(II.)**** ponieważ wprawdzie przy ostatnim spisie ludności zapisano jako mój język potoczny język polski / ruski, wpis ten jednak nie jest zgodny z faktycznym stanem rzeczy.

Twierdzenie to uzasadniam następującymi faktami:

a) Używam w gronie rodziny języka polskiego / ruskiego.

b) Uczęszczam na nabożeństwa stale do kościoła rzym.-kat / cerkwi i odbywam praktyki religijne wyłącznie według obrządku rzym. / gr.-kat.

UWAGA:

* ma zastosowanie w wypadkach, w których reklamacya opiera się na operacie konskrypcyjnym.

** jeżeli reklamujący w czasie konskrypcyi mieszkał w tym samym powiecie politycznym.

*** jeżeli reklamujący w czasie konskrypcyi mieszkał w innym powiecie politycznym.

**** ma zastosowanie w wypadkach, w których reklamacya opiera się na innych faktach.

— Ustępy w tekście reklamacyi, nie mające zastosowania do reklamującego, należy przekreślić.

c) Dzieci moje . . . . $\frac{\text{uczęszczały}}{\text{uczęszczają}}$ do szkoły ludowej z językiem wykładowym $\frac{\text{polskim}}{\text{ruskim}}$, jakkolwiek w miejscu jest także szkoła z drugim językiem wykładowym.

d) Jestem członkiem towarzystw kulturalnych $\frac{\text{polskich}}{\text{ruskich}}$ mianowicie:

e)

f)

g)

Podpis:

Przytoczone wyżej fakty potwierdza się:

ad a) ze strony Zwierzchności gminnej w . . . .

(Pieczęć) Naczelnik gminy

ad b) ze strony Urzędu parafialnego obrządku $\frac{\text{rzym}}{\text{gr.}}$-kat. w . . .
. . . .

(Pieczęć) Proboszcz:

ad c) ze strony Zarządu szkoły ludowej z językiem wykładowym $\frac{\text{polskim}}{\text{ruskim}}$
w . . . .

(Pieczęć) Kierownik szkoły:

ad d) ze strony Wydziału Towarzystwa . . . .

(Pieczęć) Przewodniczący:

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1914.

Nr. 67.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnika z dnia 2. sierpnia 1914 l. 763/Mob., którem ogłasza się przepisy wykonawcze do rozporządzenia całego Ministerstwa z 31. lipca 1914 Dz. ust. pań. Nr. 187 o ograniczeniach policyjnych w sprawach paszportowych.

Wyjazd z Galicyi do Rosyi i przyjazd z Rosyi do Galicyi dozwolony jest w ogólności tylko na liniach: 1) Kraków—Boleń (Michałowice), 2) Jarosław—Majdan sieniawski—Tarnogród i 3) Tarnopol—Podwołoczyska—Wołoczyska.

Każdy podróżny wyjeżdżający do Rosyi lub stamtąd przyjeżdżający obowiązany jest wykazać się paszportem należycie wizowanym.

Przybywający z Rosyi podróżny jest obowiązany po przybyciu na granicę okazać paszport w c. k. ubocznym Urzędzie cłowym w Boleniu, względnie w c. k. Komisaryacie Policyi w Majdanie sieniawskim albo też w c. k. Ekspozyturze Policyi w Podwołoczyskach.

Po wylegitymowaniu się paszportami podróżni odprowadzeni zostaną do jednej ze stacyi zbiorczych, t. j. bądź do Krakowa, bądź Jarosławia względnie Tarnopola, gdzie c. k. Dyrekcya Policyi w Krakowie, c. k. Starostwo w Jarosławiu, względnie c. k. Starostwo w Tarnopolu udzieli im ewentualnie pozwolenia na dalszą podróż.

Podobnież obowiązani są podróżni wyjeżdżający do Rosyi uzyskać pozwolenie na podróż od c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie albo też od c. k. Starostwa w Jarosławiu lub c. k. Starostwa w Tarnopolu.

Pozwolenie na podróż udzielone będzie w formie wizy paszportowej. Celem uzyskania wizy należy paszport przed godziną 11. złożyć u Władzy, która ma wizy udzelić. Władza wyda potwierdzenie, że paszport odebrała a zwróci go podróżnemu z reguły jeszcze tegoż samego dnia popołudniu.

W razie wątpliwości co do celu podróży lub osoby podróżującego wstrzymane będzie oddanie paszportu aż do zasięgnięcia informacyi a według okoliczności może władza odmówić wizy lub zwrócenia paszportu. Od tego zarządzenia wolno odwołać się do c. k. Namiestnika, którego decyzya jest w tej sprawie ostateczna.

Za wizę paszportu nie pobiera się żadnej taksy.

Mieszkańcom pogranicznym nie przysługują żadne ułatwiania przy przekraczaniu granicy.

Przekroczenia powyższych przepisów karane będą w myśl § 9 ustawy ż 5. maja 1869 Dz. ust. państw. Nr. 66.

Nr. 68.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnika z dnia 2. sierpnia 1914 l. 763/Mob., którem ogłasza się przepisy wykonawcze do rozporządzeń Ministerstwa z 25. lipca 1914, Dz. ust. pań. Nr. 158, 161 i 165, któremi zakazano ogłaszania drukiem pewnych zarządzeń wojskowych, sprowadzania i rozpowszechniania pism peryodycznych, wychodzących w państwach w rozporządzeniu ministeryalnem wymienionych oraz wprowadzono rewizyę pism nieperyodycznych z tych państw sprowadzanych.

§ 1.

Wydane przez c. k. Namiestnictwo po myśli § 3., ustęp piąty, ustawy prasowej z 17. grudnia 1862 Dz. u. p. Nr. 6 z r. 1863 warunkowe pozwolenia (udzielone aż do odwołania) na sprzedaż pism peryodycznych a również wydane przez c. k. Starostwa (Dyrekcye Policyi) pozwolenia na sprzedaż w ich okręgu książek szkolnych, kalendarzy, obrazów świętych, modlitw i modlitewników zostają odwołane. Prowadzoną dotychczas na podstawie

wspomnianych pozwoleń sprzedaż druków powyższej kategoryi zakazuje się na cały czas trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia a udzielanie w tym czasie dalszych tego rodzaju pozwoleń miejsca mieć nie może.

§ 2.

Oznaczone w § 17 ustawy prasowej termina składania obowiązkowych egzemplarzy pism drukowych zmienia się w ten sposób, iż pisma peryodyczne najpóźniej na 3 godziny, wszelkie zaś inne druki, do których wyjątek z § 9 ustawy prasowej nie ma zastosowania (t. j. z wyjątkiem druków służących potrzebom przemysłu lub życia domowego i towarzyskiego, jak cenniki, bilety i t. p.), najpóźniej na 8 dni przed wydaniem przedkładane być mają a to jeden egzemplarz c. k. Starostwu (Dyrekcyi Policyi) a drugi egzemplarz c. k. Prokuratoryi Państwa, jeśli ta w miejscu wydania druku się znajduje.

Pisma peryodyczne drukowane być mogą dopiero wówczas, gdy odbitka szczotkowa przez władzę bezpieczeństwa zostanie aprobowaną.

§ 3.

Przepis § 23 ustawy prasowej, zakazujący obnoszenia, wywoływania, rozdawania i sprzedaży pism drukowych poza obrębem przeznaczonych do tego lokalności, ma być jak najściślej przestrzegany.

Udzielone w myśl powołanego § 23 ustawy prasowej przez c. k. Starostwa (Dyrekcye Policyi) upoważnienia na zbieranie prenumeratorów lub przedpłacicieli na pisma drukowe tracą swoją ważność na czas trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia; dalsze upoważnienia tego rodzaju w tym czasie nie będą udzielane.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą podług § 9 ustawy z 5. maja 1869 Dz. ust. p. Nr. 66.
